

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

قه‌دهر

له پرووناکیی "قورئان" و "سوننهت" دا

منتدی اقرا الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

محمد فتح الله گولهن

دایناوه

فاروق رسول بیگی

کوردی به کوردی

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

براي دانلود كتابهاي مختلف مراجعه: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

بۆدابهزاندنی جوهرها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربي , فارسي)

نەم کتیبە:

- زانای پایه‌بەرز مامۆستا (محمد فتح الله گولەن) بە زمانی تورکی دايتاوه.
- مامۆستا (نېحسان قاسم صالحی) لە تورکی بەوه وەری گێراوه بۆ عەرەبی.
- (فاروق رسول یحیی) لە عەرەبی بەوه کردووێه بە کوردی.
- چاپی یەكەم: (١٤٢١ك - ٢٠٠١ز).
- مالی لەچاڤدانی هی وەرگیره.

قه‌دهر

له پرووناکیی "قورئان" و "سوننهت" دا

زانای پایه‌به‌رز

محمد فتح الله گولهن

دایناوه

فاروقا کورسویجی

کردوویه به کوردی

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

وته‌یه کی پیویست

سوپاس و ستایشی هه‌تاه‌تایی و شایان بۆ خوای گه‌وره و، دروودی نه‌پراوه‌ی ئه‌و
خواوه‌نده‌ش بۆ سه‌ر گیانی پیغه‌مه‌ری خۆشه‌ویست و سه‌روه‌رمان جه‌زرتی محمدی
ئهمین ﷺ و بۆ گیانی سه‌ر جه‌م ئال و یاران و شوینکه‌وتوانی.

چه‌ند سالتیک پیش ئیستا مامۆستای به‌رپز (ئیحسان قاسم سالحی) ئه‌م کتیبه‌ی له
تورکی یه‌وه کردبوو به‌ عه‌ره‌بی و، پاشان به‌وپه‌ری له‌خۆبۆرده‌یی و ته‌وازوعه‌وه داوای
لێ کردم پیش چاپکردنی کتیبه‌ که به‌ دارشتنی وه‌ر گێرانه عه‌ره‌بی یه‌ که‌ی دا برۆمه‌وه و
له‌و لایه‌نه‌وه پیشنیاره‌ کاتم بجه‌مه‌ پروو. منیش به‌لێنم دا که خواسته‌ که‌ی به‌ئینه‌دی و
کتیبه‌ که‌ی بۆ بخۆنمه‌وه.

لێتان ناشارمه‌وه که یه‌ که‌م جار به‌و نیازه‌وه ده‌ستم به‌ خۆیندنه‌وه‌ی کرد. به‌لام
دوایی که هه‌ر جار هه‌ لایه‌یه‌ کی نویم لێ ده‌خۆیندنه‌وه‌ پتر نرخ و به‌های کتیبه‌ که‌م بۆ
ده‌رده‌ که‌وت و زیاتر وه‌لامی پرسیاره‌ کانی خۆم به‌ پروونی تیدا ده‌بینی یه‌وه که له‌ میژه
له‌ناو کتیبه‌ کان‌دا به‌ دوایان‌دا عه‌ودال بووم! بۆیه ئه‌م کتیبه‌ سه‌رنجی پراکیشام و،
پوخسه‌تی وه‌ر گێرانیم له‌ مامۆستای ناوبراو وه‌ر گرت و، به‌ پشتیوانیی خوای گه‌وره
دوای که‌متر له‌ سالتیک ده‌ستنووسی ئه‌م وه‌ر گێرانه کوردی یه‌شمان هینایه‌ به‌ره‌م. به‌لام
له‌و ساته‌ وه‌خته‌وه هه‌ر بۆ ده‌رفه‌تیک ده‌گه‌ریم له‌چایی بده‌م و خۆینه‌رانی به‌رپزیش به
زمانی کوردی سوود و به‌هره‌ی لێ وه‌ر بگرن. وا ئیستا خوای گه‌وره ئه‌و ده‌رووه‌شی
کرده‌وه و، به‌م شیویه خستمانه‌ به‌ر دیدی ئیویه خۆینه‌ری به‌رپزه‌وه، به‌و هیوایه‌ی که
سوودی چاوه‌پوان کراوی بۆ ئیوه‌ش تیدا بیست و، دو‌عای وه‌ر گرتن و لێخۆشبوونیش
به‌هرموون بۆ دانهری کتیبه‌ که‌ و وه‌ر گێری هه‌ردوو زمانه‌ که‌ و هه‌ر که‌سیکی تریش که
رۆلی ئیجابیی له‌ ئاماده‌ کردنی ئه‌م به‌ره‌مه‌دا بووه.

وصلی الله علی سیدنا محمد النبی الأمی وعلی آله وصحبه وسلم.

والحمد لله رب العالمین.

فاروق رسول یحیی

بسم الله الرحمن الرحيم

پيشه‌کي

هر له ډير زه‌مانه‌وه مه‌سه‌له‌ی "قه‌ده‌ر" به جيني بين‌ه‌ل‌خليس‌کان دانراوه. بويه زاناياني ئيسلام ته‌ن‌ها گرن‌گرتيني بناغه‌کاني "قه‌ده‌ر" يان به تايه‌ت و فەر‌مووده پيروزه‌کان و به چه‌شنيکي پوخت و کورت خستووته روو، بين‌ته‌وه‌ی خوځيان له قه‌ره‌ی لايه‌نه‌ قوول و په‌رش و بلاوه‌کاني بدن، تاکو خه‌لکي عوام و نه‌شاره‌زاله‌و ريڼگا پينجاو پينجان‌ه‌ی قه‌ده‌ر دا سر‌گردان و ون‌نه‌بن کاتي بير له دريژه‌پيدانه ورده‌کاني قه‌ده‌ر ده‌که‌نه‌وه يان لييان ده‌کوټنه‌وه.

به‌لام رږژ له دواي رږژ "بيري ماددي" له سرانسه‌ري جيهان‌دا به راده‌يه‌ک په‌ره‌ی سه‌ند که بوو به بناغه‌ی سيستم و رږيمي هندی ده‌ولت و، به‌ردی بناغه‌ی خویندنيش له ناستی سر‌تاسه‌ري جيهان‌دا. هر له‌م کاته‌دا زه‌نگي مه‌ترسي و ئيستزاريش لای خوځمان ده‌ستی به ليډان کرد؛ چونکه‌ هم بيره، ورده ورده، مه‌ل‌به‌نده‌کاني فير کردنی ناو جيهاني ئيسلامي‌شي گرت‌ه‌وه و به چه‌شنيک ته‌شه‌نه‌ی کرد وه‌ک بلييت شينوازيک ييت که پنيويست ييت چاوی لني بکريت! ته‌وه‌بوو هم بيره له ربي بلاو کردنه‌وه‌ی گومان و دوو‌دلي‌يه‌کانه‌وه، گياني ره‌خه‌ی له ناوه‌نده‌گشتی و تايه‌تي‌يه‌کان‌دا گه‌شه پيدا و، ماددي‌يه‌کانيش باه‌ته‌کاني قه‌ده‌ريان قوز‌ته‌وه و وه‌ک بوارينيکی له‌بار و زه‌وی‌يه‌کي نهرمونول و به‌که‌لک بو‌ته‌وه مه‌به‌سته به‌کاريان هينا و، به هم‌موه هيزنيکه‌وه هيرشه‌کانيان له‌ويوه‌ ناراسته کرد، له کاتيک‌دا که موسلمانان خوځيان له تاوتويي کردن و ليډواني ته‌وه چه‌شه باس و باه‌تانه‌ ده‌پاراست و دووره‌په‌ريزي يان لني ده‌کرد.

خو‌ته‌وه‌چه‌نوي‌يانه‌ی ئيستا که له خویندني تاييني بين‌به‌ش کراون و لني دابراون، تابلييت لاواز و بين‌چه‌ک و بين‌پاريژ‌گارين له به‌رامه‌ر هم هيرشه‌سه‌خت و چرانه‌دا. بويه به‌سه‌رسامي و سر‌گرداني مانه‌وه، ته‌نانه‌ت به‌شينيکی زوريشيان نه‌يانتواني هينده خوځيان رابگرن که پاريز‌گاري له خوځيشيان بکه‌ن و نه‌که‌ونه خواره‌وه بو‌ناو گيژاوي نينکاري و سه‌ر‌سه‌ختي!

دياره‌حالي به‌ره‌(جبهه‌)ی ئيمش له شوينه‌کاني تر باشتر نه‌بوو، چونکه پيشتر خوی بو‌ته‌م زور‌انبازي و مملاني‌يه‌ ناماده نه‌کردبوو، هر وه‌ک ته‌وه زانباري يانه‌ش که هر له

میژه له لامان که ته که بوو بوون هیچ سوو دیکیان تیدا نه بوو له روو به روو بوو نه وهی چه که نوپکانی هیرشی نیستادا. نه مه جگه له وهی که بهر هی بهرامه رمان: (به کم) به چه شنیکی رینک خراوی ورد و به که سایه تی به کی معنه ویی جیهانی به وه هاتوو به پیشه وه و.. (دوو هه میش) نامانجی نهو تنها روو خاندن و کاولکاری بوو له بریسی ناوه دانگردنه وه، که نه مه میان کارینکی قورس و دژواره و.. (سنی هه میش) ته ورژمی نیلحد هینده به هیز و پهره سین بوو که به وینهی په تا بلاو ده بوو وه و به خیرایی ته شه نهی ده کرد.

که واته نهو دوو "بهره" دژ به په که له مملانی په دا هاوتای په کتری نه بوون، به لکو بهر هی نهو لا خاوه نی کیش و قورسایی به کی له بهر چاو بوو، نه مش هانی غیره تمه ندان و که سانی خاوه ن ویزدانی دا که خه می چاره نووسی نه ته وه که مان بخون، به تایهت کاتی که نه م بیر به وینهی گر گرتنی پووش و په لاش له ناو چینه کانی خه لکی دا پهر هی سهند و ته نانهت چایخانه و کۆره گشتی به کانشی گرتنه وه.

نالهم کاته ناسک و سه خته دا، زانای مه زن و پایه بهرز ماموستا "محمد فتح الله گولهن" له شیوهی پرسبار و وه لام و گفت و گودا دهستی دایه ناموز گاری و پیشکش کردنی وانه و رینمایی به کانی و، له گۆره پانینکی به کجار فراوانی کار کردن دا بۆ نه م مه به سه لئی برا، ههر له کورسی وه عز و ناموز گاری مز گه وه ته کانه وه بۆ چایخانه گشتی به کان که له هه موو شوینه جیا جیا کانی شاردا بلاون و، تا ده گاته ناوه نده کانی زانکۆ و چینه کانی رۆشنبران. نیمه لهو شایه تانه یین که نه م کاره سه رو مپ و خز مه ته مه زن همان به چاوی خو مان بیسی، چونکه ههر پرسبار نیک له ههر که سیکه وه و به ههر شیواز نیک و بی دوو دلی ناراسته بکراهه، به کسه ر وه لامی تیز و ته سه ل و شیفا به خشی نهو پرسبار هی ده درایه وه، به تایهت نهو پرسبار نهی که له بابه ته کانی قه ده ره وه ناراسته ده کران و به هوی نهو تم و مژهی که به سه ریانه وه به، ده بن به مایه ی بی هه لخلیسکانی نهوانه ی لینی ده دوین. هه موو نهو وه لامانه ش هینده پروون و ناشکر ابوون توانی یان چلکی نهو گو مان و دوو دلی یانه لایه بن که له ژهری و زهینه کان نیشتبوون، ههروه ک بیره کانشیان له چه په لئی به سه ر لئی شیوینه کانی گشت جزره کانی "گومرایی" خاوین ده کرده وه. به چاوی خو مان نهو نال و گۆرانه مان ده بیسی که لهو خه لکه دا بهر چاو ده که وت، چونکه سه رجه می نه م دانیشتنانه به گوئی بی نه دان و پشت گوئی خستی باسه کان له لایه ن دانیشتنوا نه وه، به تایهت له چایخانه کان دا، ته نانهت هه ندی جار به ده برینی ریز لئی نه نان و گوئی برانه گرتن، یان بهر بهر چدانه وهی ده ستر کرد و غه لبه غه لب

دروست کردن، نهو کۆرانه دهستی پئی ده‌کرد، به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک و ورده ورده دانیشتوو‌ان ده‌بوون به‌ گۆئی‌ییستی جی‌ددی و ئینجا کش‌ومات بۆ گۆئی‌پراگرتن له‌و گفت‌و‌گۆیانه‌ داده‌نیشتن، ده‌توت بالنده به‌سه‌ریانه‌وه نیشتوو‌ه‌ته‌وه!

نهو پرسیار و وه‌لامانه‌ش له‌سه‌ر ش‌ریتی کاسیت تۆمار ده‌کران و پاشان ده‌ستاوده‌ستیان پئی ده‌کرا و، له‌م ری‌یه‌وه‌ خ‌وای گه‌وره‌ گه‌لنی که‌سی سه‌رگه‌ردانی له‌ زۆنگاوی گوم‌پایی ده‌ره‌ینا و، ئنجا نه‌وانیش بوون به‌هۆی رزگار بوونی هاوه‌له‌کانیان. چونکه‌ نه‌و قسه‌ و گوفتارانه‌ی که‌ له‌و گفت‌و‌گۆیانه‌دا ناراسته‌ ده‌کران چه‌ند و شه‌یه‌کی سارد و سپ و ته‌عیری و ش‌کی مه‌نتیقی و پئی گیان نه‌بوون، به‌لکو چه‌ند "به‌ر" ی‌ک بوون که‌ ده‌رختی دلنیکی خه‌مبار گرتبوونی و به‌ فرمیسکه‌ کانی چاوی‌ک ئاودیری کرابوون که‌ له‌ناو‌چوونی ته‌واوه‌تیی "جیل" ی‌کی به‌دبه‌ختی یینیبوو، نه‌و جیله‌ی که‌ ته‌سلیم‌بوون و ملکه‌چی له‌ده‌ست دابوو، هه‌روه‌ک بناغه‌ کانی ریز و ئیحترامیشی لی‌ک هه‌له‌وه‌ش‌ابوون و له‌ هه‌لدیزه‌ کانی ئینکاری و سه‌ر سه‌ختی‌دا که‌وتبووه‌ خواره‌وه!

به‌لنی، نه‌و وشانه‌ گه‌رم‌گۆری و حه‌یه‌وییه‌ت و سۆز و میه‌ره‌بانی‌یه‌کی نه‌وتۆیان له‌ گه‌ل خۆ هه‌لگر‌توو که‌ بوون به‌هۆی گێپ‌انه‌وه‌ی زۆر کس بۆ لای هه‌ست و شعوری راست و دروستی خۆیان، ته‌نانه‌ت هانی دان ئیمانی که‌سانی نزیکی خۆیشیان - به‌ ئیزنی خوا - رزگار بکه‌ن.. هه‌روه‌ها نه‌و وشانه‌ له‌رینه‌وه‌ و پاچله‌ کینی و یژدانیک بوون که‌ له‌ ده‌رمانخانه‌ی قورئانی حه‌ کیم‌دا ده‌رمانیکی نه‌وتۆی هه‌لبژارد کاریگه‌ریی ناشکرای بۆ چاره‌سه‌ری ژیریی نه‌و که‌سانه‌ تیدا ییت که‌ گوفتاری ناراسته‌ ده‌کردن له‌وانه‌ی که‌ هه‌ندیکیان ته‌نانه‌ت داب و ری و شوینی پرسیار کردنیشیان نه‌ده‌زانی! ئیتر به‌ وینه‌ی پزیشکی شاره‌زا و کارامه‌ مه‌له‌می ساریژ کاری له‌سه‌ر زامه‌ کانیان داده‌نا و به‌ سۆز و میه‌ریکی له‌را‌ده‌به‌ده‌ریشه‌وه‌ ده‌رمانی شیفا‌به‌خشی پئی ده‌نۆشین، به‌ فه‌زلی خ‌وای گه‌وره‌ش چه‌ندین نه‌نجامی جوان و په‌نگینی له‌ "جیهانی رۆح" ی گۆئی‌یستان‌دا به‌رهم ده‌هینا.

نه‌م کتیبه‌ی به‌رده‌ستمان "بابه‌تی قه‌دهر" له‌ روخساره‌ پیناسه‌یی‌یه‌ که‌ی‌دا و له‌ رووبه‌ریکی فراوانی به‌ نه‌ندازه‌ی گه‌ردوون‌دا پێش‌چاوی گۆئی‌یستان‌ده‌خات، چونکه‌ نه‌و رپسایه‌ کجار ورده‌ ده‌رده‌خات که‌ له‌ سه‌رتاسه‌ری گه‌ردوون‌دا هه‌یه، هه‌ر له‌ گه‌ردیله‌ و ناوک و تۆوه‌ کانه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ هه‌ساره‌ و گه‌له‌ستیره‌ کان و، روونی ده‌کاته‌وه‌ که‌ هه‌موو بوونه‌وه‌ری‌ک هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای دروست‌بوونی‌یه‌ ته‌صمیم و نه‌خشه‌ی بۆ کیشراوه‌. هه‌روه‌ها ده‌ری‌ده‌خات که‌: روون‌بوونه‌وه‌ی "واتای قه‌دهر" له‌ ناخی

مرؤف دا و شی کردنه وهی نهینی به کانی - یه ک له دوای یه ک - خالیکی تری بنه رته تی به له م مه سه له یه دا. ههروه ک سه رنجیش بو جیاوازی به کانی چه مکی "قه دهر" راده کیشیت له لای نهو که سه ی که له سه ره تای رینگا دایه و نهو که سه ش که چه ند قوناغیکی دووری له قوولایی نیمان و نهینی ئیخلاس و نقوم بوونی له خواهرستی دا برپوه تا گه یشتو وه ته دو ا پله کان.

جگه له مانه، خوینهر له وهش ناگادار ده کاته وه که زانینی هه ندئ له ورده کاری به کانی عیلمی قیافه ت و شی کردنه وهی هه ندئ له نهینی و نه ر که کانی ماهیبه تی رۆح له رینی روخسار و سه روسیمای مرؤفه وه، نهویش هه ر له بابه تی قه دهره . له لایه کی تریشه وه بوار به به شی "ویستی مرؤف" ده دات که شتیکی هه نده کی و لاواز و گویره یی به . له هه مان کات دا نه هلی به صیره ت له پیسه ر و حه قیقه تی شایه تی دانی "ویجدان" تی ده گه یه نیت، هه ر له به ر پر سیاری مرؤف له کرده وه کانیه وه - بی نه وهی مافی له خو بایی بوونی بیته - تا ده گاته کیشه ی: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾؟

له راستی دا به نر خیی وه لآمه کان جوانی به کی تر ده هاوینته سه ر بابه ته که . سه ی به شی به کمی نه م کتیه، زنجیره په ند و نامۆژگاری و وانه و رینمایی به کیان له خو دا کۆ کرده وه ته وه که دانهری به رپیز به سه ره یی یه وه ناراسته ی کردوون و راسته وخۆ له سه ر شریتی کاسیت تۆمار کراون و ئنجا له به ر کاسینه کان نوو سه راو نه ته وه، پاشان خراو نه ته وه به رده ستی مامۆستای دانهر، ئنجا دوای پوخته کاری و پیدا چوو نه وه، نایه ت و فه رموو ده پرۆزه کانی شی ته خریج کراون .

به لآم به شی چواره می نه م کتیه، وه لآمی نهو پر سیارانیه که له رینی چه ند هۆ کارینکی جیا جیا و له چه ند بابه تینکی جۆراو جۆردا ناراسته ی مامۆستای به رپیز کراون .

پاشان دوای رینگه خستی بابه ته کانی نه م کتیه به م شیوه یی که باس کرا، پیزه کانی شی بو دانراو، به ته واو ته تی بوو به کتیبکی سه ر چاوه یی .

هه ر چه ند ئیستا وا دهره که ویت که هیر شه چر و پر و رینگه خراوه کان راوه ستان، به لآم چر په چر په کانی نه فس و وه سه وه سه کانی شه یان گه لی جار هیمنی و خاوینی جیهانی ناو خۆی دل و دهر و نمان ده شیوین و لیلی ده که ن، نه مه ش کارینک ده کات که پیوستی به کاغمان به م دهر مانه شیفا به خشانه هه رده م زیاد بکه ن .

له راستی دا نه م کتیه (قه دهر له رووناکیی قورئان و سونه ت دا) ته نها وه لآمی چه ند پر سیاریکی ناراسته کراو نی به، به لکو بریتی به له چه ند تیشکیکی ئیمانی نهو تو که "دل" و "زیری" و "ویجدان" دلنایی خو یانی تیدا ده بیننه وه .

ئالیره‌وه‌یه که پئوستیی گهرمو‌گور و بهره‌وام بهم کتیبه همیشه ههر ده‌مینیت، له راستی‌دا کار کردن له ئاستیکی جیهانی‌دا بۆ ئیمان و قورئان، دوا‌ی ئه‌مه ده‌ست پی ده‌کات. چونکه سهرتاسهری جیهان به تابه‌ت ئه‌وروپا و ئه‌مریکا پئوستیان بهم حه‌قیقه‌تانه‌یه که هیچ شتیکی له باره‌وه نازانن. بۆیه - پشت به‌خوا - ئه‌م راستی‌یانه بۆ زمانه‌کانی تر وه‌رده‌گئی‌رین، تا‌کو سوود به پرووبه‌ریکی فراوانتری گرژی ئاده‌میزاد بگه‌یه‌نن.

ئیمه‌ش ئه‌م بۆنه‌یه به هه‌ل ده‌زانین که سوپاسی گهرمو‌گور پینشکه‌شی مامۆستای به‌ریزمان بکه‌ین و، نزای خیر بۆ گشت ئه‌و که‌سانه‌ش بکه‌ین که بوون به‌مایه‌ی به‌ره‌مه‌هینان و به‌ئه‌نجام‌گه‌یاندنی ئه‌م کاره‌ پیرۆزه. هه‌روه‌ک له‌ خوای گه‌وره‌ی به‌توانا ده‌پاریمه‌وه که تهمدنیکی به‌پیت و به‌ره‌که‌ت به مامۆستامان به‌خشیت و له‌ ته‌واو کردنی بانگه‌وازه‌که‌ی‌دا سهری بخت. ئامین.

صفه‌وت سه‌نیح

قەدەر و لايەنە جياجياكانى

دەر وازەيەك

"قەدەر" برىتىيە لە: تەقدىر و دەست نىشانكارىيى خىواي گەورەي خاوەن زانىارىيى رەھاسەبارەت بە "رابوردوو" و "ئىستا" و "داهاتوو". ئەو خىوايەي كە ھەموو ئەو شتانە بە وىنەي خالىكى بچووك وان لە پىش چاوي دا، بەلكو ھەر ھىچ شتىك نىيە كە سەبارەت بە خىواي گەورە ناوي: "رابوردوو" و "ئىستا" و "ئايىندە" ي لى بنرىت..

"قەدەر" برىتىيە لەم زانىن و بىننە و، پاشان تۆمار كردنى تەواوەتىي ھەرچى بوو و دەبىت، پىش ئەوئەي بىت، لە "كىتابى موبىن" دا^(۱). چونكە ھەر تەنھا خاوەندە كە بە زانىست و تەقدىرى خۆي دەوران دەورى بوونى ھەموو شتىكى ناو بوونەوئەري داوہ و ئاگاي لە ھەموو ئەو شتانەيە كە دىنە "وجود" ھەر لە بچوو كترىن گەردىلەوہ تا دەگاتە گەورەترىنى گەلەستىرە كان و تەنانەت مرؤفىش، پاشان رىنكخستى ھەموو شتىك بە پىيى "وجودى عىلمى" يان و دەستىشان كردن و پۆلىن كردن و تۆمار كردن و تەقدىر كردىان لە لايەن خىواي گەورەوہ، بەوئەي كە لە بازنىي "زانست" ي خۆيەوہ دەريان دەھىنئىت و دەياختاتە بازنىي "توانست" و "ويست" ي خۆي. بەم كارەش ئەو بوونەوہ دەھىنئىتەروو لە جىھانى دەرە كى واتە لە جىھانى "وجود" دا.

"باوەر بە قەدەر" يە كىنكە لە شەش پايە كانى ئىمان، چونكە ھەر وەك مرؤف بە بىن گومانى و بە چەشنىكى بەدبىيى باوئەري بە "خىواي گەورە و مەلائيكە تانى و كتئبە كانى و پىغەمبەرانى و زىندوو بوونەوئەري پاش مردن" ھەيە، بە ھەمان بىن گومانى و بەلگە نەويستىش باوئەري بە "قەدەر" ھەيە. كەواتە ئاگونجى تەسەوورى باوئەري بە قەدەر لە دەرەوئەي بازنىي باوئەري بە پايە كانى ترى ئىمان دا بكرىت.

قەدەر شى تەنھا لەو شتانە دا دە كرىت بىت بە بابەتى باس و لىكۆلىنەوہ كە تايەتن بە مرؤفەوہ، وەك ئەو بىر كردنەوہ و ھەلس و كەوت و جم و جوولانەي كە كارىگەريي

(۱) بۆ تىنگەشتن لە "كىتابى موبىن" بەم بۆجۆنەي نىرە، بروانە: سەرجمى پەيامە كانى نوور - بەرگى يەكەم (وتە كان) ل ۷۸۳-۷۸۴ يان پەيامى: (من) پەراوئىزى ل ۴۱ - ۴۳.

"یست"ی مرۆفیان تێدایە. دیارە هەموو ئەو بابەتانەی کە پەیوەندییان بە قەدەرەوە هەیە گرنگی و بەھایان لەو ھەدایە کە لەمەبەر "ویستی مرۆف" دەدوین، دەنا ھەر شتێک لە بارە ی قەدەرەوە بوترتیت وەك پیناساندنی شتی ناسراوی لئ دیت. واتە کاتی کە بێر لە مرۆف و ویستی مرۆف ناکەینەو ئەو ھەموو گوشتاریکمان سەبارەت بە قەدەر لە واتا و ناوەرۆک بەتال دەیت. چونکە ھەر وەك "بوونی مرۆف" واتا و پەنگیکێ بەبەر بوونەوەر پۆشیو، بە ھەمان جۆر "ویستە جۆزئی" بە "کەشی گرنگیی بە مەسەلە ی "قەدەر" داو و پەنگیکێ تایبەتی ی بەخشیو.

لەبەر ئەو، ئیمە لەم کتیبەدا لەو قەدەرە دەکۆلینەو کە پەیوەندی بە "ویستی مرۆف" ھو ھەبە و، لە ھەمان کاتدا بە دوای وەلامی ئەو پرسیارانەش دا دەگەرین کە ھەر لە میژو سەبارەت بە "جۆزئی ئیختیاری" بە زەینی مرۆف دا ھاتوون.

لە خوای گەورە ی بەتوانا دەپارینەو کە تیگەیشن و تیگەیانندی قەدەرمان ئیلهام بکات لە پروناکیی ئەو رێرەو ی کە ئەھلی سونەت و جەماعەتی لەسەر، ھەر تەو فیقینکیش لەم چەشنە باس و لیکۆلینەوانەدا دیتە ریمان ھەر تەنھا بەخشش و چاکە ی خوای گەورە ی، ھۆ کاریشمان بۆ دەستکەوتنی ئەو تەو فیقە ی خواو ەند تەنھا دەستەوسانی و ھەزارمانە.

* * *

۱- واتا کانی قەدەر لە "زمان" و "زاراوە"دا..

قەدەر لە زمانی عەرەبی دا بە واتای "التقدير" واتە دەست نیشان کردن دیت. ئەو ھا دەلین: "قَدَرَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ". واتە: ئەو شتە ی بەوی تر ھەلسەنگاند و بە ئەندازە ی ئەوی لئ کرد. ھەر و ھا دەوترئ: "قَدَرَ الأمر". واتە: کارە کە ی سازاند و بەرینی کرد و بریاری لەسەر دا. ھەر و ەك بە واتای ھیز و وزەش بە کار دیت. خۆ کاتی کە ئەم وشە ی بە فراوانتر بە کار دەھینرت، ئەو واتای: بریار لەسەردان و، جئ بە جئ کردنی بریار، دە گرتەخۆ.

ئجلا لە کۆی ھەموو ئەم و اتایانەو بە زمان دەردە کەوئت کە قەدەر لە "زاراوە" ی ئیماندا بریتی یە لە: ھەموو ئەو قەزا و حوکمانە ی کە خوای گەورە دەست نیشانیان دە کات و بریاریان لەسەر دەدات.

ئەم ئایەتە مەزنانە ی خواو ەو پشتی ئەم پیناسە یە ی سەر و ە دە گرن:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ (الانعام: ۵۹).

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ، لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (یونس: ۴۹).

﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الملک: ۷۰).

﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ (یس: ۱۲).

﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿۱﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿۲﴾﴾ (البروج: ۲۱-۲۲).

﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (الملک: ۲۵-۲۶).

قه‌زا و قه‌دهریش له پروویه که‌وه به یه‌ک و اتا دین، که‌چی له پروویه کی تره‌وه و له و اتایه کی دیکه‌دا "قه‌دهر" هم‌وو نه‌و شتانه ده‌گریته‌وه که‌ خوا‌وه‌ند ته‌قدیری کردون، به‌لام "قه‌زا" بجی‌به‌جی کردنی نه‌م ته‌قدیره‌یه و نه‌نجامدان و رای‌ی کردنی فه‌رمانی نه‌و ده‌ست‌نیشانکاری یه‌یه.

هه‌روه‌ها "قه‌دهر" بریتی‌یه له‌ گپ‌رانه‌وه‌ی هه‌موو شتی‌ک له‌ پیش بوونی‌دا، واته‌ گپ‌رانه‌وه‌ی "و‌جووده‌ عیلمی" یه‌ که‌ی بو‌خوای‌ گه‌وره‌ له‌ نه‌خشه‌یه‌ کی "زانست" ی‌ نه‌ودا. چونکه‌ نه‌و شتانه‌ی که‌ ناماده‌ کراون بی‌نه‌ ناو و‌جووده‌وه‌ و هه‌ول‌ ده‌ده‌ن جینی‌ خو‌یان له‌ زنجیره‌ی بو‌ونه‌وه‌ر ان‌دا بگرن، هه‌موویان له‌ له‌و‌حی "کوژانه‌وه‌ و نووسین" (ان‌حو و‌ال‌إنبات) دا‌ده‌نووسرین، که‌ له‌و‌حیکه‌ له‌ لایه‌ن مه‌لاییکه‌تانه‌وه‌ و له‌ پرووی نووسینه‌کانی "له‌و‌حی مه‌حفوظ" وه‌ ده‌گریته‌وه‌ و ده‌نووسریته‌وه‌، که‌ نه‌ویش له‌ ناوه‌ندی زانستی هه‌مه‌لایه‌نگیری خوای‌ گه‌وره‌دایه‌. که‌واته‌ "قه‌دهر" پینکه‌وه‌هاتی "به‌دی‌هینانه‌کانی" خوای‌ گه‌وره‌یه‌ له‌ گه‌ل "ده‌ستکه‌وت" ی‌ مرؤف‌دا. واته‌ کاتی‌ که‌ مرؤف‌ ده‌ست‌ده‌داته‌ هه‌ر کارینک‌ نه‌و کاره‌ به‌ ویستی‌ خو‌ی نه‌نجام‌ده‌دات و خوای‌ گه‌وره‌ش به‌ ویستی‌ خو‌ی نه‌و کاره‌ی بو‌به‌دی‌ده‌هینیت. که‌واته‌ قه‌دهر بریتی‌یه له‌ ته‌قدیری‌ خوای‌ گه‌وره‌ به‌ه‌وی زانستی‌ نه‌زه‌لی و نه‌به‌دی‌ خو‌ی سه‌بارت به‌ بوونی‌ هه‌موو شتی‌ک پیش بوون و دوا‌ی بو‌ونیشیان و چاره‌نووسی‌ ناینده‌شیان. نه‌مه‌ش نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که‌ نه‌و بو‌جوونه‌ی پینی‌ وایه‌: "قه‌دهر ته‌نها ناو‌نیشانی زانستی‌ خوا‌یه‌" بو‌جوونیک‌ی راست و دروست‌نی‌یه. چونکه‌ و‌اتای‌ قه‌دهر جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان‌کردنی‌ شتان‌ ده‌گه‌یه‌نیت له‌ رینی‌ "زانست" ی‌ خوا‌وه‌نده‌وه‌، نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نیت که‌ هه‌موو نه‌و شتانه‌ له‌ لایه‌ن سیفه‌ته‌کانی‌ تری‌ وه‌ک "بیستن و بینین و ویست و تیراده" ی‌ خوای‌ گه‌وره‌شه‌وه‌ ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان‌کراون. جا‌ماده‌م وایه‌،

ئەوا ئینکاری کردنی قه‌دهر له راستی دا ئینکاری هه‌موو سیفه‌ته‌کانی خ‌وای گه‌وره ده‌گه‌یه‌نی‌ت. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌شه که به‌شیک‌ی زۆری لیکۆ‌ته‌ران باب‌ه‌تی قه‌ده‌ریان له ناوه‌ندی باسی خ‌وایه‌تی خ‌وای گه‌وره‌دا پروون کردووه‌ته‌وه و توویانه: پ‌نویست ناکات باسینکی سه‌ره‌خۆ بۆ قه‌ده‌ر ته‌رخان بک‌رنی‌ت، چونکه زه‌رووره‌ت داخ‌وای ته‌وه‌یه مه‌سه‌له‌ی "قه‌ده‌ر" له ناوه‌ندی باسی "ئولووه‌یه‌ت" دا پ‌ئ‌ش‌چاو ب‌خ‌رنی‌ت.

به‌لام ئی‌مه وه‌ک ئە‌وان ناروانینه مه‌سه‌له‌که، چونکه ئە‌م گۆشه‌ی روانینه له‌وانه‌یه له پروویه‌که‌وه بۆنی ئە‌وه‌ی ل‌ئ‌ی بی‌ت که "قه‌ده‌ر" له ناوه‌ندی پایه‌کانی ئیمان‌دا دانه‌رنی‌ت. له‌به‌ر ئە‌وه‌یه که ده‌ل‌ئ‌ین: هه‌روه‌ک باوه‌رمان به "خ‌وای گه‌وره و مه‌لائیکه‌تانی ک‌ت‌یبه‌کانی و پی‌غه‌مه‌رانی و زیندو‌بو‌وه‌ی پ‌اش مردن" هه‌یه، به‌هه‌مان جو‌ر باوه‌رپ‌شمان به "قه‌ده‌ر" هه‌یه. ئە‌مه‌ش بۆ ئە‌وه‌ی گو‌فتارن‌یکمان له زار ده‌رنه‌چ‌یت که چ به پ‌وختی و چ به دو‌رودر‌ئ‌ژی و چ به هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک ناما‌زه‌ی ت‌یدا بی‌ت بۆ ئینکاری "ئیمان به قه‌ده‌ر" وه‌ک پایه‌یه‌ک له پایه‌کانی ئیمان.

خۆ ئە‌گه‌ر ئە‌س‌لی مه‌سه‌له‌که ره‌چاو ب‌که‌ین، ئە‌وا ده‌بینین ئی‌مامی ئە‌حمه‌دی کو‌ری حه‌نه‌ل ده‌فه‌رمو‌ی: "القدر من القدرة". که‌واته ئە‌و که‌سه‌ی ئینکاری قه‌ده‌ر ب‌کات ئە‌وا ئینکاری گه‌ل‌ئ‌ی کاروباری ئە‌وتۆ ده‌کات که تاپه‌تن به ئولووه‌یه‌تی خ‌وای گه‌وره‌وه. واته عه‌قیده‌ی ئولووه‌یه‌ت له د‌ل‌دا له‌ق ده‌بی‌ت و سیسته‌م و ب‌ر و بناغه‌ی چه‌مکه ئی‌مانی‌یه‌کانیش یه‌ک له د‌وای یه‌ک له بن هه‌ل‌ده‌وه‌شین.

ئالیه‌وه‌یه که "قه‌ده‌ر" به‌بابه‌ت‌یک‌ی گ‌رنگ دانراوه. ئە‌وانه‌ش که له ناوه‌ندی چه‌مکه‌کانی ئە‌ه‌لی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت‌دا له قه‌ده‌ر نه‌کۆلیونه‌ته‌وه، له ر‌ئ‌ی ترازاون و دو‌وجاری گو‌م‌راب‌ی بوون. عه‌قلانی‌یه‌تی مو‌عه‌زه‌زله‌کان و حه‌تمییه‌تی جه‌بری‌یه‌کان هه‌ندیک‌ن له‌و گو‌م‌راب‌ی و له‌ر‌ئ‌ی ترازانه.

۲- ئە‌و قه‌ده‌ره "جه‌بری"‌یه‌ی که به‌سه‌ر گه‌ردوون‌دا زاله.

ئە‌و فه‌رمانه‌وه‌یه‌ی که فه‌رمانی له سه‌رتاسه‌ری گه‌ردوون‌دا زاله، بریتی‌یه له قه‌ده‌ر و ته‌قدیر و ر‌ئ‌سا و پ‌نکه‌وه‌گو‌ن‌جان و نه‌خشه و ته‌رازوو و هاوسه‌نگی و ر‌ئ‌یکی.

ئایه‌ته‌مه‌زنه‌کانی قورئان ئە‌م "قه‌ده‌ر" ه‌ر‌یک‌خه‌ره‌ی گه‌ردوونمان تی‌ده‌گه‌یه‌ن:

﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامَ وَمَا تَزِدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿۸﴾
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿۹﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَن أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَن جَهَرَ بِهِ وَمَن هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿الرعد: ۸-۱۰﴾.

﴿وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿الحجر: ۲۱﴾.

﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (الرحمن: ۷).

به لئي، قدهر هينده فراوانه كه هموو گهردوون ده گرتهوه و شمولى هموو شتيكى ناوى ده كات، به رادهيك كه ناتوانرئيت ته سهوورى هيچ شتيك بكرئيت كه له دهرهوى قدهردا بيئت. چونكه خواى گهورهى بهديهتهرى گهردوون به زانينى هممهلايه نگرى خوى تهراروو و پينكى و پيسا و پينكخستن و نه اندازيه كى ديارى كراوى له هموو شتيكدا داناوه، هر له چه كهره كردنى ناوك و دهغل و دانه كانهوه تا ده گاته بووژانهوى بههارى رهنگين و، هر له نهخشاندينى شيوه و روخسارى مرؤف له ناو رهحمى داىكاندا تا ده گاته له داىك بوونى نهستيره كان له گهلهستيره (بحرة) مهنه كاندا. ته نانهت هموو نهو كتيبانهى كه له سهدان هزار دانه تيپر دهبن و زانا ليكوله ره كاني سرتاسهري جيهان داىبان ناون، له راستى دا، ته رجهمه و پروونكه رهوهى هم پيسا و پينك و پينكى و تهقديره هممهلايه نه و گشتگيره.

هم قدهرهوى كه به سر گهردووندا زال و فهرانره وايه، شتيكه دوور و نزيك.. دوست و دوژمن.. ئيماندارى باوهردار و كافرى سهرسخت باوهري پي ده كهن، ته نانهت "ماركس" يش كاتنى كه له "حتميهت" ده دويت له راستى دا هم قدهره فهرانره وايهى گهردوون پيش چاو ده خات!

هر چه نده ندى له زانايانى موسلمانى وهك "ابن خلدون" دان به جووره حتميهت بكدا ده نين، ته نانهت زيانى كو مهلايه تيش ده خه نه زير ركيفى نهو حتميهته، به وينهى چه مكى "حتميهتى ميژووبى" كه له خوړئاو ادا باوه، كه چى ئيمه له ناوه ندى چه مكى "نه هلى سونهت و جماعت" دا هم حتميهته به چه ند مهر جيكي تايهتى يهوه ده بهستينهوه و به شيوهيه كى رهها (مطلق) وهرى ناگرين، مه گه له گه له نهو مهر جانه دا. ده بى بيشترانريت كه ئيمه دان به بوونى قدهر يكدا ده نين كه فهرانره وا و زاله به سهر هموو شتيك ته نانهت به سهر ويستى مرؤفيش دا.

بى گومان ئيمه كاتنى كه ده ست به بنيا تسانى پرؤزهيكه بيان دروست كردنى كاتر ميژيك ده كين، يه كه م ههنگاو مان به دانانى نهخشه و تهصميم ده ست بى ده كين. بويه له پيش دا به تهقديري خو مان حساب بو هموو نهو شتانه ده كين كه له وانويه له دواروژ و قوناغه كاني نهو كاره دا بينه ريمان. جاله كاتيكدا كه هم تهصميم و نهخشه كي شانه له بينايه كى ناسايى و ناميرنكى ساده دا ناوا پينويست بيئت، ئيتر چون ده كرى هم هموو سيستم و پيسا ورد و هاوسهنگى يه سهر سوور هينهرانه به بى نهخشه و پلان و بهرنامه ته سهوور بكرين كه به هموو بوونهه رانهوه هر له گهرديله كانهوه تا

دەگاتە مەرووف بە ئاشکرا دەبیین و لە بەرچاودان؟ ئایا بلیت ئەم رێسا ناوازیەیی که به گەردوونەوه دەبیریت شان و شکۆی لە رێسای بینا و سیستەمی کاتزمیرە که کەمتر بیت؟!

ناوک و تۆوه کان - لە راستی دا - چەند وردیلە سەندووقینکی پەر لە "قەدەر" نا! ئەوەتا لاپەرەکانی ژبانی هەموو تۆوێک، بەلکو ژبانی درەختینکی ئەواوەتی لەو تۆوهدا دانراوه. تەنانەت گەر ئەو ناوک و تۆوانە بخرێنە ناو خاکەوه ئەوا دەمیان بە هەزار جۆری پرووێک و گۆلی رەنگاوپرەنگ دەپشکوێت، هەرچەندەش لە پرووی پینکەهاتن و دروستبوونیانەوه لە یەک دەچن و لە هەمان ماددە و کەرەسە سادە دروست کراون. کەواتە هەموو تۆوێک که چە کەرە دەکات و دەمی دەپشکوێت، لە بەردەم چاوی سەرئەدا ئەو پۆشاکە پێشچاودەخات که قەدەر بە ئەندازە و بالایی ئەوی بپوێ، یاخود بەپێی ئەو شیوێ و روخسارە عیلمی و مەعنەوی یە پێک دێت که قەدەر بۆی دەست نیشان کردووه. خۆ ئەگەر هەزاران کەسی بەرگدروو بە درێزایی چەندین سالی دوورودرێژ کار بکەن، هێشتا هەر ناتوانن تەنانەت بەرگ و پۆشاکێ ئەواوەتی تەنها یەک دانە درەخت بدوورن و ئامادە بکەن، کهچی گشت درەخت و پرووێکەکان، هەر لە سەرەتای دروستبوونیانەوه تانیستا، بەرگ و پۆشاک بۆ خۆیان بەرەم دێن. کەواتە چارنێ یە دەبێ ئەم کارە بۆ قەدەری فەرمانەرەوا و زالی ناو گەردوون بگێرێنەوه، دەنا جگە لە "قەدەر" بە چی دەکریت ئەم کارە لێک بدریتەوه؟

بیر لەم کۆشکە مەزنی گەردوون بکەرەوه. ئەوەتا ئەو کەسە که لە بەردەم تەلەسکۆبدا راوەستاوه، هەموو ئەو دووری یە یە کجار زۆرانه دەبینیت که ماوەی پینچ ملیۆن سالی رووناکی لیمانەوه دوورن! واتە گەر ئەستیرە "نیبلووز" بکوژیتەوه ئەوا تەنها دوای پینچ ملیۆن سال دەتوانیت کۆژانەوه کە یە ببیریت! یان گەر تۆ بۆ خۆت بیت بە "رووناکی" و بەتوویت برۆیت بۆ ئەوی، ئەوا دوای پینچ ملیۆن سال دەتوانیت بگهیتە ئەوی! جا ئایا ئەم گەردوونە مەزن و رێساوردە، مەرووف تووشی سەر سوورمان و سەرسامی ناکات؟!

لە لایەکی ترەوه دەبینن که ئەم جیهانە فراوانە پەپوێندی یە کی بەتینی لە گەل ئەم مەرووفەدا هەیه که جیهانینکی بچوو که و جی نشینی سەر زەوی یە، بە رادەیهک که ئەم پەپوێندی یە خەست و خۆلە ی نیوانیان "تەقدیری مۆتلق" و "زانستی هەمەلایەنگر" ی ئەو خواوەندە روون دەکاتەوه که بە وردترین رێسا و ناوازیەترین تەرازوو و رەنگینترین تەقدیر و کارسازی، زەوی و ئاسمانەکانی راگیر کردووه. ئەوەتا ئەو پینکەوه گونجانه

ورد و ناشکرایی نیوان ئەندامەکانی جەستەیی مرۆف دەتوانرێت لە گشت بەشەکانی گەردوونیش دا ببینرێت.

"جین"^(۱) لەسەر حەق بوو کاتی که وتووێتی:

(ئەو کەسە جیهانی گەردیلەکان و جیهانی مرۆف و گشت جیهانەکانی تری رینکخستوو، بە پێی چەندین پێوهری ئەندازەیی ورد دایناو و نەخشەیی بۆ کیشاوه. چونکە ئەندازاری یەکی فەرمانرەوا بە سەرتاسەری گەردوونەو دەبینرێت).

جا ئایا ئەم ئەندازاری یەهەستیار و وردهی کە بەسەر گەردوون دا زال و فەرمانرەوایە، سەروزیادی نی یە بۆ چەسپاندنی بوونی ئەو خواوەندە ئەزەلی یە کە گەردوونی بە پێی ئەو نەخشەییە بەدی هیناوه؟

با ئەم مەسەلەییە بە گوێرەیی تینگەبشتنی عەوامی خەلکی پیش چاوبخەین:

گەر ئیوه خۆتان بۆ بنیاتسانی خانووێک نامادە کردبێت، با ئەو بینایە ساکاریش بێت، ئەوایی گومان یە کەم هەنگاوتان بوو دەست پێ دەکات کە سەردانی ئەو کەسانە دەکەن لەو کارەدا جینی متمانە و پرواتان و پرس و رایان پیش هەموو شتیگ دەخەن. چونکە هەر هەلەییە کە لە تەقدیر کردنی ئەو بینایەدا هەبێت - با کەمیش بێت - لەوانەییە بێت بەهۆی رووخاندنی خانوو کە لە کاتی تەواو بوونی دا. بۆیە تەقدیر کردنی ئەو حسابانە بۆ ئەو بیناکاری یە، کاریکی گەلنی پێویستە.

کەواتە ئەم "بینا" سادە و ئاسایی یە، پێویستی بە: تەقدیر و تەصمیم و نەخشەیی کە ئەو تۆیە کە لە گەلنی دا بگوجبێت، خۆ ئیوهش هەتا پێداویستی یە بەرپەتی یەکانی بۆ نامادە نەکەن دەست نادەنە بنیاتسانی. تەنانەت دەبێ - زیاد لەهوش - چاودێری ئەو نەخشە و پلانە بکەن کە بۆ ئاوەدان کردنەو ی ئەو شارەیی ئیوه دارپێژراوه، هەر وەک دەبێ شوینی بنیاتان و شیوه و دیکۆری دەر وەو ی خانوو کەش رەچاوبکەن.. ئەمانە و شتانی تری جگە لەمانەش کە بۆ بنیاتسانی هەر خانووێک پێویستن - با خانوو کە سادە و ساکاریش بێت - دەبێ لە سەرەتاه رەچاوبکرین.

لە کاتیگ دا کە ئەم تەقدیرانە بۆ ئەم بینایە پێویست بێت رەچاوبکرین، دەبێ بینای گەورەیی فراوانی گەردوون پێویستی بە وردترین حساب و پێوهر و تەقدیر هەبێت. ئایا نموونەت لەسەر ئەمە دەوێت؟

(۱) (جین): زانیە کێ ئینگلیزە لە بواری کانی: گەردووناسی و بیرکاری و فیزیادا. لە نیوان سالی کانی: (۱۸۷۷-۱۹۴۶ز) دا ژیاوه. چەند کینیکی دواي خۆی بەجێ هێشتوو، هەر وەک چەنلین باس و لیکۆلینەو ی جیاجیاشی ئەبام داوه لە بارەیی چۆنیی پیکهاتی بۆشایی ئاسمان و گەردوون و ئەستێرەکان. (وەرگێڕ)

سەیری قاشیک "سینو" بکەن کە دەبێخەنە ناو دەمتان و سەرنج لەو پەيوەندییە وردەى نێوان خۆتان و ئەو قاشە سینو بەدەن: تامی سینو کە و، دەمی ئیوہ.. فیتامینەکانی ناوی و، جەستەى ئیوہ.. تەننەت سینو سەیری درەختە کەى و، پیوستی ئیوہ بە سینو کەى.. پیوستی درەختە کەى بەو گازە زەهراوی یەى کە لە گەل هەناسەدا دەری دەدەن و، پاکژ کردنی هەواش لە لایەن ئەو درەختەوہ و، پاشان هەوا هەلمژین و هەناسەداتان لە ربی ئەم هەوا پوخت و پاکژ کراوہیوہ.. ئەمانە و سەدان پەيوەندیی تر کە - بۆ نمونە - لە نێوان "ئیمە" و "سینو" دا هەبێ و لێرەدا چەردەبە کمان لێ پێش چا و خستن.

خۆ ئە گەر بتانەوێت ئەم مەسەلەبە لە باز نەبە کى تەسکى وەك ئەم نمونەبەدا، یان لە مەیدانیکی فراوانی نێوان ئەستیرەکاندا وەر بگرن، ئەوا لە هەر هەموویاندا جگە لە: سیستەمیکی ناوازە و.. هاوسەنگی یە کى ورد و.. تەقدیر کاری لە هەموو شتیکیدا، هیچی تر نابین.

گەر سەرنج لە هەر "زیندەتوو" (حیوان منوی) یێک بەدەیت دەبینیت هەر گیز درۆ ناکات، چونکە بەینی سیستەم و پلانیکی دیاری کراو دەجوولیتەوہ. خۆ ئە گەر بلیت: "دەم بە مرۆف" راست دەکات دەبیت بە مرۆف، چونکە ئەو گوفتارە لە خۆرا و بە هەربەمە کى نالیت، بەلکو بە زمانی کرۆمۆسۆمەکان و ئەو کارمەندییە دوور لە هەلەبەى (DNA و RNA) دەبلیت کە خانەکان ئاراستە دەکەن بۆ پێکھێنانی دەمی مرۆف و لێوہەکانی و چاوەکانی و لووت و گۆنجکەى و سیما و روخسار و هەموو شتیکی تری.

هەر وەها دووری یە کانی ناو بۆشایی ئاسمانیش لە لای گەردووناسە فیزیای یە کان ئاشکرایە و، لە هیزە موگناتیسی یە کان و مەوداکانیشیان لەو دووری یە ئەندازەبەى یە فراوانەدا و لە توندی هیزە کانی ناویشیان شارەزا و ئاگادارن. دۆزینەوہى "کۆمپیوتەر" گەلنى یارمەتیی مرۆفیی دا کە بزانیت هەموو بەدبەهاتووێک لەم گەردوونەدا لە سەرەتای دروستبوونەوہ بەبێ نەخشە و پلانیکی دارپێژراو رێک دەخریت، ئەم نەخشە و پلانە لە هەموو شتیکی گەردووندا رەچاوە کراوہ، هەر لە گەردیلەکانەوہ تا دەگاتە گەلەستیرەکان، چونکە هەموو شتیکی لە "لەوحى مەحفوظ" دا تۆمار و دەست نیشان کراوہ. ئەمەش بریتی یە لەوہى کە پێی دەلێن: "قەدەر".

لەوانەبە باشتر و ایبت ئەم مەسەلەبە پتر روون بکەینەوہ.

ئەوہى کە تا ئیستا باسما کرد لە بارەى "قەدەرى جەبرى" یەوہبە، واتە ئەو قەدەرەى کە دەستەلات و کاریگەریی مرۆفیی تێدا نی یە، ئەم قەدەرە شتیکی گەردوونی یە و

"ویستی مرۆف" ڕەچار ناکات، بەلکو خوای گەورە بە "ویستی"ی خۆی ھەرچی بە کێ بویت بەدیی دەھینیت و ھەر کارێکی بویت دەیکات. لەسەر ئەو کارانەش کەس پرسیاری لێ ناکات، چونکە ھەر خۆی قاھیر و جەببار و زال و بەدەستەلاتە. خۆ ھەر چەند ھەموو بەدبەھتوو یەك حیکمەتی تێدارە چار کراوە، بەلام ئەم حیکمەتە پابەند (موقەببەد) نی، چونکە خواوەند خۆی **فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ**. ئەو تا گۆی زەوی لە سەرەتای دروست بوونیەو و بە فرمان و دانەبەری ئەم قەدەرە جەبری، بە دەوری خۆی دا دەخوولیتەو و لە ھەمان کاتیش دا بە دەوری خۆریش دا دەسووریت، بێ ئەوێ کەس مافی ئەوێ ھەبیت پێی بلتیت: رابوو ھستە و مەجوولتی .. ھەر و ھا خۆر و مانگ لە پیشێ کێ دان و کەس ناتوانیت ڕێ لەم پیشێ کێ بەیان بگریت، چونکە ھەر تەنھا قەدەری جەبری بە کە بەسەر ئەم بزووتن و پیشێ کێ بەدا زال و دەستەلاتدارە. کەواتە ھەموو شتێک بە ناچاری سەری بۆ ئەم قەدەرە ئەوی کردوو.

۳- قەدەر مەسەلە یە کێ "ویجدانی" یە.

دەتوانیت بە چەندەھا بەلگە ی زانستیی جۆراوجۆر "بوون"ی خوای گەورە و، پیغەمبەریتی ھەزرەتی "محمد المصطفیٰ ﷺ"، تەنانەت زیندوو بوونەوێ پاش مردنیش بچەسپینیت، بەلام "قەدەر" وانێ، چونکە مەسەلە یە کێ حالی و ویجدانی، نە ک زانستی و نە زەری!

ئەو تا مرۆف بە ئەندازە ی پلە ی ئیمانە کە ی خۆی، ئیمانیش بە "قەدەر" دەھینیت و بە ئەندازە ی فراوانی و قوولیی ھەستە ئیمانی بە کانیشی تەسدیقی دەکات. زۆر کەس ھەن کە ژایان لە چەندەھا مەسەلە و بابەتی قوول دا بردوو تە سەر، کە چی ھێشتا لە بچوو کترین مەسەلە ی قەدەر تێنە گەشتوون. ئەوانە - بە راستی - بێ بەختن، چونکە "قەدەر" ھیچ جینگایە کێ لە ناخی ویجدانی ئەوان دا نە گرتوو، کەواتە شایانی بەزەیی پێداھاتنەو. بەلام ئەو کەسە ی کە بە ویستی خۆی رازی بە زیانی لێ بکەوینت، شایستە ی ئەو نی بە چاوی سۆز و بەزەیی یەو سەیر بکریت. ئەو جۆرە کە سانە کاروبارە کانی خوای گەورە یان بۆ روون نەبوو تەو کە لە پشت کاروبارە کانی خۆیانەو دەست بە کارە، چونکە چاوە کانیان داخراوە و ھیچ شتێک نابینیت، ھەر و ھا روانیشیان ھیندە کورت و کوتایە کە ناگاتە حەقیقە تیکی مەزن کە بریتی بە لەوێ: ھەر کردارێک دە کەن پیشتر بە تەقدیر و کارسازی بە کێ زانستی یانە لە لایەن خوای گەورەو نەخشە و پلانی بۆ دارپێژراوە. جا ئەو جۆرە کە سانە بە شیوہ یە کێ سەرەتایی ژایان بەسەر دەبدن و، گەلێ دژوارە گرفتاری ھەندێ لە چەمکە ئیعتیزالی بە کان نەبن.

۴- ئەو دەستكەوتەى كە "ئیمان بە قەدەر" بە مرۆڤى دەبەخشىت.

ئەو كەسەى بە ئەواوتى لە مەسەلەى قەدەر تى گەيشتووە و لە وىجدانى خۆى دا نەينى يە تايبە تى يە كانى قەدەرى - بە وىنەى كەردنەوەى گرى - قۇناغ لە دواى قۇناغ شى كەردووەتەوە.. ئەو كەسە لە كۆتايى دا ھەموو شتىك بۇ خواى گەورە دەگىرپتەوە، تا دەگاتە ئاستى ئەو تىگەيشتنەى كە ئەم ئايەتە پىرۆزە پىى دەبەخشىت:

﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶).

بەئى، خواى گەورە بەدەيھنەرى خۇمان و كەردەوە كانمانە؛ خواردن و خواردنەوە و نوستن و بىدارى و بىر كەردنەوە و گوڤتارمان، ھەر ھەموويان، بەدەيھنەراوى خواى گەورەن. لە راستى دا ھەر شتىك پەيوەندىي بە "بەدەيھنەن" ھوە بىت، بەو پەرى دلتىايى و بى گومانى، بەدەيھاتووى خواى گەورەيە. ئەو كەسەى كە يەك بەيە كى نەينى يە كانى قەدەرى شى كەردووەتەوە و گەيشتووەتە كۆتايى، لە ھەلس و كەوتى وىجدانىي خۆى دا ئەم حەقىقەتە وەك خۆرى رووناكى ناوجەرگەى ئاسمان بە روونى دەبىنيت. جا لەبەر ئەوەى ئەم راستى يە بەم جۆرەيە، ئەوا ئەو كەسەى لەم بوارە دا گەشتووەتە كۆتايى، گەلنى دژوارە كە دوو چارى "جەبرى يەت" نەبىت!

بەلام دەبى بزائىت كە ھەر چەندە مرۆڤ ھەموو كارە كان بۇ خواى گەورە بگىرپتەوە، ھەر لە ئەنجام دا "ويستە جوزئى" يە كەى خۆى لە بەردەم دا راست دەبىتەوە و بەرپر سيارى يە كەى ئەستۆى ياد دەخاتەوە! تاكو تىي بگەيەنيت كە بەرپر سيارى كەردەوە كانى تى و ھەر گىز ئەم بەرپر سيارى يەى لەسەر ھەلئاگىرئىت.. ھەر لە ھەمان كاتيش دا و بۇ ئەوەى مرۆڤ بەھۆى كەردەوە چاكە كانىوە لە خۆى بايى نەبىت، "قەدەر" روو بەرووى دەبىتەوە و پىى دەلئىت: (لە خۆت بايى مەبە، چونكە تۆ "بكەر" ي ئەم كەردەوە چاكە نەبىت!) ئىتەر لەم پىيەوە لە "غروور" و "لەخۇبايى بوون" بزرگارى دەكات. ھەر تەنھا بەم جۆرە مرۆڤ دەگاتە "ھاوسەنگى" لەم مەسەلەيە دا و ھەر تەنھا بە پارىزگارى كەردنىش لەم ھاوسەنگى يە دەتوانىت ژيان و پەفتارە كانى خۆى رىك بخت.

ھەر چى كەردەوەى چاك ھەن ھەر ھەموويان تەنھا "كار" و "تەقدىر" ي خواى گەورەن، كەواتە مرۆڤ ناتوانىت خۆى بكات بە خاوەنيان، دەنا گرفتارى شىركى پەنھان دەبىت، چونكە ھەر تەنھا خواى گەورەيە كە راستەوخۆ كەردەوە چاكە كان بە مرۆڤ دەبەخشىت، نايىنيت دەروونى بەدخوازى مرۆڤ (النفس الأمارة بالسوء) ھەر گىز داواى كەردەوەى چاك ناكات؟ ئاشكرايە كە مەبەست بە كەردەوەى چاك لىرە دا ئەو كەردەوانەن كە لە زاتى خۇيان دا چاك و جوانن، دەنا مەبەست ئەو شتانە نى يە كە

ئارەزووی دەروونی بەدخواز بە جوانیان دەزانیت! بەلێ، رقی بوونەوه لە "جوانی"ی راستەقینە لە سروشتی دەروونی بەدخوازدا ریشکی دا کوتاوه و دوژمنایەتی کردنیشی بەرامبەر کردەوی چاگ ھەروا بەردەوام دەبیت، چونکە لەسەر ئەو سروشتە بەدھیتراوە.

"دەروونی بەدخواز" خۆی داوای کردەوه خراپەکان دەکات، بۆیە بەرپر سیاری ئەو کردەوانە دەکەوێتە ئەستۆ. ئەم نایەتە پیرۆزی خوارەوه ئەم دوو بناغەییە لە خۆدا کۆ کردووەتەوه و بە جوانی روونیا دەکاتەوه:

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ (النساء: ۷۹).

لەبەر ئەوە، ھەر گێز مافی ئەوەت نییە بەو کردەوه چاگانە لە خۆت بایی ببیت کە ناگەرینەوه بۆتۆ، چونکە ئەو کردەوه چاگانە راستەوخۆھی تۆنین. خۆ ھەرشتێک "باش و جوان" بێت تەنھا چاکە کاریی خوای گەورەییە لە گەل تۆدا کردوویەتی، ئاشکرایشە چاکە کاریی خواوەند داخوای شوکرانەبژیری و تەوازوعە، ئەک لەخۆبایی بوون!

سەبارەت بە کردەوه خراپەکان و گوناھەکانیشت ئەوا "ویستە جوژنی" یە کەت مەر جێکی ئاسایییە لە بەدھیتانیاندا، بۆیە بەرپر سیاری ئەو کردەوانە دەکەوێتە ئەستۆی نەفسەوه. چونکە تۆ بۆ خۆت ئارەزووت لە چ کردەوهیەک بوو و نەفسیشت مەیلی بەلادا رۆشتوو یان بیری لێ کردووەتەوه کە ئەنجامی بدات یاخود ھەر ھەلس و کەوتیک لە مەیل و ئارەزوو کانتدا، خوای گەورە ئەوەی بەدیھیناوه.

ئەم جۆرە شتانە مەگەر لە ناخی خۆماندا و بە ھەست پینکردنی "ویجدانی" و "حالی" واتە: بە کردەوه، دەنا ناتوانین لیبان تێبگین. واتە تەنھا یەک شایەت ھەیە لەسەر ئەو مەیلەیی کە بە دلت داھاتوو یاخود بەسەر ئەو ھەلس و کەوتەیی لەو مەیلەدا ئەنجامت داوه، ئەویش "ویجدان"ی خۆتە. جا خوای گەورە ئەم ویجدانەیی خۆتی کردووه بە شایەت لەسەر زانیاریی خۆی سەبارەت بە کردەوه کانت.

مرۆفی سەرەتاییش لە بابەتەکانی ئیماندا، بە ھەمان جۆر باوەری بە "قەدەر" ھەیە، بەلام بەو جۆرەیی کە لە گۆشەیی "قەدەر" ھو دەروانینە رووداوه کانی کاتی "رابوردوو" و ئەو "گێر و گرتانە" ش کە دینە رینی، ئەوەتا دەتیت: (ئەو بەلا و موسیبەتانەیی کە دوو چاریان بووم تەقدیری خوای گەورەن). بەم جۆرە رزگاری دەبیت.. بەلام کاتی سەیری نابندە و گوناھەکان دەکات لە گۆشەیی "ویستی جوژنی"ی خۆیەوه بۆیان دەروانیت و دەتیت: (ھەرچۆن بوو خوای گەورە چینی بۆ تەقدیر کردووم، بەدەستی دەھینم). بەم جۆرە، خۆی ناھاوێتە ناو باوەشی تەمبەلێیەوه و

"قه‌دەر" ناکات به بیان و یه‌ك بۆ پاساودانی ئەو كرده‌وه خراپه‌ی نییه‌تی لێ هیناوه بیکات. چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹). به‌ئێ، خوای گه‌وره به‌دیهینه‌ری هه‌موو چا‌که و خراپه‌یه‌که، چونکه "به‌دیهینه‌ان" ته‌نها تابه‌ته به‌خو‌اوه‌نده‌وه، به‌لام به‌رپر‌سیاری کرده‌وه‌ی خراب له‌ئ‌ستۆ‌ی ئەو که‌سه‌دا‌یه که "ویستوویه‌تی" بیکات. ئەو چه‌شنه ئی‌مانه، بناغه‌ی ئی‌مانی مرۆفی سه‌ره‌تاییه‌..

به‌لام دو‌ای ئەمه، نایب‌ت مرۆفی سه‌ره‌تایی له‌م ئە‌ندازه‌یه زیاتر ده‌م له‌مه‌سه‌له‌ی قه‌دەر بدات و مافی ئەوه‌ی نی‌یه‌قه‌سه له‌مه‌سه‌له و بابه‌ته‌فه‌رعی‌یه‌کانی بکات، چونکه قه‌دەر جینی پێ‌هه‌ت‌خ‌لیس‌کانه و بابه‌تیکی گه‌لێ ورده. ئی‌مامی ئە‌عه‌زه‌م حه‌زه‌ره‌تی ئە‌بوو حه‌نیفه‌ی نو‌عه‌مان - خوالی رازی بی‌ت - رێی به‌قوتایی‌یه‌کانی خۆ‌ی نه‌ده‌دا که له‌م چه‌شنه بابه‌تانه‌ بدوین. کاتی که لێ‌یان پرس‌ی: ئە‌ی خۆ‌ت بۆ‌چی لێ‌یان ده‌دوین‌ت؟ وه‌لامی دانه‌وه: (کاتی که من قسه‌ی تێ‌دا ده‌که‌م هینده به‌ترس و له‌زه‌وه ده‌دوین ده‌لێ‌ی بالنده به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه نیشته‌وه‌ته‌وه). مه‌به‌ستی ئە‌وه‌یه که: ئی‌وه کاتی له‌قه‌دەر ده‌دوین نیازتان سه‌ر که‌وته به‌سه‌ر به‌رامبه‌ره‌که‌تان‌دا، بۆ‌یه رێ‌تان پێ‌نا‌ده‌م قسه‌ی تێ‌دا بکه‌ن. ده‌بی ئە‌وه‌ش بزان‌ی‌ت که وردی له‌را‌ده‌به‌ده‌ری ئە‌م بابه‌ته و مه‌ترسی لێ‌وانی، هه‌رگیز خا‌وینی مه‌تیقییه‌تی مه‌سه‌له باس‌کرا‌وه که لێ‌ل ناکات، چونکه مه‌به‌ست ئە‌وه‌یه که نابی ئە‌م چه‌شنه بابه‌تانه، به‌تایه‌ت مه‌سه‌له باس‌کرا‌وه که لێ‌ل ناکات، چونکه مه‌به‌ست ئە‌وه‌یه که نابی ده‌بی که‌سیک قسه‌یان تێ‌دا بکات که به‌وێنه‌ی شاره‌زایی مرۆفی کیمیا‌گه‌ر و کارامه‌یی زه‌ه‌نگه‌ر، له‌و مه‌سه‌له و بابه‌تانه‌دا کارامه و شاره‌زا بی‌ت.

۵ - "قه‌دەر" و "ویستی جوزئی" دژایه‌تی‌یان له‌نی‌وان‌دا نی‌یه‌.

"قه‌دەر" و "ویستی مرۆف" له‌بناغه‌دا نه‌ك هه‌ر پێ‌چه‌وانه‌ی یه‌که‌تر نین، به‌لكو شان‌به‌شانی یه‌که‌تریشن. خۆ ئە‌گه‌ر رۆشتنی مرۆف به‌كرده‌وه چا‌که‌کانی بۆ‌ناو به‌هه‌شت و به‌كرده‌وه خراپه‌کانیشی بۆ‌ناو دۆزه‌خ به‌"مه‌سه‌له" یه‌ك دابه‌ریت، ئە‌وا مه‌سه‌له که ئە‌وه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که خا‌وه‌ندی په‌روه‌ر‌د‌گاری هه‌موو جیهانه‌کان به‌زمانی "قه‌دەر" ته‌سدی‌تی ده‌کات، هه‌روه‌ك له‌لایه‌کی تریشه‌وه پشت‌گه‌ری خا‌وه‌ند ده‌گه‌یه‌نی‌ت بۆ "ویستی مرۆف" ..

به‌و واتایه‌ی که مرۆف هیزیکی تێ‌دا‌یه‌هانی ده‌دات بۆ كرده‌وه باش و جوانه‌کان و پاشان بۆ‌چوونه به‌هه‌شت. هه‌روه‌ها به‌پێ‌چه‌وانه‌شه‌وه، واته‌هیزیکی ئە‌و تۆشی تێ‌دا‌یه‌که به‌ره‌و كرده‌وه خراپه‌کان و گونا‌ه‌باری ده‌یدا‌ته‌به‌ر و له‌ئ‌نجام‌دا ده‌یخاته‌ناو دۆزه‌خ. جا ئە‌م "هیز"ه بناغه‌ی "ته‌قدیر" یێك ده‌هینیت که نه‌ویش جگه‌له "ویستی مرۆف" هه‌یچ

هەر وەها ئەوەش دەخەینە روو کە "قەدەر" لە جۆرى "زانستى خواى گەورە" یە. خۆ هەمیشە "زانين شوینکەوتەى زانراوە". واتە "زانراو" لەسەر هەر چۆنیتى يەك بىت بەو چۆنیتى يە "زانين" دەورەى دەدات و پەيوەندى پىئو دەکات. نەك بە پىنچەوانەو "زانراو" شوینکەوتەى "زانست" بىت!

جا مادەم ئەمە وایە، ئەوا خواى گەورە هەموو ئەو کردارانە و چۆنیتى يە کانیشیان "دەزانیت" کە ئیمە بە "ويست" ی خۆمان ئەنجامیان دەدەین و، "تەقدیر" ە کەشى بە پىنى ئەو زانینە دادەنیت. چونکە زانستى خواى گەورە هەمەلایەنگیرە و دەوران دەورى هەموو شتىكى داو. تەنانەت دەستەواژەى: (ئەم شتە دە گەرىتەو بە زانستى خوا) بىن ئەدەبى يە بەرامبەر بە خواى گەورە! چونکە هیچ شتىك نى يە لە زانستى خواوەند بەدەر بىت. کەواتە ئەنھا بۆ نزيك خستتەوئى ئەم مەسەلە يە لە ژبرى يەو و بە مەبەستى تىگەياندن دەتوانين ئەم دەستەواژە يە بە کار بهيئين.

با - بۆ ئغوونە - بىر لە شەمەندەفەر يک بکەینەو کە ماوئى نىوان دوو وىستگای دەستىشان کراو بە کاتىكى زانراو دەبریت. ئەم ئەنجامە زۆر لە پىش کەوتنەربنى شەمەندەفەرە کە حساب کراو و زانراو، ئەو زانيارى يانەش هەندى جار لە چەند لیستە و تۆمار يکدا چاپ دەکرىن. جا ئەم ئەنجامە "زانراو" ە بریتى يە لە: نەخشە و پلان. خۆ ئەگەر ئەم ئغوونە يە بۆ سەر مەسەلە کەى خۆمان قیاس بکەین، دەلێين: ئەم ئەنجامە بریتى يە لە قەدەر، یاخود "قەدەر" ئەم ئەنجامە يە. بەلام دەبى بزانیين کە ئەم "زانيارى" يانەى پىشترمان هەر گیز هیزىكى جەبرى نین شەمەندەفەرە کە بۆخەنە گەر و بيجوولین. بەو واتایە هۆى رۆشتنى شەمەندەفەرە کە بەرەو وىستگای ديارى کراو کە ئەو نى يە کە ئەم نەخشە و پلانە و دارپۆزراو! بەلکو بە پىنچەوانەو: لەبەر ئەوئى شەمەندەفەرە کە لەو کاتانەدا دەگاتە ئەو وىستگایانەى کە لەم نەخشە و پلانەدا - واتە لە قەدەرى شەمەندەفەرە کەدا - ناویان هەيە، ئەوا بەو جۆرە لە نەخشە و پلانەکاندا ماوئى گەبشتنى بۆ ئەو وىستگایانە تۆمار کراو، چونکە "زانين شوینکەوتەى زانراو" کەواتە هەر شتىك لە سەر هەر چۆنیتى يەك بىت بەو جۆرە "دەزانیت" و هەر بەو پى يەش تەقدیرى بۆ دادەنریت.

ئەوئەندە هەيە دەبى بزانیين کە "زانين" ی خواى گەورە لە بەرزایى يەو و لە يەك کاتدا دەروانىتە هەموو ئەو شتانەى کە روویان داو و ئەوانەش کە روو دەدەن، وەك ئەوئى کە پروانىتە يەك خال. کەواتە هۆکار و ئەنجام.. عیللەت و مەعلول.. سەرەتا و کۆتایى، هەموویان لە يەك خالى زانستى ئەودان، بۆ يە لە زانستى خوادا: سەرەتا و

کو تایی .. پاش و پیش .. نی یه . واته زانستی خوای گه و ره ده و رانده وری هم موو شتیکی داوه ، له هم موو لایه کی نه و شته وه .

جا خوای گه و ره "ته قدیری خوی" به پینی نم "زانست" ه همه لایه نگره داد پر یزیت . له بهر نه وه ، نم ته قدیر و ده ست نیشانکاری یه ی خوا و هند حسابی بو "ویستی مرؤف" کرد و وه له و کردار انه ی دا که مرؤف به ویستی خوی نه نجامیان ده دات . و اته "ته قدیر" ی خوای گه و ره "ویستی مرؤف" له حسابی خوی ده ر ناکات و به تالی ناکاته وه .

کرداره کانی مرؤف هر هم موویان پیشتر له "له وحی مه محفوظ" دا تو مار کراون . ئنجا دوا ی نه وه هر شتیکی بو ته قدیر کراوه و به نه ستوی دا هه لو اسراوه بریتی یه له و کردار انه ی که له بهر نم له وحی مه محفوظ له دا گیرا و نه ته وه و نوو سرا و نه ته وه ، وه ک به پرونی له م نایه ته پرؤزه وه در ده که ویت :

هُوَ كَلُّ الْإِنْسَانِ أَلْزَمَتْهُ طَائِرُهُ فِي عُنُقِهِ وَكُتِرَ لَهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿۱۳﴾ (الإسراء: ۱۳)

به تئ ، هر کرداریک که مرؤف ده یکات ، پیشتر نوو سرا وه . نه وه نده هه یه مرؤف به کرده وه کانی نه و شتانه ده خاته دؤخی جئ به جئ کردنه وه که له باره یه وه نوو سرا ون . نم قهده ره نوو سرا وه ش بریتی یه له و زانسته ی خوای گه و ره که پیشتر زانیویه تی نم مرؤفه چ کرده وه هه ک ده کات . دیاره نم زاینه ش هیزیک نی یه که مرؤف نا چاری نه نجامدانی کرده وه کان بکات . خو نه گهر بهر اور دیک بکریت له نیوان نه و نوو سرا وه ی که به نه ستوی مرؤف دا هه لو اسراوه و نه و نوو سینه ش که مه لایه که تان کرده وه کانی مرؤفی بین تو مار ده که ن ، در ده که ویت که مرؤف سه رجه می نه و کرده و انه ی نه نجام دا وه که له نوو سینی یه که م دا تو مار کرا یون . جا خوای گه ره ش نم کتینه نوو سرا وه به مرؤف ده خو نیتته وه و به پینی نه وه لیبر سینه وه ی له گه ل دا ده کات .

به م بو نه یه وه ده مه ویت نامازه بو نه مه ی خواره وه بکه م :

نه و انه ی که به "جیددی" مامه له له گه ل مه سه له کانی "رؤح" دا ده که ن ، ده تئین : رؤح ها ورنی جه سه یه . به و اتایه ی که ها وده م له گه ل جه سه ی میسالی دا پرویه کی تر له مرؤف دا هه یه تاییه ته به و ته قدیر و ده ست نیشان کردانه ی که تاییه تن به ژیانیه وه . که و اته هر کات تو انرا ماهیه ت و ئه ر کی رؤح به ته و اه ته ی بز انریت ، نه و ده شتوانریت - تا راده یه ک - نه و شتانه بز انرین که بو ی ته قدیر کراون .

ئنجا نه و انه ش که به "عیلمی قیافه ت" وه سه ر قاتئ - و اته نه و نا و ره و کانه ی که له پشت لایه نی ماددی مرؤفه وه ن ، وه ک هیله کانی نا و له یی ده ستی - ده تئین : نم جو ره شتانه برتین له شکانه وه (انعکاسات) ی قهدهر به سه ر جه سه ی مرؤفه وه . و اته ده توانن -

تا رادهیهك - بائو رادهیه "جوزئی" ش بیئت ئیددیعیای ئوو رووداوانه بكن كه دینه رینی مرؤف. تنانته ئوانه ای كه به سیره تیکئی تیژ و فیراسه تیکئی به هیزیان پئی دراوه، هر تنهها به وهی كه سهیری سیما و روخساری مرؤف بكن، ده توان پهی به هندی موقدهدهراتی مرؤف بیهن. ئم جوره زانینانهش هر گیز به زانینی "غیب" دانانریت، چونكه هموو ئوو جوره كه سانه لهو باوه رهدان كه سر جهمی نهینی یه كانی قدهر له شیوهی چهنه نیشانه و نامازهیهك له جهستهی مرؤف دا دانراون، چونكه "غیب" به وانا راسته قینه كهی خزی هر گیز بهم چهشنه معلو و مانانوه نابه ستریتوهه. بهو و اتایه ای كه ئوو شتانهی باسمان كردن هر گیز پیچه وانه ای ده ستوری "لا یعلم الغیب إلا الله" نین. چونكه ههولدانئی زانینی قدهری مرؤف له رینی نامازه و نیشانه كانی جهسته بهوه زانستیک بووه تنانته له سردهمی پیغه مبریش ﷺ برهوی بووه و ئوو كه سهی شاره زای ئم زانسته بووه پئی و تراوه "قائف". به رادهیهك كه پیغه مبریش ﷺ ئینكاریی ئم زانینهی نه كردوو، تنانته هر بو خزی "قائف" یكی هینا و ئنجا "ئوسامه" و باو كی كه ناوی "زهیدی كوری حاریشه" بوو به راکشاوی پیشانی ئوو قائفه ای دان دوا ی ئوهی كه پیغه مبر ﷺ هر دوو کیانی داپوشی و تنهها پییان به دهره وه بوو. له بهر ئوهی ئوسامه وهك باو كی سیی پئست نه بوو، خهلكیش موناقه شه یان لهم جیاوازی یه دا ده كرد:

"عوروه" له حهزرتی عائیشه وه - خویان لئی رازی بیئت - ده گیزیتوه وه كه فهرموویه تی: جار یكیان پیغه مبر ﷺ خزی ناماده بوو كه قائفیک هاته ماله كه مان و ئوسامه ای كوری زهید و زهیدی كوری حاریشه راکشابوون. قائفه كه وتی: ئم پییانه لهیه كزن. پیغه مبریش ﷺ زور دلخوش بوو بهمه و سهری لئی سوورما و ئم ههواله شی به عائیشه دا^(۱).

۷ - ئدرکی سدرشانی "ویست" ی مرؤف.

ئیمه وانا روانینه "ویست" ی مرؤف كه خاوه نی "بوون" (وجود) بیئت. ئمهش بیروباوه ری نه هلی سوننهت و جهماعه ته كه نوینهری بیروباوه ری زور بهی نه ته وهی ئیسلامه.

ئیمه باوه رمان وایه كه: هموو ئندامیکئی جهسته مان له راستی دا هیه و خاوه نی "بوون" ه و خوی گه وهی به دهینهر به دیی هیناوه. بۆنموونه: من "سهر" م هیه، كه واته دارای وجوده و له لایهن خوی گه وهی به دی هینراوه.. ههروهها "لووت" م هیه و

(۱) البخاری، فضائل أصحاب النبی، ۱۷.

ئەمۆش لە لایەن خواوەندەوه بەدی‌هینراوه.. بە هەمان جۆر "دەست" م‌ه‌یه‌.. دوو "چاو" م‌ه‌یه‌.. بە هەمان جۆر هەموو ئەندامەکانی جەستەم دارای و جوودن و لە لایەن خوای گەورەوه بەدی‌هینراون.

بەلام ناتوانین بەو جۆرە لە "ویست" بدوین. بەتێ، راستە ئێمە خواوەنی "ویست" یکن، بەلام ئەم ویستە "جوودی خاریجی" ی نی‌یه. کەواتە بەدی‌هاتووش تی‌یه، هەر لەبەر ئەوەشە کە ناتوانین ویستی خۆمان وەك شتیکی خاوەن و جوود بینین..

چونکە ئەو شتانەی کە "نەبوو" (واتە: نامەو جوود) ن‌ئەوانەن کە بەدی‌نەهینراون بەلام لە "زانین" ی خوای گەورەدا "زانراو" ن، واتە تەنها و جوودی عیلمی یان ه‌یه‌، ئەوەندە ه‌یه‌ ویست و توانستی خواوەند پەیوەندی یان پێوە نەکردووه (تا و جوودی دەرە کیشیان ببێت).

خۆ ئەگەر لە راستی دا ئەمە بە پێچەوانەوه بوایه، واتە ویستی مرۆف کت و مت وەك ئەندامەکانی جەستەمان خواوەنی "بوونی دەرەکی" بوایه، ئەواتە کەرە سەری لە "جەبیر" ه‌وه دەرە چوو. واتە ئەگەر ویستی ئێمە بە وینە ی ئەندامە کائمان بەدی‌هاتوو بوایه و خواوەند لە بەدی‌هینانی دا پرس و رای پێ نەکردینایه و سەر بەستی تێدا پێ نەبەخشینایه، ئەوا هیچ کرداریکی مرۆف بەرپر سيارتی رووی تێ نەدەکرد و کەسێش مافی داواکردنی پاداشتی نەدەبوو لەسەر کردووه چاکەکانی، چونکە بە ناچارەکی کردوونی و لە هەت‌ئێژاردنی کردووه‌ی چاک یان خراب دا سەر بەست نەدەبوو. کەچی کاتی لە ویستی خۆمان ورد دەبینووه، دەر زانین وانی‌یه.

کەواتە "ویستی مرۆف" خۆی لە خۆی دا بەدی‌هینراونی‌یه و بوونی دەرەکی نەدراوەتی، بەلکو بوونیکێ گوێرەیی (وجود اعتباری) ی پێ دراوه، بە وینە ی ه‌یلەکانی زانستی "ئەندازیاری" کە تەنها خواوەنی بوونیکێ گوێرەیی و گریمان کراون. واتە ویستی مرۆف و جوزنە ئیختیاری‌یه کە ی خواوەنی و جوودیکێ گوێرەیی گریمان کراون، خۆ ئەم چەشنە و جوودەش هەر گیز ناتوانرێت بە هیچ پێوهر و کیشانەیهك پێوانه بکریت.

بەم جۆرە دەر کەوت کە: "ویستی مرۆف" خواوەنی بوونیکێ گوێرەیی بێ کیش و قورسای‌یه، کەچی مەرجیکێ عاده‌تی‌یه بۆ کاروباره‌کانی خواوەند و بەدی‌هینانی شتان لە لایەن خوای گەورەوه. واتە هەر کات مرۆف لە سنووری ویستی خۆی دا ئەو کارە ی راپەراند کە تاییدەتە بە خۆی‌وه - ئیتر ئەو کارە چ بریتی بێت لە "مەیل" یان "هەت‌ئ‌س و کەوت لەو مەیلەدا"^(۱) - ئەوا خوای گەورە ئەو کارە بەدی‌هینیت کە

(۱) لە پەیمانی "قه‌دەر" ی مامۆستا نوورسی دا ئەم باسە بە پوختی هینراوه. (وهر گێز)

مرؤفه که "ویستوویه تی". ئالیروهویه که "ویستی مرؤف" گرنگی‌یه کی مه‌زنی به‌ده‌ست هیناوه، چونکه کاری به‌دیهینان - که هی خوای گه‌وره‌یه - به‌م "مه‌یل" ه‌یان به‌م "ه‌ئلس و کهوت کردنه لهو مه‌یل‌دا" به‌س‌زاوه‌ته‌وه، هر چه‌نده‌ش ئه‌م مه‌یل و ه‌ئلس و کهوته بۆ خو‌یان خاوه‌نی "بوونی ده‌ره‌کی" نین.

باموونیدیک بۆ ئه‌مه به‌یینه‌وه:

ئهو نه‌خشه و پلانی بیناسازی‌یه‌ی که له به‌رده‌ستماندایه، هر گیز کار ناکاته سه‌ر دروستکردنی ئهو بینایه. خو ئه‌گه‌ر ئیوه به‌رؤژ و به‌شو ئه‌م نه‌خشه‌یه ه‌ه‌لبگر و له به‌رچاوتان‌دا داینین، هر گیز کاری بنیاتانه که راناپه‌رینیت، واته له‌م لایه‌نه‌وه ئهو نه‌خشه و ته‌صمیمه هیچ نرخ و گرنگی‌یه کیان نی‌یه. به‌لام هر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ستان دایه کاری بنیاتان‌یه که‌سه‌ر نه‌خشه و ته‌صمیمه که گرنگی به‌ده‌ست ده‌هین، چونکه کاری بیناسازی‌یه که به‌ی بوونی ئهو نه‌خشه‌یه به‌رئ ناکریت!

ویستی مرؤفیش وه‌کو ئه‌م نه‌خشه‌ی بیناسازی‌یه وایه، چونکه له راستی‌دا بریتی‌یه له چه‌ند هیلکی گریمان کراو. ئهو شته‌ش که ئیمه‌ ناوی: "جوزئی ئیختیاری" یان "ئیراده‌ی جوزئی" مان لئ ناوه، له راستی‌دا بریتی‌یه له‌م نه‌خشه و هیلکه گریمان کراوانه. به‌لام هاتنه‌دی و به‌رجه‌سته‌بوونی ئه‌م نه‌خشه‌یه - واته به‌دیهینانه‌کی - تنه‌ها به‌ده‌ستی خوای گه‌وره‌یه، واته ئهو به‌دیی ده‌هینیت. به‌و واتایه‌ی به‌دیهینانی کاره که له لایه‌ن خواوه‌نده‌وه به‌پیی ئهو نه‌خشه‌یه ته‌نجام ده‌دریت. له راستیش‌دا "به‌رپرسیاریتی مرؤف له کرده‌وه کانی" لدم ئدرک و کارمه‌ندی‌یه‌ی "ویستی مرؤف" ه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت.

خۆ هر چه‌نده‌ ویستی ئیمه‌ نرخ و گرنگی‌یه کی ئه‌وتوی نی‌یه، که چی خوای گه‌وره کاره کاتمان به‌پیی نه‌خشه‌ی، ئهو ویسته‌مان بۆ به‌دی ده‌هینیت. هر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه ئیمه "هۆکاریتی" ی خۆمان به‌و شته‌ ده‌به‌خشین که له لایه‌ن خواوه‌نده‌وه به‌دی ده‌هینیت. ئه‌وه‌تا پاداشتی ئهو کرده‌وه چاکانه ده‌درینه‌وه که ئیمه بووین به "هۆکار" ی به‌دیهینان، ه‌دروه‌ک سزاش ده‌درین له‌سه‌ر ئهو کرده‌وه خراپانه‌ی که ئیمه بووین به "هۆکار" ی به‌دیهینان. ئالیروهویه که گه‌لئ ته‌نجامی مه‌زن و گرنگ ده‌درینه‌ پال ئه‌م "ویست" ه‌ی که خۆی له خۆی‌دا شتیکی نه‌زه‌ری و گریمان کراوه و تنه‌ها مه‌رجیکی عادی‌یه بۆ به‌دیهینانی شتان. که واته هر گیز به‌چه‌شینکی ره‌ها و موته‌ق "جه‌بر" له گورئ‌دا نی‌یه. چونکه به‌دیهینه‌ر هر تنه‌ها خوای گه‌وره‌یه، به‌لام ویستی مرؤفی کردووه به‌مه‌رجیک بۆ ئهو به‌دیهینانه. له‌به‌ر ئه‌وه، ده‌بی مرؤف به‌وردی بیر له‌م خاله بکاته‌وه، و ه‌اوس‌دنگی نی‌وان "قه‌ده‌ری خوا" و "ویستی مرؤف" له پینش‌چاودا رابگریت.

له راستی دا ئیمه لیره‌دا یه کێك له مه‌سه‌له ئالۆزه‌کانی قه‌ده‌رمان خستوو‌ته‌ ڕوو، که‌واته‌ با هه‌ول بده‌ین به‌ چه‌ند ئموونه‌یه‌ك ئهم بابته‌ته‌ ڕوون بکه‌ینه‌وه‌:

وا دابنێ ئیوه‌ په‌نجه‌تان دا له‌ سویچی مه‌ کینه‌یه‌ کی گه‌وره‌ی کاره‌با، له‌ کاتێك دا که‌ ده‌زانن که‌سانێکی تری غه‌یری ئیوه‌ ئهم مه‌ کینه‌یه‌ی به‌ سیسته‌مێکی هێنده‌ ورد ئاماده‌ کردوو‌ه که‌ هه‌ر ته‌نها به‌ ده‌ست‌لێدانی ئیوه‌ هه‌موو ده‌رووبه‌ر ڕووناك ده‌ کاته‌وه‌. جا ئهم کاره‌ جووژنی‌یه‌ی ئیوه‌ و ئه‌و ئه‌نجامه‌ مزنه‌ش که‌ له‌و کاره‌ جووژنی‌یه‌وه‌ ده‌ر که‌وت، به‌ ڕوالت هه‌یج په‌یوه‌ندی‌یه‌ کی ئه‌و توویان له‌ نیوان دا نی‌یه‌ که‌ ژیری په‌سه‌ندی بکات. واته‌ هه‌یج په‌یوه‌ندی‌یه‌ کی وا له‌ نیوان "هۆکار" و "ئه‌نجام" دا نی‌یه‌ که‌ به‌ لای عه‌قله‌وه‌ په‌سه‌ند بیت، به‌ وینه‌ی مو‌عجیزاتی پیغه‌مه‌ران، دروودیان له‌سه‌ر بیت.

ده‌توانین ئه‌مه‌ به‌و شتانه‌ قیاس بکه‌ین که‌ په‌یوه‌ندی‌یان به‌ جیهانی ماددی ئیمه‌وه‌ هه‌یه‌. بۆ ئموونه‌: سه‌یری ئه‌و پاروو‌ه بکه‌ که‌ ده‌یخه‌یه‌ ناو ده‌مه‌وه‌، پاشان بۆ ئه‌نجامه‌کانی ڕه‌وانه‌ له‌ جه‌سته‌ی خۆت دا..

ئیوه‌ ده‌لێن: (خۆراکمان خوارد). به‌لام من ده‌لێم: (نه‌خه‌یر نه‌مان خوارد، به‌لکو خوای گه‌وره‌ ده‌ر خواردی داین). له‌وانه‌شه‌ هه‌ر له‌ ڕووی ڕیزه‌وه‌ قسه‌ که‌ی من په‌سه‌ند بکه‌ن. به‌لام گه‌ر ئیمه‌ به‌ وردی له‌ مه‌سه‌له‌ که‌ بکۆلینه‌وه‌ ده‌بینین قسه‌ که‌ی من راسته‌..

ئایا چۆن؟.. با بزاین:

ئیمه‌ پاروو‌ه که‌ له‌ ده‌مان نزیک ده‌خه‌ینه‌وه‌. ده‌با بزاین کێ ئهم پاروو‌ه‌ی به‌ ئیمه‌ به‌خشی؟ ئه‌و قۆناغانه‌ی که‌ ئهم پاروو‌ه‌ ڕیوونی چین، تا‌وای لێ هاتوو‌ه بۆ خواردن بشیت؟ چۆن خۆر بووه‌ به‌ کولینه‌ر و پینگه‌یه‌نه‌ری؟ ئه‌و هه‌ل و مه‌رجانه‌ چین که‌ وای له‌ زه‌وی کرد بدم جۆره‌ بیه‌یتیه‌ ده‌ره‌وه‌؟ به‌ ئاو و هه‌وای کێ هه‌ناسه‌دانتان بۆ مسۆگه‌ر کرد؟... هتد.

پاشان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پاروو‌ه‌ که‌ به‌ر ده‌مان ده‌ که‌وێت یه‌ کسه‌ر کاره‌کانی ئه‌وئ ده‌ست پێ ده‌کات، له‌ کاتێك دا که‌ ئیوه‌ هه‌یج زانیاری و ئاگا و خه‌به‌ریکتان له‌و کارلێکانه‌ی دوای ئه‌وه‌ نی‌یه‌. خۆ ئه‌ گه‌ر بتانه‌وێت ئه‌و کارلێکانه‌ خۆتان ئه‌نجامی بده‌ن و ئه‌و خوارده‌مه‌نی‌یه‌ به‌ ویستی خۆتان ئاماده‌ بکه‌ن، ئه‌وا له‌وانه‌یه‌ گه‌لێ کاری گه‌وره‌ و کارلێکی گه‌رنگان له‌ بیر بجیئت.. له‌وانه‌یه‌ زمانی خۆتان بگه‌زن.. له‌وانه‌یه‌ خواردنیکی ئاماده‌نه‌بوو به‌ره‌و گه‌ده‌ و له‌ویشه‌وه‌ به‌ره‌و ڕیخۆله‌ کان ره‌وانه‌ بکه‌ن. که‌چی ئهم پاروو‌ه‌ خواردنه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ گاته‌ ناو دم، ته‌نانه‌ت که‌ هه‌شتا نه‌ گه‌یشتوو‌ته‌ ئه‌وئش، یه‌ کسه‌ر لیکه‌لوو (غده‌)ه‌ کان لیک ده‌رده‌ده‌ن و ئهم ڕژینه‌ لیکانه‌ش گه‌لێ کارلێکی گه‌رنگ ئه‌نجام ده‌ده‌ن که‌ به‌پنی جۆری خواردنه‌ که‌ ئه‌وانیش جیاجیان، چونکه‌

لیکەلمووە کان بە پێی جۆر و چۆنییەتی خواردنە کە ئەم پرژێنانە دەر دەدەن. بێ گومان کاری گەدە لە مەش ئالۆز ترە. ئەو تەبەتە بە تەواوترین شێوە، کاری خۆی رادەپەرێنیت و پاشان دوازدە گری و گلانە کانی پەنکریاس و جگەر کاری خۆیان دەگرێ ئەستۆ و، بەم چەشنە هەریە کەیان ئێشە کە خۆی جێ بە جێ دەکات. تەنانەت جگەر هەر بە تەنها خۆی نزیکی سەد ئەرک رادەپەرێنیت! بەم جۆرە هەموو یەکیگە لەوانە، بە بێ دەنگی و بێ هیچ قەرە و غەلبە غەلبێک، کاری سەر شانی جێ بە جێ دەکات، بە رادەبەسە کە خۆیشمان هەست بەو کارانە ناکەین و ئاگامان لێ یان نییە.. ئنجما رێخۆڵە کان کاری خۆیان دەگرێ ئەستۆ و بە جوانترین شێوە جێ بە جێ دەکەن، چونکە کاری هەرس و هەلمژێن دەگرێ ئەستۆ لە رێی ئەو مژۆلانە ی کە خۆراکی هەرس کراو بۆ ناو خۆین دەگوێزێنەو، شان بە شانی ئەمەش ماددە زیانبەخشە کان جیا دەکەنەو و فریایان دەدەنە دەرەو، کە ئەمەش لەو گورچیلە بەدا بەرێ دەکریت کە لە نیوان حەوانەو و کارکردن دا ئێشی بە سۆرە ی تێدا بەرێو دەچیت، چونکە نیو ی کریکارە کانی وەک سپیر (إحتیاط) دادەنیت و نیو ی کە ی تریشی لە کارێکی سەر و مەردان. و ئیستا پارووە کە مان خستە ناو دەمان، دەبینین هەر کارلێکیکی - هەر لە سەر تاو و تا کۆتایی - بە سەردا دیت هیچ دەست تێو رەدانیکی ئێمە ی تێدا نییە، تەنانەت گەر بە تەواویش ئەو کارلێکانە بزاین. دیارە هەر تەنها خۆی گەورە یە کە بە دیهێنەر ی هەموو ئەو کارانە یە.

لە بەر ئەو، پر سيارە کە مان دوو پات دە کە یئەو و دە لێین: ئەم دوانە کامیان راستە: (خواردنە کەم خوارد) یان (خۆی گەورە دەر خواردی دام)؟! ئەو ئەندە هە یە ئێمە لە گوفتارە کائمان دا رینگای "مەجاز" دە گرێ بەر و دە لێین: خواردنە کە مان خوارد. دە نا گەر ئەم و شە یە بە و اتا "حەقیقی" یە کە ی خۆی بە کار بە یئین دە بێ بلێین: خۆی گەورە دەر خواردی داین.

بەم جۆرە گەر بێت و لەم گۆشە یەو بەروانینە مەسە لە کە مان، دە بینین جیا وازی بە کی ئەو تۆ لە نیوان ئەم مەسە لە یە و ئەو کارانە مان دا نییە کە بە ویستی خۆمان ئەنجامیان دە دەین. هەر لە بەر ئەو هەش بوو کە ئەم مەسە لە یە مان لە روویە کەو شوبهاند بە "موعجیزە"، چونکە بواری لە یە کچوونی هەردوو مەسە لە کە نە بوونی پە یو هندی یە کی وە هە یە کە "زیری" پێی قبوول بێت لە نیوان "هۆ کار" و "بە هۆ کراو" دا. واتە "تە ناسوبی عیلمی یەت" بۆ هیچ کامیان لە گۆرێ دا نییە. و اتە شە یی ئەم مەسە لە یە بە مە ی خوارەو دە کە یین: گریمان میروو لە یە کی بچووک لە تە نیشتی کۆشکیکی مەز دا بیسیریت و، یە کیکی ش بلێت: ئەم کۆشکە مەز نە ئەم میروو لە یە بنیاتی ناو! دیارە ناگۆنجی باوەر بەم

گوفتاره بکرت، چونکه یاسای "ته‌ناسوی عیلبیهت" ی تیدا نه‌هاتوو ته‌دی. جا‌ئه موعجیزانه‌ی که پیغه‌مه‌ران - دروودیان له‌سه‌ر بی‌ت - پیش‌چاویان خستوون هه‌موویان له‌م جو‌رون، بویه‌ده‌بن به‌ه‌لگه‌له‌سه‌ر پیغه‌مه‌رتیی ته‌وان. واته‌ده‌زانین که هه‌ر گیز نا‌گونجی ته‌م کاره‌ده‌راسایانه‌له‌سه‌ر ده‌ستی مرؤف پروو‌بدن، بویه‌نا‌چارین بلتین - که‌له‌راستیش‌دا‌هه‌ر وه‌هایه - : ته‌م موعجیزانه‌له‌لایه‌ن خواوه‌نده‌وه‌به‌وه پیغه‌مه‌رانه‌به‌خشراون. جا‌به‌م پی‌یه‌هه‌موو ته‌و کردارانه‌شمان که‌له‌سه‌ر هیله‌گریمان‌کراوه‌که‌ی ویستی جوز‌نیمان بیات‌نراون، وه‌که‌ته‌می پیشوو‌وان.

بۆ نمونه: به‌ناماژه‌کردنی په‌نجه‌ی پیروزی پیغه‌مه‌ر ﷺ "مانگ له‌سه‌رده‌می پیغه‌مه‌ردا ﷺ بوو به‌دوو له‌ته‌وه و پیغه‌مه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: بروان" (۱). هه‌روه‌که‌ده‌بینین په‌نجه‌کانی هه‌مان ده‌ستی پیروز، ده‌بی‌ت به‌ده‌کانیاوی ته‌وتو که‌به‌خور ئاویان لئی هه‌لده‌قولیت: "ته‌نه‌س - خوی لئی رازی بی‌ت - ده‌فه‌رمووی: به‌چاوی خۆم بۆ ته‌واوم ده‌روانی که‌له‌نیوان په‌نجه‌کانیه‌وه‌هه‌لده‌قولا" (۲).

جا‌هه‌روه‌که‌ناتوانین ته‌م ته‌نخامانه‌بۆ ته‌و شتانه‌بگێرینه‌وه‌که‌له‌پرووی روا‌له‌ته‌وه‌به‌"هۆکار" داده‌نرین، به‌هه‌مان جو‌ر ناشتوانریت هه‌موو کرداره‌کامان، که‌له‌سه‌ر بناغی ویستی ئیمه‌بیات‌نراون، بگێرینه‌وه‌بۆ خۆمان. که‌واته‌بکه‌ر و به‌دیهینه‌ر له‌هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا هه‌ر ته‌نها خوی گه‌وره‌یه. خۆ ته‌مه‌ش ئایه‌تی پیروزی: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ هه‌مان بیر ده‌خاته‌وه.

نیمان به‌م مه‌سه‌له‌یه‌یه‌کیکه‌له‌پیداویستی و داخوازی‌یه‌کانی ئاین. پیغه‌مه‌ری خۆ شه‌ویستمان ﷺ ناماژه‌ی بۆ ته‌م پینویستی‌یه‌کردوو و، ته‌و که‌سانه‌ش که‌پیان به‌ره‌و فیکری "تیعتیزال" ده‌خزیت به‌"مه‌جووس" ی ته‌م نه‌ته‌وه‌یه‌ناوی بردوون. ته‌وه‌تا فه‌رموویه‌تی: "هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌مه‌جووسی تیدا‌یه، مه‌جووسی نه‌ته‌وه‌که‌ی منیش ته‌وانه‌ن که‌ده‌لتین: قه‌ده‌رنی‌یه" (۳). چونکه‌ته‌وانه‌خیر و شه‌ر بۆ خوی گه‌وره‌ناگێر نه‌وه و پیان وایه‌که‌مرؤف به‌دیهینه‌ری کرداره‌کانی خۆیه‌تی.

یه‌که‌م جار و شه‌ی "القَدَرِیَّة" به‌وانه‌ده‌وترا که‌باوه‌ریان به‌"جه‌ر" هه‌یه، به‌لام دوا‌یی به‌وانه‌وترا که‌"ئینکاری قه‌ده‌ر" ده‌که‌ن، که‌له‌راستی‌دا ته‌مه‌یان له‌گه‌ل واتای فه‌رموو ده‌پیروژه‌که‌دا ده‌گونجی. به‌م جو‌ره‌ته‌م "ناو"ه‌خواه‌نه‌راسته‌قینه‌که‌ی خۆی

(۱) (البحاری، المناقب ۲۷). (مسلم، صفات المنافقین ۴۳ - ۴۷).

(۲) (البحاری، الوضوء ۴۶، ۳۲، المناقب ۲۵. الأشربة ۳۱). (مسلم، الزهد ۷۴، فضائل ۴-۶).

(۳) (المسند ۸۶/۲، ۱۲۵ و ۴۰۷/۵). (ابن ماجه: مقدمة ۱۰).

دۆزی یەوە! لەم سەردەمەمی خۆشمان دا ئەم ناوە بە پێرەوی موعتەزەیلە دەوتریت، کە مەگەر چەند جیوازی یەکی کەم، دەنا هەر لەسەر مەفھوومی پێشووی خۆی ماو تەو. شان بەشانی ئەمەش پێرەوی "جەبری" یەکان ھەبە، کە "ئینکاری و ژیستی مرۆف" دەکەن. خۆ وەك بە پرونی ئاشکرا، ئەم بیرەش راستی نەپێکاوە.

بەلام پێرەوی ئەھلی سونەت ناوئەدەرئ دەنوئیت و، لە زیادەرەوی و کەمەرەوی ھەردوو لا پارێزراو، ئەو ئەندازەیی کە راست و دروستە لە ھەردوو پێرەو کە تەردا لەمیش دا ھەبە و دەلێت: خۆای گەورە بەدەینەری کردووە کاتمان، بەلام داواکەر و داخواز ئێمەین. بۆیە بەرپر ساری کردووە کاتمان لە ئەستۆی خۆماندا.

۸ - ژیستی خۆای گەورە و.. ژیستی مرۆف.

ھەرچەندە مرۆف خواھەنی ژیستی و ئیختیار بیت، کەچی ھەر "خەلق" و "ئەم" بە دەستی خواھە، گەر ھەر شتێک فەرمانی خۆای لەسەر نەبیت ھەر گیز نایەتە و جووود.. گەر نەبویستایە بەدیھاتووانی بەردەوام بن و بێننەو، ھەموو شتێک ھەپر وون ھەپر وون دەبوون..

کەواتە ھەر خواوئەند خۆی ملوانکەیی گەوھەری "جووود" ی بە گەردنی "عەدەم" دا ھەلواسیو و دەرگا کانی ئاسمانی لەسەر تاریکستانی عەدەم خستوو تە سەرپشت و سەرانسەری گەردوونی بە وینەیی کتیب و پێشانگا پێش چا و خستوو و پروناکیشی ئاراستە کردوون، تاکو ئەو کتیبە بخوئێتەو و پێشانگا کەش بێنریت..

ھەموو کانیو کەن بە فەرمانی ئەو دەتەقینەو و.. لافاو کانیی بە فەرمانی ئەو خوئێ دەبنەو و.. چیا کانیی بە فەرمانی ئەو شەق دەبن و بەردە کانیی دینە خوئ و دەبن بە گل و باوئەش بۆ ناوئ و تۆو کەن دەگرنەو.. دەشتایی و شیو کانیی بە فەرمانی ئەو کالای رەنگاو رەنگ دەپۆشن و سەرنجی زەوی و ئاسمان بۆ لای خوئیان رادە کێشن و.. ھەر بە سروھیی فەرمانی ئەویش سەرتاسەری زەوی وەك بەھەشتی لێ دینت و باخچە و بێستانە کەن بە میو و بەر بووومە کەن پر دەبن و.. مەل و وردیلە بالئە کانیی بە فەرمانی ئەو بە خەمباری دەخوئین و.. تەنانت ھەموو زیندەو رێك و گشت بێ گیانیکیش، ھەریە کەیان بە زمانی خۆی، لە خۆای گەورە دەلالتەو و ستایشی دەکات.

کەس ناتوانیت لافی خواھەنیتیی ئەم گەردوونە بێ پەیی و فراوانە لێ بدات کە لیواری دیار نی. ئەم گۆی زەوی بە بە مەزنی یە کەیی و پروبار و لافاو و دەر یا کانیو، تەنھا چەند دلۆبێکی میھرەبانی ئەون.. ھەموو بوونەو رانی گیاندار و بێ گیانی تەنھا گەردیلە کەن لە گەنجینە کانی سامانی ئەو، چونکە نێمە تە کانی ئەو خواوئەندە لە ژمارە

نایه ن و له ره نووس دا جی یان نایته وه. که واته شو کرانه و سوپاس و پیژانین ته نها بۆ
ته وه، له سهر تم هموو نیعمه تانه ی که به هموانی به خشپوه ..

ههروه ها ته نها هدر تهو خوا وهنده یه که خاوه نی کار سازی و ههلس و کهوتی فراوان و
بیتراره له هموو به شیککی گهردوون دا و، به خشهری سهرجه می تهو نیعمه تانه شه که به
ههموو بوونه و دریککی به خشپوه ..

ههروه ها ههموو تهو کرده وه چاک و پیروز و به پیتانه ی که به کرده وه ی مرؤف
هاتوو نه ته دی، ههموویان هی خوای گهوره ن، چونکه به خشپینی دلتیایی به دلانی
نیماندار و، زانین و تیگه یشتیش به ژیری پیشه وایانی حقیقه ت و، پرشتی رهوشتی
بهرز و حیکمه تی راست دروست به سهریان دا و، رینمایی سهرانی عاشق بۆ سوجه
بۆ بردنی .. ههموو تم کارانه، تایه تن به خوای گهوره وه ..

ههموو کار و کۆششیککی تهو که سهش که عینایه تی خوا نانا سیت و ریزی شایانی
لی ئاگریت، ههمووی بی نهجامه و ته نانه ت هه شتیک خوای گهوره عینایه تی خوی
ئاراسته نه کات، سهراییککی فانی یه. چونکه کرده وه کانی مرؤف ته نها به بیر کرده وه ی
له ره زامه ندی خوای گهوره ده بن به سیاده ت و، تم عیبا ده تانهش له رینی چاودیری و
پاریز گاری خاوه ونده وه هینه فراوان و گهوره ده بن که ده بن به هۆی رزگار بوونی تهو
که سانه ی بوونه ته هۆ کاری پهیدا بو نیان. به پینچه وانه ی ته مه شه وه هه رگیز ناتوانریت
مرؤف بگاته هیچ شتیک و به سهر راسته شه قام دا تی په ریت. واته پینچه وانه ی ته مه
ته ندیشه ی کی دوور له حقیقه ته ..

دهسته واژه کانی: "من فلانه کارم کرد" و "من تهو کارم رینک خست" و "من فلانه
که سم ناراسته ی فلانه کار کرد" .. تم چه شنه و تانه که شانازی و له خۆبایی بوونی
مرؤف ده نوینن، هدر ته نها دهه رچوونیان له زاری مرؤف، کارینک ده کات شه پتان پینی
تهو مرؤفه یان پین ههلبخلیسکینیت و له ری بیترانینیت!

تهو خاوه ونده بهرز و به توانایه ی که بچوو کترین شت ده خاته گه ر بۆ نه یجامدانی
گهوره ترین ئه رک و کارمه ندی .. تهو که سه ی که به میرووله یه ک کۆشکی فیرعه ونی
دارماند .. ئالای مولکی تهو خاوه ونده له ههموو گۆشه یه کی گهردوون دا ده شه کینه وه.
ده سا زه ره رمه ندی بۆ تهو که سه ی که ناچیته ژیر ئالا که یه وه. له خوا داوا کارین سایه ی
تهو ئالایه مان هدر له سهر به یلیته وه.

به لئی، ناسمان و زهوی له ژیر فه رمانی تهو دان. نیمهش به ده ست و پینی و چاو و
گویی و زمان و دل و ویژدان و هه ناوامه وه، مولکی تهوین. تم ته ندا مانه ی جهسته مان

تەنھا چەند پارچە گۆشتینکەن لە مولکی یە کججار فراوانی ئەودا و چەند هۆکارینکی خاوەن هەستی تەواو بچووکن.

جا هەر وەك هەموو ئەمانە تەنھا هی خوای گەورەن، بە هەمان جۆر هەموو ئەو بەروبووم و سوودانەش کە لەم ئەندامانەو پەیدا دەبن، هەموویان تاییەتن بە خواوەندەو. چونکە ئێمە چۆن دەتوانین بڵین: "زامان، دەنگمان، چاومان، گویمان" گەر خۆی ئەم ئەندام و هەست و نەستانە ی پێ نەبخشینایە و ئەم بەروبوومانەشی لەو هەست و نەستانەو نەهینایەتە بەر؟ ئایا ئەو کاتە بەشی ئێمە لەو بەروبوومانە ی کە لافی خواوەنتی یان لێ دەدەین چەند دەبوو؟ خۆ سەرانسەری دنیا بە فەرمانی ئەو دەجووڵیتەو و سەر تاسەری گۆی زەویش لە رێژنە ی بەخششی ئەو پر بوو.

کەواتە گێڕاندەوی "وجود" بۆ لای غەیری خوای گەورە کوفریکی هیندە ستمە کە لیخۆشبوونی بۆ نی یە و، چاوانوو قاندیش سەبارەت بە بینینی دەستی چاکە ی ئەو لە پستی هەموو بەخششیکەو، شیرکیکی ئابروو بەرە.

دەسائە ی خواوەنی ئەو سۆز و میهرەبانی یە فراوانە ی کە تەنانەت شەیتانیش تەماعی تی دەکات!

پەردە لەسەر چاوی ئەوانە لابدە کە دەلین: "من.. من" .. هەر وەها درەو شانەو کانی خۆت بۆ ئەو کەسانەش دەرخە کە بە رێز لێنان و پیزانینەو دەرواننە کاروبارە کانت و .. دلانی خالی و بەتالیش بە ناسینی خۆت پر بکە! ئامین.

۹ - قەدەر لە رووناکیی ئایەتە کانی قورئان و فەرموودە پیرۆزە کاندا.

گەر لە رووناکیی ئەو ئایەت و فەرموودانە ی کە لەمەولا باسیان دەکەین مەسەلە ی "قەدەر" شی نەکریتەو، ئەوا باسە کە لە گەل مەزەهەبی ئەهلی سوننەت و جەماعەتدا یەك ناگریتەو و، ناتوانین پارێزگاری لە خۆمان بکەین و بەرەو چەمکە کانی "تعییزال" یان "جەبر" نەتزازین. بۆیە لەم بەشە ی باسە کەماندا هەول دەدەین ئەو ئایەت و فەرموودە پیرۆزانە شی بکەینەو و بیاخەیتە بەر باس و لیکۆلینەو کە پەیوەندی یان بەم بابەتەو هەیه.

خوای گەورە فەرموویەتی:

﴿مَّا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ

ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحديد: ۲۲).

بەلێ، هەموو شتێك پێش ئەو ی پەیدا بێت تۆمار کراو و هیچ شتێکیش نی یە کە بەپێی ئەو تۆمارە ئال و گۆزی بەسەردا نەیهت.

شارینگا کدی هزاره تی محمد ﷺ داخواری نم باوره یه، به لام هموو لادانیک لهم راسته شقامه له راستی دا، به پنی گهوره یی و بجوو کیی نمو لادانه، به: پنی ترازان و گو مریی داده نریت.

له سهره تای نم کتیبه دا نایه ته پروژه کاتمان خسته پیش چاو، وا ئیستاش هندی فهرمووده یی پروژه ده هیئین که تفسیری نمو نایه تانه ده کهن.

(۱) عبداللهی کوپری عمری کوپری عاص - خویان لسی رازی بیت - ده گپریته وه که پیغمبر ﷺ فهرموویه تی:

(کتاب اللہ مقادیر الخلاق قبل أن یخلق السموات والأرض بخمسين ألف سنة. قال: وعرشه علی الماء)^(۱).

له راستی دا نیمه نمو پیوره و ترازوو نازانین که نم په نجا هزار ساله یی پی حساب ده کریت. لهواندیه په نجا هزار سال یان په نجا ملیون سالی زهمانی نم دنیا یه نیمه بیت، لهواند شه کینایه بیت له "زوری". نیمه ناتوانین هیچ کام له و اتایانه دست نیشان بکدین. نمو ونده هیه که ده زانین په نجا هزار سال پیش به دیهینانی ناسمانه کان و زهوی و پیش به دیهینانی بهری دره خته که شیان که مروقه، هموو شتیک ته تقدیر و دست نیشان کراوه.

له بهر نمو له کتیبکی تر دا نم بر گه یه فهرمووده که مان روون کردوو ته وه که ده فهرموئی: "وکان عرشه علی الماء"، نمو پیویست به دوو پات بوونه وهی ناکات. به لام سه باره ت به وشدی: "الماء" له فهرمووده که دا ده لئین: لهواندیه وه که هندی و توویانه: مه بهست "العساء"^(۲) بیت. لهواند شه مادده یی "ئه نیر" بیت. واته عرشه یی خوی گهوره له سهر "ئه نیر" بووه که نه صلی مادده یی هموو به شه کانی گهر دیله یه. لهواندیه هموو بوونه وهران له شکل و شیوه و دوخی بوونیکسی ئه نیری دا بووبن. نیمه هیچ زانیاری یه کمان لهم باره یه وه به هیچ جوریک نی یه و ناشتوانین بمانییت. چونکه نه خو مان و نه باو که ناده مان، ته نانه ت سهرانسهری گهر دوونیش، نمو کاته بهدی نه هاتبوون.

(۱) رواه مسلم. القدر ۱۶. (واته: خوی گهوره په نجا هزار سال پیش نمو هدی ناسمانه کان و زهوی بهدی بهینیت، ته تقدیراتی هموو به دیهاتووانی نو سیوه و، عرشه که یی خویشی له سهر ناو بووه).

(۲) العماء: السحاب. واته هدور. لهواند شه - وهک و تراوه - "العی" بیت نمو کاتمش و اتاکه یی بریتی ده بیت له وهی که: "هیچ شتیکسی سابت و چه سپاو نه بووه" چونکه له بهر نمو هدی "شت نه بووه" له به دیهاتووان نادیار بووه. به و اتایدی که خوی گهوره هر بووه پیش نمو هدی مه مخلووقاتیش بهدی بهینیت و که سی تر غهبری نمو نه بووه. بروانه "تفسیر ابن کثیر" ۲۴۰/۴. (وهر گپری چاپی عره یی)

(۲) عوباده‌ی کوری صامت - خوای لئی رازی بیئت - کاتئی له سه‌ره‌مه‌ر گ‌دا مناله کانی ده‌وره‌یان دابوو، وه‌سیه‌تی بۆ ده‌کردن و "ئیمان به‌ قه‌دهر" ی وه‌ک ئه‌مانه‌نێک بئ ده‌سپاردن و ده‌یوت:

يا بني! إنك لن تجدَ طعامَ حقيقةِ الإيمانِ حتى تعلمَ أن ما أصابك لم يكن ليخطبك وما أخطأك لم يكن ليصيبك. سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقول: (إنَّ أوَّل ما خلقَ اللهُ القَلَمَ، فقال اكتب. قال: رَبِّ وماذا أكتبُ؟ قال: اكتبْ مقاديرَ كلِّ شيءٍ حتى تقومَ السَّاعةُ).
يا بني! إنِّي سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقول: (مَنْ ماتَ على غيرِ هذا فليسَ مِنِّي) ^(۱).

(۳) ئەو حدیثه‌ی که حمزه‌ره‌تی عبدالله‌ی کوری عه‌بیاس - خویان لئی رازی بیئت - رپوایه‌تی ده‌کات، گه‌لئی گرنه‌گه‌ بۆ ئەم باسه‌مان که باسی "قه‌دهر" ه‌و، ته‌فسیری ئەو ئایه‌ته‌ش ده‌کات که نه‌ختیگ پینش ئیستا باس کرا.

عبدالله‌ی کوری عه‌بیاس - خویان لئی رازی بیئت - ده‌فه‌رموئیت: رۆژنکیان له پشتی پینغه‌مه‌ره‌وه ﷺ بووم، پینی فه‌رمووم:

(يا غلام! إنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ: احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ، احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ. وَاَعْلَمُ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَحُفَّتِ الصُّحُفُ) ^(۲).

واته: مافی ره‌وا به‌ فه‌رمان و داخوای په‌ کانی خوای گه‌وره‌ بده، تا کو شتیگ به‌ره‌و ئەو دنیا ره‌وانه‌ بکه‌یت که له‌وئ سوودت بئ بگه‌یه‌نیئت. خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ر شتیگت داوا کرد، جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ له‌ که‌سی داوا مه‌که، زه‌لیللی و ملکه‌چی بۆ غه‌یری خوا وه‌ند مه‌نوینه‌ و جگه‌ له‌ خۆی بۆ هه‌یج مه‌به‌ستیگ په‌نا بۆ که‌س مه‌به‌. چونکه‌ هه‌ر ته‌نها خوای گه‌وره‌یه‌ که‌ داخوای په‌ که‌ت بۆ ده‌هینیته‌دی و گه‌رو گه‌رفته‌ که‌شت بۆ چاره‌سه‌ر ده‌کات. که‌واته‌ گه‌ر هه‌ر خواستیگت هه‌بوو ته‌نها له‌وی داوا بکه‌. خۆ ئه‌گه‌ر له‌ هه‌ر که‌سیکی تری داوا بکه‌یت له‌ ئه‌نجام‌دا کاره‌ که‌ هه‌ر ده‌گه‌رپه‌وه‌ بۆ لای

(۱) رواه أبو داود. السنة ۱۶. واته: کورم! تو هه‌ر گه‌ر تاسی حه‌قیقه‌تی ئیمان ناچیزیت هه‌نا نه‌زانیت که‌ ئەو شته‌ی دینه‌ ریت. نه‌ده‌بوو لابدرابه‌ و نه‌هاتایه‌ته‌ ریت و، ئەو شته‌ش که‌ نایه‌ته‌ ریت هه‌ر گه‌ر نایبیت بینه‌ ریت. له‌ پینغه‌مه‌رم ﷺ بیست ده‌یفه‌رموو: "خوای گه‌وره‌ په‌ که‌م جار "قه‌لم" ی به‌دی هه‌ینا و پینی فه‌رموو: بنووسه‌! قه‌لم وتی: چی بنووسم ئدی په‌ره‌ردگارم؟ فه‌رمووی: ته‌قلیراتی هه‌موو شتیگ بنووسه‌ که‌ تاقیامه‌ت دینه‌ و جیوود". کورم! گوینم لئ بوو پینغه‌مه‌رم ﷺ ده‌یفه‌رموو: هه‌ر که‌سیگ له‌سه‌ر غه‌یری ئەم باوه‌ره‌ به‌ریت، له‌ من نی‌یه‌.

(۲) رواه الترمذی، القیامة ۵۹. المسند ۲۹۳/۱، ۳۰۳ - ۳۰۷.

خواوەند. کەواتە هەر تەنھا خۆای گەورەیه کارە کەت بۆ ئەنجام دەدات. لەبەر ئەوە هەر گێز رەنجت بەبامدە و دەستەوداوی ئێو هۆکارانە مەبە کە لە نێوان تو و خۆای گەورەدان، بەلکو بە کردار و گوشتار هەموو هۆکاریک لەو ناوەندەدا لایبە و باش بزانە کە سەرجمی هۆکارە کان وەک تو دەستەوسانن و، هەر خواوەند خۆیەتی کە دەتوانیت خواستە کانت بۆ بەیئیتەدی، چونکە کلییل و جلەوی ئاسمانە کان و زەوی تەنھا بە دەستی خۆیەتی و جگە لە خۆی کەسی تر کاری تەقدیر و دەست نیشان کردنی شتانی لە توانا و دەستەلات دانی یە و.. هەر خۆی بەدیهێنەرە و هەر خۆشی بەدیھاتووای دەخاتە گریان و پینکەنین و هەر ئەو عیززەت دەبەخشیت بەو کەسە ویستی لەسەری بیئت و ئەوانەش زەلیل دەکات کە خۆی دەیەویت زەلیل بن. بە رادەیهک کە ئەگەر هەموو خەلکی بە هەلەداوان و پینشپرکێ بین بە دەنگتەو تەکو سوودت پێ بگەینەن یان فریات بکەون یاخود لەو بەلایە رزگار ت بکەن کە پێوی دەتلییتەو، ئەوا هەموو ئەو کردارە چاکانەیان لە ناوەندی تەقدیری خواوەنددایە و ئەگەر ئەو نەپویستایە، ئەوان نەیان دەتوانی ئەو سوودانەت پێ بگەینەن، ئەو کردارە خراپانەش بە هەمان جۆر کە خەلکی دەیانویست ئەنجامیان بدەن. چونکە ئەوەی خرابووە ئەستۆی قەلەمەو کە بیان نووسیت هەموویانی نووسی و نووسینە کانیش و شک بوونەو. واتە تازە هیچ ئال و گۆرێک لەو نووسینانەدا ناکریت.

پێغەمبەر ﷺ بەم فەرموودە پێرۆزەیی کە یە کێکە لە "جوامع الکلم"، ئین عەبیاسی زانا و عدلالەدی نەتەوی ئیسلام لە قولترین "مەسەلە ی قەدەر" تی دەگەینەت.

جائەوانەدی کە لە دواپلەکانی بەندایەتی و ئیخلاسلان دان ئاوالە "قەدەر" تی دەگەن. بەلێ، قەدەر مەسەلە یەکی حالی و وێجاندانی یە. واتە هەموو مەرفۆقێک لە ناخ و وێجاندانی خۆی دا هەست بە هەموو ئەم راستی یە ناوبراوانە دەکات، تەنانەت و وێجاندانی پەرە لەم راستی یانە. بە رادەیهکی ئەوتۆ کە دەتوانرێ بوتریت: بابەتی قەدەر یە کێکە لەو مەسەلانەدی کە پێغەمبەر ﷺ رۆژر جەختی لەسەر کردووە و، شەش کتیبەکانی فەرموودەش پەرن لەم چەشنە حەدیانە. کەواتە دەبێ "قەدەر" لە رۆشنایی ئەو فەرموودانەدا باس بکریت، چونکە ئەم باسە شایانی ئەو یە بە تەواوی لێ بکۆترتەو و تاوتوئی بکریت. تەنانەت ئەم کارە گەلێ پێویستە.

مەجووسەکان باوەریان وایە کە دوو هیزی جیاواز هەن: یە کێکیان هی کاری خێرە و ئەوی تریشیان هی کاری شەرە. خۆ ئەم چەشنە ئیمانە خۆای گەورە دەخاتە زۆران و مەملانێ لەگەل شەیتاندا و وایشان دەدات کە - پەنا بەخوا - هیچ کامیان دەست لە کاری ئەوی تر وەر نەدات!

که چي ئايینی ئیسلام به ته‌واوتی دژ و پیچه‌وانه‌ی ئەم بێر و باوە‌په‌یه، ته‌نانه‌ت ئیعلانی جیهادیشی به‌رامه‌ر به‌م چه‌شنه‌ بێر و بۆچوونانه‌ راگه‌یاندوو. ئەوه‌تا ئیمه‌ باوە‌په‌مان وایه‌ که‌ خ‌وای گه‌وره‌ تاك و ته‌نیا‌یه‌ و چ له‌ زاتی خ‌وای دا و چ له‌ کرده‌وه‌ کانی‌دا هیچ شه‌ریك و ها‌وبه‌شیک‌ی نی‌یه‌ و جگه‌ له‌ خ‌وای هیچ که‌سینکی دیکه‌ په‌روه‌رگار نی‌یه‌ و هه‌ر ئەوه‌ که‌ به‌ ویستی خ‌وای و چۆنی بویت ده‌ستکاری مولکی خ‌وای ده‌کات و هه‌موو ده‌سته‌لا‌تیک هه‌ر ته‌نها‌هی ئەوه‌ و هه‌موو هیزیک‌یش هه‌ر ته‌نها‌ به‌ ده‌ستی خ‌وایه‌تی. ئەم حه‌قیقه‌ته‌ش له‌و ذیک‌ره‌وه‌ وه‌رده‌گرین که‌ له‌ سوننه‌ت‌دا هاتوو‌ه و به‌یانی و ئیواران ده‌خوینریت و بریتی‌یه‌ له‌: "لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير"^(۱).

ئیمه‌ له‌ رووناکی ئەم حه‌دیشه‌ په‌روژه‌وه‌ باوە‌په‌مان به‌: ته‌وحیدی خ‌وایه‌تی و، ته‌وحیدی سیفه‌ته‌ مه‌زنه‌ کانی و، ته‌وحیدی کرداره‌ حه‌ کیمه‌ کانی هه‌یه‌. گه‌یانه‌وه‌ی هه‌موو شتیک بۆ خ‌وای گه‌وره‌ی تاك و ته‌نیا، مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌رنگه‌ له‌ ئیمان‌ه‌ که‌مان‌دا، ته‌نانه‌ت بریتی‌یه‌ له‌ کاکله‌ و پوخته‌ی ئیمان‌ه‌ که‌مان. (۴) ئیستا‌با له‌ گۆشه‌ی ئەم ر‌ی‌وایه‌ته‌ی ئیمامی عه‌لی‌به‌وه‌ - خ‌وای لێ‌ رازی بێت - په‌روانینه‌ ئەم مه‌سه‌له‌یه‌:

هه‌زه‌تی عه‌لی - خ‌وای لێ‌ رازی بێت - ده‌فه‌رموی: به‌ بۆنه‌ی به‌خاک سپاردنی یه‌کیك له‌ ها‌وه‌له‌ کانه‌وه‌، له‌ گۆرستانی "بقیع الغرقد" دا بووین، پ‌ن‌غه‌مه‌ریش ﷺ ته‌شرفینی هینا‌ بۆ لامان و دانیش‌ت و ئیمه‌ش به‌ ده‌وری‌دا دانیش‌تین. له‌و کاته‌دا چیلکه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، ئنجا سه‌ری داخست و، به‌ چیلکه‌ که‌ی ده‌ستی خه‌تی بچووک بچوو ک‌ی یه‌ك له‌ دوای یه‌کی له‌ گله‌ که‌ی به‌رده‌می‌دا ده‌کیشا. پاشان فه‌رموی: (ما منکم من أحد، ما من نفس منفسه، إلا وقد كتبَ الله مکانها من الجنة والنار، إلا وقد کُتِبَتْ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيْدَةٌ). واته‌: هیچ که‌سینکی نی‌یه‌ له‌ ئیوه‌ که‌ شوینی له‌ به‌هه‌شت یان له‌ دۆزه‌خ‌دا دیاری نه‌کرا بێت و به‌"به‌دبخت" یان "به‌خه‌وه‌ر" نه‌نووسرابێت. له‌م کاته‌دا پیاویك‌ عه‌رز‌ی کرد: ئە‌ی پ‌ن‌غه‌مه‌ری خ‌وا! تایا ئیتر بۆچی ئیمه‌ چاوه‌روانی ئە‌و نووسراوه‌ نه‌که‌ین و واز له‌ کرده‌وه‌ کائمان نه‌هینین؟ پ‌ن‌غه‌مه‌ر ﷺ فه‌رموی: هه‌ر که‌سینکی له‌ ئەه‌لی سه‌عاده‌ت و به‌خه‌وه‌ری بێت ده‌چیت کرداری ئەه‌لی سه‌عاده‌ت ده‌کات و ئە‌و که‌سه‌ش که‌ له‌ ئەه‌لی شه‌قاوه‌ت و به‌دبختی بێت ده‌چیت کرده‌وی ئەه‌لی شه‌قاوه‌ت ده‌کات. ئە‌وه‌بوو فه‌رموی: (اعملوا؛ فکلُّ مُسْرَرٌ

(۱) البخاري، التهجذ، ۲۱، الأذان، ۱۵۵.

لِما خُلِقَ له: أَمَا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيَسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيَسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ! پاشان ئەم ئایەتەى خوێندەوه:

﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿۱﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿۲﴾ فَسَيَسِّرُهُ لِّلْيُسْرَى ﴿۳﴾ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ﴿۴﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿۵﴾ فَسَيَسِّرُهُ لِّلْعُسْرَى ﴿۶﴾﴾ (اللیل: ۱-۵-۱۰) ^(۱).

بەلێ، ئەو کەسەى کە بۆ بەهەشت خولقیتراییت، دلێ بە نەشوەى عیبادهت و خواپەرستی پڕ دەبێت و بە تەواوەتى نەفرەت لەو شتانه دەکات کە خواوەند نەهیبى لى کردوون، بۆیە گرتنەبەرى رینگای مزگەوتى بۆ ئاسان دەکریت و رینگای ئەو شتانه‌شى لى دەبێت بە زەحمەت کە نەهیبى یان لى کراوه..

بەلێ، کار بکەن.. چونکە هەر کەسێک ئەو کارەى بۆ ئاسان دەکریت کە بۆ ئەنجامدانى بەدىهێنراوه، ئەو تا رێى بەهەشت لە مزگەوتەوه تێپەڕ دەبێت و بە شوێنێى هەلگرتنى پێغەمبەر ﷺ دەگاتە قوناغ. خۆ ئەو کەسەى کە لە ژيانى دا سوژدەى بۆ خواى گەورە نەبردووه و دل و وێژدانى نەکردووه بە ئاوێنەیه کى ئەوتۆ فەرمانەکانى بەدیھێنریان تێدا رەنگ بداتەوه، هەر گیز پێى ناوتریت رێى بەهەشتى گرتووته بەر. واتە ئەو کەسەى لە ئەھلى سعادهت بێت لە ئەنجامدا ئەو کردارانە جنى بەجنى دەکات کە شایستەى ئەوەى دەکەن بچیتە بەهەشت. ئەو کەسەش لە ئەھلى شەقاوت بێت لە ئاکامدا چەند کاریک ئەنجام دەدات کە بە ھۆیانەوه شایستەى چوونە ناو دۆزەخ بەدەست بھێنیت. هەر لەبەر ئەوەش بوو کە پێغەمبەر ﷺ بەیانى و ئیوارە ئەم دوغایەى دەخویند: (اللهم! أحسن عاقبتنا في الأمور كلها وأجرنا من خزي الدنيا وعذاب الآخرة) ^(۲). دەبینن پێغەمبەر ﷺ ئایەتەکانى (۵-۱۰)ى سوورەتى "اللیل" دەهێنیت و دەیانکات بە بەلگە لە سەر فەرمووده پێرۆزە کەى خۆى. ئەمەش گشت ئەو واتا مەزنانەى خواوەمان یاد دەخاتەوه:

هەر کەسێک مال و سامانى خۆى و هەرچى بەکى ھەیه لە پیناوى خواى گەورەدا بەخشیت و بەختى بکات، ئەوا دەروا تە ناو بازنەى "تەقوا" و، سوود لە یاساکانى خوا وەر دەگرت. واتە دلێ پڕ دەبێت لە تەقوا و ریزلینان، کە ئەمەش دەبیتە ھۆى ئەوەى پەنا بەتە بەر پارێزگارىی خواوەند و، ئیتر دەزانیت پەنا و پشتیوانى تەنھا خواى گەورەپە. واتە گەر مرؤف لە رێى بەندایەتى و ملکە چەبونىەوه بۆ خواى گەورە لە لایەن

(۱) رواه البخارى: التفسير (۹۲)، ۷ القدر ۶ التوحيد ۵. ورواه مسلم: القدر ۶ - ۸.

(۲) (واتە: خواپە گیان! ئەخامى ھەموو کارىکمان بە باشى کۆتایی پى بھێنە و، لە رسوایی دنیا و سزای

دواڕۆژ پەنامان بدە) موسەدەى ئیمامى ئەحمەد ۴/ ۱۸۱.

خواوەندەوه لە هەموو کاریکی دا تەو فیقی بە دەست هینا و پشتی بە خوا بەست و باوەری بە ناوێ جۆانە کانی خواوەند و هەموو ئەو شتە هینا کە بە دلنیایی دەزاننیت بە شیکن لە دین و نیمان، ئەو خۆی گەورە پنی بۆ ئاسان دەکات و بە وینە ی ئەو لاقاوەی کە دەپوات تا دەپژیتە شوینی دیاری کراوی خۆی، ئەمیش بەرەو ئامانجە کانی دەپوات هەتا پینان دەگات و، لە شوینی خۆی دا چیژ و لەزەت لە هەموو کردەوه کانی چەشنی: "نوێژ و زە کات و حەج و جیهاد" ی وەر دەگرنیت. تەنانەت ئەو کەسانە ی کە پە ی بە لەزەت و خۆشحالیی ئەم شتە نایەن بە سەرسامی پەوه دەپوانن ئەم مەروڤە یاخود بە "شیت" ناوی دەبەن! تا وای لێ دیت نەترسانی ئەو کەسە لە مردن و، سەخواوەتی لەپارە بە دەری ئەو دەبیت بە ویردی سەر زمانی خەلکی، تەنانەت کارە کانی پۆژانە ی و از هینانی لە چیژ و لەزەتە تایبەتی بە کانی خۆی بە کاری دەراسا (خارق) لە قەلەم دەدرنیت.. هەموو ئەمانە ی بۆ ئەنجام دەدرنیت چونکە خۆی گەورە رینگایە کی بۆ ئاسان کردووه کە بەرەو پینتری بیات..

بەلام بە پینچەوانە ی ئەمەوه، واتە گەر مەروڤ رەزلیلی بکات و هیچ شتیک بە کەس نەدات، با باش بزانییت کە هیچ شتیک نادرنیت بە کەسیک کە نەبەخشیت و شت بە کەس نەدات! خۆ ئە گەر بیدایە، ئەو خۆی گەورەش دە ی داین و پنی دەبەخشی.. ئایا چیی پنی دەبەخشی؟!.. دیارە "حوسنا" واتە: "عاقیبت خیری" ی پنی دەبەخشی..

جا ئەو کەسە ی نەبەخشی و خۆی بە دەو لەمەند زانی، واتە لە ناخی دەروونی خۆی دا "بوون" ی خۆی دەبینی و وای دادەنا کە پنیستی بە خۆی گەورە نی یە، لە کاتییک دا کە دەبوو "بوون" ی ئەوی ببینیایە و پشتی پنی بە ستایە.. بە واتایە کی تر وە کو قاروون لە خۆی بابی بییت کە و تەبوی: ﴿إِنَّمَا أُوتِيَهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ٧٨).. هەر و هەها تەو چۆی مزگەوت بە کۆنە پەرسی لە قەلەم بدات و بە چاوی سووک پنوانیتە ئەهلی مزگەوت و.. "حوسنا" واتە خواوەنی ناوێ جۆانە کان - کە خۆی گەورە یە - بە درۆ بختاوە و.. باوەر بەو پینغەمبەرە خۆشەویستە ﷺ نە کات کە تیشکۆی درەوشانەوه ی ناوێ جۆانە کانه و.. پایەخ بەو قورئانە پیرۆزە نەدات کە پروونکەرەوه ی ئەزەلیی درەوشانەوه ی ناوێ جۆانە کانی خوا یە.. ئەو کەسە ی ئەمە حال یەتی، رینگای سەختی دەخریتە پینش. لەوانەشە هەندئ جار ژیانیکی ئایینی وەک نوێژکردن و پۆژوو گرتیشی بییت، بەلام بە بیزاری و تەمبەلی یەوه بیانکات و حەز نە کات لە ناو پینخەف و نوینە کە ی دا بیتە دەروەه بۆ نوێژی بەیانی. ئنجا تا بەم جۆرە کات و ژیان ی لێ پروات لە ئەنجام دا وای لێ دیت کە جەماعەت و خواپەرستیش واز لێ دەهینیت، تەنانەت هەندئ جار کە فەرمانیکی خواوەند لە بەردەم خۆی دا دەبینتەوه بە وینە ی

که سینیکی لئی دیت که ببوریتسه وه، به پینچه وانهی نه وهی لینی داوا کراوه رهفتار ده کات و، له ده می بچوو کترین ته کلیدی خواوه نددا بیزاری پیشان دهدات، چونکه رینگای سهختی خراوته پیش. نهو که سهی که نه مه حالیه تی کتومت وه که سینک وایه که به کۆلینکی قورسه وه بۆ سهر چیا به ک سهر بکه ویت، وه که نه م نایه ته پیروزه وه صفی کردوه: ﴿سَأَرْهَقَهُ صَعُودًا﴾ (المذثر: ۱۷).

به لئی، هندی کس هه ن کانی "خه لوز" ده دۆزنه وه و بهرده وهام به دواپشی دا ده گهرین.. هندی که سی تریش کانی "زیو" .. هندیکی تر "مس" .. هندیکی تر "زیر" ده دۆزنه وه، به لام گه لئی که سی دیکهش هه ن که نوقمی ناو "زیرابه چه په له کان" ده بن! نهو شتانهی که رینگا بۆ مرؤف ئاسان ده که ن، بریتین له: پاریز گاری دلساغی و، ده ست به ردار نه بوون له راستگویی و راستی (الصدق) و، روو کردنی ته واته تی رووه و خوا ی گه وه و، به خشین له پیناوی دا و، چاوه روانی گیرابوون (الإستحابة) له لایه ن خوا وه ندوه و، باوه رهینان به ناوه جوانه کانی و، دووره پهریزی له وهی که مرؤف پنی واییت پنیستی به خوانی یه و، به ویسته لاوازه که ی و زانسته که مه که یه وه به خوی نه نازیت و، باوه ری واییت که هه موو شتیکی له لایه ن خوا وه ندوه پنی به خسراوه و، خوی و سامانیشی له پیناوی خوا ی گه وه دا بهخت بکات..

به لئی، نه مانه هه ندینکن لهو شتانهی که رینگا بۆ مرؤف ئاسان ده که ن. هه ر کردارینکی پینچه وانهی نه مانهش به راده یه ک رینگا له مرؤف سهخت و دژوار ده که ن که نه توانیت پیا ی دا تینه پیت.

حه زه تی عملی - خوا ی لئی رازی بیت - که نه م فه رمووده یه رپوایه ت ده کات، ده فه رموئی: دوا ی نه وهی که ها وه له کان نه م فه رمووده یه بیان له پیغه مبه ر ﷺ بیست، له خوا په رستی دا گه یشته پله یه کی به رزو و، چاکیان لئی کرد به لادا و به رۆژ و به شه و خه ریکی خوا په رستی ده بوون. به و واتایه ی که تینگه یشتن له وهی: مرؤف هه ر رینگایه ک بگریته به ر ده گاته کۆتایی نهو ری یه. واته هه ر که سینک هه نگاو بنیت و بروات، له نه نجام دا هه ر ده گات.

به لئی، ها وه له کانی پیغه مبه ر ﷺ به م جوړه له "قه ده ر" گه یشتبوون. خو نه م چه شنه ئیمان هه ر گیز مرؤف به ره و ته مبه لئی ناداته به ر، به لکو رووه و کار و تیکۆشانی به رده وهام هانی دهدات. چونکه نهو ها وه لانه به باشی تینگه یشتبوون له وهی که: هه ر رینگایه ک بگریته به ر نه و نه نجام و کۆتایی نهو رینگایه مان بۆ ته قدير کراوه، بۆیه هه مبه شه تیده کۆشان تا کو بگه نه نه نجام و دوا قوناغی نهو ری یه.

ئەو تازە ڕەرمەندی بۆ ئەوانەیه کە ڕبئی مزگەوتیان نەگرتووە بەر و سوژدەیان بۆ خوای گەورە نەبەردوو و بە ڕبئی ئیمانداراندا نەرۆشتوون و هەموو کات و جەژنەکانیان لە چایخانە و مەلھا و مەیخانەکاندا بەسەر دەبن. ڕبئی ئەم جۆرە کەسانە ڕبئی گومرایییە و ئەنجام و کۆتایی بە کەشی بریتی بە لە "سەقەر"^(۱).

سوپاس و ستایشیکی زۆر و لەژمارەبەدەر بۆ خوای گەورە کە ڕبئی ئیسلامی بۆ ئاسان کردین و خستیینیە سەر ڕبئی مزگەوت، بە وێنەی ئەو هی کە شەوئیی لەسەر گەلا ناسکەکان داناو و، دلێشمانی کردوو بە ئاوینەیه کی ڕووناکی دەرهو هی نوورەکانی قورئانی پیرۆز کە خۆری هەموو خۆرەکانە و، بە فەزل و بەخشایشی خۆیشی نیعمەتی شوین کەوتنی پێغەمبەرە ئازیز و خۆشەویستە کە هی خۆی ﷺ پێ بەخشیبوین. هەر لەو خواپەش دەپارێنەوه کە نیعمەتە کەمان بۆتەواو بکات و بەردەوامی نیعمەت و شوکرانی نیعمەتیشمان پێ بەخشیت.

۵) حەزرتی عبداللەهی کوری عەمری کوری عاص - خویان لەی رازی بیست - دەگێرتەوه و دەفەرموی: "جارێکیان پێغەمبەر ﷺ ھا تە دەرهو بۆ لامان و دوو کتیبیشتی بەدەستەوه بوو. فەرمووی: دەزانن ئەم دوو کتیبە چین؟ عەرمان کرد: نەخیر ئەی پێغەمبەری خوا! مەگەر خۆت پێمان بلییت. پێغەمبەر ﷺ سەبارەت بەو هی دەستی راستی فەرمووی: (ئەمە کتیبیکە لە لایەن پەرورەدگاری هەموو جیهانەکانەوه، ناوی ئەهلی بەهەشت و ناوی باوک و تیرە و عەشرەتەکانیشیان تێدایە، پاشان مۆر لە ئاخەرە کە ی نراوه؛ نە لییان زیادە کریت و نە هەر گیز لێشیان کەم دە کریت). ئنجا سەبارەت بەو هی دەستی چەپیشی فەرمووی: (ئەمەش کتیبیکە لە لایەن پەرورەدگاری هەموو جیهانەکانەوه ناوی ئەهلی دۆزەخ و ناوی باوک و تیرە و هۆزەکانیشیان تێدایە و، پاشان مۆر لە ئاخەرە کە ی دراوه؛ هەر گیز کەسیان لەی زیاد و کەم ناکریت). ھاو ئە کانی عەرزیان کرد: ئەگەر هەموو شتیک برایتەوه و کۆتایی پێ ھا تیبیت نیت ئەی پێغەمبەری خوا کردەوه کائمان بۆچی بکەین؟! فەرمووی: (راست بن و خۆتان لە کردەوهی چاک نزیک بۆنەوه، چونکە مرۆفی بەهەشتی هەر کردەوهیه کی کردیبنت لە ئەنجامدا بە کردەوهی ئەهلی بەهەشت کۆتایی بە کردەوه کانی دەهینریت.. ئەهلی دۆزەخیش، با هەر کردەوهیه کی ئەنجام دایبنت، لە کۆتایی دا بە کردەوهی ئەهلی دۆزەخ دواپی بە کردارە کانی دەهینریت). پاشان پێغەمبەر ﷺ دەستەکانی راتەکاند و ئەو دوو کتیبە ی لادا و، ئنجا فەرمووی: (خوای گەورە لە کاری بەندەکانی بوو تەوه و،

(۱) ئەو و اتایانە کی لەم پرگەیهی سەرۆه دا هاتن ئاماژەن بۆ ئایەتە کانی (۲۶-۳۰) ی سوورەتی "المذثر".

تاقمینیکیان لە بەهەشت و تاقمینیکیان لە دۆزەخدان^(۱).

وا هەول دەدەین ئەم مەسەلەیه بە پروداویك پروون بکەمەووە که خۆم دیومە و تیا ی دا
ژیاوم:

لای سەری خۆشەو یستیکمەووە نامادە بووم که بە دەم نەخۆشیی "مۆمکردنی
جگەر" (تشمع الکبد) هەو گیانی دەدا. لەتاو زۆری ئازار پینچی دەدا و زمانیشی هیندە
ناوسا بوو که لەناو دەمی دا هەل نەدەسوور! بەلام زانیم شتیک دووپات دە کاتەووە، که
گوئی خۆم لئ نزیك خستەووە هەستم کرد و هک بلئی دلئ لە بری زمانی دە یوت: "لا
إله الا الله!" چونکە بە ژیا نی غەریبی دەژیا و لەو غەریبی بەش دا گرفتاری نەخۆشی بەک
بوو بوو که ئومید وایە پلە ی شەهادەتی دەست بخت. لەو کاتەش دا خۆشەو یستانی
دەورەیان لئ دابوو هەموویان دو عای خیریا ن بۆ دە کرد. و هک بلئی خوا ی گەورە
هەموو هۆ کارینکی چوونە بەهەشتی بۆ نامادە کرد بوو. ئەو هەو ل دەمی
جئ بەجئ کردنی فەرز ی حەج دا نەخۆش کەوت و، که گەر پلەووە پینش ئەو ی چاوی بە
خزمە کانی بکەو یئ، یە کسەر لە خەستە خانە ی "ئیزمیر" دا خستیان. ئەم مرۆفە
دەستکەو تینکی گەورە چاوەروانی بوو، هەر چەندەش لە پوالتە دا بە مەزتلووم و داماو
پینش چاوە دە کەوت. (من خۆم بە پینی پوالتە ی حالی شایەتی ئیمانی بۆ دە دەم و، گەر پینم
پئ بدریئ نامادەم لە پۆژی قیامەتیش دا هەمان شایەتی بۆ بدەم).

بەلئ، گەر مرۆف ئەهلی بەهەشت یئ، خوا ی گەورە بە کردەو ی ئەهلی
بەهەشت کۆتایی بە کردەو کانی دەهینئ. بەلام گەر و انە یئ ئەو اعاقیبەتی بە
پینچەوانە ی ئەو ی یە کەمەووە دە یئ. لە خوا ی گەورە دەپار پینەووە که نا ئومید ی
کردەو ی چاکمان نە کات و کردەو ی ئەهلی بەهەشتیشمان پئ بەخشئ. ئامین.

ئیمە باسی "ویستی مرۆف" و "بەدیھینانی کردەو کائمان لە لایەن خوا ی گەورەو"
کرد. لە راستی دا ئەو شتە ی که ناوی "ویست" مان لئ ناو نازانین حەقیقەتە کە ی
چی یە، تەنانەت چۆنیئ یە کە شئ سەبارەت بە ئیمە شتینکی نەزانراو، چونکە خواو نی
"بوون" یکی گۆرە یی یە نەک دەره کی. لە گەل ئەو هەش دا ئەم ویستە ی مرۆف بوو بە
مەر جینکی عادەتی بۆ بەدیھینانی کردارە کائمان لە لایەن خواو ەندەووە. لەبەر ئەو و لەم
پروووە گرنگی بە دەست هیناوە..

بەلام ئایا ئەو ئەرک و کار مەندی یانە ی که لە ئەستۆ ی ویستی مرۆف دان، چین؟
هەر و هەر پۆلیان لەو کردار انە دا چی یە که مرۆف دەیانکات؟ ئەمانە هیچیان بە

(۱) رواه الترمذی: القدر ۸، مسند الإمام أحمد بن حنبل ۱۶۷/۲.

تەواوەتی دەست نیشان نە کراون. بەلام ئەو شتە ی که دەتوانین بە دلتیایی یەوە دانسی پێدا بنین بریتی یە لەو ی که: خوای گەورە یە کردەو یە چاکە کائمان دەمانخاتە بەهەشت و، بە کردەو یە خراپە کانشیمان بەرەو دۆزەخ - خوا بمانپارێزێت لێی - دەمانداتە بەر. چونکە هەر وە ک چاکە کاران بەهۆی "ویست" ی خۆیانەو دەبن بە شایستە ی چوونە بەهەشت، خراپکارانیش بە هەمان جۆر بەهۆی "ویست" ه کەیانەو دەپۆنە دۆزەخ. وە ک لە نایەتە کانی (١٣-١٤) ی سوورەتی "الإنفطار" دا هاتوو ه (١).

بەلام نایا کاری مەرووف لەم خالە دا (واتە لە ویستی دا) چی یە؟ هەر وە ها ئەندازە ی دەست وەردانی لە خێر و شەردا چەندە یە؟ تا چەندە ش دەبیست بەهۆی ئەو بەدبەینانە ی که خواوەندی بەدبەینەر ئەنجامی دەدات؟ هەموو ئەم پرسیارانە و پرسیارە کانی تری هاوچەشنیان بە ناچاری حەوالە ی خواوەندی "علام الغیوب" دە کەین.

بەلام دەلێین: کتیبیک زووتر نووسراو ه و ئەم کتیبەش بە چەند شیو ه و جۆرنکی جۆراو جۆردا تیبەریو ه، چونکە پیش بەدبەینانی ئاسمانە کان و زەوی، نەخشە و پلانیک ی گشتی بریار دراو ه و نووسراو ه، موقەددەراتی هەموو یە کیک بە ئەستۆیان دا هەلئاسراو ه. ئیمە ناتوانین لە دەرهە ی شتان و رووداو ه کانهو یە بێر لە "خۆمان" و "ویستمان" بکەینەو ه، بۆ یە کاتی دەوتریت: "قەدەر" ئەوا ئیمە خۆمان و سەرجهمی ویست و ئارەزوو ه کانشیمان - بە واقعی - لە ناوەندی ئەو باز نە یەداین و لە گەل شتان و رووداو ه کانداین. چونکە هەر شتیک پە یو هندی بە ئیمەو ه بیست و لە ناوەندی ئەو رووداو ه دا بیست که دینە و جوود، پابەندە بە ویستی خۆمانەو ه. هەر چەندە ش ناتوانین پێو هریک بۆ ئەو "ویست" ه دانین، بەلام هەر گیز گو مانمان لە بوونی دا نی یە.

"قەدەر" بریتی یە لە روانینی خوای گەورە لە روانگە یە ک ی بەرزو ه بۆ هەموو شتیک - که ویستی ئیمەش دە گرێتەو ه - و بینینی "سەرەتا" و "کۆتایی" بە وینە ی کاتی "نیستا". قەدەر، بەم و اتایە، جینی چەمکی "تبعیزال" و "جەبر" ی تیدا ناییتەو ه. بەو و اتایە ی که هەموو ئەو کردارانە ی پە یو هندی یان بە ویستی ئیمەو ه ه یە، بە وینە ی گشت ئەو کردارانە ی تر که پە یو هندی یان بە ویستمانەو ه نی یە، هەر هەموو یان لای خوای گەورەو ه زانراون و تەقدیر کراون. بەلام ئەو کردەوانە ی بە ویستی خۆمان دەیانکەین - مەودای فراوانی یان هەر چەندە ش بیست - مەیل و ویستی مەرووفی تیدا رەچارە کراو ه و بە پێی ئەو ویست و مەیلە تەقدیر کراون.

وتمان خوای گەورە چەند نووسینیکی جۆراو جۆری ه یە. چونکە ئەو شتانە ی که قەلەمی قەدەر لە "لەوحی مەحنووظ" دا نووسیونی، مەلائیکەتە بەرپزە کان بە

(١) مەبەست ئەم دوو نایەتە: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ • وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿.

قەلمەمەکانی خۆیان لە بەری دەنوو سنهوه. جا ئەم کتێبەنە ی که مەلایکەتان نووسییوانان هی هەر کەسە و بە ئەستۆی خۆی دا هەلئو اسراوه. واتە هەموو کردەوه کانی سەر تاسەری درێزایی ژبانیان پیش ئەوهی روو بدەن لەم کتێبەدا نووسراون: لە کوئی و.. چۆن و.. کە ی ئەنجام دەدرین. خۆ ئاشکراشە که "ویست" ی مرۆف لەم نووسینە جیانی یە، بەلکو لە ناوەندی دایە، واتە هەموو ئەو کردەوانە ی که لەو کتێبەدا نووسراون مرۆف بە ویستی خۆی دەیانکات و پاشان مەلایکەتان ئەو کردەوانە تۆمار دەکەن که ئەنجام دراون^(۱). پاشان گەر بێت و هەردوو نووسراوه که بەراورد بکړین ئەوا وه کویەك دەردەچن. چونکه ئەو کتێبە ی که لە لایەن خواوەندی عەلیم و خەبیرەوه نووسراوه، که زانیی ئەو هەموو شتیکی ناو بوونەوهری گرتوو تەوه و ئاگای لە هەموویانە، هەر گیزاوهەر گیز پینچەوانە ی ئەو کتێبە ناییت که مەلایکەتان دوا ی ئەنجامدانی کردەوه کانی مرۆف تۆماریان کردوه. چونکه لەبەر ئەوه ی پیشتر هەموو کردەوه یە کی مرۆف لە "زانین" ی خوا ی گهوره دا "زانراوه"، ئەوا هەموو ئەو کردەوانە لە کتێبی یە که مەدا نووسراون. بەلام کتێبی دووهم لەو کاتەدا نووسراون که ئەو کردەوانە ئەنجام دەدەین. جا ئەم دوو کتێبە تەنانەت لە بچوو کترین پیتیشیان دا وه کویەك وان و لە یە کتر دەچن! ئیمە ئەم مەسەلە یە بەم جوړه دەردەخەین و جەختی لەسەر دەکەین، تا کو نهین بەهۆی هیچ تیگەیشتنیکی هەلە و ناتەواو.

یە کێك لە رووه کانی ئەم نووسینە لە شیوه ی عەهد و پەیمانیک دا نووسراوه که لیمان وەرگیراوه کاتی که لە جیهانی "رۆح" یان جیهانی "میسال" یان جیهانی "گەردیلە کان" دا بووین. ئیمە هەمیشە لە ویجدانی خۆمان دا هەست بە رەنگدانەوه کانی ئەم نووسینە دەکەین. ئەوه بوو خوا ی گهوره ویستی وابوو که لە سەرروی کات و زمانەوهه بریارێك بدات و ئیمەش بە "بلی" و "لامی" ئەو بریارە ی خوا ی گهوره مان دایهوه. ئەم نایەتە پیرۆزه ی خواره وه ئەم مەبەستەمان بۆ روون دەکاتەوه:

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿۱۷۲﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلَ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۱۷۳﴾﴾

که واتە مرۆف که هیشتا لە پستی باب و باپیرانی دا بووه، یان هیشتا لە جیهانی "رۆح" دا بووه و پیتی نه ناو ته ناو زینده تۆو (حیوان منوی) وه، یان هیشتا لە جیهانی گەردیلە کان دا بووه.. پەمانی لێ وەرگیراوه. لەوانەشە ئەم پەمانە ی لە کاتی رۆشتی

(۱) سەیری سوورەتی الکەف: ۴۹، الحائیه: ۲۹، ق: ۱۸، الإنظار: ۱۱ - ۱۲ بکە.

ئاوی مهنی بۆ ناو پهحم و دروستبوونی ئاوهله به فوویندا کردنی مهلائیکهت، لسی وهرگیراییت. واته دهگونجی ئهم پههمانهی له یه کیك لهو مهنزول و قوناغانه دا لسی وهرگیراییت که مرؤقیان پیندا تی دهپهریت، یان له ههموویان دا. شایهت له سههه ئه مهش: مرؤف خوڤه تی.. و یجدانیه تی.

ئایه ته پرۆزه که به وشه ی: ﴿رَبُّكَ﴾ ئامازه بۆ گه لسی واتا ده کات. یه کیك له وانه بریتی به له وه ی که: ئه و که سه ی پیت ده گه به نیت و به ره و که مال ده تدا ته بهر و له مادده ی "ائیر" گهر دیله کانی و جوودت به ده ی ده هیئت و شتانی جوزئیسی تویشی پیک هیناوه، ئنجا پینکها تووه کانیشتی لسی بنیات ناوه.. ئه و که سه ی که له دایک: "هیلکه و گه را" و، له باوک: "ئاوی مهنی" ی به دی هیناوه و له ناوه ندی تی به ربوونت به چه ندین تاریکستانی یه که له دوای یه که دا شوینی له بار و گونجای بۆ ئاماده کردوویت، هه تا گه یاندیتیه ئه وه ی بتوانیت له ژینگه یه کی بی هه وادا به هه ناسه ی دایک هه ناسه بدهیت و به خۆراکی ئه ویش خۆراکی بۆ دابین کردیت و له رپی خوینی دایک شه وه پاشه رۆ زیاده کانی و جوودی خوئی له کۆل کردیته وه.. ئه و که سه ی که دوای پنی برینی چه ند قوناغیکی دیاری کراو به ره و پله ی به رزی "اعلی علیین" تۆی دایه بهر.. ئه و که سه ی که زینده وهرانی تری پابه ندی ناو سروشتی خویان کزد، که چی تۆی - به بۆ نه ی "په ره ره ده" و پینگیان دنی خوڤه وه - به چه ندین پله دا بۆ لای خۆی سه ر خستوه و دلایشی به ئیمان ئاوه دان کردوه ته وه، تا کو مادده و واتا و ناوه رۆکت ته و او ته ی و که مال به ده سه ت به یین. ئنجا به کرده وه چا که کانت رواله تی ده ره وه و ناوه وه شتی پروناک کردوه ته وه و، بۆ ئه و رینگا راسته ش رینمایه ی کردوویت که ده تگه یه نیته خز مه تی پینغه مبه ری سه ر دارمان چه زره تی محمد المصطفی ﷺ و، چوونه ژیر بالی په ره ره ده که ی خویشی بۆ ده سه ته بهر کردوویت و، له سه رووی هه موو ئه مانه شه وه نیعمه تی رۆشتن و شوین پنی هه لگرتن و په ره ره ده ی ئه و پینغه مبه ره ی ﷺ پنی به خشیویت هه تا گه یاندوویتیه چله پۆپه ی پله ی ویلایه ت.. به م جوژه هه نگاو له دوای هه نگاو پیت ده گه یه نیت و په ره ره دگاریتی خوڤت بۆ ده ره ده خات. جا ئه م په ره ره دگار (رب) ه مبه ره به انیه که له سه ره تادا په مانی لسی وهرگرتوویت و تۆی کردوه به شایهت له سه هه ئه وه ی که: هه ر ته نها خۆی په ره ره دگاره.

﴿الستُ بربکم﴾ (الاعراف: ١٧٢). ئایا شایه تی ده دن که هه ر من په ره ره دگارم و جگه له من هه یج که سیگ نی به په ره ره دگاری ئه م بارو دۆخ و کاروباره تیکه لا وانه بیت و.. غه یری من هه یج که س نی به بتوانیت له سه ره تا و کۆتایی دا هه و سه نگی ئه م پروودا وانه

رابگرىت .. جگە لە من كەسى تر نى يە ئەم مەروۇفە بەھەشتى يەى لە گلنىكى چىر و پىر بەدى ھىنايىت كە تەننەت پىشى مەلانىكە تىش دەداتەوہ؟

بەو واتايەى كە ئەى گروى مەروۇف! ھەر لە تەوقى سەر تانەوہ تا پاژنەى پىتان سەرنج بەدەن و بۆى پروانن .. بىنن ئايا جگە لە من بەدەينەرىك ھەيە بتوانىت لەسەر ئەم شىوہ بەدەيتان بەيىت؟ جگە لە من كەس ھەيە بتوانىت خۆى لەم كسارەدا ھەلبەتور تىنىت؟ غەيرى من كەس دەتوانىت ئەم كەمالى بەدەيتانەتان بىن بەخشىت كە لە جوانترىن شىوہ و روخساردايە؟ ئايا سەيرى روخسارى دەم و چاوى خۇتان كىردووە كە ھىندە نىشانەى جودا كەرەوہى تىدا دانراوہ لە ملىارەھا مەروۇفى تر جياتان بكانەوہ، لە كاتىكدا كە ئەندازەى دەم و چاوى لە ئەندازەى يەك لەبى دەست تىن ناپەرىت؟ ئايا كى دەتوانىت ئەم موعجىزانە بەدى بەيىت؟ خۇ تەننەت خەتى سەر پەنجەكانى ملىارەھا كەس لە يە كتر جىايە، جا كى دەتوانىت ئاوالە يە كىان جىا بكانەوہ؟

بەم جۆرە، دواى ئەوہى كە خواى "پەروردگار" روونى دەكاتەوہ بۇ خەلكى كە ھەر تەنھا خۆى پەروردگارە، دەجىت خۇيان دەگرىت بە شاىت لەسەر ئەم پەروردگارى يە و دەفەرموى: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾؟ خۇ ئەو شتەى پرسىارە كەى ئاراستە كراوہ، ھەرچى يەك بىت: رۇح بىت، يان گەردىلەكان، يان مەنى، يان ئاومەى ناو رەحمى داىك، يان ماددەى ئەتىر .. وەلام تەنھا ھەر: ﴿بَلْسَى﴾ يە! واتە: بەلنى ئەى پەروردگار! ھەر تەنھا تۆى پەروردگارى راستەقىنە و جگە لە تۆ كەسى تر نى يە پىمان بگەيەنىت و بەرەو كەمال بمانات.

بەم جۆرە، ئەم شاىتەى يە لەناو "وېجدان"دا تۆمار دەكرىت و دەنووسرىت و بە چەشنىك تىاىدا جىگىر دەبىت كە ھەر گىز نەتوانرىت بسرىنەوہ.

پىغەمبەرى خۇشەوېست ﷺ تامازەى بۇ ئەم نووسىنە كىردووە لەو فەرموودەيەىدا كە فەرموويەتى (كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، ثُمَّ أَبْوَءُ يَهُودَانِهِ أَوْ نَصْرَانِهِ أَوْ يُمَجَّسَانِهِ)^(۱).

بەلنى، ھەموو كەسنىك لەسەر فىطرەت لە داىك دەبىت. وېجدانى ئامادەيى تىدايە بۇ پىمان ھىنان بە خواى گەورەو، بە وىنەى لاپەرەيەكى سببى يە كە ھىشتا ھىچ شتىكى تىدا نەنووسراوہ و ئامادەى ئەوہى كە خاوينترىن دەستەواژە، يان پارچە شىعەرىكى تىدا بنووسرىت كە ژىرىي مەروۇفى تىدا سەرسام بىت. بەلنى بەم جۆرە لە داىك دەبىت .. بەلام دواى ئەمە چى روو دەدات؟ ئەوہ روو دەدات كە لە لايەن نزيكترىن كەسى وەك باوك و

(۱) البخارى: الجنائز ۹۳، أبو داود: السنة ۱۷، الترمذى: القدر ۵.

دايك و مام و خال، بەلكو له لايەن دوورترین كەس شەهوە، كاری تێ دە كریت و دەيكەن بە جۆره كە یان گاور یان مەجوس. خۆ گەر ئەو دەستەواژانە بە كار بەهێن كە لەم سەردەمەدا برەویان هەیه، دەئێن: هەموو ئەوانە ئەم كەسە لەدايك بوو خاویتە بەرەو باوەشی شیوعییت و ماسۆنییەت و سەرمایەداری و... هتد دەدەنە بەر. واتە هێندە كاریگەری یان لەسەری دەبیست كە تەنانەت لە ئایینی خۆی گەورەش دووری دەخەنەو و بەرەو جۆرەها ریڤگای تری دەبەن و چەپەلی دە كەن.

هەموو خاوەن فێطرەتێکی ساغ لە وێژدانی خۆی دا دەنگی ئەم شایەتی یە دەبیستیت لە سەر پەرۆه دگاریتی خۆی گەورە.. ئێمە لە یەك بە یە كی لاپەرە كانی قەوارە و بوونی خۆمان دا هەست بەم پەمانە دە كەین. هەر لە بەر ئەمەشە كە: "و یجدان" بە یە كینگ لەو چوار بناغە گشتی و سەرە كی یە دادەئێن كە بەدیهێنەری خۆمان پێ دەناسین و، هەر لە خۆی دا بە بەلگە یە كی سەر بەخۆی وەر دە گرین لەسەر بوونی خۆی گەورە^(١). بە ئێ "گەردوون" كێبێكە بە خۆی گەورە ناشانمان دە كات.. بە هەمان جۆر "قورئانی پیرۆز" ییش كێبێكی ترە و خاوەندمان پێ دەناسیت.. "پینگەمبەر" ی خۆشەو یستیشمان ﷺ بەلگە یە كی گۆبای خاوەن گوفتارە بۆ ناسینی ئەو خاوەندە ریڤماییمان دە كات.

جگە لەمانەش كێبێكی تر هەیه كە دەنگی نی یە و هەر گیز درۆش ناكات، بەلام لە قولایی ناخمانەو دەنگی دیت - هەرۆك "كانت"^(٢) و "بریگسۆن"^(٣) و فەیلەسووفە كانی تری هاوچەشنیان ناسینی خاوە گێر نەو بە دەرهو ی كێب و سڕوشت و بیره كان - جا ئەم كێبە بریتی یە لە: "و یجدان".. لەم شایەتە راستگۆیە كە هەمیشە زمانی بە وشە ی: ﴿بلی﴾ تەر و شیرین و پاراوه و بەلگە یە كی هێندە روونە

(١) برۆانە كێبێ: "راستی تەو حیدیان تەو حیدی راستەقینە" ل ١٦٦-١٦٦. (وەر گێژ)

(٢) (عەمانۆیل كانت): فەلەسووفێکی ئیمانداری ئەلمانی یە. لە نیوان ساڵە كانی: (١٧٢٤-١٨٠٤ ز) دا ژیاوه. لە بواری فەلسەفەدا نووسینە كانی ینشكەش كەردووه. هەستی ناوناخی سڕۆف (وجدان) ی كەردووه بە بەلگە لەسەر بوونی خۆی گەورە. بۆ زیاده شارە زا بوون لە بۆ چوونە كانی ئەم فەیلەسووفە لەم رووهوه برۆانە كێبێ: (قصة الإيمان بين الفلسفة والعلم والقرآن) ل ١٦٠-١٧٤. (وەر گێژ)

(٣) (هینری لوی بریگسۆن): فەیلەسووفێکی فەرەنسی یە. سالی (١٨٥٩ ز) لە پارێس لەدايك بووه. دوای ئەو ی كە ماوه یە كی ژبانی لە بواره كانی بێر كاری و زانستە سڕوشتی یە كان دا بەسەر بردووه ننجاً پووی كەردووه تە بواری "فەلسەفە" و گەلێ كێبێ تێدا داناهه كە یە كێبێكان ناوی: (سەرچاوه ی ئایین و ئەخلاق) ه و بە دوا قۆناخی فێكری ی ئەم فەیلەسووفە دادەنرێت. سالی (١٩٢٨ ز) خەلاتی تۆبلی وەر گرتووه. سالی (١٩٤١ ز) كۆچی دوایی كەردووه. بۆ زیاده شارە زا بوون لە بۆ چوونە كانی ئەم فەیلەسووفە لەم رووهوه برۆانە كێبێ: (قصة الإيمان بين الفلسفة والعلم والقرآن) ل ١٧٤-١٨٠. (وەر گێژ)

له‌سه‌ر خوای گه‌وره که هه‌ر که‌سه‌نک په‌یی پی بیات و له ناخی خۆی دا هه‌ستی پی بکات پی‌ویستی به هیچ به‌لگه‌یه کی تر نامینیت. سه‌ه‌وتن و دلنیایی ئەم و یجدانه‌ش ته‌نها له‌وه‌دایه که خوای گه‌وره بدۆزیته‌وه.

بەم جۆره، هه‌موو که‌سه‌نک که له دایک ده‌بیت ئەم شایه‌ته‌ی له گه‌لدایه.

له‌به‌ر ئەوه‌یه که ئیمه پیمان باشه به‌م واتایه له: "مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ"^(۱) تی بگه‌ین. واته هه‌ر که‌س له زمانی و یجدانی خۆی تی بگات، ئەوا خوای گه‌وره‌ش ده‌ناسیت و پیی ناشنا ده‌بیت.

"نیازی میسری"^(۲) له شیعرێک دا به‌م واتایه‌ی خواره‌وه ئەو بۆچوونه‌ی دهر برپوه که تیای دا ده‌لیت:

(به سه‌ری رووت و پیی په‌تی له ده‌شت و دهر و چۆلایی و بیابانه‌کان دا ته‌نیا به دوا‌ی ئەودا ده‌گه‌رام، به‌لام که په‌رده له نیوان دا لادرا، بینیم ئەوه‌ی من به دوا‌ی دا عمو دالم له‌ناو ناخی و یجدانی خۆم دا دانراوه)^(۳)

ئەم بیره به‌م به‌یتانه‌ی نیازی میسری گه‌یشته‌ چله‌پۆیه. ئەوه‌بوو ملیۆنه‌ها که‌س له ئەولیا‌یان به‌رینمایي ئەم کتێبه‌ پر له نه‌ینی‌یه‌ی "ویجدان" چه‌ندین ماوه‌ی پی کۆتایی و یه‌ک له دوا‌ی یه‌کیان بری.

ئەم گۆشه‌ مه‌زنه‌ی لایه‌نه په‌روه‌ردگاری‌یه ناسکه‌که‌ی ناو ناخی خۆمان، که پیی ده‌لیتین "ویجدان"، هه‌ر هینده‌ی به‌ پیناسه‌ که‌یه‌وه – که هه‌موو گرێ کۆیره‌یه‌ک ده‌کاته‌وه

(۱) قال ابن تیمیة موضوع، و قال النووي قبله ليس ثابت وذكر بعض الأصحاب أن الشيخ محي الدين (بن عربي) قال: هذا الحديث وإن لم يصح من طريق الرواية فقد صح عندنا من طريق الكشف. وفي أدب الدين والدنيا للماوردي عن عائشة (رضي الله عنها) سئل النبي ﷺ من أعراف الناس بره؟ قال: أعرافهم بنفسه. كشف الخفاء ۲۵۳۲.

(۲) نیازی میسری: (۱۶۱۸-۱۶۹۴ز) زانا و شاعیرێکی زاھیده، له گونئیکی سه‌ر به پارێزگای "مه‌لاتیبه‌ی" کوردستانی تورکیا له دایک بووه. خویندنی له "ته‌زه‌ر" ته‌واو کردووه، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش پیی وتراوه: "میسری". که له میسر گه‌راوه‌ته‌وه ده‌ستی کردووه به‌رینمایي موسلمانان له یه‌کیک له قوتابخانه‌کانی ئەم کاته‌ی ئەسته‌مبول‌دا، هه‌ر له‌و‌یش ته‌ریقه‌تی "خه‌لوه‌تی"‌ی دامه‌زراندووه که پێش‌ی ده‌وتریت: "ته‌ریقه‌تی نیازی" و "ته‌ریقه‌تی میسری". جگه‌ له "دیوانی شیعر" و "مه‌کئووبات" ه‌که‌ی، چه‌ند به‌ره‌مینکی تری هه‌یه وه‌ک: "موائید العرفان"، "عواید الإحسان"، "هدایة الإخوان". (وه‌رگێڕ)

(۳) هه‌ر به‌م واتایه "حافظی شیرازی"‌ش وتوو‌یه‌تی:

سالها دل طلب جام جم از ما می کرد
آنچه خود داشت ز بیگانه منما می کرد
گوهری کز صدف کون و مکان بیرون بود
طلب از گم‌شدگان لب دریا می کرد!
بروانه: (دیوان حافظ شیرازی) ص ۱۰۶ چاپ: کتابفروشی اسلامیة - تهران - ۱۳۲۷ ه.ش. (وه‌رگێڕ)

- له دلمان دا ده بووژته وه، په کسەر ده بینین به ههشت خۆی پیش چاو ده خات و بۆن و بهرامه که ی به سهرمان دا هه ل ده کات به راده یه ک که هه ست ده که یین و ده بینین: جیلوه ی حوزووری ئیلاهی تیدا بهرجهسته بووه. ههروهک له هه مان کات دا هه ست به نه فرته ده که یین له دۆزه خ و هه ر کرداریک مرؤف به ره و دۆزه خ بیات. ئه م نه فرته ش رۆژ له دوای رۆژ زیاد ده کات تا "ویجدان" وای لئی دیت ده بیئت به رابه ریک و ده ستمان ده گریت و بۆ هه موو گۆشه یه کی گهردوونمان ده بات و اتا کانی هه موو شتیکی ناو گهردوونیش ده خاته پیش چاوه کائمان.

جا هه ر مرؤفیک که دیته دنیا ئه م به لگه یه شی له گه لدا یه که ده یگه یه نیته بهرزیایی و چله بۆ په کان. به لام ئه و بی ناگایه ی که نوعی ماده ده بووه و له ناو ئه زمونگه کان دا به دوای خوای گه وره دا ده گه ریت و گوپی خۆی له دهنگی "ویجدان" ده ساخنیت و ته نانه ت هه ر ویجدانی شی ناخاته کار، تا ئه و ویجدانه ی وای لئی ها تووه که چه پهل بووه و پوو کاو ته وه .. ئه و که سه، بی هیچ گومانیک، له حه قیقه تی ئه م به لگه یه تی ناگات و ناتوانیت سوودی چاوه پروان کراوی لئی بیئت.

ئایه تی پیرۆزی: ﴿الستُ برکم﴾ گه لئی حه دیشی پیرۆز روونیا ن کردووه ته وه که له نزیکه ی سی که سی ها وه له بهر نزه کانه وه رپوایه ت کرا و ن، ئه م سه ردارانه مان هه ندیکیا ن: ئیما می عه لی و، ئه بوو سه عیدی خودری و، سورا قه ی کورپی مالیک و، حه زره تی عانی شه ی دایکمان و، عبدا لله ی کورپی زو به یرو، عبدا لله ی کورپی عه بیاس و، عبدا لله ی کورپی مه سهوود و، عبدا لله ی کورپی عه مر، خوایان لئی رازی بیئت. وائه م حه دیته یان لئی باس ده که یین:

حه زره تی عومهری کورپی خه ت تاب ده فهر مو ی: گو ییم لئی بوو له باره ی ئه م ئایه ته وه په رسیار له پیغه مبه ر ﷺ کرا. ئه ویش فهر مو ی: (خوای گه وره حه زره تی ئاده می دروست کرد و ئنجا ده ستی به سه ر پشتی دا هیئا و وه چه یه کی لئی هیئا به دهر و فهر مو ی: ئه مانه م بۆ به هه شت دروست کردووه و ئه وانیش کرده وه ی ئه هلی به هه شت ده که ن. پاشان ده ستی به سه ر پشتی دا هیئا و وه چه یه کی تری لئی هیئا به دهر و فهر مو ی: ئه مانه م بۆ دۆزه خ دروست کردووه و ئه وانیش کرده وه ی ئه هلی دۆزه خ ده که ن).^(۱)

له رپوایه ته که ی "ئوبه ی کورپی که عب" دا سه باره ت به م فهر ما یشه ی خوای گه وره که ده فهر مو ی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ﴾ ... تا کۆتایی ئایه ته که، پیغه مبه ر ﷺ فهر مو یه تی:

(۱) مونسهدی ئیما م ئه حمه د: ۲۷۲/۱. تفسیری "ابن کثیر": ۵۰۳/۳.

(خوای گه‌وره نه‌وه‌ی ئاده‌می کۆ کردووه‌ته‌وه و کردوونی به "رۆح". پاشان فه‌زلی دان به‌سه‌ر به‌دیها‌تووانی تر‌دا و ئنجا خسته‌نیه‌ گو‌فتار و ئه‌وانیش قسه‌یان کرد، پاشان عه‌هد و په‌مه‌مانی لسی وه‌رگرتن و خو‌یانی کرد به‌شایه‌ت له‌سه‌ر خو‌یانی سه‌باره‌ت به‌ په‌روه‌ر دگاری‌تی خاوه‌ند و فه‌رمو‌وی: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ ئه‌وانیش له‌ وه‌لام‌دا وتیان: ﴿بلی﴾.. تا کۆتایی فه‌رمو‌وده‌که^(۱).

٦) فه‌رمو‌وده‌یه‌کی تر هه‌یه‌یه‌ کینک له‌ هاوه‌له‌ مه‌زنه‌کان ر‌یوایه‌تی کردووه‌ که‌ پی‌نغه‌مه‌ر ﷺ فه‌رمو‌ویه‌تی:

(الشَّقِيُّ مَنْ شَقِيَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ، وَالسَّعِيدُ مَنْ سَعِدَ فِي بَطْنِهَا)^(٢).

به‌لێ، "مارکس" شه‌یتانی‌که‌ له‌سه‌ر شه‌یوه‌ی ئاده‌میزاد‌دا و، مرؤ‌فایه‌تی له‌ ر‌ی ده‌رده‌کات. بۆیه‌ هه‌ر که‌ له‌ سکی دایکی‌دا بووه، مۆری شه‌قاوه‌ت و به‌ده‌ختی له‌سه‌ر دراوه‌..

ر‌ابه‌ره‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌میش وه‌ک: "حه‌سه‌ن به‌ننا"^(٣) و "سه‌یید قوتب"^(٤) و ئه‌و

(١) الفتح الرباني في ترتيب مسند الإمام أحمد بن حنبل الشيباني لأحمد عبدالرحمن البنا ١٤٦/١٨.

(٢) رواه الهيثمي في مجمع الزوائد ١٩٣/٧ و رواه اليزار و الطبراني في الصغير. و رجال اليزار رجال الصحيح. (واته: به‌ده‌خت ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ له‌ سکی دایکی‌دا به‌ده‌خت بووه، و، به‌خته‌وه‌ریش ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ له‌ سکی دایکی‌دا به‌خته‌وه‌ر بووه).

(٣) (حسن البنا): به‌کینکه‌ له‌ که‌سایه‌تی‌یه‌ ناوداره‌کانی بانگه‌وازی ئیسلام له‌م چه‌رخه‌دا. کۆری زانای مو‌حه‌ددینی میسری: (أحمد عبدالرحمن البنا)یه، له‌ سالی ١٩٠٦ز له‌ دایک بووه. کۆلیجی (دار العلوم)ی قاهره‌ی ته‌واو کردووه. سالی ١٩٢٨ز له‌ شاری ئیسماعیلیه‌ کۆمه‌لی (برایانی موسلمان)ی دامه‌زراندووه و پاشان له‌ قاهره و شاره‌کانی تری میسر‌دا چه‌نلین لقی تری بۆ ئه‌و کۆمه‌له‌ کردووه‌ته‌وه. سالی ١٩٤٨ز خۆی و کۆمه‌له‌که‌ی له‌ جه‌نگی فه‌له‌ستین‌دا به‌شداریی جیهادی جووله‌که‌یان کردووه. سالی دوا‌ی ئه‌وه‌ له‌ ١٢/٩٤٩/٢٠١٢ز له‌ لایه‌ن ده‌سته‌تیکی په‌نه‌انه‌وه‌ شه‌هید کرا. له‌ ولاته‌ عه‌ره‌یه‌یه‌کان و چه‌نلین شوینی تری جیهان‌دا بانگه‌وازه‌که‌ی ب‌لا‌و بووه‌ته‌وه و رۆژنکی له‌به‌رچاوی بووه له‌م ر‌ابه‌رونه‌ ئیسلامی‌یه‌ی ئیستای جیهان‌دا، جگه‌ له‌سه‌ش چه‌ند کتیب و نامیلکه‌یه‌کی دوا‌ی خۆی به‌جێ هێشته‌وه‌ که‌ به‌نا‌و بانگه‌زبان یادداشتنامه‌یه‌که‌ به‌ ناوی: (مذکرات الدعوة والداعية). (وه‌رگێڕ).

(٤) (سه‌یید قوتب): ئه‌دیپ و نووسه‌ر و که‌سایه‌تی‌یه‌کی ئیسلامی ناوداری میسری‌یه. سالی ١٩٠٦ز له‌ یه‌کینک له‌ گۆنده‌کانی پارێزگای ئه‌سیووط له‌ دایک بووه. کۆلیجی (دار العلوم) ته‌واو کردووه. له‌ پێش‌دا‌له‌ لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه‌ بایه‌خینکی زۆری پنی دراوه، به‌لام که‌ له‌ سالی ١٩٥١ز ب‌په‌وه‌نلێی به‌ کۆمه‌لسی (برایانی موسلمان)ه‌وه‌ کرد هه‌لو‌نستی ده‌وله‌ت به‌رامه‌ری گۆرا و چه‌ند جارنک دووچار ی گرتن و ئه‌شکه‌نجی ناو به‌ندیخانه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی میسر کرا، هه‌تا له‌ به‌روازی ٢٨/٨/١٩٦٦ز دا‌فرمانی له‌سێداره‌دانی ده‌ر کرا و شه‌وی دوا‌ی ئه‌وه‌ له‌ سێداره‌ درا. گه‌لێ به‌ره‌می دوا‌ی خۆی به‌جێ هێشته‌وه، به‌نا‌و بانگه‌زبان ته‌فسیرنکه‌ به‌

رابه رهش که به ناو "سه عید"ه و به نازناو و کۆمه له که شی له تور کیادا رابه ریکی تابلیی مزنه^(۱) و، هاو چه شنه زۆره کانی تری ئەمانه، هەر هه موویان، که هیشتا له سکی دایکیان دا بوون، به مۆری سه عادهت و به خته وهری شهرفه مند بوون.

به لئی، به خته وهر و به دبەخت ئەوانه ن که هیشتا له سکی دایکیان دا بوون: "به خته وهر" یان "به دبەخت" بوون. به لام ئەم نووسینه پیش و خته ی چاره نووسیان "ویست" ی مروفی تیدا ره چاو کراوه، چ لایه نی رقی و ئینکاری ئەو مروفه بیته، چ سۆز و مهردایه تیی ئەو بیته.

(۷) له فەر مووده یه کی پیغه مهبری خۆشه ویست دا ﷺ که هەر دوو ئیمامی بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردوه، ئەو گفته و گۆیه باس کراوه که له نیوان هه زه رته ی ئادهم و هه زه رته ی مووسادا - علیهما السلام - پرووی داوه و، ئەو چاره نووسه پیش و خته پروون ده کاته وه که ئیمه خه ریکی ن باسی ده که یین:

"طاووس" - که زانایه کی دوا ی سه رده می هاوه له کانه - ده لئیت: له ئەبوو هورهیره ی بیست که ده بوته: پیغه مهبر ﷺ فەر موویه تی: (گفته و گۆیه که له نیوان ئادهم و مووسادا پرووی دا. مووسا پئیوت: ئەی ئادهم! تۆ باو کمانی که چی نائومیدت کردین و له به هه شت به ده رت ناین! ئادهم پئیوت: ئەی مووسا! خسوا ی گه وه ره به گفته و گۆ

ناوی: (في ظلال القرآن) و کتیبه که به ناوی (معالم في الطريق). گه لئی کتیب و لیکۆلینه وه و بروانامه ی زانکۆیی ش له باره ی لایه نه جوړاو جوړه کانی ژبانه وه نووسراوه، فراوانترییان تا ئیستا کتیبه که به ناوی: (سید قطب من المیلاد إلى الإستشهاد) نووسینی: دکۆر صلاح الخالدي. (وه رگبیر).

(۱) مه به ست زانای گه وه ری کورد: بلیع الزمان مامۆستا سه عیدی نوورسی یه، که له گوندی (نوورس) ی سه ر به پارێزگای (به دلیس) ی کوردستانی تورکیا له دایک بووه و، له نیوان سه له کانی (۱۸۷۶-۱۹۶۰ز) دا ژیاوه. گه وره ترین زانایه که له دوا ی مه ولانا خالیدی نه قشه بندی له ناو نه ته وه ی کوردد ها تووته دنیا وه و، یه کیکه له که سایه تی یه جیهانی یه گه وه کانی بانگه وازی ئیسلام له م چه ر خه دا. ئەو پیلانه ی که دوژمنان بۆ سه رپه وه ی ئیسلام له ولاتی تورکیادا دایانر شتوو ئەم زانایه توانی پرو به پرووی بیته وه و، خۆی و قوتاییانی (قوتاییانی نوور) بوون به به ردی بناغی بووژانه وه ی بانگه وازی ئیسلام و، هه موو زه بر و زه نگیکی مستعفا که مال و دام و ده زگا چه وسینه ره کانی و سی و پینچ سالی به ندی و زیندانی تاکه که سی و په هه نده یی و ده ست به سه ری و ده یان دادگای تۆقنه ر نه یان توانی چۆکی پنی دا به دن. ئەنانه ت توانی بانگه وازی ئیسلام بگیه یته ئاستیکی ئەوتو که پیلانی دوژمنان پرو چه ل بکاته وه. زیاتر له سه دوسی کتیب و نامیلکه ی دوا ی خۆی به جیته هیشتوو، که به زۆره ی زمانه زیندوو ه کانی جیهان - که به کینکیان زمانی کوردی یه - بلاو بوونه ته وه. تا ئیستا زیاتر له شمش کۆنگره ی جیهانی و ده یان کۆری زانستی و پینشیر کتی رۆشیریی له ئاستی جیهان دا له سه ر کراوه و ده یان کتیب و سه دان لیکۆلینه وه ی له سه ر نووسراوه و چه نلین به لگه نامه ی زانکۆیی شی له خویندنی بالادا له سه ر وه رگه راوه. (وه رگبیر)

له گه‌ل کردنی خۆی پله‌وپایه‌ی تۆی له پیغه‌مبه‌رانی تر جیا کرده‌وه و هه‌لی بژاردیت و به ده‌ستی خۆی هیللی بۆ کیشایت، نایا له‌سه‌ر شتیك لۆمه‌م ده‌که‌یت که چل سال پیش ئه‌وه‌ی خواوه‌ند دروستم بکات ته‌قدیری کردبوو به‌یه‌ئینه‌ ریم؟ به‌م جو‌ره‌ حه‌زرتی ئاده‌م له مووسای برده‌وه^(۱).

هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ پیشینانمان ئه‌م وتووێژه‌یان روون کردوو ته‌وه‌. و الی‌ره‌دا قسه‌کانیان به‌ پوختی ده‌هینین:

● بۆیه‌ ئاده‌م مووسای به‌زاند چونکه‌ باو که‌یت.

● حه‌زرتی ئاده‌م و مووسا هه‌ریه‌ که‌یان خواوه‌نی شه‌ریعه‌تیکن که‌ تایبه‌ته‌ به‌ خۆیه‌وه‌، له‌وانه‌یه‌ شتیك له‌ شه‌ریعه‌تی یه‌کیکیان دا به‌ گونا‌ه‌ر دابنریت، به‌لام له‌ شه‌ریعه‌تی ئه‌وی تریان دا گونا‌ه‌ر نه‌ییت. له‌به‌ر ئه‌مه‌ ئاده‌م مووسای به‌زاند.

● به‌هه‌شت خا‌نه‌ی ته‌کللیف نی‌یه‌ وه‌ کو دنیا، که‌واته‌ ئاده‌م له‌ به‌هه‌شت دا هه‌یج ته‌کللیفیک له‌ ئه‌ستۆدا نه‌بووه‌. که‌چی مووسا به‌پنی ده‌ستوریک وتووێژی له‌ گه‌ل ئاده‌م دا کردوو که‌ تایبه‌ته‌ به‌ خا‌نه‌ی دنیاوه‌. بۆیه‌ به‌لگه‌ که‌ی حه‌زرتی ئاده‌م په‌سه‌ند کرا.

● حه‌زرتی ئاده‌م ویستی مووسا تی‌بگه‌یه‌نیته‌ که‌ خه‌یر و شه‌ر هه‌ردوو کیان له‌ لای خواوه‌نده‌وه‌یه‌. که‌ دیاره‌ ئه‌م هه‌لوئسته‌ی ئاده‌م راسته‌، بۆیه‌ مووسای به‌زاند. جگه‌ له‌مانه‌ش گه‌لنی رافه‌ و روونکردنه‌وه‌ی تر له‌سه‌ر ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ هه‌یه‌^(۲).

ئیه‌م له‌به‌ر ریزگرتنمان له‌ زانیانی سه‌له‌ف مونا‌قه‌شه‌ی ئه‌م بۆچوونا‌ه‌ ناکه‌ین که‌ له‌ شه‌رحی ئه‌م فه‌رمووده‌ پرۆژه‌ ناوبراوانه‌دا وتووین، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ئه‌م چه‌شنه‌ ته‌وجیهات و بۆچوونا‌ه‌ له‌و جو‌ره‌ شتانه‌ نین که‌ بتوانریت کیشانه‌ و پێوانه‌ بکرن. به‌لام له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ش دا نامانه‌ویت هه‌روا ئه‌م باسه‌ به‌جی به‌ئین بنی ئه‌وه‌ی ئامازه‌ بۆ حیکمه‌تیکی ورد بکه‌ین که‌ تیایدایه‌. چونکه‌ فه‌رمووده‌ که‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی ورد و په‌نهانی قه‌ده‌رمان تی‌ده‌گه‌یه‌نیته‌ که‌ بریتی یه‌ له‌: (سَبَقَ الْکِتَاب) واته‌ هه‌موو شتیك له‌ پیش په‌یدا‌بوونی دا نووسراوه‌. ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ به‌راوردی نیوان به‌لگه‌کانی حه‌زرتی ئاده‌م و مووسا ده‌کات، پاشان پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ئه‌نجامی به‌راورده‌ که‌دا سنی جار فه‌رمووی: "ئاده‌م له‌ مووسای برده‌وه‌". به‌لام نه‌یفه‌رموو: قسه‌ که‌ی مووسا هه‌له‌یه‌. تاکو سه‌رنج بۆ شه‌موولیه‌تی به‌لگه‌ که‌ی حه‌زرتی ئاده‌م رابکیشیت.

(۱) رواه البخاری: التفسیر ۲۰، القدر ۱۱، الأنبياء ۳۱، التوحید ۳۷. و رواه مسلم: القدر ۱۳.

(۲) بروانه: شرح مسلم للنووي ۱۶/۴۴۰-۴۴۲.

له راستی دا قدهر دوو پرووی ههیه:

یه که میان:

پرووی تهقدیر و دهست نیشانکردنی هه موو شتیک له لایهن خوای گهروهه به زانستی هه مه لایه نگری خۆی. واته ئه و پرووی که له خوای گهروهه به.

دوو هه میان:

ئهو پرووی قدهر که په یوه ندیی به ویستی مرؤفه وه ههیه.

جا حه زه رته موسا - دروودی له سه ر بیت - کاتی کردنه دهروهی حه زه رته نادهمی له به هه شت لیک دایه وه ته نها ئه و پرووی قدهری خوینده وه که په یوه ندیی به ویستی مرؤفه وه ههیه. به لام حه زه رته نادهم له هه ر دوو پرووه که وه روانی به قدهر، واته پرووی "تهقدیری خواوه ند" و پرووی "ویستی مرؤف". واته له مه قامی ره چاو کردنی هه ر دوو پرووه که وه له گه ل حه زه رته موسادا و تو ویتزی کرد. جا له بهر ئه وهی روانگهی روانینه کهی ئه و فراوانتر بوو ئه و له حه زه رته موسای برده وه.

هه ر چه ند ویستی مرؤف خواوه نی بوونی ده ره کی (و جوودی خاریجی) نی به، که چی هه ر چی خرابه و گونا ه باری ده کریت ده خرته ئه ستویه وه، چونکه ئه و ویسته مه ر جیکه له به دیه یانی ئه و کرده وانه دا له لایهن خوای گهروهه.

ئهم ئایه ته پیروزه ته راز و یه کمان بۆ ئه مه ده داتی که ده فهر موئ:

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسْتَةٍ فَمِنْ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ (النساء: ۷۹)..

به لام لایه نیکی تر له مه سه له که دا ههیه، که بریتی به له "مه شیه ته خوایی" واته: ویستی خوای گدوره، وه که ئهم ئایه ته پیروزه رای ده گهیه نیت:

﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الإنسان: ۳۰).

به لئی، خوای گهوره خواوه نی حیکمه ته ره هایه و فه رمان و ویستی خۆی له سه رووی هه موو ویسته کانی تره وه رای ده کات. خۆ ئه وه ش که ناوی "ویستی مرؤف" تان لئی ناوه له راستی دا وه کو دلۆپنکی بچووک وایه که ئه گه ر تیکه ل به ده ر یایه کی پر و گهوره بکریت ماهیه ته که ی ده ر نا که ویت، چونکه خۆی له خۆی دا هه ر هه یج نی به، به لام خوای گهوره ئهم جیهانه ی له سه ر ئهم ویسته هه یچه بنیات ناوه. ئا لیره وهیه که ویستی هه یجی مرؤف گرنگی به کی مه زنی به ئه ندازه ی جیهانی به ده ست هه یناوه.

له بهر ئه مه، ده یی به م شمولیه ته به روانینه "قدهر" که روانینی "مه قامی جه مع" ه له نیوان هه ر دوو ئایه ته که دا. خۆ ئهم ئایه ته پیروزانه ی خواروه وه ئهم مه سه له یه مان بۆ پروون ده که نه وه:

﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكِّرَةٌ ﴿۵۴﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿۵۵﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ
وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ (المدثر: ۵۴-۵۶).

کاتی که به ئیمامی غه‌زالی و ترا: ئیمه کرده‌وه ناکه‌ین به‌ئکو ئیراده ده که‌ین، له وه‌لام‌دا فەر مووی: ئه‌ی تایا کئی ئه‌و ویست و ئیراده‌یه‌ی به‌ ئیوه‌ دا؟

بئ گومان ئیمه‌ ته‌ کلیمان له‌ ئه‌ستۆدایه‌ و، کاتی که‌ کرده‌وه‌ کانمان ته‌نجام ده‌ده‌ین وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ خو‌مان بکه‌ری کرده‌وه‌ کان بئ! به‌لام سنوور و حه‌قیقه‌تی ئه‌م ته‌ کلیمه‌ مه‌ گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی له‌ ئه‌ستۆی ناوین ده‌نا که‌سه‌ به‌ ته‌واوی نایزانئیت. ئه‌وه‌ تا شتیکی ئه‌و تو‌زی به‌ ئیمه‌ داوه‌ که‌ ده‌ گو‌نجی بیئت به‌ سه‌رچاوه‌ی "خه‌یر" یان سه‌رچاوه‌ی "شه‌ر". که‌واته‌ به‌ ته‌واوه‌تی نازانین ئه‌م شته‌ی که‌ به‌ ئیمه‌ی داوه‌ رووی ده‌ره‌وه‌یه‌ یان دیوی ناوه‌وه‌یه‌. به‌لام ده‌بینن باشتین کوتالی لئ ده‌چنرئیت و هه‌ر که‌سه‌یکش جله‌وی ئه‌و شته‌ بگرئته‌ ده‌ست، تاجی شاهانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ کرئیت. که‌واته‌ ئه‌م شته‌ له‌ روویه‌ که‌وه‌ به‌ هیچ دانانرئیت و له‌ لایه‌ کی تریشه‌وه‌ به‌ شتیکی زۆر داده‌نرئیت. ئه‌مه‌ش "مه‌قامی جه‌مع" داخوازیه‌تی کاتی ده‌روانرئته‌ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌. جا هه‌ر که‌سه‌ له‌ هه‌ردوو رووه‌ که‌وه‌ لئیی بدوئیت ئه‌وا مه‌سه‌له‌ی قه‌ده‌ری کۆ کرده‌وه‌ ته‌وه‌. به‌لام ئه‌وانه‌ی به‌م جو‌زه‌ لئیی نه‌دواون، بوون به‌ "ئه‌هلی جه‌بر" یان "مو‌عتزله‌".

به‌ئنی، "کتاب" یکه‌ پیش وه‌خت نووسراوه‌. به‌لام له‌ ته‌نیشتی ئه‌م کتبه‌ی که‌ به‌ لای ئیمه‌وه‌ نه‌زانراوه‌، کتبه‌یکێ تر هه‌یه‌ به‌ گه‌ردنمان دا هه‌لواسراوه‌. چۆنئیتی په‌ که‌ی ئه‌ویش - به‌ هه‌مان جو‌ز - سه‌باره‌ت به‌ ئیمه‌وه‌ نه‌زانراوه‌.

به‌ده‌یه‌نه‌ری "خه‌یر" و "شه‌ر" هه‌ر خوای گه‌وره‌یه‌. به‌لام به‌ "شه‌ر" رازی نی‌یه‌ و به‌ "خه‌یر" رازی‌یه‌. جا ئه‌و که‌سه‌ی ویستی له‌سه‌ر کرداری شه‌ره‌، مرۆفه‌ که‌ خو‌به‌تی. که‌چی خوای گه‌وره‌ نایه‌وئیت مرۆف کرده‌وه‌ی شه‌ر بکات، به‌لام کاتی مرۆف ویستی له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی شه‌ر ده‌بیئت ئه‌وا خوای گه‌وره‌ بۆی به‌دی ده‌یه‌نئیت.

(۸) یاچه‌ند ئه‌وه‌ نه‌یه‌ کی تر به‌یه‌ننه‌وه‌ تاکو ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ زیاتر روون بیته‌وه‌:

کاتی ئه‌م ئایه‌ ته‌ پیروزه‌ نازل بوو:

﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾ (الانبیاء: ۹۸).

بت په‌رسته‌ کان سه‌ریان لئ شیوا و گه‌رفتاری سه‌رسامی بوون! چونکه‌ ئایه‌ ته‌ که‌ روو ده‌ کاته‌ ئه‌وان و ده‌فه‌رموئیی: خو‌تان و ئه‌و بتانه‌ی که‌ به‌ خواکانی خو‌تانی داده‌نن و ده‌یان په‌رستن و هه‌موو ئه‌و پاله‌وانئیتی و شانازی‌یه‌نه‌ که‌ ده‌یانده‌نه‌ پال ئه‌و بتانه‌ و

سەر کهوتن و ده‌ستکه‌وته‌کانیان بۆ ده‌گێڕنه‌وه.. واته: هەر شتیڤ که جگه له‌خوای گه‌وره‌ ئیوه‌ ده‌یانپه‌رستن.. هەر هه‌موویان، ته‌خته و سوو‌ته‌مه‌نیی دۆزه‌خن!

ئهم ئایه‌ته‌یه‌ که‌م جار و راسته‌و‌خۆ‌رووی له‌و‌ بتانه‌یه‌ که‌ ناو‌ که‌عه‌ی‌ په‌رۆزیان‌ لێ‌ په‌ر کرابوو که‌ ژماره‌یان‌ گه‌یشتبووه‌ سێ‌سه‌دو‌شه‌ست‌بت! جا‌ئهم‌ ئایه‌ته‌ هه‌ره‌شه‌ی‌ ئاگری دۆزه‌خ‌ له‌و‌ بتانه‌ ده‌کات که‌ مایه‌ی‌ شانازی و سهر‌به‌رزیی‌ بت‌په‌رستان‌ بووه‌. خۆ‌ بێ‌گومان‌ ده‌بوو‌ به‌رامبه‌ر‌ به‌م‌ هه‌ره‌شه‌یه‌ به‌ بێ‌ده‌نگی‌ دانه‌نیشتنایه‌ و شتیکیان‌ روو‌به‌رووی‌ ئهم‌ ته‌حه‌ددی‌یه‌ ئاشکرا‌یه‌ بو‌تایه‌. به‌لام‌ هه‌یج‌ چاره‌یه‌ کیان‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌بوو، چونکه‌ توانای‌ به‌ره‌نگار‌بوونه‌وی‌ ئهم‌ ئایه‌ته‌یان‌ له‌ خو‌یان‌دا‌ شک‌ نه‌ده‌برد.

پاشان‌ "عبدالله‌ی‌ کوری‌ زه‌به‌عری‌"یان^(۱) که‌وته‌وه‌ یاد‌ که‌ له‌ راده‌به‌ده‌ر‌ توانای‌ گو‌فتار و قه‌ناعدت‌ پێ‌ی‌ کردنی‌ تێ‌دا‌بوو. رو‌شن‌ بو‌لای‌ و جه‌ختیان‌ لێ‌ کرد‌ که‌ پی‌غه‌مه‌ریان‌ ﷺ بۆ‌ بێ‌ده‌نگ‌ بکات‌ و بی‌یان‌وت: شه‌ره‌ف‌ و سهر‌به‌رزیی‌ ئیمه‌ له‌ ده‌ستی‌ تو‌دایه‌! ئه‌وه‌ بوو‌ به‌ گوینی‌ کردن‌ و بیری‌ کرده‌وه‌ له‌وه‌ی‌ که‌ به‌ یاری‌یه‌ کی‌ مه‌نتیقی‌ بکه‌وێته‌ گف‌ت‌و‌گۆ‌ له‌ گه‌ل‌ پی‌غه‌مه‌ردا‌ ﷺ. پێ‌ی‌وت:

- تو‌ پینت‌ وایه‌ که‌ خوا‌ ئهم‌ ئایه‌ته‌ی‌ بۆ‌ نازل‌ کردوویت: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ هَا وَأَرْدُونَ﴾. خۆ‌ مانگ‌ و خۆر‌ و مه‌لائیکه‌ت‌ و عوزه‌یر‌ و عیسا‌ی‌ کوری‌ مه‌ریه‌میش‌ له‌ لایه‌ن‌ خه‌ل‌کانیکه‌وه‌ په‌ر‌ست‌راون، ئایا‌ هه‌موو‌ ئه‌وانه‌ش‌ له‌ گه‌ل‌ به‌ت‌ه‌کانی‌ ئیمه‌دا‌ ده‌خ‌رینه‌ ناو‌ دۆزه‌خه‌وه‌؟

یه‌ کسه‌ر‌ ئهم‌ ئایه‌ته‌ په‌رۆزه‌ نازل‌ بوو‌ که‌ ده‌فه‌رموی:

﴿إِنَّ الدِّينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَ الْحَسَنِ أُولَئِكَ عَلَيْهَا يُعْبَدُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۱)^(۲)!

به‌لێ، ئه‌وانه‌ی‌ که‌ چمکی‌ به‌رگ‌ و پۆشا‌که‌کانیان‌ تو‌زی‌ دنیای‌ لێ‌ نه‌نیشتووه‌، دوورن‌ له‌ دۆزه‌خه‌وه‌.. ئه‌و‌ مه‌لائیکه‌تانه‌ی‌ که‌ بۆ‌ ماوه‌ی‌ چاو‌تروو‌ کاندنیکیش‌ له‌ خوای‌ خو‌یان‌ غافل‌ و بێ‌ئاگا‌ نابن، دوورن‌ له‌ دۆزه‌خه‌وه‌.. چه‌زهره‌تی‌ مه‌سیحیش‌ - علیه‌ السلام‌ - که‌ گیان‌ و وشه‌ی‌ خوای‌ گه‌وره‌یه‌ و فووی‌ ژبانی‌ به‌ مرؤفا‌یه‌تی‌ دا‌ کردووه‌ و دله‌ مرده‌وه‌ کانی‌ زیندوو‌ کردووه‌ته‌وه‌ و، چه‌زهره‌تی‌ عوزه‌یریش‌ - علیه‌ السلام‌ - که‌

(۱) عبدالله‌ی‌ کوری‌ زه‌به‌عری‌ دوایی‌ موسلمان‌ بووه‌ و به‌یه‌ کێڤ‌ که‌ له‌ شاعیره‌ موسلمانه‌ به‌ناوبانگه‌کان‌ داده‌فری‌ت‌ و، شیعری‌کی‌شی‌ بۆ‌ عوزر‌ هه‌نا‌نه‌وه‌ و سه‌پنه‌وه‌ی‌ ئه‌و‌ کاره‌ی‌ پینشووی‌ هۆنیوه‌ته‌وه‌. په‌روانه: (ابن‌ کثیر

۰/۳۷۶). (وه‌رگێڕ)

(۲) (تفسیر‌ ابن‌ کثیر) ۰/۳۷۴-۳۷۵.

پىڭغەمبەرىڭكى مەزنە، ھەردوو كيان، بە ئەندازەى دوورسى ئەزەل لە ئەبەدەو، لە دۆزەخەو دوورن. جا ئەو كەسانەى كە ھەنگرى بىر و باوهرى چەوت و ھەلەن، ئەنجامى ئەو ھەلەپەيان بە چاوى خۇيان دەبين. بەلام پىڭغەمبەران و مەلائىكەتان - عليهم السلام - وەك ئەوان نين، چونكە پىشتەر بە "حوسنا" كىتەپەيان بۇ پەر كراوئەو. جا ئەوەى كە پەيوەندىي بە باسە كەى خۇمانەو ھەپە ئەم تەعبىرە قورئانى يەپە: "السبق بالحسنى".

۹) حەزرەتى عبدالرحمنى كورپى عەوف - خواى لى رازى بىت - دە گىرپتەو و دەفەر موى: كاتى كە وەنەوز گرتبومى و ئاگام لە لای خۇم نەمابوو، دوو كەسى سامناك لە بەردەمدا راوستان و بەرەو شوپىڭك ميان دابەبەر، وتم: بۇ كوئىم دەبەن؟ وتیان: (بۇ لای عەزىزى ئەمىن.. بۇ حساب)! كت و پەر پىاويك پەيدا بوو لەو دوانەى پرسى: ئەم پىاوە - كە مەبەستى من بوو - بۇ كوئى دەبەن؟ ئەوانىش ھەمان وەلاميان دابەو و وتیان: (بۇ لای عەزىزى ئەمىن). پىاوە كە وتى: نەخىر ناىت بىبەن، چونكە ئەو كە ھىشتا لە سكى دايكى دا بوو "سەبىقى حوسنا"ى بۇ نوو سراو. پاش ئەمە بىدار بوومەو.

ئەم فەرموودە پىرۆزەى خوارەو - كە ھەول دەدەپەن بە درىژى روونى بكەپنەو - ئەو رووداوەى پىشتو روون دە كاتەو. فەرموودە كەش برىتى يە لەمە:

(بە خوا ھى و اتان تىدایە - لە رىواپە تىك دا: پىاوى وا ھەپە - كەدەو كەنى ھى ئەھلى دۆزەخن تا ھىندەى بالتىك "گەزىڭكى" دەمىنىت بو دۆزەخ، بەلام كىتابە كەى پىشتەر بە ئەھلى بەھەشتى نووسىو و ئەمىش لە ئەنجامدا كەدەو ئەھلى بەھەشت دە كات و دەروا تە ناو پەو. پىاوى واش ھەپە كەدەو ئەھلى بەھەشت دە كات تا ھىندەى بالتىك يان دوو بالتى دەمىنىت پىنى بگات، كە چى كىتابە كەى پىشتەر بە ئەھلى دۆزەخى نووسىو، دەبىنىت لە ئەنجامدا كەدەو ئەھلى دۆزەخ دە كات و دەچىتە ناو پەو)^(۱).

ئاشكرایە كە حەزرەتى عبدالرحمنى كورپى عەوف يە كىكە لەو دە كەسەى كە مژدەى بەھەشتیان دراو تە. ئەو ھەش كە مەبەستمانە لەو رووداوەدا نووسىنى پىش وەختى كىتابە كەپەتى (سبق الكتاپ).

(۱) رواه البخاري: القدر ۱. ومسلم: القدر ۱.

۱۰) عامری کورپی سه‌عدی کورپی ئەبو وه‌ققاص ئەم رووداوه‌مان له باوکیه‌وه بۆ ده‌گیرێته‌وه:

جان‌نیکیان سه‌عد - خوای لێ رازی بێت - به‌رێ‌دا ده‌رۆیشت، گوینی لێ بوو پیاویک جوینی به‌هه‌زهرتی عه‌لی و ته‌لحه و زوبه‌یر ده‌دا - خوا له هه‌موویان رازی بێت - سه‌عد پێی فرموو: تۆ جێنیو به‌که‌سانیک ده‌ده‌یت که پێشتر له لایه‌ن خواوه‌نده‌وه ئەوه‌یان بۆ نووسرا‌بوو که خۆی بۆی نووسی‌بوون. ده‌سا به‌خوا یان واز له جێنیوی دانیان ده‌هینیت یان دو‌عات لێ ده‌که‌م. پیاوه‌که‌ وتی "بروانه‌! ده‌مز سێنیت.. ده‌لێنی پێغه‌مبه‌ره‌!" هه‌زهرتی سه‌عدیش فرمووی: خوايه‌ گیان! ئەگه‌ر ئەم پیاوه‌ جێنیو به‌که‌سانیک ده‌دات که له لایه‌ن تۆوه‌ پێش‌وه‌خت ئەوه‌یان بۆ نووسرا‌وه‌ که خۆت بۆت نووسی‌ون، هه‌ر ئەم‌رۆ پێی بنۆینه و بیکه‌ به‌ په‌ند و عیبه‌رت. ئەمه‌ی وت و رۆشت. یه‌که‌سه‌ر حوشرێکی مێینه‌ خۆی کرد به‌ ناو خه‌لکه‌که‌دا و ئەوانیش رێ‌یان بۆ چۆل کرد و رۆشت ئەو پیاوه‌ی شێلا و دایه‌ به‌ر له‌قه‌ه. چاو‌م لێ بوو خه‌لکی به‌ دوای سه‌عد‌دا راپان کرد و وتیان: ئەی ئەبوو ئیسه‌حاق! خوای گه‌وره‌ دو‌عا‌که‌ی گیرا کردیت ^(۱).

به‌لێ، ئەو هاوه‌له‌ به‌رێزانه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌ به‌ "حوسنا" کیتابی پێش‌وه‌ختیان نووسرا‌بوو. چونکه‌ هه‌زهرتی عه‌لیی سه‌ردارمان: هه‌یده‌ری که‌رپار و، ریش سه‌یی که‌له‌ مه‌ردان و، زاوای پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویسته‌ ﷺ که‌ گه‌لێ سه‌نا و ستایشی جوانی له‌ باره‌وه‌ فرمووه‌..

هه‌زهرتی ته‌لحه‌ش ئەو مرۆقه‌یه‌ که: له‌ جه‌نگی ئو‌حود‌دا به‌ ده‌ستی شکاوه‌وه‌ به‌رگه‌ری له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کرد و، شه‌ره‌فه‌مندی ئەو فرمایشته‌ی پێغه‌مبه‌ر بوو ﷺ که‌ ده‌فرمووی: (فریای ته‌لحه‌ بکه‌ون) ^(۲)..

هه‌زهرتی زوبه‌یریش پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ "حه‌واری"ی خۆی وه‌سه‌فی کردووه‌ و فرموویه‌تی: (هه‌موو پێغه‌مبه‌رێک هه‌واری‌یه‌ که‌ی هه‌یه‌، هه‌واری‌یه‌ منیش زوبه‌یره‌) ^(۳).

سه‌عدی کورپی ئەبو وه‌ققاصیش، که‌ بیستی ئەو گو‌فتاره‌ نابه‌جێ‌یه‌ی پێی قبو‌ول نه‌کرا سه‌بارت به‌و هاوه‌له‌ خا‌وین و به‌رزانه‌وه‌، خا‌لۆزای پێغه‌مبه‌ره‌ ﷺ و له‌ جه‌نگی ئو‌حودیش‌دا به‌رگه‌ری لێ کردووه‌ و پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ باره‌یه‌وه‌ فرموویه‌تی: (إرم فداک

(۱) أخرجه الطبرانی وقال الهيثمي رجاله رجال الصحيح. بروانه: حياة الصحابة للكاندهلوي ۲/۶۹۶.

(۲) البداية والنهاية لابن كثير ۴/۳۳-۳۴.

(۳) رواه البخاري: الجهاد ۴۰، ۴۱، ۱۳۵، فضائل الصحابة ۱۳، المغازي ۲۹. ومسلم: فضائل الصحابة

أبي وأمي^(۱). هەر وه‌ها فهر موویه‌تی: (خوایه! هەر کاتی سه‌عد لیت پار ایه‌وه دو عاکه‌ی گیرا بکه)^(۲). هەر له‌بهر ئه‌وش بووه که خه‌لکی ده‌ترسان سه‌عد دو عایان لئی بکات.. هه‌موو ئه‌وانه له لایه‌ن خواوه‌نده‌وه، پێش‌وه‌خت، به باشی کۆتایی به کرده‌وه کانیان هینراوه. واته: "سبققت لهم من الله الحسنى". به‌و واتایه‌ی که له ده‌رگای میهره‌بانی‌یه‌وه و به لوتفی خواوه‌ند و بئین ئیزن وه‌ر گرتن ده‌رۆنه ناو به‌هه‌شته‌وه.

زوو‌تر و تمان خوای گه‌وره به‌پێی زانستی ئه‌زه‌لیی خۆی موقه‌دده‌رات و کرده‌وه کانی به‌نده کانی خۆی نووسیوه. جا ئه‌وانه‌ش که "سبققت لهم من الله الحسنى"ن، له‌وانه جیا نابنه‌وه. چونکه خوای گه‌وره به‌و زانسته ئه‌زه‌لی‌یه‌ی خۆی ده‌زانیت که ئه‌وانه به‌ویستی خۆیان چ کرداریک ده‌که‌ن، چاک بێت یان خراب. ئیتر خواوه‌ند ئه‌و چه‌شنه عاقیبه‌ته‌ی بۆ ته‌قدیر کردوون. ئه‌مه‌ش کارێکی سه‌یر نی‌یه، چونکه خوای گه‌وره زانای په‌نه‌انه‌کان و شتانی ئاشکرا و نادیاره، ته‌نانه‌ت زانیاری خوا هه‌موو شتی‌ک ده‌گرێته‌وه له پێش و له‌ دوای دروست بوونیشی، ئه‌م زانینه‌شی له‌ تۆماری "قه‌دەر" دا ده‌رده‌خات. پاشان به‌نده‌که‌ی به‌پێی ئه‌و نووسراوه‌ ره‌فتار ده‌کات که له‌ کتێبه‌که‌ی دا نووسراوه، ئنجا مه‌لائیکه‌تان ئه‌و کرده‌وانه ده‌نووسن که مرۆفه‌که ده‌بانکات. دوای ئه‌وه هه‌ردوو تۆماره‌که پێکه‌وه ده‌رده‌که‌ون و وه‌کو یه‌ک ده‌رده‌چن.

اللهم الحقنا بالذین سبققت لهم منك الحسنى.. آمین.

* * *

(۱) رواه البخاري: الجهاد ۸۰. ومسلم: فضائل الصحابة ۴۱، ۴۲.

(۲) رواه الترمذي، المناقب ۲۶.

په یوه نډی "قزا" به "قدهر" هوه

"قزا" و "قدهر" چهند لایه نیکي جیاجیایان هیه، به لام ده تواریت له چوار کومل دا ټو لایه نانه کؤ بکړینه وه:

۱ - قزا و قدهر له رووی زانستی خوا و نده وه.

۲ - قزا و قدهر له وړو وه که خوی گه وړه هموو شتیک ده نوو سیت.

۳ - قزا و قدهر له رووی ویستی خوا و نده وه.

۴ - قزا و قدهر له رووی به دیه نانه وه.

گه لئ مه سله و بابه تی زور هه ن که ټیبه لکیشی به کترین و ده چنه ژیر به کیک له چوار بناغه یه وه، به لام بو ټو وهی له دريژه دان دا به باسی شتانی جوزئی نو قم نه یین، ټو وه و هک بابه ټیکي سهر به خو لییان نادوین.

وا ئیستا، به جیاجیا و یهک له دوا ی یهک، دريژه بهم چوار بناغه یه ده ده یین:

۱ - قزا و قدهر له رووی "زانست" ی خوا و نده وه.

حه ز ده که م ټم باسه به فرمو و ده یه کی پیروز ده ست پی بکه م که زووتر با سمان کردو وه و بریتی به له مه ی خواره وه: "ما منکم من أحد ما من نفس منقوسة، إلا وقد كتب الله مكانها في الجنة والنار"^(۱). به و اتایه ی که خوی گه وړه پیش ټو وه ی مروف دروست بکات شوینی ټو مروفه ده زانیت له به هشت یان له دوزه خدا.

ده با له رووی زانستی ټه زه لیبی خوا و نده وه دريژه به باسی قزا و قدهر بده یین:

خوی گه وړه زانایه به هموو شتیک؛ هر چی شت هیه به پی زانسته که ی خوی ته قدیر و ده ست نیشانی ده کات. هه نډی مه سله ی ټو توش هیه که به فهزل و چاکه کاربی خوی به ټیمه ی ده به خشیت و قزا و حوکم و فرمانی خو یمان له سهر جی به جی ده کات و، به تایه تی ته کلینی قورثانی پیروزمان ده خاته ټه ستو. به لام ده ورونه کانی ټیمه زور به ی ټو مه سله لانه یان پی خوش نی به و حه زیان لئ ناکه ن، که چی خوی گه وړه و زانا و ناگادار به هموو شتیک هیچ فرمان و بریاریکمان بو ده ر ناکات گهر چندها دانست و سوود و بهرزه و هندی یان بو ټیمه ټیدا نه بیت. واته

هموو نهو شتانه‌ی که خوای گه‌وره ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان‌یان ده‌کات هم سوود و به‌رژه‌وندی‌یانه‌یان تیدا په‌چاو کراوه، به‌لام نیمه‌ناگامان له هیچ کامیان نی‌په، چونکه نیمه "ن‌زان" و خوای گه‌وره‌ش "زانا" په به هموو شتیځ. "زانست" ی خوای گه‌وره سه‌بارت به هر شتیځ هاو‌ده‌مه له گهل "دانست" ه‌که‌شی لهو شته‌دا، واته "زانایی" و "دانایی" دوو شتن هر‌گیز له په‌کتر جیا نانه‌وه و، حکمه‌ت و به‌رژه‌وندی‌یه‌کان هم‌میشه شوینکه‌وته‌ی زانستی خوا‌وندن. نه‌ونده هه‌به خوای گه‌وره ناچار نی‌په که هر شتیځ ده‌کات به‌پنی حکمه‌ت و به‌رژه‌وندی‌یه‌کان نه‌نجامیان بدات، به‌لام ه‌روه‌ک زانسته‌که‌ی ده‌ورانده‌وری هموو شتیځی داوه، دانسته‌که‌شی هموو شتیځی گرتو‌ه‌ت‌م‌وه. واته: "زانایه" به هموو شتیځ.. هر وه‌ک له هموو شتیځ‌دا "دانایه" و ناگو‌نجی هیچیان له په‌کتر جیا بینه‌وه.

خوای گه‌وره له هموو شتیځ‌دا حکمه‌تیځی هه‌به، چونکه خوای گه‌وره کاری نابه‌جی ناکات.

که‌واته هم‌میشه "دانست" گوئی‌رایه‌لی "زانست" ه‌که‌یه‌تی و، له هر شوینیځ‌دا "زانست" ده‌ریکه‌ویت و "توانست" و "ویست" بیوژینه‌وه، ده‌بینیت "دانست" یش له‌وی تابلیی دره‌خشانه و ده‌ریسکیت‌ه‌وه. به‌لام زور‌به‌ی جار ته‌کلیم و داوا‌کاری خوا‌وند به لای ده‌روونه‌کانه‌وه ناخوشه، چونکه هیچ زانیاری‌یه‌کمان له باره‌ی هم سوود و به‌رژه‌وندی‌یانه‌وه نی‌په و له رووی نه‌نجام و ناکامه‌کانیشه‌وه جوانیی هم ته‌کلیمانه نازاین، واته نازاین نه‌مانه له جوړی "حَسَنٌ لِّغیرها"ن، وه‌ک له زار‌اوه فیتهی‌یه‌کان‌دا باس کراوه. چونکه مروّف گه‌ر له‌م گوشه‌یه‌وه، واته له رووی نه‌نجامه‌کانه‌وه بو‌نهو شتانه پروانیت، نه‌وا گه‌لی حکمه‌ت و به‌رژه‌وندی‌یان تیدا ده‌بینیت. به‌لام خراپ‌کاری و گونا‌هه‌کان په‌یوه‌ندی‌یان به ده‌ست‌کوت (کسب)‌ی تایه‌تی خو‌مانه‌وه هه‌به.

هم‌تایه‌ته پیروزه‌ی خواره‌وه به ته‌واوی هم مه‌سه‌له‌یه روون ده‌کاته‌وه:

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ٢١٦).

واته زور شت هه‌ن که هر چه‌نده به رو‌الته ناشیرین و بی‌زراون، که چی گه‌لنی به‌رژه‌وندی و سوودیان تیدا‌یه. بو‌نموونه: ده‌ست‌نویژ گرتن له کاتی سه‌رمادا و پرینی رنی دوور بو‌گیشتن به جماعت له مزگه‌وت‌دا و چاره‌روان کردنی نویژ له دوا‌ی نویژ و شتانی تری وه‌ک نه‌مانه، به لای نه‌فسه‌وه، قورس و ناخوش و بی‌زراون. که چی له

ژیر ئەم قورسی و ناره‌حتی‌به‌دا چه‌ندین هه‌نگاوی یه‌ك له دواى یه‌ك هه‌ن بۆ نزیك بوونه‌وه‌ی مرؤف له به‌هه‌شت و به‌هه‌ره‌وه‌ربوونی - قوناغ له دواى قوناغ - له میه‌ره‌بانیی خواى گه‌وره. هه‌روه‌ها هه‌ندئى شتی تریش هه‌ن كه ده‌روونی مرؤف حه‌زیان لى ده‌كات و مرؤف ده‌رووژین و به‌ره‌و جیهانی ئاره‌زووبازی ده‌یده‌نه‌به‌ر، كه‌چى نه‌نجامه‌كه‌یان بریتی ده‌بیته‌ له‌وه‌ی كه مرؤف ده‌خه‌نه‌ شیوه‌كانی دۆزه‌خ و هه‌نگاو له دواى هه‌نگاو له میه‌ره‌بانیی خواى گه‌وره‌ دووری ده‌خه‌نه‌وه.

حه‌زه‌تی عومهری كورپی خه‌تتاب - خواى لسى رازی بیته - تیگه‌بیشتی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ی پى‌كاوه‌ كاتی كه به‌م و اتا و ناوه‌رۆكه‌ی خواره‌وه‌ فەرموویه‌تی:

"نازانم ئایا به‌خیر رۆژم لى بووته‌وه‌ یان به‌شهر، خۆ هه‌ر كامیشیان بیته هه‌ر گونى پى‌ نادهم، چونكه‌ له‌وانه‌یه‌ ئه‌و شته‌ی كه ده‌روونم پى‌ باشه‌ له‌ راستی‌دا خراب بیته و، ئه‌وه‌ش كه به‌ خرابی‌ داده‌نیته‌ له‌ راستی‌دا خیری تیدا بیته!"

بناغەى ئەم كارە بریتی یە لە: ملکه‌چ‌بوون بۆ هه‌ر شتیك كه‌ خواى گه‌وره‌ بریارى له‌سه‌ر داوه‌ و نه‌گه‌ران به‌ دواى حیکمه‌تى شتیکی نەزان‌را‌دا. راسته‌، ده‌بیته‌ ئیسه‌ هه‌ول بۆ کرده‌وه‌ی چا‌ك‌ بده‌ین و نیازی باش له‌ دلمان‌دا هه‌لب‌گیرین و، نایه‌ به‌ رواله‌تی ئەم‌ر و نه‌ه‌ی‌یه‌وه‌ خۆمان ب‌خه‌له‌تینین، به‌لكو پ‌ی‌وسته‌ گوئى‌رایه‌لیی ته‌واوه‌تیی فەرمانه‌کانی خواى گه‌وره‌ بکه‌ین.

باشترین نموونه‌ی ئەم بواره‌ رینکه‌وته‌كه‌ی خوده‌بییه‌یه‌؛ چونكه‌ چه‌ند هه‌لوێسته‌ و تابلۆیه‌کی ئه‌وتۆی تیدا‌یه‌ گه‌ر بیته‌ و له‌ رووی مولکه‌وه‌، واته‌ له‌ رووی رواله‌ته‌وه‌، سه‌یر بک‌رین هه‌ر گ‌یز ده‌روونی مرؤف حه‌زیان پى‌ ناکات، به‌لام گه‌ر له‌ رووی مه‌له‌کووت و لایه‌نه‌ "له‌دوونى" یه‌ کانه‌وه‌ بۆیان بروانین، تى‌ده‌گه‌ین كه‌ ئه‌وانه‌، وه‌ك قورئان ناوی لى‌ ناو: "فتح قریب" ن.

به‌لێ، له‌وانه‌یه‌ ده‌روونی مرؤف رووی رواله‌تی خوده‌بییه‌ی پى‌ قبوول نه‌ک‌ریت؛ ده‌لییت هه‌ر شتیك كه‌ دژایه‌تیی ئیسلامی تیدا بیته‌ له‌و رینکه‌وته‌دا کۆبووته‌وه‌، له‌ کاتیك‌دا كه‌ بچوور کترین مافی هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانی تیدا ره‌چاو نه‌ک‌راوه‌ كه‌ ئاماده‌ن هه‌موو شتیکی ب‌د‌رخ‌ى خۆیان له‌ پى‌ناوی ئایینه‌كه‌یان‌دا به‌خت بکه‌ن! خۆ ئه‌وان له‌و کاته‌دا هه‌موو هه‌ست و نه‌ستیکیان ئاماده‌ و تاسه‌مه‌ندی ته‌وافی كه‌عبه‌ی پ‌ی‌رۆز بوو.. به‌لێ، ئه‌و هاوه‌له‌ به‌ریزانه‌ چه‌نده‌ها‌ساله‌ به‌ تاسووقی ئەم ده‌رفه‌ته‌وه‌ چاو‌پروانی ده‌ک‌ه‌ن، كه‌چى‌ و! دۆژمان رى‌ له‌ هی‌نانه‌دیي ئەم خواسته‌یان ده‌گرن. بۆیه‌ له‌ ده‌روونه‌وه‌سه‌تیان به‌سه‌ختی و قورسی گه‌رانه‌وه‌ ده‌کرد له‌و شوێنه‌ نزیکه‌ی كه‌عبه‌وه‌ به‌ره‌ و "مه‌دینه‌"! خۆ ئه‌و ده‌روونانه‌ی كه‌ خۆیان بۆ ته‌وافی كه‌عبه‌ ئاماده‌ ک‌رد‌بوو هه‌روا ئاسان نه‌بوو مل بۆ

بهنده کانی هم رېکه و تننامه په بدن. به تايهت دواي نهوهی که به چاوی خوځيان بيني يان "نه بوو جهندهل" هات و په نای بؤ پينغمه مېر ﷺ هينا، که چي به کوت و زنجيره که يه وه درايه وه به کافران! بي گومان هم دهنه گه لئ نازاري دهر ووني هاو له بهر پزه کان دهادت.. بهو و اتايه ی که هر چي له رواله تي خوده ييبه دا پرووی دا به پينجه وانهي حهز و ناره زووی ئيماندار نه وه بوو.

به لام سهره راي نهو توو ره يي به ی که له دهر ووني ئيمانداران دا گه يشت بوو چله پوپه، پينغمه مېری نازيز ﷺ هيمنی و نارامی خوئی پاراستبوو، چونکه دلنيا بوو له وهی که نه بجامي هم رېکه و تننامه په به خيري موسلمانان ته او دبيت، که نه مهش ناوهرؤکی نهو زهرده خنه شیرينه ی سهر لیوی بوو که له ژیر روانينه نازار به خشه کانيه وه دهری خست! له راستيش دا تينگه يشتن له هموو لايه نه کانی هم مه سه له به کارنيکی گه لئ دژواره، نه نانت حهز ره تي عومهری کورې خه تتاب - خواي لئ رازی بيت - که لهو دهمه دا له نه يني هم مه سه له به تي نه گه يشت بوو، له دواي دا که ليی تي گه يشت تا کوتايی ژيانی بؤ په شيمان بوو نه وهی لهو هلوئسته ی که له خوده ييبه دا ليی دهر کهوت توبه و ئيستيفغفاری ده کرد و خير و صه ده قهی ده به خشی يه وه!

جا دواي نازل بوونی نايه ته پرؤزه کان، يه که له دواي يه کی گسری کویره کان کرانه وه و کيشه ته ماوی يه کانيش به هموو لايه نه ديار و نادياره کانی مه سه له که وه لای هاو له بهر پزه کان پروون بوو نه وه..

به لي، "خوده ييبه" خوئی له خوئی دا "فته ح" ه، چونکه قوره يش وای لي هات په يمان له گهل موسلمانان دا بيه ستيت، خو نه مهش له خوئی دا دان نانيکی ره سمی يه به بوونی موسلمانان دا، هدر وه که موسلمانانيش عومره ی سالی داهاتوويان ده سه بهر کرد، نه مهش نه وه ده گه يه نيټ که که عبه ته نها هی خه لکی مه که ني يه. هر نه مهش بوو که گيانی نازايه تي به بهری تيره و هوزه کانی تر دا کرد. ئنجار پيکه و تنی خوده ييبه دهره تينکی گه لئ مهن بوو بؤ موسلمانان تا کو بانگه وازه که يان به هموو لايه که دا بلاو بکه نه وه، چونکه لهو رېکه و تننامه په دا بريار دراهم دوو لايه نه تا ده سالی ره به ق شهر له گهل يه کتری دا نه کن. هر بهو جوړهش بوو، چونکه دواي نه وه و له م ماوه دريژ خايه نه دا نايینی ئيسلام به تيره و هوزه کان را گه يه نراو، نهو تيره و هوزانهش يه که له دواي يه که هاتنه ناو نايینی ئيسلامه وه. که واته خوده ييبه له راستي دا فته تخيکی بهر جه سه و ناشکرايه ^(۱).

(۱) البداية والنهاية لابن کثير ۴/ ۱۸۸-۲۰۲.

نمونه په کی تر له به سهرهاتی حهزرتی یوسفوه - دروودی له سهر بیټ - دههینین، تا کو لایه نی "مه له کووتی" ی پرووداوه کان بینین و پروه جوانه کانیاں بجهینه پیش چاو:

نوه بوو بز نوهی حهزرتی یوسف - دروودی له سهر بیټ - بیټ به عهزیزی میسر، ده بوو په کهم جار بخریته ناو بیره کهوه و، پاشان به وینهی کویله بفرؤشریت و، نجا بخریته به ندیجانوه.. حهزرتی یوسف - دروودی له سهر بیټ - نازاری هممو نهمانهی چهشت و به سهر کهوتیکی پرونی نوتو که شایانی پیغمبریکی به ریز بیټ، هممو تافیکردنوه کانی پری. کهواته له پشتی هممو نوه پرووداوانه ی که به رواالت قورس و سخت و نهفرت لسی کراون، پلهیهک هیه بزوی دهرات و سهرده کهویت تا کو فهرانره وایه تی بگریته دهست و رولی خوی له چاره نووسی نهته ودها بینیت، هروه که له راستیش دا حهزرتی یوسف - دروودی له سهر بیټ - گه شته نم پلهیه.

پیغمبره ی سهره ریشمان ﷺ له بارودوخیکی ناوا سخت دا که نازار و تنگانگه دهره یان دابوو، تنانته گشت پرووداوه کانیش له دزی نوه بوون، سهر کهوت بز میعراج.. کاتیگ بوو که موسلمانان نابلقه ی کافرانیان له سهر دانرابوو، له ههمان کاتیش دا دوو کهس لهوانه ی که پشتگیری پیغمبر بوون ﷺ کوچی دواپی بان کردو، نه حهزرتی "خدیجه الکبری" و نه "ابو طالب" ی مامی له زیان دانمان.. نهمه سهره پرای نوه دلشکاوی بهش که له گه شته که ی طایف دا تووشی بوو^(۱).

نالهم کاته دا بوو که بانگیشتنی ریزلینان و شهره فمندانه ی له لایه ن خوا ی گهوره وه بز هات تا کو به رزی بکاتهوه بز ناسمان. نوه بوو بهم میعراجه تا پله ی "قصاب قوسین او ادنی" (که پلهیه که له نیوان نیمکان و وجوب دا) به رز بووه وه. بهلنی، گه شته جی په کی نوتو که تنانته حهزرتی جو بریلش - دروودی له سهر بیټ - نهیده توانی به نهنده ی په نجهیه کیش به ره و پیش برات و تنها به بینین چاوی له پیغمبره وه بوو ﷺ^(۲)!

سه باره ت به حهزرتی موسایس - دروودی له سهر بیټ - نوا ههر له ده می لهدایک بوونیه وه گیرؤده ی بارودوخه سخته کان بوو، چونکه خرایه ناو زمه میلهیهک و نجا خرایه ناو پروو بار و پاشان خوا ی گهوره له کوشکی فیرعونی دوزمنی موسا و

(۱) البداية والنهاية لابن کثیر ۱۰۱/۳ - ۱۶۶.

(۲) البداية والنهاية لابن کثیر ۱۳۰/۳ - ۱۴۰.

دوژمنى ھەرە گەورەي خوای گەورەدا جىنگاي كىردەوھ.. پاشان دوای ئەوھي كە زللەي لە مرۆفئىكى قىبطى وەشاندى و كوشتى^(١)، كەوتە ژيانى نامۆيى دوور لە كەس و كارەوھ. بەئى، گۆرىنى نەوھي ئىسرائىل - كە وەك شەيتان و ابوون - بە كەسانىكى مەلائىكەت ئاسا، پىوئىستى بە بىرىن و ھەلدانەوھي لاپەرە كانى ژيانىكى ئاوا سەخت بوو، تاكو حەزرەتى مووساي پى ئامادە بكرىت بۆ ئەو ئەركە دژوارە. جا ھەر چەندە زنجىرەي ئەم رووداوانەي كە بە رىكى و بەك لە دوای بەك ھاتە رىي حەزرەتى مووسا - دروودى خوای لەسەر بىت - بە روالت ناخۆشن و لەسەر دلى مرۆف قورس و نەفرەت لى كراون، كەچى خوای گەورە، چاكە و خىرى رەھا لەم سەرەتا پر لە رووداوە سەخت و بىزراوانە بەدى دەھىتت.

ئەي حەزرەتى عىسا - دروودى لەسەر بىت - چۆن بەرز كرايەوھ بۆ ئاسمان؟ ئەو بوو دوای چەندەھا گىرو گىرت و تەنگ پى ھەلچىن و چاودىرى لەسەردانانى سامناك و بەك لە دوای بەك، خاچى بۆ ئامادە كرا تاكو پىاى دا ھەلبواسرىت.. بەلام خوای گەورە لەو كاتەدا، بە دەستى سۆز و مېھرەبانىي خۆي، بەرزى كىردەوھ بۆ ئاسمان^(٢). جا ھەر وەك لەدايك بوونى حەزرەتى عىسا - دروودى لەسەر بىت - موعجىزەيەك بوو بۆ خۆي، رۇشتىشى بۆ ئاسمان موعجىزەيە كى ترى حەزرەتى عىسا بوو، دروودى لەسەر بىت.

ھەمان شت لە نەتەوھي حەزرەتى محمدىش دا ﷺ روودەدات و، پشت بەخو، بە وئەي نەتەوھ كانى پىشوو، خوای گەورە چەندىن خىر و بىريان لەم گىرو گىرتانە بۆ بەدى دەھىتت كە ئىستا پىوھي دەنالىن و، دوای بىرىنى ئەم رووداوە گەورە و سەختانەي كە بە روالت تازار بەخش و نەفرەت لى كراون، خوای گەورە دەروويان لى دە كاتەوھ و نىعمەتى سەر كەوتىيان پى دەبەخشىت.

جا ھەموو رووداوىك، ھەر لە سەرەتاوھ ھەتا كۆتايى بەكەي، لە زانستى خوای گەورەدا گەلى نەئىيى زۆرى وەك ئەمانەيان تىدايە. چونكە خوای گەورە كە ھەر خۆي "ئەوول و ناخىر و ظاھىر و باطىن" ە رووى مولك و مەلە كسووتى ھەموو شتىك دەزانىت و ئاگاي لى بەتى. جا "قەدەر" ناوئىشانىكى پر لە نەئىيى ئەم زاننەي خواوەندە بەم چۆنىتىيە. كەواتە "قەدەر" ناوئىكى ترە بۆ حەقىقەتى "لەوحى مەحفوووظ".

(١) بىروانە سوورەتى (الفصص: ١-٣٥).

(٢) بىروانە سوورەتى (النساء: ١٥٨).

٢ - قهزا و قدهر لهو رووهوه كه خواى گهوره همموو شتيك ده نووسيت.

تهقدير و دهست نيشانكارى پيش وهختى خواى گهوره بؤ شتاني ئاينده و، نجا هاتنه دىي ئه و رووداوانه لهو كاته ديارى كراوانه دا.. ئهم كاره - له راستى دا - نووسينيكه، له رووى زانستى خواوندهوه، تايه ته به قهزا و قدهره وه.. ههروهها نووسيني همموو شتيكىش له كاتى روودانى دا، نووسينيكي تره و پهيوه ندىي به لپهر سينه وهى مروفتوه ههيه له سهر كرده وه كاني.

به ئنى، ههرچى روو ده دات و ههر رووداويكىش به سهر ژيانمان دا تى ده په ريت، ههر هه موويان، چر كه به چر كه و يهك له دواى يهك تومار ده كرئىن و ده نووسرئىن، ده ئنى تومارىكي هه لواسراون به سهر ته نافي شه و روژى زه مان دا. ئيمه ئهم نووسينه ناو ده نئين: "تهقديري روژانه".

به ئنى، هاو كات له گهل نووسيني ئه و مه لائىكه تانهى كه قورئانى پيروژ له باره يانه وه ده فهرموى: ﴿كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (الافتطار: ١١-١٢). نووسينيكي تر ههيه كه برىتى يه له نووسينه وه و له بهر گرته وهى چهند له وحيكى قدهرى له بهر نووسينه كهى "ئيمامى موين" له "كىتابى موين" دا^(١).

نووسيني يه كه ئهم ئايه ته مه زنه پيروژه روونى ده كاته وه كه ده فهرموى: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْفُ طَائِفَةٍ فِي عَشِيرَتِهِ وَأَخْرَجَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا﴾ (الإسراء: ١٣). به و اتايهى كه "نووسينيكي عىلمى" ههيه و خواهنى و جوودى خاريجى نى يه و برىتى يه له وهى كه پىي ده ئين: "له وحي مه حفروظ". نووسينيكي ترىش ههيه كه مه لائىكه ته به ريزه كان دهينووسن و خواهنى و جوودى خاريجى يه و هه موو ئه و كردارانهى تيدا تومار ده كرئت كه مروف ده يانكات.

له راستى دا ههر دوو نووسينه كه به ته واوه تى وه كو يهك وان و ته نانهت جياوازى يهك دانه پيتيش له نيوانيان دا نى يه. واته ئه و كردارانهى كه مروف ده يانكات ههر ئه وانه ن كه پيشتر له زانستى خواى گهوره دا تهقدير كرابوون، ئه وهنده ههيه كه ويستى خويمان ده بيشه هوى ئه وهى و جوودى خاريجى بكات به بهر ئه و نووسينهى كه ته نها و جوودى عىلمىي ههيه، چونكه ئهم نووسينهى دوو ههم ويستى ئيمهى تيدا ره چاو كراوه.

له روژى دادگاي هه ره گه وهى چه شردا به پىي بهر اوورد كردنى ههردوو نووسينه كه برپار له سهر مروف ده رده كرئت و، روون ده بيشه وه كه هه ريهك لهو دوانه هه مان

(١) له بهيامى (مين) ل (٤١ - ٤٣) دا مه بهست بهم دوانه روون كراوه ته وه، ههروهها بره وانه: (وته كان) ل

نووسینی تره و جیوازی یان له نیوان دانی په. چونکه مهلائیکه ته بهرینه که دهفر مویت: نهی پهروهر دگارم! من ناوا و ناوام نووسی. پهروهر دگاری مهزنیش نووسینیك دهخاته پیش چاو، نجا دهفر مویت: منیش ناوام نووسی، چونکه پیشتر دهزانی که نهو کردارانه ده کات. واته په کینک لهو دوو نووسینه به دهستی مهلائیکه ته وهیه و نهوی تریشیان به دهستی خواوهندی گهوره و پهروهر دگار وهیه.

جا نهو نووسینهی که له لایه نهو مهلائیکه ته نووسهر و بهرینه انه وه تو مار ده کریت که شان و شکویه کی بهر زیان هیه و دانا به زنه ناستی کاری نزم و بی نرخ و هر گیز گومان توخنی نووسینه که یان ناکه مویت، نهو نووسینه، روویه کی تری قهزا و قهدهره.

به لئی، خوای گهوره پلان و پروگرامی هه موو شتیك داده نیت و "وجوودی عیلمی" ی ده داتنی، پاشان له ربی په یوهندی کردنی "توانست" و "ویست" ی خو یه وه بهم و جووده عیلمی په "بوونی دهره کی" شی پی ده به خشیت. له بهر نه وه، هه موو شتیك په کهم جار به پینی نهو و جووده عیلمی په ده نوو سریت، نجا نهو کردارانهی که مرؤف ده یانکات به ته وای په کاویهك دهره چن له گه ل نهو نووسینه دا و هر نهو کردارانه شن که مهلائیکه ته بهرینه کان ده یان نووسن. با هه ول بدین نهو مهسه له یه له رووناکیی نهو نایه ته پهروهره داروون بکه یه وه که دهفر مویت: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبیاء: ١٠٥). "ذیکر" خو ی له خو ی دا به واتای ناموزگاری دیت، به لام لیره دا به واتای "تهورات" یان "له وحی مه محفوظ" - که واتایه کی گشتی تره - به کار هاتووه. جا به پینی نهو واتایه ده توانریت نایه ته که بهم شیوه یی خواره وه لیك بدریته وه:

دوای نهوی خوای گهوره شتانی ناو "له وحی مه محفوظ" ی نووسی، نجا لهو کتیبانه دا که بو پیغه مه رانی - علیهم السلام - نارد چهند شتیکی له بهر نووسینه کانی "له وحی مه محفوظ" گرت هوه و بوی نووسین که نهویش بریتی په له وهی: "به نده چاکه کاتم میراتگری زهوی ده بن". واته میراتگری راسته قینه و هه همیشه یی زهوی، به نده چاکه کاتی خواوهندن، به لام فدرمانر هه وایه تی که سانی تر بوز هوی شتیکی کاتی په، چونکه فدرمانر هه وایه تیی هه همیشه یی، که به بهر ده وای نوئی بیته وه، هی به نده چاکه کان و نهو نده توه و کومه لگا پاشانه ن که له وانه پینک دین. نه مش وهک یاسایه ک له "له وحی مه محفوظ" دا بریاری له سهر دراوه و له "زه بوور" یش دا نهو یاسایه تو مار کراوه و له له وحی مه محفوظ هه بوی هینراوه.

به لئی، نهو زه بوورهی که دهستکاری نه کراوه و بوز حه زره تی داوود - دروودی له سهر بیت - ره وانه کراوه، نهو یاسایه ی تیدا بووه.

راسته، له‌وانه‌یه چه‌ندِر ژیمینک له‌وانه‌ی که خ‌وای گه‌وره پ‌ییان رازی نی‌یه، له خ‌ۆر‌ه‌ل‌ات و خ‌ۆر‌ئا‌وادا، س‌ه‌ر ه‌ه‌ل‌ ب‌ده‌ن. له‌وانه‌یه له ه‌ه‌موو شوینیک‌دا چه‌ندین ف‌یر‌عه‌ون و که‌سانی س‌ه‌ر‌س‌ه‌خت و م‌ل‌ن‌ه‌ده‌ر پ‌ه‌یدا ب‌ین. به‌لام ب‌ۆ ما‌وه‌یه کی کاتی و د‌یاری ک‌راو. ئه‌مه‌ش ئه‌و یاسایه ه‌ه‌ئاوه ش‌ین‌یت‌ه‌وه که له له‌وحی م‌ه‌ح‌ف‌و‌وظ و زه‌بووردا نووس‌راوه و قورئانی پ‌ی‌ر‌ۆز‌یش ه‌ه‌واله‌ که‌ی راگه‌یان‌دووه، چونکه م‌ه‌به‌ست له‌و میراتگری‌یه ناو‌بر‌اوه: میراتی ب‌ه‌رده‌وام و ف‌ه‌ر‌مان‌پ‌ه‌وایه‌تی در‌ی‌ز‌خ‌ایه‌نه. خ‌ۆ س‌ه‌ر‌ه‌ل‌دانی کاتیی ف‌ه‌ر‌مان‌پ‌ه‌وایه‌تی‌یه خ‌راپه‌کان، له‌س‌ه‌ر بناغ‌ه‌ی ح‌یک‌مه‌ت‌یک‌ی خ‌وایی‌یه که بر‌تی‌یه له: ب‌ی‌دار ک‌رد‌نه‌وه و یاد‌خ‌سته‌وه‌ی م‌وس‌ل‌مانان تا کو به‌په‌له و خ‌ی‌را له‌ناو خ‌ۆیان‌دا یه‌ک‌ب‌گ‌رن. ئه‌مه‌ش یاسایه کی خ‌وایی‌یه ه‌ه‌ر گ‌یز ه‌یچ که‌س‌یک ن‌اتوان‌یت ئال‌و گ‌ۆ‌ری ت‌ی‌دا ب‌کات.

که‌واته خ‌اوه‌ن ر‌ه‌وش‌ته ب‌ه‌رزه‌کان یان ئه‌وانه‌ی به‌ش‌ینکی ز‌ۆریان له‌و ر‌ه‌وش‌ته ب‌ه‌رزانه ه‌یه، له س‌ه‌رده‌می خ‌ۆیان‌دا د‌ه‌بن به‌ف‌ه‌ر‌مان‌پ‌ه‌وای زه‌وی. ش‌ایانی س‌ه‌رنج‌ه که م‌ه‌به‌ست له "ر‌ه‌وش‌ته ب‌ه‌رزه‌کان" ته‌ن‌ها س‌ه‌ردانی مز‌گ‌ه‌وت و ر‌ه‌ف‌تاره‌کانی وه‌ک ئه‌وه نی‌یه، به‌ل‌کو م‌ه‌به‌ست ر‌ه‌ف‌تار ک‌رد‌نه به‌س‌ه‌ر ج‌ه‌م ر‌ه‌وش‌ته ج‌وانه‌کانی پ‌ن‌ج‌ه‌م‌ه‌ر ﷺ له ه‌ه‌موو گ‌ۆش‌ه و لایه‌کی ژیان‌دا. ه‌ه‌ر ته‌ن‌ها ب‌ه‌م ر‌ه‌وش‌ته ب‌ه‌رزانه‌یه که م‌ر‌ۆف‌پ‌ه‌ی به‌واتای ش‌تان و ر‌و‌داوه‌کان و پ‌ه‌یوه‌ندی م‌ر‌ۆف‌به‌بو‌نه‌وه‌رانه‌وه د‌ه‌بات، ه‌ه‌روه‌ک له‌م ر‌ی‌یه‌وه د‌ه‌توان‌یت ها‌وس‌ه‌نگ‌یی ته‌وا‌وه‌تی راگ‌یر ب‌کات له ن‌ی‌وان ر‌ۆ‌چ‌وونی‌دا له ق‌ولایی "د‌ه‌روون" و ب‌یر ک‌رد‌نه‌وه‌ی‌دا له فراوانی "ئاس‌ۆکان"ی د‌ه‌ره‌وه. به‌واتایه‌کی تر ئه‌وه که‌سه‌ی توان‌یب‌یتی پ‌ه‌ی به‌"خ‌لوود" ب‌بات ه‌ه‌ر ئه‌وه د‌ه‌توان‌یت چ‌اکی و ص‌ه‌لاح‌ت، به‌واتا راسته‌قینه‌که‌ی، له‌س‌ه‌ر زه‌وی‌دا به‌ی‌ن‌یت‌ه‌دی.

ئه‌وانه‌ی که ت‌یر‌ۆر و ت‌ۆق‌اندن و ف‌ه‌وزا و ئا‌ژاوه له شوین‌ه ج‌یا‌ج‌یا‌کانی ج‌ی‌هان‌دا د‌ه‌ن‌یت‌ه‌وه و.. له ب‌ه‌رام‌ب‌ه‌ر تا‌وانه‌کانه‌وه تا‌وان ئه‌نج‌ام د‌ه‌ده‌ن و.. ب‌ۆ م‌ه‌به‌ستی راکی‌ش‌انی س‌ه‌رنج‌ی رای گ‌شتی، چه‌ندین در‌وش‌می س‌یاسی ه‌ه‌ل‌ده‌واسن و.. به‌"ژیری"ی خ‌ۆیان د‌ه‌نازن و واز له "شوورای" ن‌ی‌وانیان د‌ه‌ه‌ین. ه‌ه‌ر گ‌یز ئه‌وانه ن‌اتوانن "ف‌ه‌ر‌مان‌پ‌ه‌وایه‌تی" به‌واتا راسته‌قینه‌که‌ی، د‌ام‌ه‌ز‌ر‌ین. پ‌شت به‌خ‌وار پ‌ۆز‌یک له ر‌ۆژان و له‌ده‌می ه‌ه‌ل‌هاتنی خ‌ۆری ئ‌ی‌سلام‌دا له‌و ب‌ی‌ئاگایی‌یه‌ی خ‌ۆیان به‌خ‌به‌ر د‌ین و، له‌و کارانه‌یان پ‌ه‌ش‌یمان د‌ه‌بنه‌وه و د‌ه‌زانن له‌چ تاریک‌ستانیک‌دا س‌ه‌ر گ‌ه‌ردان بوون و، دان به‌ه‌ه‌له‌ی خ‌ۆیان‌دا د‌ه‌ن‌ین!

به لني، نهو مرؤفه ی که به "رېز لېنگير او ی" به ديهېنراوه، رؤژيک ديت که رېنگه ی راست بدؤزيت هوه. چونکه گهر وانه ييت نهوا ئه م ياسايه - په نا به خوا - هه له دهرده چيت. خو ئاشکرايشه که ياسايه ک خوا ی گه وره دايينيت هه رگيز ئال وگؤري به سر دا نايه ت، چونکه: ﴿لَا تَبْدِيلَ لَخَلْقِ اللَّهِ﴾ (الروم: ٣٠).^(١)

به لام خوا ی گه وره ياسايه کی تری هه يه که بریتی به له ياسای:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الرعد: ١١).

که واته خوا ی گه وره زه لیلی به سر نه ته وه يه که دا ناهييت که خوا هنی عيززه ت و تاجی سر بوويت، مه گهر نهو نه ته وه يه ناوه وه ی خوی بگؤريت. نه م ياسايه هه ر دو و اتا ئيجابی و سه لې يه که وه کو يه که ده گريته وه. که واته نهو که سه ی ده يه ویت ناز ناوی "فاتح" به ده ست بهييت ده به له پيش دا قه لای نه فسی خوی فه تح بکات. خو ته گهر نه يتوانی ناوه وه ی خوی فه تح بکات، نهوا هيچ شتيکی له دهر وه ی نه فسی خوی دا پنی فه تح ناکريت!

نهو که سه انه ی که له ناوه رؤکی نهو "ته قوا" و "ئيحسان" ه تنی گه يشتون که له م نايه ته پرؤزه دايه: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (الحل: ١٢٨) هه ر نه وانه د که شه ره فمه ندی له گه ل دا بوونی خوا وه ندن.

ئايا "ئيحسان" چی به؟

"ئيحسان" نه وه يه که کاتي خوا ی گه وره ده په رستيت وه کو نه وه ی به چاو بيينيت ئاوا بی په رستيت.. ئيحسان بریتی به له نووری دیوی ناوه وه ی مرؤف.. بریتی به له فراوانی و قوولیی هه ست و نه سه ته کان.. بریتی به له وه ی مرؤف نهو توانا و مه له که به به ده ست بهييت که بتوانيت راسته و خو برواته ناو دیوی ناوه وه، بی نه وه ی بکه وپته داوی دلیلی خو په رستی نه فسه وه.. بریتی به له ده ستردن به فه تخی دهر وه له ناوه وه.. پاريز گاری کردنی نه م فه تخه به له هه موو قؤ ناغه کانی دا.. به و اتايه کی تر بریتی به له به ده ست هيئانی "صه لاحت" ی ته و او ته ی.

ئيحه له مه سه له ی "نوسين" ی کرده وه کانه وه سه رمان کيشا بو نه م باسه. باه ته سه ره کی به که مان بریتی به له وه ی که نه م ياسايه و ياسا کانی تری هاوچه شنی، به جوړيکی هه رگيز نه گؤر، له "له وحی مه حفوظ" دا نوو سراون.

(١) هه ر وه ها: ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسْتَةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾.

جاله بهر گرنگیی ئەم مەسەلەیه - بێ ئەوێ سنووری پەيوەندلیی ئەم باسە بە قەدەرەو بەشکینین - ئەم ئایەتە پڕۆزەیی خوارەو دەهینین:

﴿وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور: ۵۵).

خوای گەورە لەم ئایەتەدا بەلێن بەوانە دەدات کە باوەریان هیناوە و کردەوێ چاکیان کردووە. ئەمە بەلێنکیی خوای گەورەیه. خۆ بەلێنی خوای گەورەش - بێ هیچ گومانیک - راستە و دەبیاتە سەر. چونکە بەلێن شکینی سەبارەت بە خواوەندەوێ مەحاله و خوای گەورە دەتوانیت بەلێنە کەوی بیاتە سەر و فەرمانەر وایە بەسەر هەموو شتیک دا.

کەواتە بێ گومان بەلێنی جێ نشین کردنی زەوی بۆ ئەوانە دەباتە سەر کە باوەریان هیناوە و کردەوێ چاکیان ئەنجام داوە. ئەو کاتەش جلەوێ ژبانی کۆمەلایەتی دەکەوتتە دەستان و، ژبانی ئابووری ئێسە رێکی دەخەن و، پەرور دەوی تاک و خیزانیش سیستەمیکی نوێ بە خۆیەو دەبینیت. ئەو کاتە ئێسە هەموو جیهان بەرێوە دەبەن. چونکە هەموو شتیک ئەم جیهانە لە ئەنجام دا بە دەستی ئێسە دەبیت. خۆ ئەوانە کە لە دەوری میزە بازەن بێ بەکان (میزگرده کان) دا دادەنیشن و جیهان لە نیوان خۆیان دا دابەش دەکەن، لەو رۆژەدا هەر بریاریک دەر بکەن لە پێش دا دەم و چاوی ئێسە دەخویننەو و سەیری سەرو سیمای ئێسە دەکەن و، جوگرافیای کۆمەلایش بەبێ فەرمانە کانی ئێسە شکل و شیوە کانیان دەگرەنخۆ، تەنانەت هەول دەدەن لە رێی روانین و نامازە کانی ئێسەو لە و اتا و ناوهرۆکە کان بگەن و، هەر ئێسە - بە وینەیی میژووی پیشینتان - خواوەن بریار دەبن لە دانان یان لابردنی هەر کەسیک دا و، پادشایانیش لە بەردەر گاکانی ئێسەدا بە ئاواتە کانیان دەگەن و، گوفتارە کانتان لە گەلیان دا بە "فەرمان" دادەنێن لە ئێسەو بۆ خۆیان و، هەر شتیک ئێسە بیلێن بە کەسەری جێ بەجێ دەکریت و دیتەدی، هەر شتیکیش ئێسە نەتانه ویت بە کەسەری و خیزایی لادەبریت! کەواتە ئێسە ئەوانەن کە خوای گەورە لەو رۆژەدا توانا و دەستەلاتی جێ نشینتان بێ دەبەخشیت!

ئەم گوفتارە ئەندیشه و ئاوات و گوفتاریکی دوور لە واقع نییە. چونکە ئەوانە کە لە رابوردوودا "صلاحت" یان بە دەست هینا، گەبشتە ئەم چلە پۆپەیه. خۆ ئەمەش

یاسایه کی خوابی به و له هه موو کات و شوینیک دا ده‌ست به کاره. جا نه گهر نیوه هه ر کات له ده‌روونی خوټان دا سه‌لاحتان به ده‌ست هیئا، نه‌وا نه‌بجامة کانیشی دینه‌دی و به بی گومانی به رجسته ده‌بن.

به‌و واتایه‌ی که دوو نووسین هه‌به، نووسینی به که میان: نه‌وه‌یه که له "له‌وحی مه‌حفوظ" دا نووسراوه؛ هه‌موو شتیك به "وجودی عیلمی" له له‌وحی مه‌حفوظ دا وجودی هه‌یه. نووسینی دووه‌میش: نووسینی نه‌و رووداوانه‌یه که په‌ك له دواى په‌ك دینه و وجودی ده‌ره‌کی. هه‌ر ته‌نها نه‌و کرده‌وانه‌ش له‌م نووسینه‌دا لیبر‌سینه‌وه‌یان له‌سه‌ر هه‌یه که له‌سه‌ر بناغهی "ویستی مروّف" نه‌بجام دراون.

نه‌م نایه‌ته پیروزه هه‌ر دوو نووسینه که پینکوهه باس ده‌کات:

﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ (یس: ۱۲).

که‌واته هه‌موو نه‌و کرداران‌ه‌ی که مروّف ده‌یانکات و نه‌و سه‌ده‌قه به‌رده‌وام و جاری‌یانه‌ش که دواى خوټان به‌جی‌یان ده‌هیلتیت، هه‌ر هه‌موویان - به بی جیاوازی - ده‌نووسرین. که نه‌م‌ش بریتی به له نووسینی دووه‌م. جگه له‌وه‌ی که هه‌موو شتیك پینتر به "وجوده عیلمی" په‌که‌ی نووسراوه، وه‌ك له خودی نایه‌ته که‌دا به روونی دیاره که ده‌فهرموی: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾. که‌واته هه‌موو شتیك، به بی پشت‌گویی‌خستنی هیچ کامیان، له له‌وحی مه‌حفوظ دا نووسراوه، هه‌روه‌ك نه‌م نایه‌ته پیروزه‌ی خواره‌وه روونی ده‌کاته‌وه:

﴿وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِن شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (الانعام: ۳۸).

زۆریه‌ی تفسیر نووسان و شه‌ی "الکتاب" ی نه‌م نایه‌ته پیروزه‌یان به: "له‌وحی مه‌حفوظ" لیک‌داوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ك هه‌ندیکیشیان به: "فورئان" رافه‌یان کردووه.

فهرمووده‌یه کی پیروز هه‌یه له باره‌ی نووسینی دووه‌می له‌مه‌ر نه‌و کرداران‌ه‌ی که مروّف به "ویست" ی خوټی ده‌یانکات و، ده‌ری ده‌خات که دواى نووسینی په‌که‌م دیت. نه‌م‌ش ده‌قی فهرمووده‌که‌یه:

"كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرَهُ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَكُتِبَ فِي الذِّكْرِ كُلِّ شَيْءٍ، وَخَلِقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ" (۱).

كهواته همموو شتيك به پینی دروست بوونی يك له دواى به كيان دنوو سرین. جائه نووسینه رووی دووهه می "قدهر" پینك ده هیئت.

۳ - قذرا و قدهر له رووی "ویست" ی خواو دنده وه. یه كهه: ویستی خواى گهوره له نایه ته پیروزه كان دا:

وشه كانی: (شاء، یشاء، مشیئة) واتای "ویست" ده گه یه نن و لهو و شانن كه به زووری له قورئانی پیروزدا به كارها توون. خو په یوه ندی "ویستی خواى گهوره" به "قدهر" هوه دووری به کی تر ده هاوینته سهر "قدهر".

ته سلی روودانی همموو به سه رها تینك و په یدا بوونی همموو شتيك بریتی به له ویستی خواى گهوره.

قورئانی پیروز له گه لئی نایه تی خو ی دا ئه م راستی به مان یاد ده خاته وه. واهه ندی كیان لئی باس ده كه یین.

أ - ﴿وَلَا تَقُولْنَ لِنسِيِّ إِبْنِي فَأَعْلَ ذَلِكَ غَدًا﴾ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ وَأَذْكَرَ رَبُّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا﴾ (الكهف: ۲۳-۲۴).

به و اتایه ی كه: هه ركات بریارت دا كارینك بكهیت، ده بی له پیش دا ویستی خواى گهوره بكهیت به بناغه ی كاره كهت و بی به ستیت به ئیراده ی خواوه ندنه وه. له راستیش دا گهر خواى گهوره ویستی له سهر هه ر شتيك نه ییت، هه ر گیز تو ناتوانیت نه نجامی بدهیت. كهواته ده بی مرؤف هه میشه به م جوړه بیر بکاته وه و ده ست به هه موو كارینك بکات.

به بؤنه ی ئه م نایه ته پیروزه وه پیغه مبه ری خو شه ویست ﷺ ئه م روودا وه ی خواوه وه مان بؤ ده گپړته وه:

(حه زره تی سوله مانی كوری داوود - دروودی خوايان له سهر بیټ - فه رموی: ده بی ئه مشه و برؤمه لای هه ر سه د خیزانه كه م تاكو هه ریه كه یان كورپنکی بیټ له پیناوی خوا دا غه زرا بکات. مه لائیکه ت پینی وت: بلنی: "إن شاء الله" كه چی حه زره تی سوله مانی له بری چوو نه ی وت. کاتنی كه رؤشته لای خیزانه كانی، هه چیان منالیان نه بوو، یه كینکیان نه بیټ كه منالینکی نیوه ئاده میزادی بوو! پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: گهر بی وتایه: "إن شاء الله" سوینده كه ی نه ده كه وت و باشتریش بوو بؤ هاتنه دیی خواسته كه ی^(۱)).

(۱) البخاری: النکاح ۱۱۹، الجهاد ۲۳. هه روه ها: المسند لإمام أحمد: ۵۰۶، ۲۷۵، ۲۲۹/۲.

بهلنی، ده بی مروّف باوهړنکی ته او دامه زراوی هه بیټ به وهی که هیچ که سینک ناتوانیت هیچ کاریک نه نجام بدات گهر خواوه ند "ویستی" له سهری نه بیټ. که واته نه و مروّف هی له لایه نه رواله تی و په نهانه کانی شتان تی ده گات و ده توانیت گوی له جیهانی ناوه وهی خوی را بگریټ، باوهړ بهم راستی به ده هیټ و ده شبیټ باوهړی بی بکات. به چه شنیك که ته نانهت به نه اندازهی گهر دیله په کیش پیچوه وانهی هم راستی بهی به دل دا نایهت.

نیمه کاتی بو شتان و روو داوه کان دهر واین و په یوه نډی بان پیوه ده کهین، به یه قین و دلنیایی په وه هه ست ده کهین و ده بینین که ناتوانین ته نانهت په ک دانه پووشی بچوو کیش له جینی خوی دا هدلیگرین، گهر خوی گه وره ویستی له سهری نه بیټ. به لکو کاتی و ا هیه هه موو پیسه کی په کان ناماده ده کهین و بیر له هه موو لایه و رووه کانی مه سه له که ده کهینه وه و بهو پی په نه خشه و پلانه کانی بو داده ریژین، هه تا و امان لی دیت ده که وینه نه و باوهړ هی که هه موو هه ل و مهر چه کانمان جی به جی کرد بیټ، که چی ده بینین له بهر گریمانیک که هه ر گیز به خه یال دا نه هاتو وه، کاره که مان سه ره و نخون هه لده گه ریټه وه! بهو و ا تایی که هه موو گرمانه کان به وردی حسابیان بو کرابوو، به لام ویستی خوی گه وره په یوه نډی بهو کاره وه نه کرد بوو. واته گهر خوی گه وره "نه یه ویت" نه و شته بیټه دی بهو جوړ هی نیمه ده مانه ویت، نه و ا هه ر گیز او هه ر گیز نایه ته دی، با هه موو هه ل و مهر چه رواله تی په کانیسی بو ناماده کرایټ. بهم جوړه هه موو نه خشه و پلانه کانمان بی نه نجام دهر ده چن. هم راستی یهش، که باس مان کرد، هم نایه ته پیروزی خواره وه تیمان ده که یه نیټ که ده هه فرموی: ﴿وَمَا تَشَاؤُونَ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللهُ﴾ (الانسان: ۳۰). واته گهر هه ر چی په کتان هیه به ختی بکه و گشت ویستیکی خو شتان بجه نه کار، نه و ا هه ر ته نها ویستی خوی گه وره لهو کاره دا ده ست به کاره، چونکه هه موو ویست و هه و له کانمان هیچ جینگایه ک ناگریټ گهر ویستی خواوه ند په یوه نډی به نه نجامدانی نه و کاره وه نه کات، به لام زور جار خوی گه وره به زهی پیمان دا دیته وه و هه کاره کانمان لی و ه ر ده گریټ که خوی کرد وونی به مهر جیکی عادی بو په دیهینانی شتان و، ویستی مروّفی شمان لی گه را ده کات که وه "دوعا" وایه. بهم جوړه ویستی خوی گه وره په یوه نډی به هه موو شتیك و به هه موو به شه کانی گشت روو دا ویکه وه ده به سټیټ، که واته به ته وای له گه ل نه و روو دا وانه دا تی که ل بوون.

"ویستی خوی گه وره" له هه موو رووه کانی زیان و گشت لاپهړه کانی ژینی مروّف دا خوی دهر ده خات، هه و هه که هم نایه ته پیروزی خواره وه دهری ده بریټ:

ب - ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اِخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ (البقرة: ۲۵۳).

کهواته گهر "ویستی خوا" نه بوايه هر گیز نه تان ده توانی هیچ کرداریک نه نجام بدهن. بۆ نمونه: گهر خوای گهوره ویستی له سهر نه بوايه له گهل په کتردا نه ده جه نگان، خو مادم له ناو خو تان دا به شهر دا دین و ده جه نگین نه واهه موو کرداره نیجایی و سه لیبی په کانتان به ویستی خوای گهوره وه گری دراو و ههر شتیگ ویستی نه وی له سهر بیته دی و له سهر نهو کارانهش که نه نجامیان ده دات پر سیاری لئی ناکریت، ههروه که لهو کارانهی کردوونی و ده بیانکات پرس و را به کهس ناکات.

نهم فهر مووده پیروزهی که دیت ده ستورینکی بریار دراوه که ده فهر مویت:

"ما شاء الله کان وما لم یشاء لم یکن"^(۱). ههر شتیگ خوای گهوره بیهویت و ویستی له سهری بیته، ده بیته و جووود. ههر شتیکیش ویستی له سهر نه بوونی بیته، نابیته و نایه ته و جووود.

شتیکی سهر نجر اکیش لیره دا ههیه، نهویش په یوه ندی کردنی ویستی خوای گهوره بیه به "عهدهم" هه! ههر بویه نهو شتهی خوای گهوره ویستی له سهر "نه بوون" ی بیته، نابیته و "بوون" به خو یه وه نابیته.. ههروه که ویستی له سهر "بوون" ی ههر شتیگ بو، دیته و جووود و "بوون" ی پی ده به خشریت. به لئی، ویستی خوای گهوره په یوه ندی به "جووود" و "عهدهم" هه ده کات و، بهو جوړه نی په که هه ندی لئی تن گه یشتوون گوايا: ویستی خوای گهوره گهر په یوه ندی به شتیکه وه بکات نهو شته ده بیته و دیته و جووود، به لام گهر په یوه ندی پیوه نه کات نابیته و نایه ته و جووود. نه خیر، نهم بۆ چوونه هه له یه. چونکه ههر گیز شتیگ له گورپی دا نی په که پینی بو ترئ: "په یوه ندی نه کردنی ویستی خوای گهوره". له بهر نه وهی چ "جووود" و چ "عهدهم" ههر دوو که له ناو ده سنی ویستی خوای گهوره دان!

خو نه گهر "موعتزه یله" و "جه بریه" له ناوهر وک و اتا ورده کانی فهر مووده که ی پینشوو تن بگه یشتایه، نه وانه که و ته نهو هه له گهوره و زه قانهی که دوو چاری بوون، چونکه پیغه مبهری خو شه ویست ﷺ ههر دوو کاره که به فیعلی: "کینونه" لیک ده داته وه.

هر ووهها تنهنا نم "ويست" هی خوی گوره په که له مهسه لهی نیمان و هیدایهت دا هموو شیک دهر پته هوه. نه و تا نه و که سانهی که له م گوز شه یوه دهر وانه نم مهسه له یه، ده لین: "نیمان" نوریکه خوی گوره ده یهاو پشه ناو دلی هر کام له بنده کانی هوه، دوی نه و هی که نه و بنده یهی جوزنی نختیاری خوی خسته کار. به و اتایه ی که تو هون و تیکو شانت ده خه پته کار و خواوه نډیش بوت به دی ده هینیت.

به لئی، تو ناتوانیت نه و نوره له خوت دا دابگر سینیت و تا نه به د به به رده و امی بهیلپته هوه، به لکو هر تنهنا خوی گوره په که - نه گهر ویستی له سهری بیت - دایده گیر سینیت و دلی توی پنی پروناک ده کاته هوه. به لگش له سهر نه مه، نم ناپه ته پر ورزه که ده فهر موی:

ج - ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (یونس: ۹۹).

واته: نه و که سه ی که په روه رده ی کرد و ویت و گه یاند و ویتیه پله ی "که مال" و فهر مان پروایه به سهر هموو شیک دا، گهر بیه ویت، هیدایه تی هموو خه لکی ده دات. ناپه تیکی تر له م باره یه هوه به که بریتی به له:

د - ﴿وَإِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْعِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعْتَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تُكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (الانعام: ۳۵).
نم بیدار کردنه و یه ی خواوه ند بو خودی پیغه مبر ﷺ له راستی دا بیدار کردنه و یه بو هموو خه لکی سه باره ت به هر شیوه په کی له ری ترازان له مهسه له ی قهدهر دا.

به لئی، گهر په روه ردگاری تو بیویستایه: هیدایه تی هموو یانی ده دا و .. هموو یان سوژده یان بو دهر د و .. هموو خه لکی خواوه نی ویزدان و دل و دهر وونی پروناک ده بو و .. شه رفه نډی به نډایه تیی بی گهر دیان بو خوی گوره به ده ست ده هینا و .. به "نیمان" و "نیسلام" ریزیان لئی ده گرا. به لام "ویستی خوی گوره" له سهر غهیری نه مه یه، بویه په یوه نډی به "به دیهینان" ی نم جوړه شتانه وه نه کرد ووه و نه بهیناونه دی.

ه - ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ (المائدة: ۴۸).

به لئی، گهر په روه ردگار مان ویستی له سهر بویه نه و او هموو گروزی مرو فی ده کرد به په که نه ته وه، به لام ویستی خواوه ند له سهر نه وه بووه که ببن به چه ند نه ته وه په کی

جیاجیا، بۆیه نه‌ته‌وه کان به‌م جوژه و جیاجیا بۆ مه‌به‌ستی تاقیکردنه‌وه به‌دی هینراون. سه‌بارت به‌وش که فهرمانره‌وایی ده‌وله‌ته‌کان و به‌رده‌وام بوونیان و به‌دوای یه‌که‌دا هاتنی کار به‌ده‌سته‌کانی ئەم ده‌وله‌تانه‌هه‌موو به‌پینی ویستی خواوه‌ندن، ئەوا ئەم نایه‌ته‌ پیرۆزه‌ی خواوه‌وه‌ روونی ده‌کاته‌وه:

و - ﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَيَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذُ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (آل عمران: ۱۴۰).

ئەم نایه‌ته‌ پیرۆزه "ویستی خوای گه‌وره" ده‌رده‌خات، هه‌ر چه‌نده‌ش به‌راشکاوی ئەم وشه‌یه‌ی به‌کار نده‌یناوه، چونکه‌ فهرماشتی: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا﴾ به‌ روونی ده‌ری‌ده‌خات که ئال و گۆری بارو‌دو‌خ و هه‌لو‌نیست و قوناغه‌کانی خه‌لکی، ته‌نها به‌ فهرمانی خواوه‌ند ده‌بیت و له‌ ده‌ستی ئەو‌دایه‌ و رۆژ‌گاره‌کان یه‌که‌ له‌ دوای یه‌که‌ به‌و‌په‌ری ئاسانی له‌ ده‌ستی خوای گه‌وره‌دا ئال و گۆریان پێ ده‌کریت.

جا کاتی که ئی‌مه‌ باسی هه‌موو ئەمانه‌ ده‌که‌ین، ئایا نه‌فی "ویستی مرۆف" یان تیندا کراوه؟ نه‌خیر. به‌لام ئیستا له‌و باب‌ته‌ نادوین، چونکه‌ لی‌ره‌دا ئەو نایه‌تانه‌ ده‌هینین که په‌یوه‌ندی یان به‌ "ویستی خوای گه‌وره" وه‌هه‌یه.

جگه‌ له‌مانه‌ی پینشو، نایه‌تیکی تر له‌م باره‌یه‌وه‌ هه‌یه:

ز - ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكِ قَدِيرًا﴾ (النساء: ۱۳۳).

به‌لنی، خوای گه‌وره‌ ده‌توانیت ئیوه‌ له‌ناو به‌ریت و له‌ بریی ئیوه‌ که‌سانی تر به‌هینیت. هه‌روه‌که‌ هاوه‌له‌کانی لا‌برد و ئەمه‌ویه‌کان و پاش ئەوان عه‌بباسی یه‌کان و پاش ئەوانیش سه‌لجووقی یه‌کان و پاشان عوسمانی یه‌کانی هینا، ئنجا ئەوانیشی لا‌برد و، ئیستا ئەمانه‌ته‌ گه‌وره‌ و میراته‌ موقه‌ده‌سه‌ که‌ چاوه‌روانی ده‌ست‌پاکانی نوئی یه‌ تا‌کو‌ه‌لنی بگرن. ئایا ده‌بێ ئەوانه‌ کئی بن که‌ ده‌ستی بالایان له‌م یواره‌دا هه‌یه؟ ئایا به‌شی "زیره‌کی" و "زیری" له‌م مه‌یدانه‌دا چه‌نده‌یه؟ چه‌ند که‌س له‌وانه‌ هه‌ولیان داوه‌ بێ ئەوه‌ی شکست به‌هین و ره‌نجه‌رۆ بێن؟

جا ئەو یاسا‌خوایی‌یه‌ی که‌ هه‌ر گیز ئال و گۆری به‌سه‌ردا نایه‌ت، بریتی یه‌ له‌: مه‌ودای پاریز‌گاری کردنی ئەو که‌سانه‌ بۆ هه‌ل و مه‌رجه‌ ئاسایی یه‌کان، که‌ بریتین له‌ هۆ‌کاره‌کان و، ویستی خواوه‌ند دایناون. چونکه‌ چاودیری و پاریز‌گاری کردنی ئەو هه‌ل و مه‌رجانه‌گه‌لسی گرنگن بۆ "مانه‌وه" و "هه‌ل‌گرتن" ی ئەرکی ئایین و دا‌کوکی لیکردنی.

ده توانین له م پر هوه گه لئ غونوی میژووی بی بو بهر زبوونه وه و شکستی نه ته وه کان بهینینه وه، به لام نامانه ویت باسیان بکهین، تا کو سنووری مه سه له که ی خو مان نه شکستین.

به لئ، گرنګترین کیشه له پر وی زه وی دا بریتی به له "پاریز گاری کردنی ناین" چونکه هر ته نها ناینه که نامانج و نه بنجای ژبانی روون کردو وه ته وه و هر نه ویشه که با شترین بناغه و داد گه ترین ته رازو وی بو په پوهندی به کانی نیوان خه لکی داناوه^(۱). جا پاریز گاری کردنی هم په پوهندی یانه، نه که هر ته نها ژبان و بوونی خه لکی، به لکو با شترین و ته و او ترین جوړی ژبانیشیان بو ده سه بهر ده کات.

به لام هاندانی خه لکی بو سر پنه وه ی ماهیه تی راسته قینه و سرو شتی خو یان و، دوو ر خسته وه یان له که سایه تی زاتی یان و، تواندنه وه یان له قالبی چند سیسته مینکی بیانی و چند رو شنیری به کی نامو دا سه بهر ته به وان، هم کاره له هه مو و زه یه کی زاتی خو یان دایانده مالیت و ده با نخته سوال کردن له بهر دهر گای که سانی تر دا له کاتیک دا که ده زانین سهر چا وه ی هه مو و ره وشتیکی جوان و کردار و ره فتاریکی باش و چاک ته نها هر ناینه. خو هر چند مرو ف له ناین دوو ر بکه و یته وه، هه میشه له ناخی خو ی دا هه ست به و بو شایی به ده کات که نه مانی ناین دروستی کردو وه. هر نه ته وه یه کیش له ناین دوو ر بکه و یته وه و پستی تی بکات بیانی ماددی و مه عنه وی له بن هه لده وه شیت و سهر ه و ژیر ده بیت.

ده ول ته کافره کان له وانیه بین به خاوه نی نابوری به هیز. به لام هیچ نه ته وه یه کی خاوه ن ناین، که پستی له ناینه که ی هه ل کردیت، هر گیز ناتوانیت به بی ناین نه و چه شنه نابوری به به هیزه به ده ست بهینیت. چونکه چا و دیری به شتیکی نه و هو کارانه یان نه کردو وه که "ویستی خوی گه وره" وه که مر جیکی سه ره کی بو ژبانی نه وانی داناوه. هم نایه ته ی خواره وه هم خاله روون ده کاته وه:

ح - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (المائدة: ۵۴).

وشه ی: "ارتد، يرتد" واتای گه رانه وه به ره و دواوه ده گه به نیت، واته گه رانه وه و پاشگه زبوونه وه له ناین. قورنانی پروز، که بهم وشه یه له گه ل هه مو و ئیمانداریک

(۱) ناشکرایه که مه به ست به "ناین" لیره دا ناینی ئیسلامه، که تا که ناینه نه و تابه تکاری به ی تیدابه نوو سهر باسی ده کات. (وه رگیز)

دەدوینت، ھەموو و اتا کانی ئەم و شەپەیی مەبەستە. وەك: ھەلگەر انەو لە بیروباوەر.. لە کردەوہ.. لە تەسەوور.. لە بیر کردنەوہ. ھەر وەك چەندەھا و اتای زۆری تریشی لەخۆ گرتوہ.

ھەر كەسێك - یان ھەر كۆمەلێك - كە لە ژبانی ئایینی دا گەشتیئەتە ئاستینکی تایبەتی و بووینت بە بەشێك لە بانگەوازی خەلكی بۆ لای خوا ی گەورە، كاتی خۆی لە بەردەم ئەم ئایەتە پێرۆزەدا دەبینیتەوہ ھەست دەكات ئایەتە كە ھەر شەیی لێ دەكات كە نە گەڕیتەوہ بۆ حالەتی پێش ئیمانە كەیی. چونكە ئەو قونغانەیی كە ئەو كەسە - یان ئەو كۆمەلە - پێویانە تەنھا لوتفێكی خوا ی گەورەییە و، ئەگەر چ تاك و چ كۆمەل جەلەوی بەردەوام بوونیان لەسەر كارە كەیان شل بکەن و نەتوانن پارێزگاریی خۆیان بکەن و، پاشە و پاش بەرە و دواوە بگەڕینەوہ، ئەوا خوا ی گەورە ئەم بانگەوازیەیان لێ دەسینیتەوہ و بە "كەس" یك یان "كۆمەل" یكی تری دەسپێریت!

ھەر وەھا گەر "دەولەت" یك ئایینی کردیبت بە گیانی "ژیان" و، ئەم فەرمانەیی جێ بە جێ کردیبت، ئەوا ڕووی گوفتاری ئەم ئایەتە سەر جەمی نەتەوہ كە دەگرتەوہ و ھەر شەكەش ڕووی لە ھەموویانە. چونكە ھەر نەتەوہیەك خواوند عیززەت و سەربەرزیی لەبەر ئەوہ ی بەخشیبنت كە ئایینیان کردیبت بە مایەیی ژبانیان، گەر ئەو نەتەوہیە دەست لەم ئایینە ھەلگەرن كە خوا ی گەورە بەھۆیەوہ سەری بەرز کردوونەتەوہ، ئەوا یی گومان سەرخوون دەبن و خوا ی گەورە لە بریی ئەوان "سەربەرز" بە نەتەوہیە كی تر دەدات.

لە وشەیی ﴿قَوْمٌ﴾ دا "تەنوینی تەنكیر" ڕەچاوە كەرت! واتە ھەر قەومێك بیبت، كە لەوانەییە خەلكی نەیان ناسن و بە خەیاڵیان دا نەیت و نەزانن كەیی و بە چ بارودۆخیك دین و پەیدا دەبن، بەلام وەسفە كانیان دیارە. كەواتە ھەموو قەومێك پێشپەكێ دەكەن و ھەول دەدەن ئەو قەومە بن كە خوا ی گەورە ستایشی کردوون. جا ھەر وەك ھیچ قەومێك ناتوانیبت لافی ئەوہ لێ بدات كە بلیت: مەبەستی ئایەتە كە ئیمەییە، ھیچ كامیشیان لەوہ ناو مید نایبت كە ئەو وەسفانە لە خۆی دا بەھینیتەدی.

وەسفە كانی ئەو قەومە ئەمانەیی خواوەن:

سینەتی یەكەم: ﴿يَعِزُّهُمْ﴾ واتە: "خوا ی گەورە خۆشی دەون". چونكە خواوند دلی خەلكی و الی دەكات كە گومانی باشیان بەوان ھەبیت. حەزرەتی ئەبوو ھورەیرە - خوا ی لێ رازی بیبت - لە پیغەمبەرەوہ ﷺ دەگێریتەوہ كە فەرموویەتی: "گەر خوا ی گەورە بەندەییە كی خۆش ویست بانگ لە جویریل دەكات: خوا ی گەورە فلان بەندەیی

خوش دهوئیت تویش خوشت بوئیت. ئیتر جو بریلش خوشی دهوئیت و ننجبا بانگ له نهلی ناسمان ده کات و ده لئیت: خوی گه وره فلانه که سی خوش دهوئیت ده سا ئیوهوش خوشتان بوئیت، بهم جوړه نهوانیش خوشیان دهوئیت و، ننجبا له سهر زهوی ش دا قبولی له دلی خه لکی دا بو داده نریت^(۱). نهو کاته هه موو خه لکی سهیری چاوی نهوان ده کهن و قسه کانیشیان له دلی نهوان دا کاریگری ده بیته و، ته نانهت ههر پیشنیاریک نهوان بیکه لای خه لکی به نمر و فرمان وهرده گبریت و، گهر ههر فرمانیکش دهر بکه نه کسهر جی به جی ده کریت و له دل و ویزدانی خه لکه که دا جیگر ده بیته.

سینه تی دوو ههم: ﴿يَجُودُ﴾ واته: "خوی گه وره یان خوش دهوئیت". بی گومان نیشانه ی نهوهی که خوا خوشی دهون. بریتی به له وهی که نه مان خوی گه وره یان خوش دهوئیت. چونکه ههر که سیك به ههر نه اندازه و ریژه یه ك خوی گه وره ی خوش بوئیت نهوا به ههمان ریژه لای خوی گه وره خوشه ویست ده بیته.

سینه تی سی ههم: ﴿أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾. واته: سهر جهمی ئیمانداران له خو یان به باشر ده زانن و دوو دل نین له وهدا که سهر یان بخه نه ژیر پی ئیمانداران. خو هه تا بهم جوړه له پیناوی خوادا تهوا زوع و نهوازش و خو نه ویستی بنوئینن، خوی گه وره ش پتر سهر بهزی یان بی ده به خشیت.

سینه تی چواره م: ﴿أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾. واته: سه بارهت به کافران هوه سهر یان بلنده و له بهرده میان دا ملیان بو نهوی ناکهن. به لکو له جهاده ی بهرده و ادا ده بن له گه لیان دا. هه تا چه نده بو ئیمانداران تهوا زوع بنوئینن، ههر بهو نه اندازه ش به سهر کافران دا سهر یان بلنده.

سینه تی پینجه م: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾. واته: له هه موو شوین و جیگایه ك دا و به پی بارو دؤخی نهو شوین و جیگایانه، به بهرده و امی ههر له جهادا ده بن. چونکه نه م رسته یه "جوله ی فیعلی" به بهرده و امی و تازه بو و نهوه ده گه یه نیت. واته هه میسه به فیراسهت و به صیرهت ههنگاو ده نین و رهفتار ده کهن.

سینه تی شه شه م: ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾. واته: جگه له خوی گه وره ترسیان له هیچ که سیکی تر نی به و حساب بو قسه ی که سانی تر ناکهن و گونی بی نادهن، چونکه ته نها بیر له "ره زامه ندی خوی گه وره" ده که نهوه.

به لئی، نه م سینه تانهن که له و کومه له میسالی به دا دینه دی. جا ههر کومه لیک نه م سینه تانه یان تیدا بهر جهسته بوو، نهوا خوی گه وره نه مانه ته موقده ده سه که یان

دهخاته ئهستۆ. ئهههش یاسایه کی خوایی به و ههر گیزاو ههر گیز ئال و گۆری تیدا نهبووه و ناییت. گهر ئهه سیفه تانه له عهره بدا بینهدی ئهمانه ته که ده گره نه ئهستۆ. گهر له تورک دا بینهدی ئهه ئهمانه ته بیان بینه ده به خشریت .. به هه مان جور کورد و .. بۆشناق و .. ئهلبان .. ههر قهومیك ئهه سیفه تانه بیان تیدا بیت ئهه و ا شایستهی هه لگرتنی ئهمانه ته که ده بن.

ئایه تیکی تر هه به که چه ن دین بناغه و ده ستوری گشتی و هه مه لایه نهی له خو گرتوه که ئه مهی خواره وهی:

ط - ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران: ۲۶).

به لئی، ههر نه ته وهیه که خاوه نی نوینه ریک نه بیت که نوینه رایه تیی بکات ئهه و ئهه نه ته وهیه پارچه پارچه بوون و شه رزه یی چاره نوو سیه تی. ئه گهر پادشایانیش دل بیان به خاوه ند و خاوه نی راسته قینهی خویانه وه نه به سن، ئهه نه ته وه کانیا ن ما وهیه کی که م ده مینه وه و له سه ر بینه راده وه سن.

وه ک بلیی لیره ده - له لایه که وه - زه لیلی به ک ده بیخریت به هۆی ئه وه ی "ویست" پینش چاوه نه خراوه و، له لایه کی تریشه وه وه که ئه وه وایه که بلیت: "مانه وه" ته نها به هۆی "ویست" وه به ده ست ده هینریت. که واته ئه وه ویسته ی که ده رده که ویت و پینش چاوه ده خریت ده بی به نیشانه له سه ر فه رمانه وه وایه تیمان و، پاریز گاری کردنیشمان له وه فه رمانه وه وایه تی به ته نها به وه ده بیت که له هه موو کرداریک دا هانا و په نا بۆ لای خوایی گه وره به یین.

به م جو ره ده رده که ویت که دۆزینه وه ی ئهه "هاوسه نگی" به پابه نده به به ی بردنی ته وا وه تی به: "قدهر" و "ویستی جوزئی" و "ویستی خوایی" به تاییه تی که ناوی "بوعدی سنی هه می قدهر" مان لئی نا.

له م ئایه ته په رۆزانه وه که باس کران، له وه تی گه بشتین و بۆ مان ده ر که وت که: "ویستی خوایی" ده و زانده وری هه موو شتیکی گه وره و بچوو کی ژبانی دا وه، که واته ویستی خاوه ند هه موو شتیکی گرتوه ته وه، ته نانه ت "عه ده م" پینش بریتی به له ده ره شان وه و ده ر که وتنی ویستی خاوه ند له و رو وه دا، چونکه خوایی گه وره: ﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ (البروج: ۱۶).

له بهر ئه وه، ههر گیز نا گونجی هه یج شتیکی به بینه "ویستی" ی خوایی گه وره به یدا بییت.

دهبې ټه وېش بزاینې که "ویستی خوایی" هه نندی جار له شیوهی سوز و میهره بانی دا و هندی جاری تریش له شیوهی نازار و سزادا دهرده که ویت، ههریه که بیان له شوینی خوی دا. ټم نایه ته پیروزانه ی خوار هوه ټه ممان بوزوون ده که نه وه:

ی - ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمَكُمُ أَوْ إِنَّ يَشَاءُ يُعَذِّبِكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ (الاسراء: ۵۴).

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَاعْلَمْ مَا تُنْسُوں بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ۱۶).

﴿اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُا يُحَاسِبِكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقرة: ۲۸۴).

به لئی "ویستی خوایی" هه میسه سروودی سهر زاری پیغه مبهران بووه، دروودیان له سهر بیت. قورنانی پیروز شایه ته له سهر ټه مه:

ك - ﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الاعراف: ۱۸۸).

به و اتایه ی که: "ویستی خوایی" بناغه ی هه موو شتیکه، ته نانه ت خویشم خاوه نی سوود و زیانی خوم نیم چ جای هی خه لکی، مه گهر خوای گه و ره خوی ویستی له سهر ی بیت.

پیغه مبهری خو شه ویست ﷺ به ته و اهوتی و یه که جاره کی خوی ته سلیمی "ویستی خوایی" کرد بوو، به راده یه که فهر موو یه تی: (له یه کتر نریک بینه وه و له گه ل یه که دا راست بن، ټه وېش بزاینې که هیچ کهس له ټیوه کرده وه که ی رزگاری ناکات) هاوه له کان عهر زیان کرد: تویش ته ی پیغه مبهری خوا؟ فهر مووی: (منیش، مه گهر خوای گه و ره سوز و فه زلی خویم فریا بخات)^(۱)

ټا ټه مه یه ته رازووی پیغه مبهری خو شه ویست ﷺ له به رده م "ویستی خوایی" دا و، ټا به م جوړه ش تیمان ده گه یه نیت و فیرمان ده کات. که واته ده بې هه موو که سیلک خوی و کرده وه کانی به م ته رازووه هه لسه نگینیت. به لئی، گهر پیغه مبهر ﷺ له به رده م "ویستی خوایی" دا به م جوړه بیت، ده بې که سانی تر چون بن؟

ئەو کەسانەى کە هەردەم دەتین: کردەوى چاکى زۆرمان ئەنجام داوه، جا ئەگەر تێمە نەچینه بەهەشت ئایا کینی تى دەچیت؟.. ئەو کەسانەى کە ئەمە و گوفتارە کانی تری وەك ئەمە له زاریان دەردەچیت، کە جۆرە گوفتارینکە له خۆبایی بوون و خۆ به گەوره گرتیان پێوه دپاره.. ئامۆزگارییان دەکەین کە هەردەم فەرمووده پێرۆزه کەى پێشوو له گەل رەفتارە کەى پێغمبەر ﷺ له بەردەم "ویستی خوایی" دا، بکەن به نمونە و پێشپهروى خۆیان. واتە: ملکەچ بوون بۆ ویستی خواى گەوره مرۆف له "کبیر" و "غرور" رزگار دەکات. کەواتە ئیماندار ناچارە کە "ویستی خوایی" بکات به بناغەى هەموو کارینکى، چونکە هەر ئەو ویستەیه کە دەوراندهورى پرووى ناشکرا و پەنهانی هەموو شتیکی داوه و، هیچ شتیك نى یه کە له دەرهوى ئەو ویستەوه بیست. بێ گومان پەى بردن به "ویستی خوایی" به پینی ئەو تەرازووانەى کە پێویستن، له راستى دا پێویستى به ئاستیکی دیارى کراوى زانیارى دەبیست و، گەر کە سینک نەگەشتیتە ئەم ئاستە گەلنى دژواره به تەواوتى له "ویستی خوایی" تى بگات، بەلکو هەر مهحاله بتوانیت پەى بێ بیات. چونکە ئایا هەر ئەم مەسەلەیه یه کینک نەبوو لهو مەسەلانەى کە ئەو کۆمەلانەى پێغمبەرانیان - علیهم السلام - بۆ رەوانە کرا نەیانئوانى به تەواوتى لینی تى بگەن و، له ئەنجام دا بەرەنگارى پێغمبەرە کانیان بوونەوه؟!

قورئانى پێرۆز له سەدان ئایەتى دا پرووه جۆراو جۆرە کانی "ویستی خوایی" پروون دەکاتەوه و له بەسەر هاتی پێغمبەران - علیهم السلام - و نەتەوه کانیان دا گەلنى نمونەى له سەر دەهینتەوه. مەسەلەى "ویستی خوایی" له قورئانى پێرۆز دا له زۆر پرووى وەك: پرووى بیروباوهرو، پرووى تەسەوور و، پرووى کردەوه و، چەندین پرووى ترهوه باس کراوه.

حەزرەتى نوح - دروودى له سەر بیست - نمونەیه کى ناشکرای ئەم مەسەلەیهیه. چونکە قورئانى پێرۆز باسى ئەوانە دەکات کە بەرەنگارى حەزرەتى نوح بوونەتەوه و گالتهیان به هەر هەشە کانی کردووه، ئەوە تا قسە کانی ئەوان دەهینیت و دەفەرموى:

ل - ﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ

الصّٰدِقِيْنَ﴾ (هود: ۳۲).

حەزرەتى نوح حیش به مەى خواره وه لامى دانەوه:

﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهِ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنتم بِمُعْجِزِينَ﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ

أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (هود: ۳۳-۳۴).

بهم جوزره، حزره تی نوح - دروودی له سهر بیټ - له وه لاهمهی دا تاماژه بو تهو راستی په ده کات که: "ویستی خوای گهوره" له سهر وی هه موو شتی که وه یه. وه که بیهوینت پیان بفرموی: من تهو که سه نیم که تهو سزایه تان به سهر دا ده بارینیت. خو ته گهر من. متوانیایه سزای که سینک بدم تهو هیچ که سینک پر کی شیبی نه ده کرد ره خنم لئی بگریټ و له قسم ده رجیت و، له هه مان کات دا نهینیی "تاقیکردنه وه" ش ده درا به بادا. به لام ټیوه به هوی خسته کاری تهو "ویسته جوزئی" بهی که پشان دراوه، یان ته سلیمی تهو ویستهی خواوه ند ده بن، یان پستی لئی هه لده که ن. خو ته گهر خوای گهوره بیهوینت به هوی نهینیی "تاقیکردنه وه" وه له پشان بترازینت تهو اگوftar و ناموژ گاریی من - ته نانه ته گهر گه وه هری به رخیش بن - (که هر وه هایشه؛ گوftarی پیغه مهران - دروودیان له سهر بیټ - گه لئی له گه وه هر به رخزن) هیچ سوو دیکتان پی ناگه یه نیت، چونکه ویستی خواوه ند له سهر وی هه موو ته قدیر و ته کلینیکه وه یه. هر تهو په روه ردگار تانه و ویستی له سهر هر شتی که و به هر چو نیتی به ک بیټ، تهو شته بهو چو نیتی په ده بیټ. هر وه که ده گه رینه وه لای خوی، با خو شتان نه تانه وینت بگه رینه وه لای. من ته نها ته وه ندم به ده سته که بانگ و ناموژ گاری و رینماییتان بکه م. که واته من و ټیوه له به ردم "ویستی خوای گهوره" دا په کسانین.

ته م نایه ته په روزه و نایه ته کانی تری هاو چه شنی، گه لئی هه لوینستی جوړاو جوړی پیغه مهران - علیهم السلام - له به ردم "ویستی خوایی" دا پیشان ده دن. ته وه تا حزره تی ټیر اهی می ش - دروودی له سهر بیټ - له ده می بانگ کردنی قه و مه که ی دا بو "تهو حید" ده چیت "ویستی خوایی" یان تی ده گه یه نیت!

م - ﴿وَحَاجَّةٌ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ (الأنعام: ۸۰).

حزره تی ټیر اهی می پیان ده فرموی: من ناترسم لهو شریک و هاو به شهی که ټیوه بو خوای داده نین، به لام لهو شتانه ده ترسم که خوای گهوره ویستی له سهر یان ده بیټ. واته له وه ده ترسم خوای گهوره فرماینکم له سهر ده ربکات، ده نا گهر هه موو بو نو هه ران به سهر تهوقی سهری من دا به ته قینه وه، تهو اهر گیز ترس و بیم ناخه نه ناو دل مه وه، چونکه لهو یه قین و دلنایی به یه دام که هیچ شتی که زیانم پی ناگه یه نیت، گهر خوای گهوره ویستی له سهر زیانم نه بیټ.

نهم وانه‌یهی ته‌وحید که حه‌زه‌تی ئیبراهیم - دروودی له‌سه‌ر بیئت - هیناویه‌تیه‌وه، به‌روونی جه‌خت له‌سه‌ر "ویستی‌خوایی" ده‌کات.

ن - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا﴾ (الصافات: ۱۰۲).

نهمه‌وه‌لامی حه‌زه‌تی ئیسماعیله - دروودی له‌سه‌ر بیئت - بۆ پینشیاره‌که‌ی باوکی و یه‌کسه‌ر دوای ته‌وه‌ش فه‌رموویه‌تی: ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ (الصافات: ۱۰۲) که به‌مه‌ش ئامازه‌ی بۆ "ویستی‌خوایی" کردووه. واته‌ نارامگرتنی خۆی ده‌به‌ستیه‌وه به "ویستی‌خوای گه‌وره" وه.

کاتی له‌گه‌شته‌دوو قۆلی‌یه‌که‌دا حه‌زه‌تی خه‌ضر به‌حه‌زه‌تی موسای فه‌رموو: ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (الکهف: ۶۷) حه‌زه‌تی موسا - دروودی له‌سه‌ر بیئت - له‌وه‌لام‌دا فه‌رموو: ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ (الکهف: ۶۹). ئالی‌ره‌دا مه‌ودای له‌یه‌که‌چوونی هه‌لوئیست و گوفتاری پیغه‌مه‌رانمان - دروودیان له‌سه‌ر بیئت - بۆ ده‌رده‌که‌ویت. ته‌وه‌تا هه‌موویان له‌هه‌مان هه‌ست و په‌ی‌بردن و تیگه‌یشتنه‌وه‌ده‌دوین و هه‌مان فه‌رمایشت دووبات ده‌که‌نه‌وه، چونکه هه‌موویان وه‌که‌وه‌یه‌که‌ته‌سلیمی "ویستی‌خوایی" بوون.

س - حه‌زه‌تی یوسف - دروودی له‌سه‌ر بیئت - کاتی دایک و باوکی ده‌عه‌وت کرد بۆ میسر، پنی و تن: ﴿ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ﴾ (یوسف: ۹۹). ده‌بینیت ئاله‌م کاته‌ش‌دا "ویستی‌خوایی" له‌یاد‌ناکات.

گه‌ر سه‌یری هه‌ر کام له‌ پیغه‌مه‌ران - علیهم‌السلام - بکه‌ین، به‌روونی "ویستی‌خوایی" له‌زنجیره‌ی بیروباوه‌ره‌که‌یان‌دا ده‌بینین. چونکه خواوه‌ند هه‌موویانی وه‌که‌یه‌که‌فیری ته‌وه‌شتانه‌کردووه که پنی را‌گه‌یاندوون.

به‌ئنی، ویستی‌خوای گه‌وره‌هه‌موو شتی‌که و بناغه‌ی ویستی‌مرۆفیشه. ره‌ت کردنه‌وه‌شی - په‌نا‌به‌خوا - شیرک و هاو‌به‌شی‌یه‌سه‌باره‌ت به‌په‌روه‌دگاریتی‌یه‌که‌ی. واته‌ته‌وه‌ده‌گه‌یه‌نیئت که خواوه‌ند خۆی هه‌ندی له‌کار‌به‌رئێ کردنه‌کانی به‌غه‌یری خۆی بسپیریئت.

* * *

دوو‌ههم: "ویستی‌خوایی" له‌فه‌رمووده‌په‌رۆزه‌کان‌دا.

أ - ئیمامی ئه‌حمه‌دی کوری حه‌نه‌ل له‌توفه‌یلی کوری سه‌خه‌ره‌وه - که برای دایکی حه‌زه‌تی عائیشه‌یه - ده‌گه‌یشتنه‌وه‌که: له‌خه‌ونی‌دا به‌لای کۆمه‌له‌که‌سینکی جووله‌که‌دا تیه‌په‌ری کردووه و لینی پرسیون ئیوه‌کین؟ و توویانه: ئیمه‌جووله‌که‌ین.

نهمیش وتوویه تی: به راستی ئیوه کز مه لئکی باشن گهر پیشان وانه بویه که عوزه میر کوری خواجه. جووله که کانیش وتوویانه: ئیوهش کز مه لئکی باشن گهر له قسه کانتان دا نه لئین: "گهر خوا و محمد ویستیان له سهری بیت". پاشان به لای کز مه له که سینکی گاورد ا تیپه ری و لئی پرسین: ئیوه کیس؟ وتیان: نیمه گاورین. نهمیش پی وتن: ئیوه کز مه لئکی باشن گهر نه تان وتایه: مه سیح کوری خواجه. نه وانیش پیشان وت: ئیوهش کز مه لئکی باشن گهر له گفت و گز کانتان دا نه لئین: "گهر خوا و محمد ویستیان له سهری بیت". پاشان که رژی لئی بووه وه نم خه ونه ی بزه نندئ کس گپراهه وه و، نجار و شته خزمه تی پئغمه بر ﷺ و بزه ویشی گپراهه وه. پئغمه بر ﷺ فهر مووی: "نم خه ونه ت بزه کس گپراهه ته وه؟" وتی: به لئی. نجرا کاتی که موسلمانان نوژیان له خزمه ت پئغمه بر دا ﷺ کرد، پئغمه بر ﷺ وتاری بزه دان و دوا ی حمه د و سه نای خوا ی گه وره فهر مووی: (توفهیل خه ونیکی دیوه و بزه نندئ که سی ئیوه شی گپراهه ته وه. ئیوه وشه یه کتان ده وت و له قسه کانتان دا به کارتان ده هینا که من له بهر شهرم و حه یا نه هیم نه ده کردن لئی، به لام و ائیتسا پیشان ده لئیم: مه لئین: گهر خوا و محمد ویستیان له سهری بیت) (۱).

له م فهر مووده پیروزه وه تی ده گه ین له وه ی که ویستی خوا ی گه وره بناغه ی هه موو شتیکه و جگه له خوا ی گه وره که سی تر ده ستی له و ویسته دا نی یه. ته نانه ت گهر به "قهصد" هوه و ا بزانتیت که جگه له خوا ی گه وره که سی تر ده ستی تیدا هه یه، نه و ا به کوفر و شیرک داده نریت.

ب - نمونه کی تر سه باره ت به م بابه ته ده هینینه وه:

حه زره تی عبدالله ی کوری عه بیاس - خوا یان لئی رازی بیت - ده گپراهه وه که پیاوئک عه رزی پئغمه بری ﷺ کرد: گهر خوا ی گه وره و تو ویستان له سهری بیت. پئغمه بر ﷺ پی فهر موو: (منت کرد به هاوتای خوا؟ بلئی: گهر ته نها خوا بیه ویت) (۲). که واته پئغمه بر ﷺ سه باره ت به هه لس و که وت و کاروباره کانی خوا وه ننده وه ته و حیدیکی روون و ناشکرای پی یه به چه شنیک که بو ار به هه له ی هیچ که سینک نادا ت - با هه ر نییه تیکیشی هه بیت - به لکو هه له که ی بزه راست ده کاته وه و نایه لئیت که سی تر ها و بهش بکات له کاروباری خوا ی گه وره دا.

(۱) موسنده ی ئیمامی له حمه د: ۷۲/۵.

(۲) موسنده ی ئیمامی له حمه د: ۲۱۴/۱.

ج - حوزره تی ئەنس دةفەر موئی: پینغەمبەر ﷺ زۆر جار دةبفەر موو: (یا مقلب القلوب ثبت قلبي علی دینك). عەرزەم كرد: ئەی پینغەمبەری خوا! ئیمە باوەرمان بە تۆ و ئەو ئایینەش هیناوە کە تۆ بۆت هیناوین، ئایا هیچ مەترسی یەکت لیمان هەیه؟ فەر مووی: (بەئێ، دلە کان لە نیوان دوو پەنجەیی خواوەندی میهرەباندا یە چۆنی بویت ئال و گۆرپان بێن دە کات) (۱).

لە رپوایەتە کە ی ئەو واسی کورپی سەمعان دا فەر مووی یەتی: (هیچ دلێك نی یە کە لە نیوان دوو پەنجەیی خواوەندی میهرەبان دا نەبیت، گەر بیهویت راگیری دە کات و گەر بیشیهویت لە رپی دەر از نینت) (۲).

لە راستی دا خوا ی گەورە لەم ئایەتە ی خوا رە وە دا دو عایە ک ی وە ک ئە مە مان فیر دە کات:

﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (آل عمران: ۸).

بێ گومان هەموو دو عا و نزا کان "ویستی خوا بی" دە چە سپین. چونکە ئیمە لە پینشە ک ی دا باوەرمان هەیه کە خوا دە توانیت دو عا کا ئمان گێرا بکات، هەر وە ک باوەر پشمان هەیه بەو ی کە هەر خوا ی گەورە خۆ ی دو عا کردمان ئیلهام دە کات، گەر ویستی لە سەری بیت.

بەم جۆرە، هەموو دو عایە ک و اتای دان نان دە گە یە نیت بە "ویستی خوا ی گەورە" دا کە ئەو ییش یە کێکە لە بو عەدە کانی قەدەر.

بۆ یە زۆر لە سەر ئەم مەسەلە یە دو این، چونکە پە یو هەندی یە ک ی بە هیزی بە "ئەو حید" هە هەیه.

* * *

سێ هەم: مەسەلە ی "ئەمری جەبری" و "ئەمری شەری".
 وایتستا لە مەسەلە یە ک ی تر دە دوین کە پە یو هەندی بە هەمان بابەتە وە هەیه و، هەول دە دە یین پشت بە خوا ئەم مەسەلە سەخت و ئالۆزە و ئاسان بکەین کە دوور و نزیک لینی تی بگەن.
 ئەم ئایەتە پێرۆزە ی خوا رە وە، دە کریت بیت بە سەر تە یە ک بۆ ئەم باسە ی کە لینی دە دوین:

(۱) رواه مسلم: القدر ۱۷.

(۲) رواه ابن ماجه: المقدمة ۱۳.

﴿إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الاعراف: ۵۴).

په لنی، ههروهك "نهمر و خهلق" نایبه ته به خوی گهروهوه، به هه مان جوړ "حوکم و خهلق" یش هه نایبه تن به خویوهوه.

نهمر (فهرمان) ی خوی گهروهش دوو به شه:

یه کهم: نهمری ته کوینی، یاخود نهمری جهبری، یاخود نهمری ته قدیری.

دوو ههم: نهمری دینی، یاخود نهمری شهرعی.

هه ته نهها نهمری جهبری یه که فهرانزهوا و زاله له ناو گهردووندا و، هه رشیک که خوی گهروه به نهمره جهبری یه که ی به دینی ده هیئت کهس دهستی تیدا نی یه و ناتوانیت خوی تیدا هه ل بقور تینیت و، هه موان ناچارن گوئ پرایه ل و ملکه چی نهم فهرانه ی خواوه ند بن. چونکه هه ر خواوه ند خوی خواوه ن مولکه و چونی بویت وهاله مولکی خوی دا رهفتار ده کات. جا نهم هه لس و کهوت و رهفتاره ی خواوه ند له مولکه که ی دا نیمه گوئ پرایه ل و ملکه چی خوی ده کات و چ هیژ و توانایه که له ناستی دا شک نابهین. هه رچی نهمری دینی یاخود شهرعی شه: نهمیش به هه مان جوړ ناراسته ی نیمه کراوه، چی به چی کردن یان چی به چی نه کردنی نهم نهمر و فهرانانه بهنده به "ویست" ی مرؤفه وه، که له م رووه وه صه لایحه یه تیکی نیسیبی دراوه تی، هه رچه ندهش نه و ویسته خوی له خوی دا خواوه نی بوونیککی زاتی نی یه.

جا کاتی بهم شیوه یه له م دوو فهرانانه تی ده گهین، نهوا نه و کاته له و اتا و ناوه روکی هه موو نه و نهمر و فهرانانه ده گهین که له قورثانی پیروزدا هاتوون و به رواله ت نیختیلا فیان تیدا دهرده کهوینت.

کهواته سه باره ت به نهمری "جهبری" یان "کهونی" یه وه، ویست و نیراده ی خواوه ند به چ شیوه و چونی یه که په یوه نډی به نایبه ته ته کوینی یه کانه وه - واته یاسا گهردوونی یه کانه وه - بکات، نهوا شان و پروداوه کان به یی یه په پیدا ده بن و دینه وجود.. به لام سه باره ت به فهرمانی شهرعی یه وه، نهوا خوی گهروه فهرمانی به کرده وه یه که داوه که ده یوینت بکرت و لئی رازی یه. کهواته ههردوو نهمره که ویست و رهزامه نډی خواوه نډیان تیدایه.

په رستش و کرداری مه لایکه تان و پیغمبه ران - علیهم السلام - ههروه ها نه و کرده وه چا کانهش که بهنده باشه کانی خواوه ند نه بنجایان دهن.. هه موو نهمانه، به ویستی خواوه نډن و خوی گهروه لییان رازی یه.. به لام هه نډی شت هه ن خوی گهروه لییان رازی نی یه، هه رچه ندهش له بناغه دا ویستی خویان له سه ره، وهک: کوفر و

گوناهه کان و هممو جوړنکی کرده و خراپه کان. ثم نایه ته پیروزانه ی خواره و نامازه بز ثم جوړه شتانه ده کهن:

﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ (الزمر: ۷).

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْلِمِينَ﴾ (القصص: ۷۷).

﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (الأنعام: ۱۴۱).

﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمَعْتَدِينَ﴾ (الأعراف: ۵۵).

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فُجُورًا﴾ (النساء: ۳۶).

بهلنی، هه ر تنهنا خوای گه وره به که "خراپه" به دی ده هیئت، نه مهش له بهر نه وهی که "ویست" ی خوی په یوه ندی پیوه کرده و، به لام له "خراپه" رازی نی به. هممو جوړه کرده و به کی خراپ به هه مان جوړه. جا نه گه ر له م گۆشه یوه پروانینه مه سه له که، نه وا به شیوه یه کی پروونتر له هه ندی نایه تی پیروزی قورئان تی ده گه ین. ده سا با له م گۆشه یوه سه یرنکی ثم نایه ته پیروزه ی خواره و به کهن:

﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا

تَدْمِيرًا﴾ (الإسراء: ۱۶).

واته گه ر. بمانه ویت شارینک یان شارستانیته یه که له ناو به رین، نه وا که سانی هه رزه و نرمی خو یان تنانه ت هه ره سته م کاره کان یان به سه ردا زال ده کهن، تا کو سزای سه ختیان بدن، دوا ی نه وهی که پروزی به که یان تنانه ت پارووه که ی ده میشیان لسی زهوت ده کهن. به لام خو خه لکی نه و شوینه هه ر خو یان نه و سته مکارانه یان کرد به سه رگه وره ی خو یان به وهی که به هممو جوړنکی سوو کایه تی و رسوایی رازی ده بوون که سته مکاره کان ده یان هیئایانه ری یان، تاله نه بجام دا پی رها تن.

به رواله ت واده رده که ویت که نه و خه لکه به ویستی خو یان سته مکاره کان یان هه لئزار دووه و کردوویان به سه روکی خو یان، به لام نایا له حه قیقه ت دا وایه؟ "موتره ف" ه کان نه وانن که له گیان و ناوه روک دا نزم و بی ترخن، به لام جله وی کارو باری خه لکیان گرتووه ته ده ست و له م ری یوه "سووکی و نزمایه تی" بووه به چاره نووسی نه ته وه که یان و نه وانیش دوو چاری هه رزه یی بوون، چونکه جله وی فه رمانه وه ایی و کارو باری نه ته وه یان خسته وه ته نه ستو. جا کاری نه و موتره فانه بریتی به له وهی خه لکی بخلافین و له ری ده ریان بکن. خو هه ر کات کار گه یسته ثم راده یه نه وا کاتی پروخان و تیاچوونی نه و نه ته وه یه یان نه و شارستانیته یه هاتووه ته پیشه وه.

نم فەرمانه‌ی که لم ټایه‌ته‌دا باسی هاتووه وادیاره فەرمانیکي "ته کوینی" بیست نهك "شهرعی"، چونکه هر گیزاوهر گیز خواوه‌ند به فەرمانیکي شهرعی فەرمان به موتره‌فه کان نادات که: چ کرده‌وه یه کی خراب ده‌که‌ن بیکه‌ن. ټایه‌تی پروزی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (الأعراف: ۲۸) به‌لگه‌به له‌سهر نهمه.

توفیقي نیوان نهم دوو "نهمر" هی که له همدوو ټایه‌ته‌که‌دا هاتووه له‌وه‌دایه که نهمری ټایه‌تی یه که‌م نهمریکی ته کوینی‌یه، به‌لام هی دووه‌م نهمریکی شهرعی‌یه. به وینه‌ی نهم نهمری که لم ټایه‌ته پروزه‌دایه:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾ (العد: ۱۱) ..

جان‌ه‌گهر جیهانی ناو‌خوی مرؤف فسادی تیدا بلاو بووه‌وه و، نهمسیره‌کانی ناسمانی "رؤح" یشی دا‌که‌وتن و، به‌خته‌وه‌ری کومه‌لایه‌تی و شارستانیتی مرؤف به پینچه‌وانه‌وه وهرچهر‌خا، نهموا‌هموو نهمو رووناکي‌بان‌ه ده‌کوژینه‌وه که زووتر له پیش‌چاوان‌دا ده‌دره‌وشانه‌وه.

بویه‌ده‌ین زور به باشی له همدوو نهمره که تی‌بگه‌ین.

"جهبری‌یه‌کان" له‌بهر نهمه‌ی نهم دوو نهمره شهرعی و ته کوینی‌یه‌یان له یه‌ك جیا نه‌کرده‌وه، له ری‌ترازان و به‌هله‌دا چوون. نهمه‌بوو نهم دوانه‌یان تیکه‌ل‌کردو و تینکاریی "ویستی مرؤف" یان‌کردو. "موعتزله‌کان" یش ویستی مرؤفیان‌کرد به بناغی‌ری‌رپه‌وه‌که‌یان و وتیان: مرؤف‌خوی به‌دیهینه‌ری کرده‌وه‌کانیه‌تی، به‌م‌جوړه پینان له رینی راست‌ترازا.

به‌لام نهمه له‌سهر راسته‌ش‌ه‌قامیکي ریک‌دا لایه‌نه‌جوانه‌کانی همدوو لامان له لا کو‌بوونه‌ته‌وه و، ده‌لین: "ویستی‌خوای‌گه‌وره" بناغیه‌له همدوو فەرمانه‌شهرعی و ته کوینی‌یه‌که‌دا. به‌لام له فەرمانه‌شهرعی‌یه‌که‌دا پله‌یه‌ك دراوه به "ویستی‌به‌نده‌کان" که بریتی‌یه له‌وه‌ی: به‌مهرجینکی عادی دانراوه. خو‌نه‌گهر همر شتیك "ویستی‌خوای‌گه‌وره" واپه‌یوه‌نډی پیوه‌بکات که نه‌یه‌ته وجود، نهموا‌هر‌گیز‌نایه‌ته وجود. به‌لام نهمو شتانه‌ی که‌خواه‌نی وجودی‌خارجین به‌م‌جوړه‌نین، چونکه له‌و شتانه‌دا ویستی‌خوای‌گه‌وره ته‌نانه‌ت په‌یوه‌ندی به‌شتانی خراب و ناشیرینیشه‌وه ده‌به‌ستیت، نهمه‌نده هه‌یه‌خوای‌گه‌وره به‌و شتانه‌رازی‌نی‌یه، بویه‌به‌نده‌کان له‌سهر کرده‌وه‌خراپه‌کانیان سزا‌ده‌درین.

به‌همان‌جوړ "هیدایه‌ت" و "گومرایی" ش‌به‌ندن به‌ویستی‌خوای‌گه‌وره‌وه. قورنایی پروز له زور ټایه‌تی‌دا نهمه‌ی روون کرده‌وه‌ته‌وه، وه‌ك نهم ټایه‌ته پروزه:

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّما يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنعام: ۱۲۵).

سروهی "ئیمان" به نهرم و نیانی و سازگاری هه‌لده کات و بهر په‌په‌ی دلی مرؤف ده که ویت. ئەم دلەش شیرینی به‌خته‌وه‌ری ده‌چیژیت و ئیمانە که‌شی خۆشحالیی یه‌که له دوای یه‌کی پی‌ده‌به‌خشیت. خۆه‌تا "ئیمان" زیاد بکات شادمانی و خۆشحالیی یه‌که‌شی پتر په‌ره ده‌سینیت، تا کو به‌م ئیمانە ده‌گاته چله‌په‌په‌ی که‌مالی مرؤفایه‌تی و سه‌رتاپا ده‌بیت به‌ئموونه‌یه‌که بۆ چاکه و مه‌ردایه‌تی. بی گومان مرؤف بۆ خۆی نه‌گه‌یشه ئەم پایه‌بلنده، به‌لکو ئەو خواجه‌گه‌یانندی که به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا به‌توانا و ده‌سه‌لاته. چونکه هه‌ر ئەو خواوه‌نده‌یه که مرؤفی به‌سه‌ر پلیکانه‌ی هیدایه‌ت‌دا پله‌پله سه‌رخست تا کو گه‌یاننده‌ی ترۆپک و دوا پله‌کان.. که‌چی زۆر کەس هه‌ن "ژیری" و "زیره‌کی" یان دراوه‌تی، به‌لام به‌هره‌مه‌ندی "هیدایه‌ت" نه‌بوون و به‌وینه‌ی ئاژه‌ل‌ده‌ژین. به‌و واتایه‌ی که هۆکاری "هیدایه‌ت" و "گومرایی" په‌په‌ندیی به‌توانا و قاییلیه‌ت یاخود ویستی مرؤفه‌وه‌نی‌یه، به‌لکو هیدایه‌ت ئاسه‌وارنکی پر له‌حیکمه‌تی ویستی خواوه‌نده.

به‌م روونکردنه‌وه‌یه ده‌رده که‌ویت که ئیمه‌بواری ده‌ست‌تیوه‌ردانی شتان و رووداوه‌کانمان نی‌یه. له‌به‌ر ئەوه، ده‌توانین بلین: ئیمه‌جگه‌له‌ته‌ن‌ها هۆکاری‌که‌هیچ روولیکمان له‌"به‌دیهینان" دا نی‌یه. به‌ئێ‌راسته، هیچ شتی‌که‌به‌بی ویستی خواوه‌ند نایه‌ته‌وجود، چونکه جگه‌له‌وه‌که‌سی تر خواوه‌نی ئەو توانسته‌نی‌یه که شتانی نامومکین و نه‌گونجاو بکات به‌مومکین و گونجاو، هه‌روه‌ها به‌پنجه‌وانه‌شه‌وه. هه‌ر ته‌ن‌ها خواوه‌نده که هیز و توانا که‌ی خۆیی (ذاتی)‌یه. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌شه که خواجه‌گه‌وره: "ذو القوه‌ المتین" و "القوي‌العزیز"ه. ئەو خواوه‌نده‌ش هه‌روه‌که هیزی ئەنجامدانی کاری پی‌داوین، به‌کارهینانی ویسته که‌شمانی به‌ره‌وه‌ئو رووکاره‌دیاری کراوه‌پن‌به‌خشیوین. به‌لام هه‌رچه‌نده خواوه‌ند ویستی به‌ئیمه‌داوه، هه‌ر هیشتا ویست و مه‌شینه‌ت هی خۆیه‌تی و تایبه‌ته‌به‌خۆیه‌وه. له‌مه‌سه‌له‌ی هیدایه‌ت و گومرایی‌ش‌دا به‌هه‌مان جۆزه و هیدایه‌ت‌به‌خش و ری‌لێ‌ونکه‌ر هه‌ر خواجه‌گه‌وره‌یه.

هه‌ر ئەو خواوه‌نده‌یه که هاندهری کوشتنی پی‌غمه‌بری ﷺ خسته‌دلی عومه‌ره‌وه‌به‌نیازی کوشتیه‌وه به‌ره‌ولای پی‌غمه‌بر ﷺ که‌وته‌ری، که‌رۆشتنی‌که‌بوو به‌رواله‌ت وه‌که گومرایی وایه، که‌چی خسته‌ناو باوه‌شی گه‌رم‌گوو‌ر و نهرم‌نیانی هیدایه‌ته‌وه! هه‌ر ئەو

خواوهنده شه که به هوی "عاره" "وه" "نعشا" (۱) له سر گومرایی هیشته وه. نمونه ی
 نه مانه هیته زورن که نه که به سدان به لکو به هزاران ده بن.

جا تا یا دواي نه مه چی له به رده مروف دا ده مینته وه، جگه له وه ی دان به وه دا بنیت
 که "هیدایهت" و "گومرایی" به دهستی خواوهندن؟
 به لئی، هر دوو کیان به دهستی نهون.

هاو ده له گه ل دان نان به هم مو نه مانه دا که باس کران، خواي گه وه
 "ویست" یکی ماهیهت نه زانراوی له ماهیهتی نیمه دا داناوه، چونکه خواي گه وه
 کاری نابه چی و بی هوو ده ی لئی ناوه شیت وه. ننجا خواوهند هم مو نهو کرداران هی که
 نیمه چ له رابوردو و چ له ناینده دا کردوومانن و ده بیانکه یین، له سر نهو ویسته ماهیهت
 نه زانراوه ی نیمه بنیاتی ناوون، جگه له وه ی که پیشتر نه خشه و پلانی نیمه بینایه ی له
 "له وحی مه حفوظ" دا کیشاوه، بهر له وه ی مروف به دی بهینیت.

که واته نیمه تنه نا نه وه نه ده مان له به رده مدایه که دا وای "هیدایهت" له خواي گه وه
 بکه یین، چونکه وه که نه ختی پیش نیستا له باسی نایه ته که دا و تمان: خواي گه وه گه
 بیهویت که سیک "هیدایهت" بدات: سنگی بو نیمان ده کات وه و حوز و ره غه تی نه خاته
 سر نیسلام و پرووی جوان و دره خشان هی حقیقه تی بو دره خات، نیمتر مروفیش له
 لایه نی خویه وه هه ست به شوق و هانده ریک ده کات بو خواستی حقیقه ت و
 عمو دال بوونی به دواي دا. هر که سیکیش خواي گه وه بیهویت گومرایی بکات:
 سنگی تنگ ده کات و نه ویش به هیچ فرمانیکی نیسلام رازی ناییت و پشت له
 یادخسته وه و ناموز گاری هه لده کات، تا وای لئی دیت که هر ههنگاو یک ده نیت، له
 نیسلام دووری ده خاته وه: ﴿كَانَهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَفِرَّةٌ ﴿۱۰۰﴾ قَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿۱۰۱﴾﴾

همو نه مانه ی که باس مان کردن تنه نا مر جیکی عا دین، نه ویش بریتی به له: "ویستی
 مروف" .. له: "هه ست کردن به نه نجامدانی کاریک یان نه نجام نه دانی". له راستیش دا
 نه وه ی که نه مه سه له یه پروون ده کات وه بریتی به له وه ی که: مروف خزی به سر به ست
 ده زانیت و بهرام بهر به کرده وه کانی له ناخوه هه ست به بهر پر سیاری خزی ده کات.
 که واته نهو ویسته ی به مروف دراوه رولسی به ردی بناغهی کرده وه کانی مروف
 ده بینیت و خواي گه ورهش له سر نهو بناغیه نهو شتانه به دی ده هی نیت که ویستی
 له سر یانه.

(۱) نعشا: شاعر یکی جاهلی یه و ناوی "معمونی کوری قعیس" ه و له سالی (۸ - ۶۴۹ز) له دنیا
 دره چوه. به کینه له شاعرانی خمر و غزه ل یی په رده و مدحی که ساهت پنهو کردن. (وه رگیز)

وا دابني که ئيوه ده تانه ویت بارو دؤخی ئهم دنيا به راست بکه نه وه و بؤ ئهم مه به سته
 ئهو "ويست" هی خؤتان که له ناخی خؤتان دا ههستی پئی ده کهن - تا قؤناغی کي
 دیاری کراو - خسته کار و، کؤشش و سامانیستان لهو پیناوه دا خه رج کرد تا هر چی
 وزه و توانا و سامانان هیه، لهو رئی به دا خسته تانه کار و هه موو ئهو رینگایانه شتان
 گرت بهر که ده تانگه به نه نامانجه که تان و ئیتر هیچ شتی کتان له توانا دا نه ما. واته هه موو
 ئهو شتانه تان لهو پیناوه دا خسته کار که له ویستی مرؤفه وه چاوه پروان ده کرین، ئا ئهو
 کاته "ویستی خوای گه و ره" ش به نه صره ت و یار مه تیدانی خؤی به هانا تانه وه دیت و
 هه موو ئهو هؤ کارانه تان پئی ده به خشیت که ده تانه ویت و پیوستانه.

به ئئی، خوای گه و ره گه لئی نیعمه ت و چاکه ی خؤی به ویسته نه زانراوه که تان
 ده به خشیت. ئه مهش یاسایه کی خوایی به و مه رگیزاوه هر گیز ئال و گؤری به سه ردا
 نایه ت.

جا ده بی - به پئی ئهم تیگه به شته - بزائن که چ کار یکنان ده که ویته ئه ستو و
 چاوه پروانی چی له خوای گه و ره ده کهن.

خؤ ئه گه ر خوای گه و ره هه ندئ نیعمه ت و به خشایشی خؤی پئی به خشین، بی
 ئه وه ی خؤتان شایانی ئهو به خششانه بن، ئه واته نه لوتف و که ره میکی خوا وه نده و
 خوای گه و ره پر سیاری لئی نا کریت چ کار یکن ده کات و بؤچی ده یکات.. به لام ده بی
 بزانی ت که نایی کرده وه کانی مرؤف له سه ر ئهم لوتف و که ره مانه بنیات بترین.

به ئئی، ده بی ئيوه هه موو ئهو کار و پیدا ویستی یانه ئه نجام بده ن که له باز نه ی
 "هؤ کاره کان" دان و له ئه ستوی خؤتان و ویسته که تان نراوه، ئنجا ده سه کانتان به رز
 ده که نه وه و داوا کاری به کانتان له به رده م خوای گه و ره دا ده خه نه پروو.

خؤ ئه گه ر مه سه له که له سه ره تا وه وه ر بگرین، ئه واته ده لئین: خوای گه و ره
 "به ده ختی کؤمه لنگای مرؤفایه تی" له سه ر ده سته ئيوه دا لا ده بات و گؤی زه وی له
 داد گه ری پر ده کات و هه موو کار و باره کانبش له سه ر سه لاحت و چاک سازی
 داده مزین و جیبی خؤیان ده گرن، دوا ی ئه وه ی که ئيوه هه موو کاره کانی ئه ستوتان به
 ئه نجام گه یاند.

نایا ئه مه وان یه؟

به ئئی، خوای گه و ره نیعمه تی "شه هاده ت" به که سیک ده به خشیت که گیانی خؤی
 له پیناوی خوا دا به خت ده کات.. پاشان سه ر جه می نیعمه ته کان، به ک له دوا ی به ک،
 هه ر له نیعمه تی به هه شته وه تاده گاته نیعمه تی بینینی جوانی خوای گه و ره و نیعمه ته له
 ژماره نه هاتوو ه کانی تر، به دوا ی به کتر دا دین و به سه ری دا ده رژین. وه ک بلیی خوای

گهوره - به فزل و به خشندهی خوی - عمقد و په مانیکی له نیوان خوی و مرؤفدا گری دابیت.

له بهر نومه، هه تا هموو کاره کانی نه ستوتان چی به چی نه کهن، هه رگیز چاوه پروان مه بن که حه زره تی مه سیح - دروودی له سهر بیټ - دابه زیته خواره هوه و حه زره تی مه هدیش - خوای لسی رازی بیټ - سهره لیدات! چونکه خوای گهوره یاسا و عاده ته کانی خوی که ته نانهت بو پیغه مبه ره به ریزه کانیچی - علیهم السلام - نه گورپوه، بو نیوه ی ناگورپیت.

به لنی، هه ر له دیر زمانه وه شارینگا و راسته شه قام هه ر نومه بووه. نه وه بوو پیغه مبه ر ﷺ چهنده ها جاری زور گرفتاری برسیتی و تینویتی ده بوو، هه روه که له جه ننگ دا دانه کانی پیشه وه ی شکان و سهر کولم و پی کانی بریندار بوون و گه لسی ته شکه بجه و سه ختی و گپرو گرفتای هاته ری. هاوه له به ریزه کانی ده ورور به ریشی به هه مان جور بوون؛ هینده گپرو گرفت و ته ننگانه یان تووش بوو هه تا هه ر هه موویان هاواریان لسی هه لسا و وتیان: ﴿مَتَى نَصْرُ اللَّهِ﴾؟ یارمه تیدانی خوای گهوره که ی دیت به ده ممانه وه؟ ئا له م کاته دا یارمه تی دانی خوا وه ندی فریاد رس هات به هانایانه وه و پی یان و ترا: ﴿إِنْ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾. نم نایه ته پیروزی خواره وه نم حقیقه ته مان بووون ده کاته وه:

﴿إِنَّمَا حِسِبُّمُ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُ الْبِأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَزَلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ (البقرة: ۲۱۴).

واته دواى نه وه ی که هیچ شتیک به دهسته وه نه ما: نه پاروویه که مرؤف له برسیتی بزگار بکات و .. نه قومیک ئاو که تینویتی بشکینیت و .. نه پارچه حه سیریک له سهری رابکشین .. ئا له م کاته دا و به زمانی حالی رووداوه کان له لایه ن جیهانی غه بیه وه دهو تریټ: ﴿إِنْ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾. جا نیوه ده بیټ "ویست" ی خوتان بجه نه کار و هه ر به رده و امیش بن تا نم ده ننگه ده بیستن. واته ده بیټ به وینه ی مؤم به رده و ام دابگر سیت و کار بکات - که نومه ش نه رکی نه ستویه تی - جا کاتنی گه بیشته دوا هه مین تروسکایی، نه و کاته یارمه تیدانی خوای گهوره به هانایانه وه دیت. نیوهش به هه مان جورن، ده بیټ تا نه و به ری ویستی جوز نیتان و تا دوا هه مین خالی نه و ویسته، لسی بپرن و تی بکوشن. نیتر نه و کاته ویستی کولیبی خوای گه ورهش ده که وینه کار و، زه لیلیتان ده کات به: "سهر به رزی" و دوا که و تنتان ده گورپیت به "پیشکه و تن" یکی دره خشان.

جا ئایا پیتان وایه که ئیستا ئیوه به راستی و به هموو هیژ و توانایه کتانهوه "ویست" ی خوژتان خستووه ته کار؟ خوژه گهر وهلامتان "به ئی" یه، ئهوا مژده تان دهده منی و پیتان ده ئیم: (دلنیا بن ئه و خواپه ی که جلهوی ناسمانه کانی له دهست دایه و توانای به سهر هموو شتیک دا هیه، به ویستی ره های خوژی دیت به فریاتانهوه و سهرتان دهخات و فروفیلی چه پهلای خراپکاران به سهر خوژیان دا ده شکینتهوه و ئیوهش له هموو خراپه یه که ده پارتیزیت.. عاده تی خوا ئا وایه. جا ئیوهش له مژده یه دلنیا بن، ماده م ههرچی پیویستی و ئه رکی سهر شاتان هیه جی به جی تان کردون).

بهم رستانه ی خواوه هه هموو ئه و شی کردنه وانه کورت ده کهینه وه که له باره ی "قدهر" و "ویستی خواوه ند" وه به دریزی خستمانه روو:

خوای گهوره به "زانینی گشتگیر" ی خوژی ده زانیت ئیمه له ناینده دا چ کرداریک ده کهین. ئنجا له شیوه ی نه خشه و پلانیک و له له وحی مه حفوو ظدا ئه م "زانین" ه ی خوژی ته قدیر و دهست نیشان و تۆمار ده کات.. پاشان مه لائیکه ته به ریزه کان له چه ند کتیبیک دا کرده وه کانی ئیمه تۆمار ده که ن کاتی که ده یانکهین. جا ئه م دوو کتیبه به ته واته تی وه کو یه که ده رده چن و هیچ جیا وازی یه کیان له نیوان دا ناییت. بی گو مان له هموو ئه مانه دا ویستی خواوه ند ده ست به کار و جی به جی کرا و بووه، چونکه ئیمه ی ئه هلی سوننهت و جماعهت باوه رمان وایه که: ههر شتیک ویستی خوای گهوره ی له سهر بیت، ده بیت.. ههر شتیکیش ویستی ئه و له سهر "نه بوون" ی بیت ئه و شته ناییت و نایه ته وجود.

۴ - قهزا و قدهر له رووی به دیهیتانه وه.

خوای گهوره به دیهینه ری هه موو شتیکه. که واته "هه موو شت" یک به دیهینه راوی ئه وه، ئیمه خوژمان و کرده وه کانیشمان به شیکین له و "هه موو شت" ه ی که به دیهینه راوی ئه ون. بۆیه قورئانی پیرۆز ده فهر مویت:

﴿خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶).

له فهر مووده ی پیرۆزیش دا پیغه مبه ر ﷺ ده فهر مویت:

"إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى صَانِعٌ كُلِّ صَانِعٍ وَصَنَعَهُ"^(۱).

ههر کاریک ده که ن.. ههر شتیک ئه نجام ده دن: به رد ده تاشن یا خود مه ر مه ر، به دیهینه ری خوژتان و به دیهینه ری کاره که تان ههر ته نها خوای گهوره یه. ئه و که سه ی

(۱) کنز العمال: ۲۶۳/۱، البخاری: خلق أفعال العباد، الحاكم واليهتمى في الأسماء عن حذيفة.

توانای بیر کردنه وهی پتی به خشبون و وای لئی کردوون که بیر بکه نه وه و پاشان نه و شتانهش دهر بېرن که بیری لئی ده که نه وه، ههر ته نها خوای گه وره په . که واته تیر کامه په به شی "ویست" ای نیمه؟ هر کی سهر شانی "ویست" مان له م چه شنه مه سه لانه دا چی په؟ نه و شته ی که نیمه ناوی "ویستی مرؤف" مان لئی ناوه هینده بچوو که که ههر چه ندهش ناسوی روانیمان قوول و فراوانتر بکه یین هیشتا ههر ناتوانین بیینین، چونکه خاوه نی بوونی دهره کی نی په . نجا هیندهش بچوو که که ناتوانریت به پتی قاعیده ی "ته ناسوی عیلیلیهت" هیچ په یوه نډی په که له نیوان خوئی و نه و کرده وانه دا دروست بکریت که له نه نجامی به کارهینانیه وه په پیدا ده یین . به لئی، ویستی نیمه ههر چه ندهش بچوو ک بیت، که چی لوتف و چاکه ی خاوه ند به سهر مانه وه په کجار گه وره و مزین.

"به دپهینه هر خوايه". چونکه قورثانی پروژ و سوننه تی خاوینی پیغه مبه ر ﷺ و نه توه که شی له پشت سهریه وه - که نیمه ش به شیکین له نه توه که ی - ده ست به دوعا لینی ده لالینیه وه که نه و شته ی بوی ته قدیر کردوون خیر بیت، له مهش دا پشت به میهره بانیه خاوه ند ده به ستین نه که به ویستی خو مان . بؤ روونکردنه وه ی نه م مه سه له په یه که دوو دوعا ده هیین:

"اللهم إني أستخيرُك بعلمك وأستقدرُك بقدرتك وأسألك من فضلك العظيم، فإنك تقدر ولا أقدر وتعلم ولا أعلم وأنت علام الغيوب. اللهم إن كنت تعلم أن هذا الأمر خير لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري أو قال عاجل أمري وأجله، فاقدره لي ويسره لي ثم بارك لي فيه، وإن كنت تعلم أن هذا الأمر شر لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري أو عاجل أمري وأجله فاصرفه عني واصرفني عنه واقدر لي الخير حيث كان ثم رضني به" (۱)

پیغه مبه ر ﷺ له م دوعایه ی دا هه نډیک له نه پتی په کانی "قهدهر" مان فیر ده کات و تیمانه ده گه په نیټ که جگه له خوای گه وره ی به توانا که سی تر. نامانگه په نیټ به "خیر" و که سی تریش جگه له و "شهر" و به لاما ن لئی دوور ناخاته وه . چونکه ههر ته نها نه وه که به وه ی تامی نازاری "خراپکاری په کان" دهر خواردی و یجدانمان ده دات، له کرده وه ی شهر و خراپکاری دوور مان ده خاته وه، که چی له بواری خیر و چاکه کاری دا سر وه میهره بانیه په که ی به سهر و یجدانمان دا هه ل ده کات و له م ری په وه و یجدانیشمان

(۱) البخاری: التهجده ۲۵، ابن ماجه: الإقامة ۱۸۸.

ده‌گه‌شیت‌موه و هیئنده خو‌ش‌حال ده‌بیئت که به هم‌موو هیئز و توانایه کمانه‌وه هه‌ول بۆ کرده‌وهی چاک ده‌ده‌بین تا‌کو ئه‌و خبیره ده‌خه‌ینه با‌وه‌شمان. له راستی‌دا هه‌ر ته‌نها خوا‌وه‌نده که "بیده‌الخیر"ه، واته‌ خبیری به‌ده‌سته. چونکه‌هیچ که‌سینکی تر جگه‌له‌و ناتوانیئت خبیرمان به‌یئیت‌ه‌پئی یان دووری بخته‌وه‌لیمان. جگه‌له‌مه‌هیچ گریمانکی تر له‌گۆرئی‌دا‌نی‌یه.

هه‌ر ته‌نها‌خوا‌ی گه‌وره‌یه‌ئو به‌لایه‌ی له‌کۆن‌حه‌زرتی یوسف کرده‌وه - دروودی له‌سه‌ر بیئت - که‌هاته‌رئی. ئیئمه‌لیزه‌دا له‌و "بوهران"ه نادوین که‌حه‌زرتی یوسف‌چا‌وی پئی که‌وت، به‌لام ده‌لین: خوا‌ی گه‌وره‌په‌غه‌مه‌رینکی گه‌وره‌و بئ‌گه‌ردی له‌شه‌ری ئافه‌رتیک رزگار کرد. بۆیه‌له‌قورئان‌دا به‌م‌جۆره‌باس‌کرا‌وه:

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (یوسف: ۲۴).

ئالیزه‌دا لوتف و چاکه‌ی په‌روه‌ر دگار دینت و ده‌که‌وینته‌نیوان "کرده‌وه‌ی خراب" و "مه‌یلی و یستی مرؤف"ه‌وه‌و، به‌م‌جۆره‌ئو که‌سه‌له‌و مه‌یله‌ی که‌هه‌یه‌تی به‌ره‌و خراپ‌کاری رزگار ده‌کات. به‌لام ئالیزه‌دا شتیک هه‌یه‌ئو‌یش بریتی‌یه‌له‌ئیکلاسی‌حه‌زرتی یوسف - دروودی له‌سه‌ر بیئت - چونکه‌هه‌ر ئه‌و ئیکلاسه‌بوو که‌لوتف و چاکه‌ی خوا‌وه‌ندی بۆ‌خسته‌کار، ئه‌وه‌تا‌خوا‌ی گه‌وره‌خۆی ده‌فه‌رموئ:

﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾.

ئهم و اتایه‌فه‌رمووده‌یه‌کی پیغه‌مه‌ر ﷺ روونی ده‌کاته‌وه‌که‌گه‌لنی واتای گه‌وره‌و قوولی تیدا‌یه، ده‌فه‌رموئ:

(ألا وإن في الجسد مضغة إذا صلحت صلح الجسد كله وإذا فسدت فسد الجسد كله ألا وهي القلب)^(۱)

به‌لنی گه‌یشتی دلی مرؤف به‌ئیکلاسی و قولپدانی به‌خۆشه‌ویستی و شکۆمه‌ندی خوا‌ی گه‌وره‌، هۆ‌کاریکه‌بۆ‌دور‌خستنه‌وه‌ی ئه‌و به‌لا و گه‌رو‌گرفتانه‌ی که‌یه‌که‌له‌دوای یه‌که‌به‌سه‌ر مرؤف‌دا‌داده‌بارین.

له‌و‌فه‌رمووده‌یه‌ش‌دا که‌ئیمامی بوخاری رپوایه‌تی کردووه، پیغه‌مه‌ری خۆشه‌ویست ﷺ له‌دوعایه‌کی‌دا‌باسی ئه‌وه‌ده‌کات که‌خوا‌ی گه‌وره‌به‌دیه‌ینه‌ری کرده‌وه‌کانه، هه‌روه‌که‌به‌دیه‌ینه‌ری هه‌موو شتیکی تریشه. ئه‌مه‌ش له‌دوعای: "ئستفاح"‌دا که‌هه‌ندی له‌ئیمامه‌کان ده‌بخوین و ئه‌مه‌ی خوا‌ره‌وه‌به‌شینکیه‌تی:

(اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) (۱).

لهم دوعا په هوه تې ده گهين که هيچ شتيک قهزا و حوکمی خواي گهوره ناگيرينه دواوه. که واته نيمه تنها "مهيل و پرووتنکردن" مان له بهره دما ماوه تهوه!

له راستي دا نيمه ههست به دلنيایي و تمنا نه به کی گه لني گهوره ده کهين کاتي ده زانين که: خواي گهوره به ديهينهري کرده وه کانيشمانه. چونکه نه مه مز گيني په کی گهوره ی خوش و به هيزمان ده داتني و دلنيامان ده کات که خواي گهوره دهست له نيمه و کرده وه کانمان هه لئاگریت و، هه موو کات و ساتيک ته نانهت له خو شمان نزیکتره ليئمانهوه! باشه نایا ده بې چ شتيک هه بيت که له مه زیاتر مروف دلخوش و شادمان بکات؟! چونکه نيمه بهم ههست و نه ستانه وه خو مان ده هاوینه ناو باوه شی میهره بانبي خواوه نند و هه موو کرده وه کانمانی پنی ده سپيرين. جا نه م ملکه چی و ته سلیم بوونه موتله قه مان بو خواي گهوره هز کارنکه بو نه وه ی که ويستی خواوه ندمان به وينه ی شه پزی به ته ورم و تين بو بخاته کار و بمانهاوینه ناو ده ریای ناسینی خواي گهوره وه! نيمه بهم ناوات و نار هزو وانه وه چاوه روانی ويستی خواوه ندين.. جا نومیده وارین که خواي گهوره ی به توانا له م چاوه روانی په مان دا ناومید و دلشکاومان نه کات.

له سه ره های نه م باسه دا وثمان که: "هیدایهت" و "گومرایي" له لایه ن خواي گهوره وه ن و په یوه ستن به ويست و به ديهينانی خواوه ننده وه. قورثانی پسرؤز به تير و ته سه لی نه م مه سه له په روون ده کاته وه. به لام ليبره دا ته نها يه ک دوو ثایهت به نمونه ده هيننه وه:

﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرِيدًا﴾ (الكهف: ۱۷).

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ (الإسراء: ۹۷).

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ﴾ (الزمر: ۳۷).

نه و که سه ی که خواي گهوره هیدایه تی بدات، تيشکه کانی "هیدایهت" ده رزینه ناو دلیه وه تا تیا ی دا جینگر ده بن.. خو نه و که سه ش که خواي گهوره بیه ویت له ری بیتر ازینیت، نه و اهیچ که سیک ناتوانیت له و گومرایي په رزگاری بکات، ته نانهت نه گهر سه رجه می و تار خوین و واعیزه کانیش پیکه وه کوبینه وه و هه موو نه و شتانه ی بز روون بکه نه وه که پیویست بیت بز رزگار کردنی له گومرایي، نه و اهر بنی ناکام ده بیت، هه رچه ننده ش نه و ان پاداشتی نامؤزگاری و

رینماییه کانیان و ه‌رده گرن. چونکه نه و کهسه قابیلییه تی هیدایه تی لسی دامالراوه، بویه هیچ کارینک له گه‌لی دا سوودی ناییت.

پیم وایه دمه‌نی گشتیی ئیستای ئیمه نمونه‌یه کی سه‌روزیادی نه‌مه‌یه.

لی‌ره‌دا شتیک هه‌یه ده‌بی له پیش چاومانی دوور نه‌خه‌ینه‌وه، که بریتی به‌سه‌وه‌ی: خوای گه‌وره‌ی به‌دیینه‌ری هیدایه‌ت و گومرای، به‌پیی "ویستی مرؤف" هیدایه‌ت و گومرای به‌دی‌ده‌هینیت، هه‌رچه‌نده‌ش نه‌و ویسته شتیکی گونیه‌یی و ئیعتباری به‌سه‌وه‌ی که‌واته "به‌نده" داوای یه‌کیک له‌و دوانه‌ده‌کات و، "خواوه‌ند" یش که‌خواه‌ن وه‌سفی هه‌ردوو ناوی: "المادی" و "المضلل" هه‌ی هیدایه‌ت و گومرای به‌سه‌وه‌ی ده‌هینیت، بویه خودی "به‌نده" که‌به "ضال" واته "گومرا" داده‌نریت. هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌شه که‌له نویره‌کائمان دا و له‌کاتی خویندنی سووره‌تی "فاتیحه" دا ده‌لین:

﴿غیر المغضوب علیهم ولا الضالین﴾ (الفاتحة: ۷).

پینغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت:

"المغضوب علیهم": جووله‌که‌کانن.. "الضالین" یش: گاوره‌کانن^(۱).

جاله‌به‌ر نه‌وه‌ی باسه‌که‌گه‌یاندینه‌یه نه‌م شوینه، با که‌میگ له‌سه‌ر پله و واتاکانی هیدایه‌ت رابوه‌ستین نه‌وه‌کو به‌هه‌له‌لیی تی بگه‌ین.

په یوه نډی نیوان: قهدهر، ئیراده، هیدایهت

پیمان وایه "هیدایهت" به پئی باسه که مان دوو پله یان دوو جوړه:
یه که میان: نهو هیدایهت ته جه بری یه ی که به پئی خواسته کانی شهریه تی فیطری
له کار دایه.

دوو هه میان: نهو هیدایهت ته ی که ویستی مرؤفی ره چاو کردووه.

۱ - نهو هیدایهت ته ی که به پئی خواسته کانی شهریه تی فیطری له کار دایه.

هر بو نهو هر ښک کاتی به پئی یاسا کانی به دیهاتی روو ده کاته نهو تامانجه ی بزی
دیاری کراوه، به چه شنیکي "تجیاری" به ره و نهو تامانجه ده که ویته ری و ده روات.
راست تر وایه نهو ری برینه ناو بنین "راییچانی خوایی" (السوق الإلهی).

هر له یه که م ههنگاوی به دیهینانی مرؤفه وه و ئنجا گه شه کردنی له ره حمی دایک دا تا
ده بیت به زهروو، ئنجا کاتی که به ناو بهک له دوا ی یه کی قوناعه کانی ناو هله داتی
ده پریت و له هر یه که یان دا نالو گوړی تایه تی به سهر دا دیت .. هه موو نه مانه، به پئی
نهو راییچانه خوایی یه نه نجام ده درین. سهر جه می بوو نهو هرانی تریش به هه مان جوړن و
تیکرا به پئی سوود و بهر ژه وه نډی یه کانیان ده رۆن و نالو گوړیان به سهر دا دیت که
نهمهش له م رۆژگارانه مان دا لای هه موان ناشکرا و زانراوه.

خو هه رچه نده ماددی و سروشتی یه کان ناوی "عهریزه" یان "راییچانی سروشتی" یان
له م کاره ناوه، که چی جیهانی "ویجدان" یه که ده نگه له سهر نهو هی که نه مه راییچانیکی
خوایی یه.

له راستی دا "بهلگه ی هیدایهت" یه کی که له بهلگه کانی "تهو حید" و باب به تیکی
سهر به خو یه و، هه رچی به پئی نهو راییچانه خوایی و هیدایهت به په روه درگاری یه روو
ده دات، ده بیبه ستیته وه به "بوون" و "یه کتایی" خوی گه وره وه.

هه موو شتیك، هر له گه ردیله کانه وه تا ده گاته گه له ستیره کان بهم راییچانه
خوایی یه نهو که کانی نهو ستویان راده په رینن. واته هر له و نه لیکتو نانه ی که به ده وری
ناو کی گه ردیله دا ده سوور پینه وه تا ده گاته هه ساره و نه ستیره و گه له ستیره مه له وانه کانی

قه‌دهر له پروناکیی قورئان و سوننه‌ت‌دا

ناو بۆشایی ئاسمان، تیکرا به پینی ئەو نه‌خشه و پلانه دەرۆن و ده‌جوولینه‌وه که خوای گه‌وره بۆی کیشاون و، بی ئەوه‌ی به ئەندازه‌ی سه‌ری په‌نجه‌به‌ کیش لینی لابده‌ن، تی‌ده‌ کۆشن بگه‌نه ئەو ئامانجه‌..

م‌ریشک به‌سه‌ر هیلکه‌ که‌ی‌دا ک‌ر ده‌ که‌وێت و به‌ چاوه‌پروانی ته‌واو بوونی ماوه‌ی ک‌ر که‌وته‌ که‌یه‌وه ئارام له‌سه‌ر برسیتی و تینویتی و گه‌رمای زۆر ده‌گریت و شوینه‌ که‌ی خۆی به‌جی ناهیلیت! ئایا ئەم م‌ریشکه‌ ده‌زانیت هیلکه‌ کانی چی هه‌لده‌هین؟ یان بۆچی ئەم هه‌موو ئەرک و ماندوو بوونه هه‌لده‌گریت؟ له‌ کاتیک‌دا ده‌زانین که‌ دوا‌ی ئەوه‌ی جووجه‌له‌ کانی گه‌وره‌ ده‌بن، ده‌ریان‌ده‌ کات و نایه‌لیت ئەو دانانه‌ بچنه‌وه‌ و هه‌لتی بگرن که‌ خۆی ده‌یه‌وێت به‌ ده‌نووی هه‌لیان بگریت! وه‌لامی ئەم پ‌رسیارانه سه‌بارت به‌ ئیمه‌وه‌ پروونه، ئەویش بریتی‌یه‌ له‌وه‌ی که‌: خوای گه‌وره‌ پرووه‌و ئەو کارانه‌ راپینچی ده‌ کات و ده‌یداته‌ به‌ر.

پاشان جووجه‌له‌ی ناو هیلکه‌ هه‌ر ئەوه‌نده‌ی کاتی ئەوه‌ی دیت بیته‌ ده‌ره‌وه‌، به‌ ده‌نووی که‌ نه‌رم و ناسکه‌ که‌ی دیواری هیلکه‌ که‌ کون‌ده‌ کات و دیته‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ ناو ژیانیکی گه‌لتی فراوانتر له‌وه‌ی ناو هیلکه‌ که‌. ئایا له‌ کوپه‌ هه‌ستی کرد و چۆن زانیی که‌ ژیانیکی تری نوێ هه‌یه‌ تا هه‌موو هه‌ولیکی خۆی خسته‌ کار له‌ناو هیلکه‌ که‌ بیته‌ ده‌ره‌وه‌ و به‌و ژیانه‌ نوێ‌یه‌ به‌هه‌ر مه‌ند بیت؟

هه‌روه‌ها منال که‌ تازه له‌ دایک‌ ده‌بیت، خۆی ده‌نووسینیت به‌ سنگی دایکیه‌وه‌ تا کو مه‌مکه‌ کانی بمزیت! ئە‌ی ئایا ک‌ئ سنگی ئەو دایکه‌ی له‌ شیرێ پوخت و خاوین بۆ پ‌ر کرد؟ پاشان رینمایی ئەو مناله‌ی کرد که‌ شیر له‌و مه‌مکانه‌ دایه‌؟ ک‌ئ مناله‌ که‌ی فی‌ری مه‌مک‌م‌زین کرد؟! وه‌لامی ئەمانه‌ و پ‌رسیاره‌ کانی تری هاوچه‌ش‌نیان ته‌نها ئەو تاقانه‌ وه‌لامه‌یه‌ که‌: هه‌موو ئەوانه‌ به‌ راپینچانی خوایی پروو ده‌ده‌ن.

قورئانی پ‌رۆز له‌ زۆر شوینی‌دا ئەم راپینچانه‌ خوایی‌به‌مان ده‌خاته‌وه‌ یاد، ئەم ئایه‌تانه‌ی - بۆ ئمونه‌ - لێ باس ده‌که‌ین:

أ - ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ (النحل: ٦٨).

به‌لێ، هه‌نگ به‌م چه‌شنه‌ رینمایی و فی‌ر کردن و هیدایه‌ته‌ فی‌ری دروستکردنی هه‌نگوین بووه‌. چونکه‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمان بۆ هه‌نگ ده‌رده‌ کات که‌ له‌ چیاکان‌دا و له‌ناو دره‌خته‌کان‌دا خانه‌ و لانه‌ بۆ خویان بنیات بنین. هه‌نگ له‌م فه‌رمان و رینمایی‌یه‌ خوایی‌یه‌وه‌ فی‌ری دروستکردنی شانه‌ی هه‌نگوین ده‌بیت. خۆ ئەو ئەندازیاری‌یه‌ی که‌

هيندهى يې نه چوو ميرووله كانى نهو شاره ميرووله يهى كه په كيكيان لى ون بووه،
روويان كرده شاره ميرووله كهى تر و به سهر چيلكه يه كهوه كه له سهر چاله كه
داترابوو، همموويان پهرينه وه نهو بهر و هيرشيان كرده سهر شاره ميرووله كهى تر!
ئايا كنى هه والى بهم شاره ميرووله يه دا كه په كيكيان ديار نى يه و له شاره
ميرووله كهى تر دايه؟

پسپوره كان بهم جوړه ي خواره وه نه م مهسه له يه ليك دهده نه وه، ده لى ن:

نهو ميرووله يهى كه خرايه شاره ميرووله كهى تره وه، به چه شينكى په نهان و له رېنى
دروست كردنى چه ند شه پولىكى كارؤ موگناتيسى و به چه ند ئيحدائيه يه كى
ديارى كراو، هاوړنيكانى خوى لهو به سهره اتانه ناگادار كرووه ته وه كه هاتوونه ته
رېنى. جا دواى نه م گفغو و گزويهى كه زور به په نهانى له نيوان خوى و هاوړنيكانى دا
رووى دا، داواى لى كردن يېن به هانا يه وه و رزگارى بكهن، بويه نهو انيش هيرشيان بؤ
سهر شاره ميرووله كهى تر بردا!

كه وا ته ميرووله ده دويت و قسه ده كات. خواى گهوره ش "حه زره تى سوله مان" ي -
دروودى له سهر بيت - شاره زاي زمانى ميرووله كردبوو، بويه - وه ك ئايه ته كه
فهرموويه تى - زه رده خه نه يه ك روخسارى پيرؤزى نهوى گه شانده وه و، رووى كرده
په روه رديگارى و، بهو پهرى گهرمو گورى شو كرى نه م نيمه ته مه زنه ي پيشكش كرد!
ميرووله سيسته ميكي كؤمه لايه تى يان هه يه كه له رزئى كؤمارى ده چيئت، چونكه
هه موويان بؤ كؤ كرده وهى خوراك له شاره كه يان دا ماندوو ده بن و تى ده كؤشن.
ته نانه ت يه ك ميرووله ي ته مه بل يا خود كه مته رخمه شيان تيدا نى يه. خو نه گهر كؤلى
ههر كاميكيان قورس بيت، بانگ له هاوه له كانى ده كات و نهو انيش هاو كارى ده كه ن
له گواسته وهى خوارده كه دا بؤ ناو شاره كه يان. به دريؤ ابي هاو ين ميرووله كان له
كار و كؤششى سهرو مردان، به لام له وه رزى زستان دا دهر گاكان داده خه ن و خورا كه
پاشه كهوت كراوه كه يان سهروز ياده. هه ندى جار ده نكه دانه ويژه پاشه كهوت كراوه كان
ته ر ده بن يان شنى ده گرن و پيويست ده كات بخريته بهر خور، خو دواى
وشك بوونه و شيان جاريكى تر ده يانگويژ نه وه بؤ ناو شاره كه يان. هه ندى جارى تر
به شيك لهو دانه ويلا نه چه كه ره ده كه ن و سهوز ده بن، يه كسه ر ميرووله كان ده يكه ن به
دوو كه رته وه، خو گهر ههر كام لهو كه رتانه ش سهوز بيته وه، يه كسه ر نهو يش دوو
كه رت ده كه نه وه! بهم جوړه له چوار چيوه ي سوو دوه رگرتن دا پاريز گارى لهو ده نكه
دانه ويژه پاشه كهوت كراوا نه يان ده كه ن، چونكه نهو ده نكانه ي كه سهوز ده بن و ده روين
تازه نهوان سوودى لى نابيين!

ئایا کئی هه‌موو ئەمانه‌ی فیری میرووله کرد؟ کئی ئەم مه‌سه‌له ورد و تیکه‌ل و پیکه‌لانه‌ی فیر کردن له کاتیک‌دا که جه‌سته‌ی میرووله له بارستایی هیزی "حافیظه"‌ی ناو می‌شکی ئیمه بچووک تره؟

حه‌زهرتی ئەبوو هوره‌یره - خوالیی رازی بێت - ده‌فه‌رموی: له پیغه‌مه‌رم ﷺ بیست ده‌یفه‌رموو: (جاریکیان میرووله‌یه‌ک‌یه‌کیک له پیغه‌مه‌رانی گه‌ست، ئەویش فه‌رمانی‌دا شاره‌ میرووله‌که‌یان سووتاند، یه‌کسه‌ر خوای گه‌وره‌ وه‌حیی بۆ نارد که: نه‌ته‌وه‌یه‌کت سووتاند ته‌سیحاتی خویان ده‌کرد)^(۱).

به‌ئێ، هه‌روه‌ک له به‌ر چاودایه‌، میرووله نه‌ته‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆن و به‌ زمانیک‌ که ئیمه‌ لێی حالێ نایین، ته‌سیحاتی بۆ خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ن.

له‌ رېوایه‌تیک‌ی حاکم‌دا پیغه‌مه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (جاریکیان یه‌کیک له پیغه‌مه‌هران - علیهم‌السلام - رۆشته‌ ده‌روه‌ی شار بۆ نوێژه‌بارانه‌، میرووله‌یه‌کی بینی ده‌ست و قاچه‌کانی به‌ره‌و ئاسمان به‌رز کردبووه‌وه‌، یه‌کسه‌ر به‌ خه‌لکه‌که‌ی فه‌رموو: بگه‌رینه‌ دواوه‌! چونکه‌ له‌ به‌ر ئەو میرووله‌یه‌ و‌ا‌ خوای گه‌وره‌ هات به‌ هاناته‌وه‌ و‌ دوعای گیرا کردن)^(۲)!

که‌واته‌ میرووله‌ به‌ راپینچان و ئیله‌مامی خوایی هه‌موو ئەو کارانه‌ ئه‌نجام ده‌دات. ج - قورئانی پیرۆز سه‌رنجی ئیمه‌ بۆ پرووی "ئیجباری قه‌ده‌ر" و بۆ لای ئەه‌وش که‌ زینده‌وه‌ران چه‌ند نه‌ته‌وه‌یه‌کی وه‌ک ئیمه‌ن، راده‌ کیشیت:

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ إِلَّا أَمَّمْ آمَنَّاكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكُتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (الأنعام: ۳۸).

ئەبوو داوود ئەم فه‌رموو ده‌یه‌ له پیغه‌مه‌ره‌وه ﷺ رېوایه‌ت ده‌کات که فه‌رمویه‌تی: (ئه‌گه‌ر سه‌گ نه‌ته‌وه‌یه‌ک نه‌بوو نایه‌ له نه‌ته‌وه‌کان، فه‌رمام به‌ کوشتنی هه‌موویان ده‌دا، به‌لام ته‌نها ره‌شه‌ درنده‌کانیان بکوژن)^(۳).

زانایان به‌ کۆتایی پێهاتی وه‌چه‌ی ئەو جوژه‌ قه‌له‌ره‌شانه‌ نیکه‌ران بوون که‌ له‌ تورکیادا پێی ده‌وتریت: (Kelaynaklar) چونکه‌ هه‌موو بوونه‌وه‌ریک‌ له‌ راگیرکردنی هاوسه‌نگیی ژینگه‌دا باریکی دیاری کراوی هه‌یه‌. خۆ نه‌مانی وه‌چه‌ی ئەو چه‌شنه‌ قه‌له‌ره‌شش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که‌ که‌لینیک‌ که‌و تیبته‌ ئەو هاوسه‌نگی یه‌وه‌! ئایا کئی هه‌موو

(۱) رواه البخاري: الجهاد ۱۵۳.

(۲) المستدرک: ۳۲۵/۱ قال الحاکم: هذا صحيح الإسناد و لم يخرجاه و وافقه الذهبي.

(۳) الدررمي: الصيد ۳.

بوونه‌وهرنکی فیږ کردووه که جینی خوئی له راگیر کردنی هاوسه‌نگی ژینگه‌دا بدوژیته‌وه؟

نیمه بهم مه‌سه‌له‌یه ده‌لین: "هیدایه‌تی جه‌بری" یان نه‌و هیدایه‌ته‌ی که به‌پنی خواسته‌کانی شه‌ریعه‌تی فی‌طری کار ده‌کات. هه‌روه‌ها له‌م گو‌شه‌یه‌وه هه‌لیان‌ده‌سه‌نگین.

۲ - نه‌و هیدایه‌ته‌ی که ویستی مرؤف ره‌چاو ده‌کات.

خوای گه‌وره به ناردنی چه‌ندین هزکاری هیدایه‌ت و رینمایی، خه‌لکی هیدایه‌ت ده‌دات. نجا هه‌روه‌هک پیغه‌مه‌ران - دروودیان له‌سه‌ر بی‌ت - هزکاری هیدایه‌ت دانی خه‌لکین، کتیبه نازل کراوه کانیش هزکاریکی تری نه‌و هیدایه‌ته‌ن. هه‌روه‌ها نه‌و که سانه‌ش که له پیناری ته‌بلیغ و رینمایی داتیه‌ده کوشن، چه‌ند هزکاریکن بو هیدایه‌ت، بهم و اتا و مه‌به‌سته.

ده‌بنی بیش‌زاین که هه‌ر چه‌ند خوای گه‌وره گه‌لسی هزکاری هیدایه‌تی ناردووه، که چی زور له خه‌لکی ناکات که نه‌م هزکارانه وه‌برگرن، واته ناچار یان ناکات له رینی نه‌م هزکارانه‌وه نیمان به‌ینن. هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌شه که هه‌ندئ جار که‌سی وا بووه هه‌ر چه‌ند له‌ناو خاو‌خیزانی پیغه‌مه‌رانیش دا ژیاوه که چی رینی هیدایه‌تی نه‌گرتووه‌ته به‌ر، یان نه‌یاری "هیدایه‌ت" بووه! هه‌ندئ جاری تریش له کوشکی فیرعه‌ون‌دا "نیمان‌داری نالی فیرعه‌ون" و "ناسیا" په‌روه‌ده بوون و رینی هیدایه‌تیان گرتووه‌ته به‌ر! چونکه نه‌م جوړه هیدایه‌ته ویستی مرؤفی تیدا ره‌چاو ده‌کریت. نه‌وه‌تا خوای گه‌وره هه‌موو هزکاره‌کانی هیدایه‌ت به‌دی‌ده‌هینیت، به‌لام به‌دیپه‌نانی خودی "هیدایه‌ت" ده‌به‌ستیه‌وه به "ویست" ی خودی مرؤفه‌که‌وه، نه‌و ویسته‌ی که ماهیه‌ته‌که‌ی نازانریت و شتیکی نیسی‌یه، به‌لام مه‌رجیکی عادی‌یه بو به‌دیپه‌نانی نه‌و هیدایه‌ته.

قورنانی پیروز له‌م جوړه هیدایه‌ته‌ی به زوری تیدا باس کراوه، لی‌ره‌دا یه‌که‌دوانیکیان ده‌هینن:

۱ - ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ

الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (نص: ۱۷).

واته: "هیدایه‌ت" به‌قهومی نه‌موود گه‌یشت، که چه‌زهره‌تی صالح بووه - دروودی له‌سه‌ر بی‌ت - که چی نه‌وان، به ویستی خرابی خو‌یان، گو‌م‌رابی یان پنی باشتر بوو، بویه به "له‌خوبایی بوون" و "فی‌ز و ده‌مار" هوه‌پشتیان له هیدایه‌ت هه‌لکرد و لینی هه‌لگه‌رانه‌وه، تا گرفتاری دوزه‌خ و سزای سه‌ختی کردن.

۲ - خوای گه‌وره گهلنی پیغه‌مبه‌ری بۆ لای خهلکی نار‌دووه، تا‌کو بیانوو بۆ‌ئو که‌سانه دروست نه‌ییت که به ویستی خو‌یان له ری لاده‌دن و گو‌مرا ده‌بن:

﴿رُسُلًا مُّشْرِينَ وَمَنْدِرِينَ لَّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۵).

که‌واته ئه‌وانه‌ی ری‌یان ون کردووه هیچ به‌هانه و بیانوویه کیان بۆ گو‌مرا‌یی به‌که‌یان به‌ده‌سته‌وه نی‌یه، چونکه یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک پیغه‌مبه‌ران - علیهم‌السلام - ره‌وانه کراون و ئه‌وانیش به‌ پروونی و دره‌خشاننی حه‌قیقه‌ته‌کانیان به‌ خهلکی را‌گه‌یان‌دوووه و ئه‌نجامی ناهه‌مواری کرده‌وه خرابه‌کانیان بۆ پروون کردوونه‌ته‌وه، هه‌روه‌ک چله‌پۆیه‌ی ئه‌و که‌مالا‌تانه‌شیان بۆ باس کردوون که مرؤف له ری‌ی کرده‌وه چا‌که‌کانه‌وه پی‌یان ده‌گات:

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر: ۲۴).

به‌لنی، هه‌رچی نه‌ته‌وه هه‌یه پیغه‌مبه‌ری مژده‌ده‌ر و ترسینه‌ریان بۆ ره‌وانه کراوه، که ئه‌وانیش حه‌قیقه‌ته‌کانیان به‌و نه‌ته‌وانه را‌گه‌یان‌دوووه. خوای گه‌وره‌ش هیدایه‌تی بۆ ئه‌وانه به‌دی‌هیناوه که به ویستی خو‌یان گو‌ی‌یست و گو‌ی‌رایه‌لی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه بوون. خو ئه‌وانه‌ش که گو‌مرا‌یی‌یان پی‌ی باشت‌ر بووه، ئه‌واله‌و گو‌مرا‌یی‌یه‌دا ما‌ونه‌ته‌وه که خوای گه‌وره ویستویه‌تی تیای‌دا بن.

﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (الإسراء: ۱۵).

به‌لنی، خوای گه‌وره گهلنی پیغه‌مبه‌ری ره‌وانه کردووه، تا‌کو ری‌ی به‌هانه و پر‌ویانوو بۆ که‌س نه‌می‌نیه‌ته‌وه. ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ش - درو‌دیان له‌سه‌ر بی‌ت - بۆ نه‌ته‌وه‌کانیان بوون به‌ ری‌پیشانده‌ر و ری‌نگایان بۆ پروون کردوونه‌ته‌وه. به‌شی نه‌ته‌وه‌ی ئیمه‌ش له‌م ری‌نمایه‌یه‌دا: خو‌ری تاسمانی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و سه‌رداری پیغه‌مبه‌ران و سه‌روه‌رمان هه‌ززه‌تی محمه‌ ﷺ. بۆیه هه‌ر گیز او هه‌ر گیز هیچ به‌هانه و بیانوویه کمان له‌ به‌رده‌م خوای گه‌وره‌دا به‌ده‌سته‌وه نی‌یه، چونکه ده‌نگی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بیستین و هه‌ست به‌ هه‌ناسه‌ی پی‌رۆزی ده‌که‌ین، به‌هه‌مان جو‌ر ئایه‌ته‌مه‌زنه‌کانی قورئانی پی‌رۆزیش رۆحه‌کا‌ئمان رووناک ده‌که‌نه‌وه و به‌رده‌وام و یجدا‌ئمان به‌خه‌به‌ر دینن.

جگه له‌مانه‌ش خوای گه‌وره به‌فه‌زل و که‌ره‌می خو‌ی "سه‌ری هه‌موو سه‌د سالی‌نک که‌سێک بۆ ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه ده‌نی‌ریت که کاروباری ئایینه‌که‌یان بۆ نو‌ی بکاته‌وه" ^(۱) و

دهروونه كاښان له چلك و چهپه تي پاكژ بكات و مروفي هممو سرده ميك به هؤى نمو نوپكارانه وه ژباني ثابيني خزيان نوي بكنه وه و ژباني به بهردا بپوژينه وه. خواى گه وړه هممو نه مانه له گهل مروفا ده كات، كه چي هيشتا سهرباري نه مانه ش همر ويستي مروفا ره چاو ده كات.. واته همر چهند خواى گه وړه خؤى به ديه پنه سري هيدايت و هؤكاره كاني هيدايت ته، كه چي هيدايت داني "به نده" ي به ستووه ته وه به داوا كړدني به نده كه خؤيه وه. كه واته لسيره دا به هيچ جزريك "هيدايتي ئيجباري" له گورئ داني په.

هه ندي جاري تريس خواى گه وړه راسته و خؤ هيدايت و گومرايي به دى ده هينيت و قابلييهت و نه هلييهت ي نمو كه سانه ره چاو ده كات:

نه وه تا خواى گه وړه پينغه مبه ره خؤشه ويسته كه ي ﷺ ره وانه ده كات، ئنجا پينغه مبه ره ﷺ ثابينه كه ي به "حه زره تي نه بوو به كر" راده گه به نيت، په كسر نه وپش بي دوا كه وتن و بي نه وه ي به هه له دا بچيت، ئيمان ده هينيت و دلي به نووري نم ئيمانه رووناك ده بيته وه و بو سر لو تكه ي "صيد ديقيهت" سر ده كه وپت ..

هه ووه ها خواى گه وړه پينغه مبه ره خؤشه ويسته كه ي ﷺ ره وانه ده كات، كه چي نم جاره "نه بوو جهل" روو به رووي ده بيته وه و، خواى گه وړه ش سه بارهت به و "گومرايي" به دى ده هينيت. چونكه به زانستي نه زه لبي خؤى ده زانيت كه: نه بوو جهل نه هلييهت ي هيدايتي تيدا ني په، نه وپش به كرداره گومرايي به كاني خؤى ته صديقي نم حوكمه ده كات و كوفر و بي نه زانيني خؤى روژ به روژ زياد ده كات و پتر ده كه وپته خواره وه تا له غزاي به دردا له خوئني خؤى دا ده گه وزيت^(۱).

۳ - قورثاني پروز له بهك ثابته دا هه ردو و جزره كه ي "هيدايت" كو ده كاته وه و سه رنجيان بو لا راده كي شيت:

﴿وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ (يونس: ۲۵).

خواى گه وړه له ربي چنده ها هؤكارى جزوا و جزوه وه خه لكى بو لاي هيدايت و ربي راست بانگ ده كات، به لام هيدايت ده به ستيته وه به ويستي خؤيه وه، نه وه ي خؤى ويستي له سه سري بيت هيدايتي بدات، ديدات و.. بيه وپت همر كه سينكيش گومرا بكات، ده بكات. ته نها لايه نيكي بچووك له مه سه له كه دا بو مروفا ده گه رپته وه، نه وپش له وه دايه كه نه گه به دم بانگه وازه كه ي خواى گه وړه وه روژت و هه ولى دا سوود له

چهند پرسیار و وه‌لامیك له باره‌ی "قه‌دور" هوه

پرسیاری یه‌که‌م:

مه‌به‌ست چی‌یه‌له: ﴿الستُ برتکم قالوا بلی﴾ دا؟
وه‌لام:

ئهم وشانه به‌شیکن له‌و عهد و په‌مانه‌ی که به‌دیهننر له به‌دیهننراوان، به‌تابه‌تی له مرؤفی وهر گرتوو. چونکه وه‌لامی ﴿بلی﴾ به‌رامهر به‌پرسیاری: ﴿الستُ برتکم﴾ بووه.

ئهم مه‌سه‌له‌یه دوو رووی هه‌یه:

یه‌که‌م: ئهم پرسیاره له‌کنی و چون کراوه؟

دووهمه‌م: چ کاتیك کراوه؟

ده‌توانریت ئهم تیبینی‌بانه‌ی خواره‌وه سه‌بارت به‌رووی یه‌که‌م پینش چاو بخرین:

أ - ئهمه پرسیار و وه‌لام و په‌مانیکه له ماهیه‌تیکی "نه‌کوبنی" داو، کاتی ئهم په‌مانه له مرؤف وهر گراوه که هینشا هیچ نه‌بووه و نه‌هاتووته "وجوود". وه‌لامدانه‌وه‌شی به ﴿بلی﴾ له به‌رامهر ئهو فرمانه‌ی خواوه‌نده‌وه بووه که بز "هینانه وجوودی" ئهم ده‌ری کردوو.

ب - کاتی مرؤف که له جیهانی "گهر‌دیله‌کان" به‌لکو له جیهانی جوزئیاتی گهر‌دیله‌کان دا بووه، په‌روه‌دگاری هه‌موو جیهانه‌کان که هه‌موو شتیك به‌ره‌و که‌مال ده‌بات ئهم گهر‌دیلانه‌شی داوه‌ته به‌ر و شه‌وقی داونه‌تی که ببن به‌مرؤف. ئهم‌مه‌ش وهر گرتنی عهد و په‌مانه‌که‌یه.

واته ئهو عهد و په‌مانه کۆلتانیکه له ئه‌ستۆی گهر‌دیله‌که زۆر له سه‌رووی وزه و توانای خۆیه‌وه‌یه. وتی: ﴿بلی﴾ پینش له به‌رامهر ته‌کلیف لئی کردنی په‌روه‌دگاره‌وه بووه به‌ئيجاد کردن و هینانه‌دی ئهو گهر‌دیله‌یه.

جا ئهم پرسیار و وه‌لام و ته‌کلیف و قبووله‌ی که له‌سه‌ر ئهم شیوه‌یه بووه، وه‌ک دياره، له شکل و شیوه‌ی قسه و گفت و گۆدا نه‌بووه، بۆیه به‌شیک له تفسیرنوسان وه‌ک "ئیتیعاره‌ی ته‌مثیلی" روانیویه‌ته ئهم گفت و گۆیه. واته وه‌ک بلیتی (ئاوا و ترا و به‌و

جۆره‌ش وه‌لام درایه‌وه^(۱). ههر به‌ممش ئهم گف‌تو گۆیه به‌های یاسایی خۆی به‌ده‌ست هینا، ده‌نا په‌مانیک نی‌یه که به‌قسه و گف‌تو گۆی روون و ناشکراوه‌ر گه‌را بیت. له راستی دا گه‌یشتن به‌م حوکمه، بی گۆی دانه سه‌یر کردنی پیرستی گوف‌تار و وه‌لامی په‌روه‌ردگاری عالهمیان که هزار و یه‌ک گوف‌تار و وه‌لامی هه‌یه، ههر گیز له هه‌له به‌ده‌ر نایبت. پشت به‌خوا ئه‌مه له شوینی خۆی دا باس ده‌که‌ین.

ج - ئهم جۆره داوا کردنه‌ی په‌روه‌ردگار له مرۆف بو: "دان پیدانان" و "په‌مان لسی وهر گرتن" ی - له راستی دا - بریتی به‌له‌وه‌ی که مرۆف خۆی بناسیت و بزانیت غه‌یری خۆی له مه‌سه‌له‌ی ئه‌ودا هه‌یه و ته‌نها خۆی نی‌یه. هه‌روه‌ها بریتی به‌له: ناسینی "نه‌فس" و نموونه هینانه‌وه‌یه بو حه‌قیقه‌تی: "مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ"^(۲). به‌وه‌ی که ئاوینه‌ی ماهیه‌تی مرۆف ده‌خاته به‌ر چاو، به‌ممش ده‌بیت به‌شایه‌ت له‌سه‌ر ئه‌و حه‌قیقه‌ته جۆراو جۆرانه‌ی که له‌سه‌ر ئاوینه‌ی هه‌ست و شعووری دا ده‌رده‌که‌ون و، پاشان را گه‌یاندننی ئهم شایه‌تی به‌یه. ده‌بی بیشزانین که تیگه‌بشتنی ئهم ئیجاب و قبوول و یادخستنه‌وه و بیدار کردنه‌وه‌یه ئاسان نی‌یه و له‌وانه‌یه له‌و جۆره شتانه بیت که پیوستیان به بیدار کردنه‌وه‌ی زۆر هه‌یه تا کو مرۆف لییان تی بگات، ئالیزه‌وه‌یه گرنگی "رینمایی" ده‌رده‌که‌ویت.

ئه‌مانه‌تی "نه‌فس" یان "من"^(۳) بو ئه‌وه به‌ مرۆف دراوه که خوای گه‌وره‌ی پی بناسیت و دان به "بوون" ی دا بنیت. له راستی دا ئامانجی بوونی مرۆف ته‌نها ئهم زانین و دان پیدانانه‌یه! هدر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که مرۆف به "بوون" ی خۆی ده‌بیت به‌ به‌لگه له‌سه‌ر "بوونی خوای گه‌وره" و، به "سیفه‌ته جوزه‌ی" یه کانیشی ده‌بیت به‌ به‌لگه له‌سه‌ر سامان و ده‌وله‌مه‌ندی ره‌های خواوه‌ند و، به "کۆله‌واری" و "هه‌ژاری" یه که‌شی ده‌بیت به‌ به‌لگه له‌سه‌ر توانست و چاکه کاری به‌کانی خوای گه‌وره. جا ئهم چاکه و به‌خششه له پیش دا خواوه‌ند به‌فه‌زلی خۆی به‌ مرۆفی ده‌به‌خشیت، ئنجا ئه‌و زانین و

(۱) نیستیاره‌ی ته‌سینی له ره‌وانیژی زمانی عه‌ره‌بی دا به‌و جۆره ده‌سته‌واژه مه‌جازی‌یا نه‌ده‌وترت که له‌به‌ر نیشانه و هۆیه‌کی تایه‌تی له واتایه‌کی تری جگه له واتا راسته‌قینه که‌یان دا به‌کاره‌یزان و، زیاتر ئه‌و په‌ندانه ده‌گرته‌وه که له‌ناو خه‌لکی دا ده‌ماو ده‌میان پی ده‌کرت. وه‌ک ئه‌وه‌ی که ده‌لین: (به‌یه‌ک ده‌ست چه‌له‌ لسی نادرت!) (وه‌ر گیز)

(۲) کشف الخفا: ۳۴۳/۲. پروانه په‌راویزی ژماره (۱) لاپه‌ره (۴۹). (وه‌ر گیز)

(۳) مه‌به‌ست به "من" لیزه‌دا خود(ذات) ی مرۆفه، به‌و واتایه‌ی کا مامۆسنا نوری له کینی (من) دا لیکتی داوه‌ته‌وه. (وه‌ر گیز)

ههست كردنهى كه نهنجامى ئەم په كهه بهخششهى خواوهندن - له راستى دا -
 راگهياندن و داننانيكه له لايهن مرؤفهوه به ههست كردنى به بوونى خواى گهوره كاتنى
 سهبرى ههموو بوونههريك ده كات و، داننانيشه به نوورى خواى گهوره له ههموو
 پرووناكى يهكدا. ئەمەش واتاى پهيمانى ﴿الست﴾ و ﴿بلى﴾ يه.

جا ئەم پهيمانه: ئيجاب و قبوولينكه و، ئەنجامى زانينى و اتاكانى ئەو كتيبه مەزنهيه كه
 توانست و ويستى خواى گهوره نووسيويانه و، پهى بردنه به نهينى به كانى ناو دپبرى
 رووداوه كان.

د - دهبنى ئەم پهيمان و پرسيار و وهلامه به پينى شتانى جيسمانى (ماددى)
 ههله نه سهنگينرين و مرؤف لهو رووهو لىنى تى نه گات، چونكه خواى گهوره به پينى
 ماهيه تى ههموو يه كيك له بهديهاتووانى فهركان بۆ يهك به يه كيان درده كات و، گوئى
 له دهنگى ههموويان ده گرئت و، ئاگاي لىيانه و، ههريه كه شيان به پينى جينى و شوينى
 خوڤيان ده چيئت به ده ميانهوه و خواسته كانيان بۆ دههينتهدى. خو ئە گەر بمانهويت به
 زاراوه كانى "زانستى كهلام" ئەمه دهر برين، ده ليين: خواى گهوره ههروهك تى ده گات
 له ههموو ئەو گوفتارانهى كه مرؤف به له هجه و زمانه جياجيا و تهعبيره
 جزراو جزوره كانيان ده ليين، به ههمان جزور له گوفتارى ههموو بهديهاتوو به كى
 تى ده گات و ده زانينت چى ده لىت.. له ههمان كاتيش دا به چهندهها زمانى جياجيا و
 له هجهى جزراو جزور فهركان بۆ درده كات و حقيقه ته كانيان تى ده گهيه نيت و
 راستى مرؤف و گهردوونيان بۆ روون ده كاتهوه و، گوفتارى بهديهاتووانى
 وهرده گرئت و عههد و پهيمانيان له گهله دا ده به ستيت، به چه شنيك كه روونكر دنهوه
 "گوفتارى" يه كانى خواوهند ته نها له ناو دهستهواژهى "كهلامى له فظى" دا ده مينتهوه.
 پاشان جزوره كانى گفتم و گوئى خواى گهوره ههه له ئيلهامى زيندهوهه رانهوه تا ده گاته
 ئيلهامى مهلائيكهت، ههموويان چهنده جزور يكن له گوفتارى خواى گهوره كه نهوئيش
 يه كيكه له درهوشانهوه كانى "كهلامى نهفسى"^(۱).

(۱) بۆ ئينگيشتن له واتاى: "كهلامى له فظى" و "كهلامى نهفسى" به پينى ليكدا نهوهى زانستى كهلامى تههلى
 سوننهت و جه ماعت، ده ليين: به ئيجامى نهتهوهى ئيسلام و تهواتور له پينغه مهرانهوه - درووديان له سهه
 نيئت - چه سپاوه كه خواى گهوره "دهدويت". خو مه حاليشه بدويت گهه خواوهنى سيفهنى "كهلام" نه نيئت.
 كهلاميش - سه بارهت به خواى گهورهوه - دوو واتاى سههه كيبى ههيه: به كه ميان تهويه كه پينى دهوتر نيئت:
 "كهلامى نهفسى". كه ئەو سيفه تبه ههه له نهزه له وه زاتى خواى گهوره ههيه تى و به جزور يكه گوخواوه بۆ
 تهوهى فهركان و نههيه كانى خواوهنديان پين ئاراسته بكر نيئت بۆ كه ساني تر و، له رينى وشه و
 دهستهواژه كانهوه دهر دبررين و، بريئى به له راستى يه كى جياوازه له راستى "زانست" و "ويست" ي خواى

نهم جوړه گوفتاره‌ی خوای گه‌وره له باز نه‌یه کی به کجار فراوان دا له کار دایه، هر لمو واریداتانه‌ی که دینه ناو دل‌ی مرؤفه‌وه تاده گاته جیهانی مه‌لائیکه‌ت. نه‌وه‌نده هه‌یه هه‌ریه‌ک له‌مو باز نانه له "وه‌رگرتن و به‌خشین" ی نه‌وه گوفتاره‌دا چو‌نیتی به کی تایه‌نیتی هه‌یه که جیا به له هی نه‌وانی تر. بویه ناتوانزی بزانی‌ت چی دینه ناو باز نه‌یه کی دیاری کراو، هه‌روه‌ها چی تر له باز نه‌یه کی تره‌وه ده‌ره‌چی‌ت.

له راستی دا نیددیعاکردنی نه‌وه‌ی که: "ئیمه ده‌توانین له هه‌موو شتیک تی بگه‌ین" هه‌له‌یه کی گه‌وره‌یه! چونکه ئیستا له‌م سه‌رده‌مه‌دا هه‌ستمان کردوه که نه‌وه شتانه‌ی ده‌یان زانین و په‌ی‌یان یی ده‌به‌ین چه‌ند دانه‌یه کی که‌من له نیوان ملیؤنیک شت‌دا که هیچیان له باره‌وه نازانین. هر به هه‌مان نه‌ندازش ده‌توانین شتان ببینین. نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که نه‌وه جیهانه‌ی ده‌ببینین و هه‌ستی یی ده‌که‌ین هر به هیچ دانانریت له‌چاو نه‌وه شتانه‌ی که نایان‌ببینین و هه‌ستیان یی ناکه‌ین!

خو‌گفت و گوی په‌روه‌دگاری جیهانه‌کان له گه‌ل گه‌ردیله‌کان‌دا و فه‌رمان ده‌رکردنی بو‌نظام و سیسته‌مه‌کان و پیکه‌ینان و هه‌له‌وه‌شانه‌وه‌ی شتان له لایه‌ن نه‌وه خوا‌وه‌نده‌وه، له چه‌ند دوری به کی به‌رز و بلندی نه‌وتودا جی به‌جی ده‌کرین که له ته‌رازوه به‌جوو که کانی ئیمه‌دا جی‌یان نایته‌وه.

خوای گه‌وره په‌یمان له گه‌ردیله‌کان و، جوزئییات و، خانه‌کان و، جیهانی گه‌ردیله و.. له ره‌می دایک‌دا و له سه‌رده‌می منالی‌دا، وه‌رده‌گریت. ئیمه هر‌گیز ناتوانین به ته‌رازوه کانی خو‌مان نه‌وه شتانه به روونی لیک‌ده‌ینه‌وه و هه‌لیان به‌سنگینین به تایه‌ت گه‌ر نه‌وه گوفتاره رو‌به‌رووه له گه‌ل رو‌حی مرؤف و نه‌وه و بجدانه‌دا بیست که له‌وه رو‌حه‌دایه.

رو‌ح (گیان) ی مرؤف خوا‌وه‌نی و جوو‌دیک‌ی سه‌ره‌خویه، چونکه نه‌مه زور به روونی له‌م سه‌رده‌می ئیستا‌دا چه‌سپاوه، به چه‌شونیک که بواری مونا‌قه‌ش‌ه‌ی تیدا نه‌ماوه. چونکه لقه جو‌راو جوړه کانی زانستی پاراسایکۆلۆجی که ده‌ورانده‌وری جیهانی زانستیان داوه وای له‌م بابه‌ته کردوه که چه‌زی مرؤف بو‌زانینی رو‌ح و بوون و

گه‌وره و، سیفه‌تیک‌ی نه‌زه‌له‌به. به‌لام "که‌لامی لفظی" نه‌وه‌دنگ و وشه و پیتانمن که نه‌وه گوفتاره‌ی خوای گه‌وره‌یان یی ده‌ره‌هریت و خوا‌وه‌ند له "له‌وحی محفوظ" و سه‌زه‌تی جی‌ریل و هر کس و شتیکی تری غه‌بری خو‌ی‌دا به‌دی‌ده‌نیت. که نه‌معیان به‌دیها‌تووه و نه‌زه‌لی نی‌به و، به زاتی خوای گه‌وره‌ش‌ه‌وه به‌ندنی‌به. بروه‌انه: (کبری الیقینیات الکونیه) نووسینی: (دکتور محمد سعید رمضان البوطی) ص ۱۳۳-۱۳۶ الطبعة الثالثة. (وه‌رگېر)

کارمندی و ثاوات و ناره زووه کانی رۇح بهه ژنیئت. تهنانهت هیچ زانستگه یهک و کۆرینکی چینه پیشکه و تووه کان نه ماوه که له باره یه وه نه دوین. جا له بهر نه وه ی له شوینکی تر دا له باره ی "رۇح" وه دو اوین نه و الیره دا هر هینده ی لئی ده دوین که په یوه ندیی به باسه که ی نیستامانه وه بیئت.

ئیمه هر گیز بهم تهر ازووانه ی که بو تینگه یشتن و تینگه یانندن ههمانه، ناتوانین لهو نیجاب و قبوله تی بگه ین که په یوه ندیی بهو عهده و په مانه وه هه یه، لهو رووه وه که په مانیکه له گه ل رۇح دا به ستراره، چونکه رۇح پیش جهسته ی مرؤف بهدی هینراوه. له لایه کی تریشه وه ماهیه تی رۇح له سه رووی کاته وه یه. چونکه قسه کردنی رۇح وه کو نه و قسه و ههست کردانه وایه که له خه ونه کان دا روو ده دن. هر چه ندهش ده توانیئت بی نه وه ی پیویستی به شه پوله دهنگی به کان بیئت - به وینه ی ته لپیا ئی - گفت و گو و له یه ک حالی بوون نه نجام بدات. خو بایه خدانی گه وره و زور بهم بابه ته، تهنانهت له یه کیتی سو فیه تیش دا - که ته مسیلی جیهانی باوه به ماددییهت ده کات - نه وه ده گه یه نیئت که گوفتار و قسه ی تایه تی رۇح له لایه ن گرو ی مرؤفه وه قبول کراره و باوه ری بی هینراوه. جا نه م قسه کردنه تایه ته ی رۇح له وانیه به گوفتارینکی تایهت به خودی رۇحه وه، له کاتینکی گو نجا و دا ده ر بکه ویت و، له چنه ن نامیرینکی تو مار که ری جیا و از دا تو مار بکریت و له چنه ن کاسینینکی ناوازه و جیا دا هه لگیریت و زمانی تایه تی خزی به کار به نیئت.

جا له سه ر بناغه ی نه مه ده لئین: له شوینی عهده و په مانه که دا رۇحه کان بو گفت و گو کردن له گه ل په روو ردگاری به خشنده دا بانگ کراون و، نه و انیش له بهر نه وه ی که به رزه خی جیسمانییهت نه که و تووه ته نیوان خو یان و خوای گه وره وه نه و هه موو شتیکیان به روونی دیوه و، سه بارهت بهو په مانه و توویانه: ﴿بلی﴾. به لام له بهر نه وه ی زور به ی خه لکی نه م رۆز گاره مان له "بابی و یجدان" ی کتیبی "رۇح" دا به شوین نه مه دا نه گه راون، نه و اری یان له م په مانه نه که و تووه و هر گیز ریشیان لئی نا که ویت! چونکه هه روو ه لهو جیهانه بی ناگان، هینشتا باس و لیکۆلینه وه شیان تیدا نه نجام نه داوه. له راستی دا نه و کتیه بی دهنگه ی که نه م دوو فه یله سو و فه لئی دا وون: به که م: "کانت" - بی ناوردانه وه لهو پیناسه به ی که له کتیه کانی دا بو "به دیهنه ر" کردو و به تی - و دوو هه میش: "بریگسون" که پشتی کرده گه ردوون تا کو نه و کتیه بی دهنگه بخوینیهت وه و گوئی لئی رابگریت، بریتی به له م کتیه. چونکه پیویست بوو گوئی له رۇح و نیلها مه کانی رابگریت بو نه وه ی چنه ن نه م و ننگه یه ک بو تینگه یشتن له زمانی

"ویجدان" دامەزرینی و ھەول بەدریت لە ڕینی ئەو پێرستانەى کە لەسەر ئاوی ئەو شەووردا دەردە کەون، ڕووی حەقیقەت پیش چاوی بخریت.

ئەم کتێبە خۆی لە خۆی دا شایەتێکی راستی بێ درۆیە لەسەر ئەو حەقیقەتە بەرزە کە بریتی بە لەو عەھد و پەیمانە. دیارە تینگەیانندی ئەو کەسانەى کە لەم زمانە بێ بەشن ھەر گیز کارێکی ئاسان نییە! خۆ ئەگەر ژیری بە کان واز لە خۆبەستەو و بریارەکانی پێشتریان بەین ئەو مەزۆف ھەست بەو (بەلی) پە دە کات کە "ویجدان"ی خۆی بۆ ئەو پەیمانە کردووەتی.

لە راستی دا مەبەست لە بیر کردنەوێ "ئەنفوسی" و "ئافاقی" و بەسەکانی سەبارەت بەمانە، ھەر تەنھا ئەمەپە کە باسمان کرد، چونکە زەینی مەزۆف لە گومرایی بەکانی خۆی ڕزگاری دەبیت و سەر بەستی بە بیری خۆی دەدات و تێ دە کۆشیت کە بە زەرەبەینی بیری سەر بەستانە نوو سراو و ڕدەکانی ناو ویجدانی خۆی بخوینیتەو. زۆر کەس ھەن کە خۆیان و اراھیناوە لەم ڕێیەو سەیری ناخی دلای خۆیان بکەن. ئەو داھاتانەى کە ئەو جۆرە کەسانە بە بینن و ھەستیارە ناسکەکانی ناخی خۆیان بە دەستی دەھینن ھەر گیز ناتوانن لە ھیچ کتێبێکی تردا دەستیان بکەوین. دەتوانیت لە ژێر ئەم زەرەبەینەو ھینما و نامازەکانی کتێبە ئاسمانی بەکان بە ڕەنگە تاییەتی بەکانی خۆیان دەر بکەون. جا ئەو کەسانەى کە ناتوانن ئەم ئاسۆیانە بینن و لەناو چوارچۆیە دەروونی خۆیاندا قەتیس ماون و خۆیان لەویدا بەند کردووە و لەو قاو و چوارچۆیە دەرنەچوون، ھیچ کاتێک ناتوانن شتێک لەم قسانە حالتی بێن!

با ئیستا لە ڕووی دوو ھەمی پرسیارە کە بدوین: چ کاتێک ئەم پەیمانە وەر گیراوە؟ دەبێ پیشەکی ئەو ڕوون بکەینەو کە لەناو دەقەکاندا ناتوانین شتێکی گومان بێمان لەسەر ئەمە دەست بکەوین. بەلام دەتوانین ئەو شتانە بەین کە تەفسیر نووسەکان لەم بارەپەو و توویانە:

ئەم ئیجاب و قبوڵە لە کاتی ڕۆشتی زیندەتۆو (حیمن)ی مەزۆف دا بوو بەرەو پێتاندن و.. لەو کاتەدا بوو کە ئاوەلمە (جین) شیوەی مەزۆفی لەخۆ گرتووە.. پان ئەو دەمەى کە منال دە گاتە تەمەنی ئاوازن و بالغ بوون. ھەر یەک لەم ڕا و بۆچوونانە شیوازی تاییەتی پان ھەپە بۆ بەرگری لەخۆ کردن. بەلام گەلسی دژوارە کە ھۆکارێکی یەکلایی کەرەو بە دەستەو بەبیت و یەکیک لەو ڕا و بۆچوونانەى بێ تەرجیح بەدریت.

جا ھەر وەك ئەم پەیمانە لە جیھانی گیانە كاندا رووی داو، دەشکریت لە کاتی پەیوەندی کردنی گیان بە گەردیلە کانی خۆیەو لە جیھانیکی تردا روو بدات.. ھەر وەك لە یە کێك لە قۆناغە کانی گەشە کردنی ئاوەملە لە رەحمی دایکدا رووی داو، دەشگۆنجیت لە ھەر قۆناغیکی گەشە کردندا تا کاتی بالغ بوون روو بدات.

خۆ ئەو خواوەندە گەورەییە کە وە کویەك لە گەل "ئەمرۆ" و "دوینی" دەدوینت و بە وینەیی ئەمرۆ لە دوینیش ئاگادارە، لەوانەیە لە ھەموو ئەم قۆناغانەدا پەیمانە کەیی وەرگر تبت. ئیمە لە قوولایی و بجدانی خۆماندا دەنگیکی بەم جۆرە دەبیستین لە سەر ئاگاداری و شایەتی دلمان لە سەر ئەم پەیمانە.

ھەر وەك "گەدە" بە زمانی تایبەتی خۆی برستی بە کەیی خۆی دەردەبریت و، "جەستە"ش، بە وشە تایبەتی بە کانی، ئازارە کانی رادە گەییە نیت.. "و بجدان"یش بە ھەمان جۆر، زمان و زاراوە تایبەتی بە کانی خۆی دەخاتە کار و، باسی ئەو گەفت و گۆ و عەھد و پەیمانانە دە کات و، بە دەست ئازار و دلتنگی بە کانی شیبەو دە نالی نیت. ئەم و بجدانە ھەمیشە لە دلتنەیی و نیگەرانی دایە تا کۆ بە راستگۆیی لە سەر گەفت و پەیمانە کەیی خۆی بمینیتەو، و، لە شیوەی چەند شەپۆلیکی یەك لە دوای یە کیش دا تریە و ئینفیعالاتە کانی خۆی دەردەخات. ھەر وەك منال کە بە گریانە کەیی سەرنجە کان بۆ لای خۆی رادە کیشیت و خۆیشی لە مەدا بە "بەختەوەر" دادە نیت و، گەر نەشتوانیت ئەو داخ و خەمانەیی دەربیریت کە پێیانەو دە نالی نیت، ئەوا ئانومیدی و دلشکاویی پێو دەردە کەوینت.. "و بجدان"یش بە ھەمان جۆرە، چونکە و بجدان لە پێش چاوی ئەو کەسانەدا کە دە بخوینتەو و ھەستی پێ دە کەن:

ئاوینەیی کەیی خاوین و درەخشانە بۆ مەز نترین راستی بە کان و.. کتیبخانە بە کەیی یە کجار دەو لە مەندە و.. تۆماریکی تایبەتی و.. شوینیکی بەرز و بلندی ئەمبار کردن و تیدا پاراستنی شانە.

پرسیاری دوو ھەم:

ئایا بە لگەیی عدقلی ھەمە لە سەر: ﴿الستُ بربکم قالوا بلی﴾؟

و ھەلام: ھەندئ مەسلە و بابەت ھەن کە گەلسنی سەخت و دژوارە بە عەقل و ژیری روون بکرینەو. خۆ ئە گەر لە رینی ژیری یەو خەلکیان لینی تی بگەییە نریت ئەوا تەنھا لەو روو ھە دە کریت تی بگەییە نرین کە: ئەم بابەت و مەسلە لانە لە جۆری "مومکینات"ن، واتە "مەحال" نین.

له راستی دا مادهم خوی گهوره باسی کردوه، نهوا هیچ ئیعترازیک روو له م مهسه لهیه ناکات.

ده توانین له دوو پرووه له م پرسیاره بدوین:

۱ - نایا شتی و ا پرووی داوه؟ نه گهر پرووی داوه چون ده کری بجه سپینریت؟

۲ - نایا که سینکی ئیماندار ناگاداری ئەم هه والهیه و بینویه تی؟

پیش هه موو شتیک، نایا پرسیار: ﴿الست بریکم﴾ که خوی گهوره له رۆحه کانی کردوه - ئیز له هه ر جیهانیک دا بوو بیت - پاشان وه لامی رۆحه کانی: ﴿بلی﴾ پرسیار و وه لامیکی قهطعی و بی گومانه؟

ئەم مهسه لهیه له دوو ئایه تی قورئانی پیرۆز دا باس کراوه:

یه کیکیان ئەم ئایه تهیه:

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾ (الأعراف: ۱۷۲).

کهواته ئەم پهمانه وه رگراوه و بهسه رها ته کهش پرووی داوه. ته فسیر نووسان له کۆن و نوێ دا قسه ی زۆریان له ته فسیری ئەم ئایه ته دا کردوه. به شیکیان و توویانه: ئەم پهمانه له و گهر دیلانه وه رگراوه که له داها توو دا مرۆفیان لسی پینک ده هینریت و له رۆحه کانیان پینکوه.

هه ندیکی تریان و توویانه: له و کاته دا وه رگراوه که منال ده که ویته رهحمی دایکیه وه. چهند ته فسیر نووسیکی ورده کار تر پشتیان به فەر موو دهیه کی پیرۆز به ستووه و توویانه: ئەم پهمانه له و کاته دا له مرۆف وه رگراوه که فووی رۆح (زیان) ی تی کراوه. له راستی دا قسه و گوفتاری خوی گهوره له گهل به دیهاتوو ان دا گه لسی جیا جیا و جۆراو جۆره. ئەوه تا ئیمه به جۆرینکی تابه تی و شیوهیه کی دیاری کراو ده دوین، که چی له گهل ئەم مهش دا جۆره گفت و گوێه کی ترمان ههیه که هی ههسته ناوه کی و دهره کی و ناشکرا و په نهانه کائمان و، قسه و گوفتاری عهقل و رۆحان ههیه و، جۆره گوفتاریکی دهر وونی و له فزیشمان ههیه و، گه لسی جار به هه موو ئەم زمانانه ده دوین و هه ولش ده دهین ئەوانه شیان بێ تی بگهیه نین که لییان تی ده گهن.

ئوه تا "دل" زمانی تابه تی خۆی ههیه قسه ی بێ ده کات، به لام ههستی بێ ناکریت. خۆ نه گهر پیمان بو ترئ: له دلی خۆتان دا چیتان دهوت؟ ده لئین: ئاوا و ئاوا. هه رووها نهو شتانهش ده گپرنه وه که له دهر و وغان دا و توومان، ئەم مهش قسه و گوفتاری دهر وونی به. هه ندی جاری تر له خهونه کائمان دا قسه ده کهین و له خه لکش تی ده گهن، که هیچ که سینکی ته نیشتی خۆمان ههستی بێ ناکات، پاشان که له خه وه لسه ستین و

رده‌بینه‌وه یه‌که‌به‌یه کی ئەو قسانه بۆ کهسانی تر ده‌گیرینه‌وه، دیاره ئەمەش جوړنکی تره له قسه و گوفتاره کائمان.

کهسانیکی تر هەن که تابلۆکانی جیهانی میسالیان پیشان دەدرین و له‌گەل کهسانی جیهانی میسالیش دا دەدرین و گفت و گوۆ ده‌کەن. له‌وانه‌یه هەندی کهس له ماددی‌یان باوه‌ر به‌مه نه‌کەن و بلین ئەمه وړینه‌یه. با‌وازیان لێ بهین! چونکه پینغه‌مبه‌ری خۆش‌ه‌ویست ﷺ چه‌ندین تابلۆ میسالی جیهانی به‌رزەخ و جیهانی میسال پیش‌چاوی بلند و به‌رزى پینغه‌مبه‌رانه‌ی ده‌خرا و ئنجا هەموو ئەوانەش که چاوی پینان ده‌که‌وت لێیان تی‌ده‌گه‌یشت و هەستی پین ده‌کردن و بۆ کهسانی تری ده‌گیرانه‌وه. خۆ ئەمەش جوړنکی تری گوفتاره.

به‌لام "وه‌حی" جوړنکی ته‌واو جیا‌یه له‌مانه. ئەوه‌بوو که وه‌حی بۆ پینغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌هات جگه له‌خۆی که‌سی تر هەستی پین نه‌ده‌کرد و لێ تی نه‌ده‌گه‌یشت. خۆ ئە‌گەر وه‌حی شتیکی ماددی بوا‌یه و به‌گوئی بیست‌زایه، ئەوا کهسانی نزیکى ده‌یان‌یست و هەستیان پین ده‌کرد. که‌چی کاتی وا ده‌بوو که وه‌حی بۆ ده‌هات سه‌ری له‌سه‌ر رانی یه‌کیک له‌خیزانه‌کانی، یان ئەژنۆی به‌ ئەژنۆی یه‌کیک له‌هاوه‌له‌به‌ریزه‌کانه‌وه ده‌بوو، له‌و کاته‌دا پینغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و وه‌حی‌یه تی‌ده‌گه‌یشت پین ئەوه‌ی که‌سی تری جگه له‌خۆی هەستی پین بکات. ئنجا پینغه‌مبه‌ریش ﷺ پیت به‌پیتی ئەو وه‌حی‌یه پین راده‌گه‌یاندن. خۆ ئەمەش دەنگ و قسه و گوفتارنیکه له‌شیوه‌یه کی تر‌دا.

"ئیله‌ام" بۆ دلی وه‌لی دیت و شتیکی به‌گوئی دلی دا ده‌چرپینیت، که ئەمەش جوړنکی تری گوفتاره و به‌وینه‌ی زمانی مۆرس (بروسکه) وایه، که چه‌ند جارنکی دیاری کراو لێ ده‌دریت و کارمه‌ندی به‌رپر‌سیاری بروسکه راسته‌وخۆ لێ تی‌ده‌گات. جا هەندی شت به‌هەمان جوړ له‌دلی وه‌لی دا داده‌تریت، ئنجا ئەویش له‌لایه‌نی خۆیه‌وه چه‌ندین واتای جیا‌جیا‌ی لێ ده‌ده‌هینیت. بۆ نمونه وه‌که ئەوه‌ی وه‌لی‌یه که‌ بلیت: فلانی کورپی فیسار که‌س گه‌یشته به‌رده‌رگا، که ده‌رگا بکه‌نه‌وه بیسن له‌وئی‌یه و گه‌یشتوه! خۆ دیاره ئەمەش جوړنکی تری قسه و گوفتاره.

ئنجا "ته‌لیپاتی" ش هه‌یه^(۱). ئەوه‌تا زانایانی ئەم‌رۆ به‌ژمیر‌کاری و تاقیکردنه‌وه‌کانی خۆیان ریی بۆ ئەو رۆژه‌خۆش ده‌کەن که پینان وایه ده‌توانن به‌ته‌لیپاتی له‌گەل یه‌که‌تر‌دا بدوین. که ئەمەش جوړنکی تری قسه و گوفتاره.

(۱) (ته‌لیپاتی Telepathy): بریتی‌یه له‌گوڕینه‌وه‌ی به‌ر و بۆ‌چوون و له‌یه‌که‌تر‌حالی‌بوون له‌نیوان‌میشکی چه‌ند که‌سیک‌دا، به‌بێ به‌کاره‌بنانی زمانی قسه و گوفتار. بروانه‌فه‌ره‌نگی: Oxford. (وه‌ر‌گیر)

پوو تیکردنی دل له دل و برووسکه بهیه کدانی مروّف له ناخهوه جوړنکی تری دهر پهرین و گفت و گوویه.

له هه موو ئەمانهوه که باسمان کردن، تی ده گهین لهوهی که خوای گهوره چه نندین جوړی له ژماره به دهه‌ری قسه و گفت و گووی بهدی هیناوه.
نیستاش با برۆینهوه سه‌ر باسه که مان.

خوای گهوره به ئیمه‌ی فهر موو: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾؟ به لام ئیمه نازاین به کام جزور له جزوره کانی گوفتار فهر موویه تی. خو نه گهر ئەم فهر مایشه‌ی له شیوه‌ی لیدانی مؤزس دا بوو بیت - دیاره ئەمه نمونه‌یه و، نمونەش قه‌ه و بره‌ی له سه‌ر ناکریت - به وینه‌ی قسه کردن له گه‌ل مروّفی وه‌لی دا، ئەوا بئێ گومان ناتوانین به گوئی کائمان ئەم گوفتاره بیستین. واته ئەو گوفتاره "ئیلهام" ه و "وه‌حی" نی‌یه. خو نه گهر "وه‌حی" یش بیت "ئیلهام" نی‌یه. گهر گوفتاره که‌ی ئاراسته‌ی رۆح کردیبت ئەوا له گه‌ل جه‌سته‌ی نی‌یه، ئەگهر ئاراسته‌ی جه‌سته‌ی کردیبت ئەوا له جوړی ئەو گوفتاره نی‌یه که له گه‌ل رۆح دا ده‌کریت.

ئەم خاله گه‌لنی گرنکه، چونکه کارنکی به کجار هه‌له‌یه گهر ئەو شتانه‌ی که مروّف له جیهانی "میسال" و جیهانی "به‌رزەخ" و جیهانی "رۆحه‌کان" دا ده‌بان بینیت و هه‌ستیان بئێ ده‌کات، به تەرازووه کانی ئەم جیهانه هه‌لبسه‌نگینرین. ئەو تا پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهر مویت: "کاتی به‌نده خرایه گۆره‌که‌ی و هاوڕی‌یانی به‌جئ‌یان هیش و ئەویش گوئی له ده‌نگی پێنانه، ئاله‌م کاته‌دا دوو مه‌لائیکه‌ت دین بۆ لای و دای ده‌نیشین و پئی ده‌لین: به‌رامبه‌ر به‌م پیاوه که محمده ﷺ له دنیا دا چیت ده‌وت؟" (۱). ئایا ئەم پرسیاره له چ لایه‌نیکه‌ی ئەو مروّفه ده‌کریت؟ خو ج له جه‌سته‌ی و ج له رۆحی بکریت، ئەنجامه که‌ی هه‌ریه کیکه و ناگۆریت. گهر مردووه که‌ش هه‌ست به‌م گوفتاره بکات هه‌ر گیز او هه‌ر گیز ناماده‌بوانی ده‌ورو به‌ری هه‌ستی پئی ناکه‌ن. ته‌نانه‌ت گهر ئامیرنکی تۆمار کردیش له گۆره‌که‌ی دا دابنن، ئەوا هه‌ر گیز ناتوانن هیچ شتیک بیستن. چونکه ئەو گفت و گوویه له چه‌ند دووری (أبعاد) به‌کی تری غه‌یری دووری به‌که‌ی ئیوه‌دا ئەنجام ده‌دریت، به‌ وینه‌ی دووری به‌کانی چواره‌م و پینجه‌م و دووری به‌کانی تری وه‌ک ئەمانه که ئەنیشتاين و غه‌یری ئەویش دۆز یویانه‌ته‌وه. مه‌سه‌له‌که - به‌هه‌مان جوړ - به‌پئی گۆرانی جئ و شوینیش ده‌گۆریت و به‌شیوه‌یه‌کی تر له به‌رده‌متان دا ده‌رده‌که‌وتیه‌وه. که‌واته: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ گوفتارنکی خوای گه‌وره‌یه که به ئاراسته‌ی کردنیکی تابه‌ته‌وه

له گهڼ رۆح دا کردوو په تی. له بهر نه وه، نابین چاوه پروانی نه وه یم که په ی به کاریگه ریی نه م گوفتاره له خوډا بهم، یان له بهرم کردیبت و له بیرم مابیت، به لکو له شیوه ی ههست کردنیك دا که له "ویجدان" هه سهری هه لدابیت ده توانیبت چاوه پروانی نه وه بکریت. نه وه تا ئیمه له رینی نه و ئیلها مانه ی که دینه ناو ویجدان مانه وه ههستی پنی ده که یین. له کاتی پروونکردنه وه ی نه م مهسه له یه دا، به کیك پنی و تم:

- کوا؟ من ههستم به مه نه کردوو؟

پنموت:

- به لام من ههستم پنی کردوو! خو نه گه توههست پنی نه کردیبت نه وه په یوه ندی به خو نه وه هه یه. به لام من باش له یادمه که ههستی پنی ده کم. گه پر سیاریشم لنی بکریت: به چ شتیك ههست پنی کرد؟ ده ئیم: بهو شوق و تاسه مهندی یه که له ناخم دا دانراوه به ره "ته بهد". خو هه رچهنده خو م کۆتاییم پنی دیت، به لام له رینی حهزو ناره زوو به پنی کۆتایی یه کانه وه نه م ده نگم بیستوه. له راستی دا له بهر نه وه ی من سنووردار و پابه ندیم ناتوانم په ی به به ده یینه ریی مه زئم بهم، چونکه چۆن بتوانم ده رکی ره های پنی کۆتایی بکم؟ که چی بهو حهز و ناره زوو تاسه مهنده ی که به ره و "ره ها" و "پابه ند نه بو" له خوډا ههستی پنی ده کم، ده توانم په ی پنی بهم. نه وه تا میروویه کی سنووردار له م جیهانه سنوورداره و له جیهانه بهر ته سکه که ی خو ی دا ده ژی، کاتیکیش که ده مریت هه موو نه و شته سنووردارانه شی له گه ل دا ده مرن که له ناو ژبانی نه و دا بوون. منیش وه که نه و له جیهانیکی سنووردار و کۆتایی پنی هاتوو دا ده ژیم. به لام بهر له پنی سنوور و پنی کۆتایی ده که مه وه و، حهز و ناره زوو شم به ره و ته بهد تیدایه و، شوق و تاسه ی "به هشت" و "بینینی جوانی خوی گه وه" شم له رۆح دا هه لگرتوو. خو نه گه سهرانسهری دنیا بیبت به مولکی من هیشتا نه م خه م و حهز و شوقه م لاناچیت. هه ره بهر نه مهش بوو که و تم: "من ههستی پنی ده کم". چونکه نه م حاله له خوډا شک ده بهم.

"ویجدان" هه رچی یه ک بیبت، هه میشه به هه موو کوللییات و به شه کانیوه زمانه ی به یاد و ذیکری خوا پاراوه و، هه ر گیزاوه هه ر گیز درۆ ناکات. خو کاتیك نه و شته ی پنی بدریت که ده یه ویت و ناره زوو ی لنی په تی، به کسه ر ده سه رویت و دلئیایی به ده ست ده هیئت. بۆیه دلئی مرۆف که لایه نیکی ناسک و نیانی په روهر دگاری یه له مرۆف دا، هه ر گیز دلئیایی به ده ست ناهینیت هه تا ویجدان نه سه رویت و نه که ویته دلئیایی یه وه. وه که نه م نایه ته پیرۆزه نامازه ی بۆ ده کات:

﴿الذین آمنوا وتطمئن قلوبهم بذكر الله ألا بذكر الله تطمئن القلوب﴾ (الرعد: ۲۸).

جگە لەمەش "برىگسۇن" و فەيلە سووفە كانى تىرى ھاۋچەشنى، لە بوارى چەسپاندنى بوونى خىۋاى گەورەدا وازيان لە ھەموو بەلگە عەقلى و نەقلى يە كان ھىنا و تەنھا "ويجدان" يان كەرد بە بەلگە لەسەرى. تەننەت "كانت" لە شوئىنك دا دەلئىت: (من ھەموو زانىارى يە كانى خۆم پىشت گوئى خىست و وازم لى ھىنان تاكو بەو شوئە يەى كە شايستەى مەزنايە تىبى خىۋاى گەورە يە، خىۋاەند بناسم!) "برىگسۇن" يىش كاتى كە دەيەوئىت ئەم رىنگايە بگىرنە بەر، تاقە بەلگەى ھەر "ويجدان" ە. ئەو ەتا "ويجدان" گە لى بە "ئىنكارى بوونى خىۋاى گەورە" نىگەران دەيىت و، جگە لە "ئىمان ھىنانى بە خىۋاى گەورە" بە ھىچ شتىكى تر ناسرەوئىت و ئارامى و دلىيى بە خۆيەوە نايىئىت.

مرؤف كاتى كە گوئى لە دەنگى ئەو ويجدانە رادە گرئىت كە لە ناخىەوە دەردە چىت، ھەمىشە لەو دەنگەدا ھەست بە بوونى پەرس تراوئىكى ئەزەلى و ئەبەدى دە كات. ۋەلامى: ﴿بلى﴾ بىرى يە لەم حال و دەر پىرنەى كە بە چەند و شەيە كى بى دەنگ لە ناخى ويجدانى مرؤف دا خۆى دەرخىست و ۋەلامى: ﴿الست برىكم﴾ ى گوئى خىۋاەندى بى دايەوە. خۆ ھەر مرؤفك بە وردى سەرنج لە خۆى بدات، ھەست بەو زايەلە يە دە كات كە لە قىۋالايى يە كانى ناخى رۇخى خۆيەوە بەرز دەيىتەوە. دەنا گەر لە "زىرى" يان "جەستە" دا بە دىۋاى ئەم زايەلە يەدا بگەرنىت، ئەو ا گرفتارى ھەلۋىستە دژ بە يەك و نادروستە كان دەيىت. بەلنى راستە، ئەم زايەلە يە لە ويجدانى ھەموو كەسك دا ھەيە، بەلام چەسپاندنە كەشى تايەتە بە مەيدان و بوارى خۆيەوە.

جا ھەموو ئەھلى تەحقىق و ئەھلى شەھود و ئەصفيا و ئەوليا و پىغەمبەران - درووديان لەسەر بىت - بە وئەى خۆرى رۆژى رىۋوناك ئەمەيان دىۋە و پىشانى غەبرى خۆيشيان داۋە. بەلام لە رىبى زىرى يەوە ناتوانى بىچەسپىنن و رىۋونى بگەينەوە ۋەك ئەوەى كە درەختىكى پەلك يان سەو بەر رىۋون دە كەينەوە. ئەو كەسەى گوئى لە ويجدانى خۆى رادە گرئىت و چاۋى بەو شتتەنە دە كەوئىت كە لەوئى رىۋو دەدات، بە بى گومانى ئەمە دەيىئىت و ھەستى بى دە كات و دەيىئىت.

پرسىيارى سى ھەم

قورئانى پىرۆز رىۋونى كەردوۋتەوە كە وىستى ھەمە كى (ئىرادەى كولىلى) تايەتە بە خىۋاى گەورەوە. خۆ ئاشكرائىشە كە مرؤف وىستىكى جوزئى ھەيە. ئايا ئەو كەسەى گوناھ دە كات، لەسەر بناغەى وىستە جوزئى يە كەى خۆى دەيىكات.. يان ئىرادەى كولىلى خىۋاى گەورە پالى پىنە دەئىت بۇ گوناھ كەردن؟

وهلام: ثم مهسه له بهم چهشنه ی خواره وه کورت ده کهینه وه:

مرؤف ویستیکی هیه و نیمهش ناوی: "ئیراده ی جوزئی" یان "ویستی به شهری" یاخود "توانای کهسی مرؤف" مان لئی ناوه. به بهدیهنانه که ی خوای گهورهش ده لئین: "ئیراده ی کوللی" یان "هیزی بهدیهنان" یان "قودرهت" یان "ئیراده" یان "ته کوین" (که ههموو ئهمانهش سیفاتی خوای گهوره ن).

جانه گهر مهسه له که لهو پرووه و بگرین که ده گهر پته وه بۆ خوای گهوره، مرؤف وا تی ده گات که وه ک بلئی خوای گهوره شتان ناچار ده کات بۆ پهیدا بوون و هاتنه وجود. ئیتر بهم جوړه "جهیر" خۆی ده هاو پته ناو مهسه له که وه. خۆ ته گهر لهو پروه شه وه ثم مهسه له به بگرین که ده گهر پته وه بۆ مرؤف ئه و او ای لئی تی ده گهین که مرؤف خۆی بکهری کرده وه کانی بیت. ئه و کاتهش بیری "قهده ریبه - موعته زیله" خۆی ده کات به ناودا که له سهر ئه و بناغه یه دامه زراوه گوا یا: "به نده بهدیهنه ری کرده وه کانی خۆیه تی"!

له راستی دا خوای گهوره بهدیهنه ری ههموو شتی که له بو نه وه دا. ئه و ئیراده کوللی یه ی که له پرسیماره که دا ها تووه بریتی به له مه. ته نانهت ئایه تی پیروزی: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶) پروونی ده کاته وه که خوای گهوره بهدیهنه ری خۆتان و ئه و کرده وانه شتانه که ئه بنجامیان ده دن. بۆ نمونه: گهر ئۆتۆمبیلینک دروست بکه ن یان خانوو به ره یه ک بنیات بنین، ئه و خوای گهوره بهدیهنه ری ههموو ئه و شتانه به و چ خۆتان و چ کرده وه کانتان ههموو هی خوای گهوره ن. به لام ته نها یه ک شت تابه ته به ئیوه وه، ئه ویش که سب و کار تیدا کردنی مرؤفه، که مهر جیکی عادی به و وه کو "مهیل" یاخود به وینه ی ده ست لیوه دانی سوچی توژیکی کاره بابه که دنیا پرووناک ده کاته وه. جا ههروه ک له م هه لریسته دا ناتوانریت بو ترئ: هیچ ده ستیکی ئیوه له م کاره دا نی به، ناشتوانریت ههموو شتیکی ئه م کاره هی ئیوه بینت. کاره که به ته و او ای هی خوای گهوره یه، به لام کاتی خوای گهوره ئه م شتانه به دی ده هیئت ده ست تیوه ردانی جوزئی ئیوه ی وه ک مهر جیکی عادی قبول کرده وه و ههموو ئه و شتانه ی که خۆی ده یانکات و به دی یان ده هیئت له سهر ئه و جوژه ئیختیاری به بنیاتی ناون.

بۆ نمونه: سیسته می کاره بای ئه م مزگه وته، خوای گهوره به دی هیئاوه و، داگیرساندنه وه ی سهر له نویشی ههر تابه ته به خوا وه نده وه. چونکه به دیهنانی پرووناکی له لافاوی ئه لیکترۆنه کان و پرووناک کرده وه ی مزگه وته که ههریه که یان

كارێكی سەر بە خۆیە لە خۆی دا و هه‌موو ئەم كارانه‌ش ئەو خواپە ئەنجامیان دەدات كە: "نورالنور، منورالنور، مصورالنور" ه، بەلام بەشی دەست تێوەردان و كاری راستەو خۆی ئیوه لە رووناك كرده‌وه‌ی ئەم مزگه‌وته‌دا ئەو سیستەمەپە كە خۆای گه‌وره لە كارەبادا دایناوه و بریتی یە لەوه‌ی تەنها پەنجە لە سویچی كارەبا كە بەدەن ئیتر مزگه‌وته كە رووناك بێتەوه. بەلام كاری رووناك كرده‌وه‌ی مزگه‌وته كە بە سیستەمی كارەبا، تاپەتە بە خۆای گه‌وره‌وه و گەلنی لە وزه و ویستی ئیوه بەرز و بالاترە.

با ئەمە زیاتر روون بكەینەوه. بۆ نمونە: مە كینەپە كی ئامادە بۆ كار كردن و روێشتن، كە تەنها ئەر كی پەنجە لێدانی كلیلی خستنه كاری بە ئیوه دراییت. جوولاندنی ئەم مە كینەپە تاپەتە پەو كەسەوه كە دروستی كردووه، بۆپە بەم دەست لێدانه جوژنی پەوی كە تاپەتە بە مروّفه‌وه دەلێین: "كەسب" (واتە بەدەست هینان) یان "ئیرادە‌ی جوژنی". بەلام ئەوه‌ی كە تاپەتە بە خۆای گه‌وره‌وه پینی دەلێین: "خەلق، ئیجاد" (واتە بەدیھینان). بەم پێیە ئیرادە (ویست) دەبێت بە دوو بەشەوه:

۱ - ئیرادە‌ی كۆلی.

۲ - ئیرادە‌ی جوژنی.

ویست و ئیرادە تاپەتەن تەنها بە خۆای گه‌وره‌وه: ﴿هُوَ مَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الإنسان: ۳۰). بەلام بۆ ئەوه‌ی كەس بە هەلە تی نەگات ئەوا كاتی كە ئەم قسەپە دەكەین لە گەلنی دا دەلێین: بەندەش ئەر كی پەنجە لێدانی سویچە كە‌ی لەم كارەدا بەر كەوتووه، كەواتە ئه‌ویش ئیرادە‌ی هەپە، ئەمەش بۆ ئەوه‌ی نە كەوینە ئەو بۆچوونە دژ بە پە كانه‌ی كە رێرەوی "جەبری" تیی كەوت. كاتیکیش كە دەلێین: بەدیھینەری ئەو شتە هەر تەنها خۆای گه‌وره‌پە، دەمانه‌وێت روونی بكەینەوه كە ئیمە وه كۆرپەرەوی "موعتەزێلە" ناروانینە مەسەلە كان. بەمەش كارێك دەكەین كە شێك و هاوبەشایەتی بۆ خۆای گه‌وره دانەنێین، نە لە خواپەتی پە كە‌ی دا نە لە پەرورە دگاریتی پە كە‌ی دا. چونكە خۆای گه‌وره هەر وه كە لە زاتی دا تاك و تەنپایە، لە بەرێ كرده‌نی كارە كانیشی دا بە هەمان جوژ تاك و تەنپایە و كاری خۆی بە كەسی تر ناسپێریت و هەر بە زاتی خۆی هه‌موو شتیك بەدی دەهینیت. بەلام لەبەر "تە كلیف" و حیکمەت و نه‌ینی پە كانی تری هاوچەشنی، دەست تێوەدانی مروّفی لەو كارانه‌دا وه ك مەرجینکی عادی قبول كردووه. بۆ روونكردنه‌وه‌ی زیاتر لێرەدا نموونەپەك دەهینین كە پێشەواپە كی مەزن باسی كردووه:

(ئه‌گهر منالئیکی کۆله‌واری لاوازت له‌سه‌ر شانته‌لگرت و سه‌ر به‌ستیت دایه ده‌ست خۆی و پیت‌وت: چ جینگایه‌کت ده‌وئیت ده‌تبه‌م بۆ ئه‌وئ، مناله‌که‌ش داوای کرد بۆ سه‌ر چپایه‌کی مه‌زن سه‌ری بجه‌یت و تۆش بردت بۆ ئه‌وئ، به‌لام مناله‌که‌ له‌وئ نه‌خۆش که‌وت یان که‌وته‌ خواره‌وه. بئ‌گومان پئی ده‌لئیت: تۆ خۆت داوای ئه‌مه‌ت کرد. ئیتر سه‌رزه‌نشتی ده‌که‌یت و، جگه‌ له‌ نازاره‌که‌ی خۆی، نازاری زلله‌ی ته‌مئ کردنیسی بۆ زیاد ده‌که‌یت! خوای گه‌وره‌ش - والله‌ المثل‌ الأعلى - به‌ هه‌مان جوړه، ئه‌وه‌تا ئه‌و خواره‌نده‌ی که "أحکم‌ الحاکمین" ه، "ویست" ی ئه‌م به‌نده‌یه‌ی خۆی، که له‌و په‌ری لاوازی دایه، کردووه به‌ مه‌ر جیکی ناسایی بۆ ویسته هه‌مه‌کی په‌که‌ی خۆی^(۱).

ئایا له‌م ئه‌وه‌ نه‌یه‌دا ده‌توانرئ ئینکاری "ویست" ی مناله‌که‌ بکرنئ؟ بئ‌گومان له‌ وه‌لام‌دا ده‌لئین: نه‌خیر، چونکه‌ خۆی ویستویه‌تی و داوای کردووه. به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی گه‌یاندی په‌ ئه‌و شوئنه‌ به‌رزه، تۆ بووئیت گه‌یاندت. به‌ هه‌مان جوړ نه‌خۆشی په‌ که‌ش مناله‌که‌ نه‌یکردووه و ئه‌نجامی نه‌داوه، به‌لکو جگه‌ له‌ داوا کردنی رۆشتنی سه‌ر چپاکه‌ هیچ شتیکی تری لئ ده‌ر نه‌که‌وتوووه. که‌واته‌ ده‌بئ ئه‌مانه‌ له‌ په‌ک جیا بکرنه‌وه: ئه‌و که‌سه‌ی مناله‌که‌ی نه‌خۆش خست و.. ئه‌و که‌سه‌ی گه‌یاندی په‌ ئه‌وئ و.. ئه‌و که‌سه‌ش داوای ئه‌م گه‌یاندنه‌ی کرد. ئیبه‌ له‌م واتا و ئینگه‌یشتنه‌وه ده‌روانینه: "قه‌ده‌ری خوا" و "ویستی مرۆف". خۆ جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ی خوا وه‌ن ته‌قدیر که‌سی تر حه‌قیقه‌تی هیچ شتیکی نازانئیت.

* * *

پرسیاری چواره‌م

قورئانی پیرۆز ده‌فه‌رموئیت:

﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ (الكهف: ۱۷).

هه‌روه‌ها له‌ قورئان‌دا هه‌یه‌ که: خوای گه‌وره‌ بیر و زبیری و ویستی به‌ مرۆف داوه‌ و، هه‌ردوو رینگاکه‌ی پیشان‌داوه‌ و سه‌ر به‌سته‌ له‌ گرتنه‌ به‌ری هه‌ر کامیان‌دا. ئایا چون ئه‌م دوو شته‌ په‌ک بجه‌ین؟

وه‌لام: ئه‌م په‌رسیاره‌ دوو که‌رتی تئیدایه:

(۱) بروانه: سه‌ر جه‌می په‌یامه‌کانی نوور، به‌رگی په‌که‌م (وته‌کان) نووسینی بلیع‌ الزمان مامۆستا سه‌عیدی نوورسی ل ۶۶۰ که‌ به‌ پشتیوانیی خوای گه‌وره‌ کردمان به‌ کوردی. (وه‌ر گبیر).

تایا نهو شتهی روو دهدات بهو ئیراده کوللی به روو دهدات که خوای گهوره ویستی له سه ریتهی، یان مرؤف ویستی خۆی تیدا ده خاته کار؟ واتای نهو هیدایه تهی که له پرسیاره که دایه بریتی به له: پنی راست.. روشد.. نهو رینگایه ی که پیغه مهران - درو و دیان له سه ریته - گرتیانه بهر. به لام ضه لالهت (گومرایی) بریتی به له: پنی گومراییان.. ون بوون له پنی راست.. لادان له راسته شه قام.

جا نه گهر به وردی سه رنج بدریت ده زانریت که ههردوو شته که یه ک کارن و نهو پرووه شی که په یوه ندیی به مرؤفه وه ههیه بریتی به له کارینکی یه کجار بچووک. جا له سه ر نه م بناغهیه، ده بی ههردوو کاره که بدریته پال خوای گهوره، چونکه هه رچی کاره ده گهریته وه بۆ خوا و هیچ کارینکی نی به هی نهو نه بیته. له بهر نه وه، خوای گهوره به داخوازیی ناوی: "المضل" ی خۆی "ضه لالهت" به دی ده هینیت و، به داخوازیی ناوی: "الهادی" شی "هیدایهت" به دی ده هینیت. که واته نهو که سه ی هیدایهت دهدات و گومرایش ده کات هه ر ته نها خوای گهوره یه.

به لام نه مه وا ناگه یه نیت که به نده له لایه ن خوای گهوره وه به زۆره ملی به ره و "گومرایی" و "هیدایهت" راپنج ده کریت، بی نه وه ی خۆی هیچ ده ستینکی تیدا هه بیته! ده کرئ به کورتی و به م شیوه یه ی خواره وه له م مه سه له یه تی بگه ین:

گهر گرتنه به ری پنی "هیدایهت".. یان به ربوو نه وه به ره و "ضه لالهت" کارینکی بیته قورسایه یه که ی - بۆ نمونه - ده تن (طن) بیته، نه و کارینکی هه له یه گهر یه ک له سه دی نه و قورسایه یه به مرؤف بدریت! چونکه خواره نی راسته قینه ی نه و کاره هه ر ته نها خوای گهوره یه، که واته ده بی کاره که بدریت به خواره نه که ی.

با نه مه زیاتر روون بکه ینه وه:

خوای گهوره هیدایهت ده ره و گه لسی هۆ کاری هیدایه تیشی بۆ مرؤف داناوه. بۆ نمونه: هاتن بۆ مز گه وت و.. گوئی گرتن له نامۆز گاری و.. رووناک کردنه وه ی بهر و.. گوئی راگرتن له قورنانی په رۆز و.. بهر کردنه وه و پۆچوون له ناخی و اتا کانی دا و.. ناماده بوونی کۆری پیغه مهران و.. قوتایینی کردن به گوینی دل بۆ فه رموده کانی و.. گوئی لسی راگرتنیان به گوینی رۆح و دلینکی بیدار و.. خاوین کردنه وه ی و بجدان به وینه ی ئاوینه بۆ دانه وه ی نه و دره وشانه وانیه ی که بۆی دین.. هه موو نه مانه، هه ندینکن له رینگا کانی هیدایهت و، مرؤف خۆی بۆ خۆی له م رینگایانه دا مامه له له گه ل هیدایهت دا ده کات. به لنی راسته، هاتن بۆ مز گه وت مامه له یه کی جوزئی یه، به لام خوای گهوره نه م هاتنه - نه م مامه له جوزئی یه - ده کات به هۆ کاری هیدایهت دان. که واته هیدایهت ده ر

هر خوای گهوره، به لام له دهر گادهری خوای گهوره بو گه پشتن بهم هیدایه ته: بهنده که به تى، که هم کاره ی ناوی "که سب" ی لى نراوه.

ههروه ها مروؤف به سهر دانی له مه یخانه کان و .. شوینه کانی هه رزه یی و .. بت خانه کان، له دهر گای ناوی: "المضل" ده دات و، وهك نه وه وایه بلیت: گو مرام بکه! خوای گهورهش گهر بیه ویت گو مرای ده کات و گهر بیشیه ویت چه ندین ته گهره ی ده هینینه ری تا کو گو مرای نه کات.

که واته گهر به وردی سه پری ویستی جوزئی مروؤف بکه یین، ده بینین هینده کم و بچوو که که ناتوانیت هیدایهت و گو مرایی به دی بهینیت. نایا نمو نه تان له سهر نه مه ده ویت؟ ده فهر موون پروانن:

کاتی گوی له قورئانی پیروز و ناموز گاری و پرنمایی ده گرن، یان کتینکی زانستی ده خویننه وه، ناوه وه تان نوقمی نوور و پروناکی ده بیت .. که چی به کینکی تر هه ر تنه ها به بیستی بانگی محمدی .. یان ناموز گاری .. یان نه رم و نیان ترین مونا جاتی قه لیبی .. هینده بیزار ده بیت که سکالا له دهنگی بانگ ده کات!

به و اتایه ی که "هیدایهت" و "گو مرایی" هه ردوو کیان به دهستی خوای گهوره ن، به لام گهر هه ر مروؤفیک پی نایه سه ر پنی گو مرایی - به وینه ی ده ستدان له سوچی کاره با که - نه و خوای گهورهش به شه کاره تایه تی به که ی خوی که بریتی به له ۹۹۹,۹ به دی ده هینیت و، نهجا وای لى ده کات که مه لیبی به لای گو مرایی دا بیت. جا له سه ر هم ناره زوه ی بهنده که ی یان سزای ده دات یان لیبی خوش ده بیت.

* * *

پرسیاری پینجه م

که سانیکى زور ده بینین که خوای گهوره سامانی زور و ئوتومیلی په نگین و کوشک و نه لاری گهوره و شان و شهرفی بهرز و ناوبانگی بلاوی پی به خشيون، که چی که سانیکى تر هه ن به ده ست بر سیتی په وه ده تلینه وه و گرفتاری ئازار و گهرو گرفت و هه ژاری و نه خووشی په کان ده بن. نایا نه مانه که سانیکى پی که لکن و، نهوانی تریش خوا وه ند خووشی ده ون که هم هه موو نیعمه ته ی به سه ردا بار اندوون، له کاتیک دا که نه مان له ژیر هر که قورسه کانی ژبان دا ده پلشینه وه؟!

وه لام: هم جزوره پرسیاره نابنی بکریت، مه گهر تنه ها بو مه بهستی تیگه پشتن و فیروون، ده نا مروؤف - په نا به خوا - ده که ویته ناو گونا هه وه. له راستی دا نه و که سه ی که بهم چه شنه بیر کرد نه وه په وه گه ژوده بو وه هم جزوره پرسیاره ی پیوسته.

به‌ئێ، خوای گه‌وره کۆشک و ئۆتۆمبیل و ئه‌سپ و مەر و مالات و زه‌وی و زار به‌و. که‌سانه‌ ده‌دات که‌ خۆی و یستی وایه‌ بیانداتی، هه‌روه‌ک هه‌ژاری و موحتاجیش به‌وانه‌ ده‌دات که‌ خۆی ده‌یه‌وێت بیانداتی. به‌لام ده‌بێ له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌دا ئینکاری پۆلی هۆکاره‌ کانی خیزان و ژینگه‌ی ده‌ور و به‌ری ئه‌و که‌سه‌ نه‌ کریت. بۆ ئه‌مونه‌: ناتوانریت ئینکاری شاره‌زایی که‌ سیک بکریت له‌ به‌ده‌ست هینانی ساماندا، هه‌روه‌ک ناشکریت ئینکاری ئه‌وه‌ بکریت که‌ ئه‌و زانیه‌ی سه‌باره‌ت به‌ پینگا کانی به‌ده‌ست هینانی سامانه‌وه‌ هه‌یه‌تی، به‌پێی بار و دۆخی ده‌ور و به‌ری، هۆکارێک بن بۆ ئه‌و به‌ده‌ست هینانه‌ی. جگه‌ له‌مەش خوای گه‌وره‌ له‌و کاته‌دا که‌ ئه‌هلییه‌تی هه‌ندێ که‌سی ده‌ر خستوه‌ که‌چی منال و سامانی نه‌داوه‌تی. له‌ گه‌ل ئه‌مەش دا له‌ هه‌دیسکی ضه‌عیفی پر و اتادا ئه‌مه‌ هاتوه‌ که‌ تابه‌ته‌ به‌ باسه‌ که‌ی خۆمانه‌وه‌:

(إِنَّ اللَّهَ يُعْطِي الْمَالَ مَنْ يُحِبُّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُؤْتِي الْإِيمَانَ إِلَّا مَنْ أَحَبَّ. فَلِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا أَعْطَاهُ الْإِيمَانَ^(۱)).

له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ده‌بێ سامان - خۆی له‌ خۆی دا - به‌ خێر و چاکه‌ دانه‌ نریت. به‌ئێ، گه‌ر خوای گه‌وره‌ و یستی له‌سه‌ری بیته‌، هه‌ندێ جار سامان و منال به‌ هه‌ندێ که‌سه‌ ده‌دات و هه‌ندێ جاری تریش نایداتی و، له‌ هه‌ردوو حاله‌ته‌ که‌دا خێر له‌ کاره‌ که‌دا هه‌یه‌، چونکه‌ گه‌ر تۆ مرۆفیکێ باش بیته‌ و ئه‌و سامانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ پێی به‌خشیه‌یت له‌ کرده‌وه‌ی چا‌ک‌دا به‌ کاریان به‌یته‌، ئه‌وا بۆت ده‌بیته‌ به‌ خێر. خۆ ئه‌گه‌ر مرۆفیکێ خراب و گومرا بیته‌ و له‌ پێی راست لات‌دا بیته‌، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ چ سامانت بداتی و چ نه‌ت‌داتی هه‌یجیان خێر نین.

به‌ئێ راسته‌، گه‌ر تۆ پێی راستت نه‌ گرتیته‌ به‌ر ئه‌وا هه‌ژاری به‌ که‌ت بۆ ده‌بیته‌ به‌ ده‌ر گایه‌ک و له‌سه‌ر کوفر ده‌خریته‌ سه‌ر پشتت، چونکه‌ به‌ره‌و سه‌ر پێچی کردن له‌ فه‌رمانه‌ کانی خوا ده‌ت‌دا ته‌ به‌ر و پۆژ له‌ دوا پۆژ سه‌ر پێچی و ملنه‌دانت بۆ خوای گه‌وره‌ زیاد ده‌کات. به‌ هه‌مان جو‌ر گه‌ر له‌سه‌ر راسته‌ شه‌قام نه‌بیته‌ و ژبانی قه‌له‌ی و رۆحیت نه‌بیته‌ ئه‌وا ده‌وله‌مه‌ندی به‌ که‌ت لێی ده‌بیته‌ به‌ به‌لا و گه‌یرو گه‌رت. خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی:

﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الكهف: ۴۶).

(۱) مجمع الزوائد: ۹۰/۱۰، ۲۲۸، الدیلمی. واته‌: خوای گه‌وره‌ مال و سامان ده‌دات به‌وانه‌ی که‌ خۆشی ده‌ون و به‌وانش که‌ خۆشی ناون، به‌لام ئیمان ته‌نها به‌و که‌سانه‌ ده‌دات که‌ خۆشی ده‌ون. که‌واته‌ گه‌ر خوای گه‌وره‌ که‌سیکی خۆش بویت، ئیمان ده‌داتی.

زۆر کەس لەم تاقیکردنەوهیدا تووشی زیان بوون.. ئەوەتا گەلنی کەس لەوانەى که نوقمى سەرۆت و سامانى زۆر و زەبەندە بوون، لەبەر ناشکوری نىعمەت، هیچ تروسکایی یەکی نوور و پروناکی له دلیان دانى یە. کەواتە سامان دانى خواى گەورە بەو چەشنە کەسانە لە راستى دا ئیستیدراجە و هۆیە کە بۆ گومراکردنیان. خۆیشیان شایانى ئەم ئەنجامەن، چونکە بە دەستى خۆیان ژيانى قەلبى و رۆحیى خۆیانیان مراندوو و ئەو توانا و قاییلیاتانەشیان تێکداوە کە خواى گەورە پێى بەخشیبوون.

لەوانەیه ئەم فەرمووده پێرۆزەى خوارووە زیاتر ئەم مەسەلەیه روون بکاتەوه:

(كَمْ مِنْ أَشْعَثَ أَغْبَرَ ذِي طَمَرٍ - صَاحِبِ ثَوْبٍ - لَا يُؤْبَهُ لَهُ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ، مِنْهُمْ الْبَرَاءُ بِنُ مَالِكٍ) (۱)

واتە: گەلنی کەسى تەپ و تۆزاوی و قژ ئالتۆز کاو هەن کە تەنها دەستێک بەرگ و پۆشاکى دراپیان هەیه و کەسیش بایەخیان پێ نادات، کەچی لای خواى گەورە ئەوەندە خاوەن پلە و پایەن کە ئەگەر سویند لە خوا بخۆن بۆ هەر کارێک، خواى گەورە سویندە کەیان ناخات و داواکەیان بۆ جێ بەجێ دەکات. یەکیک لەوانە: "بەرپرائى کورپی مالیک"ە! لە کاتێک دا کە "بەرپرائى کورپی مالیک"ى براى ئەنەس، نە خواردنى هەبوو بىخوات و، نە خانە و لانەشى هەبوو بڕواتە ناوی. بەلکو هەر بە هیندە دەژیا کە لە برسان دا نەمریت!

لەوانەیه زۆر کەس هەبن بە وینەى "بەرپراء" تەپ و تۆزاوی و قژ ئالتۆز کاو بن، بەلام خواى گەورە کە سەیری دلە مەزن و رۆحە فراوانەکانى کردوون ئەم پلەیهى داو نەتێ و ەك لەسەر زمانى پێنجەمبەردا ﷺ هاتوو: "لو أقسم على الله لأبره"!

کەواتە نە "دەولەمەندى" بە تەنها خۆى و نە "هەژارى"ش بە تەنها خۆى، بە موسیبەت دانانریت، بەلکو هەریە کەیان بە پێى رێى و شۆینە کەى حسابى بۆ دە کریت، هەژارى لە هەندئى شۆین دا و دەولەمەندییش لە هەندئى شۆین دا، بە نىعمەتى خواى گەورە دادەنرین.

پێنجەمبەر ﷺ بە ویستی خۆى "هەژارى"ى هەلبژاردوو و، فەرموویەتى: (ئایا پارزى ناییت بەوہى کە دنیا بۆ ئەوان بێت و ئەو دنیاى بۆ ئێمە)؟ (۲). حەزەرەتى عومەریش - خواى لێ پارزى بێت - تەنها ژيانى مایەى بژێو (کفاف)ى بۆ خۆى هەلبژارد و هیچ لەم ئەندازەیه زیاترى نەویست، تەنانەت لەو کاتەش دا کە گەنجینەکانى دنیای هینرانە بەر دەست!

(۱) رواه الترمذي: المناقب ۵۵.

(۲) رواه البخاري و مسلم.

بەلام جۆرە ھەژارى يەك ھەپتە كە - خواپە نامان بدات - ۋەختە لە گەل كافر دا يە كىك بىت .. بۆ نمونە گەر ئەو چەشنە پرسىيارە كە سىكى ئيماندار نەپكات، بەلكو ھى كە سىك بىت كە كافر و ناشكور بىت بە نىعمەتە كان، ئەواتەو كەسەى كە بەو جۆرە سكالالە نىعمەتە كانى خوا دە كات، بە كافر دادە نرىت!

بەو واتايەى كە "ھەژارى" لە شوپى خۆى دا نىعمەتە و .. "دەولە مەندى" ش لە شوپى خۆى دا نىعمەتە. بناغەى مەسەلە كەش برىتى بە لە بوونى تەصدىق لەناو دل دا.

دەسا ئەى پەر وەردگارم! ھەر چى لە تۆوہ بىت ھەمووى ھەر جوانە و پىم خۆشە: خەلات بىت يان كفن .. چ گوتىكى پشكوتوو بىت يا خود درك و دال. چونكە لوتف و قەھرت ھەر دوو كيان جوان و رەنگىن.

خەلكى خۆر ھەلاتى ئەنادۆل (كورستان) ھەمىشە ئەم گوفتارە دەلئەوہ:

(خوايە! ھەر چى لە لاين تۆوہ بىت جوانە)^(۱)

بەلئى، گەر مەروف لەناو دەرياي سامان و دەولە مەندى دا بىت و لە گەل خواى گەورە دا بىت، ئەوا بە وىنەى شىخى گەيلانى - قلس سرە - پنى لەسەر شانى ئەوليا كان و پنى پىنغە مەرىش ﷺ لەسەر شانى ئەو دە بىت. بەلام گەر ھىچ شتىكى لە گەل خوادا نە بىت ئەوا مەروفى ھەژار دىنا و ئاخىرەتى لە دەست چووہ و، دەولە مەندى ئەنجامە كەى ھەر زيان و زەرە مەندى دە بىت ھەر چەندەش لە روالەت دا لەناو بەختە وەرى و ناز و نىعمەت دا بىت.

پرسىيارى شەشەم

بۆچى خواى گەورە بەندە كانى خۆى "يە كسان" دروست نە كردووہ؟ ئەوہ تا ھەندىكيان كوئىر و ھەندىكيان شەلن؟
ۋەلام:

۱ - خواى گەورە خواوہنى مولكى دىنا و قىامەتە و بە وىستى خۆى ئال و گۆر بەسەر مولكە كانى دا دەھىنيت و ھەلس و كەوتيان تىدا دە كات و، ھەر گىز ھىچ كە سىك خۆى لە كار و بارە كانى دا ھەلناقور تىنيت. ئەو كەسەى كە گەردىلە كانى جەستەى تۆى بەدى ھىناوہ و بەشە كانى ئەو جەستەى شى رىك خستووہ: خواى گەورە يە .. ئەو كەسەى تۆى بە مەروف بەدى ھىناوہ: ھەر خواى گەورە يە. تۆ لە پىش ھەموو ئەمانە دا ھىچ شتىك بە خواى گەورە نە داوہ ھەتا ئىدديعاى ماف بەكەت بەسەر يەوہ. چونكە گەر لە

(۱) لای خۇمان دەلئىن: (ھەر چى لە لاين خواوہ بىت خۆشە)!

پیشه‌کی دا شتیکت به‌خوای گه‌وره‌ ب‌دایه‌ له‌وانه‌یه‌ مافی‌ ئەو‌ه‌ت‌ بی‌وایه‌ که‌ بت‌وتایه‌: دوو‌ چاو‌م‌ ب‌دەرئ‌ئ‌ ئە‌ک‌ یه‌ کێ‌ک‌، دوو‌ دە‌ستم‌ ب‌دەرئ‌ئ‌ ئە‌ک‌ یه‌ک‌ دە‌ست‌.. خۆ‌ تۆ‌ هیچ‌ شتیکت‌ به‌و‌ نه‌داوه‌ تا - په‌نا‌ به‌خو‌ا - سته‌می‌ ب‌ده‌یته‌ پال‌. چونکه‌ سته‌م‌ له‌ ناحه‌قی‌ و‌ ماف‌نه‌دانه‌وه‌ سه‌ر‌چاو‌ه‌ ده‌گرێت‌. ئایا‌ تۆ‌ چ‌ مافیکت‌ به‌سه‌ر‌ خوای‌ گه‌وره‌وه‌ هه‌یه‌ پێ‌ی‌ نه‌دابیت‌ تا‌کو‌ ئیددی‌عای‌ سته‌می‌ له‌سه‌ر‌ بکه‌یت‌؟ خوای‌ گه‌وره‌ تۆ‌ی‌ له‌ "نه‌بوون‌" هه‌ه‌ینا‌وته‌ "بوون‌" و‌ ئنجا‌ کر‌دوویتی‌ به‌ مرۆف‌. خۆ‌ ئە‌گەر‌ که‌مێ‌ک‌ سه‌رنج‌ له‌و‌ بوو‌نه‌وه‌ رانه‌ ب‌ده‌یت‌ که‌ زۆر‌ له‌ خو‌ارووی‌ تۆ‌وه‌ن‌، ده‌زانیت‌ نی‌عمه‌تی‌ زۆرت‌ ده‌ست‌ که‌وتووه‌.

۲ - هه‌ندئ‌ئ‌ جار‌ خوای‌ گه‌وره‌ ته‌نها‌ یه‌ک‌ پێ‌ی‌ له‌ مرۆفێ‌ک‌ ده‌سینێته‌وه‌، به‌لام‌ له‌ دو‌ارۆژ‌دا‌ گه‌لنی‌ شتی‌ ده‌داتنی‌، چونکه‌ به‌م‌ لێ‌ سه‌ندنه‌وه‌یه‌ی‌ ئە‌و‌ به‌شه‌ و‌ له‌و‌ مرۆفه‌ ده‌کات‌ که‌ هه‌ست‌ به‌: ده‌سته‌وسانی‌ و‌ لا‌وازی‌ و‌ هه‌زاره‌یی‌ خۆ‌ی‌ بکات‌ و‌، له‌م‌ رێ‌یه‌وه‌ خوای‌ گه‌وره‌ دلی‌ ئە‌و‌ ب‌نده‌یه‌ی‌ بۆ‌ لای‌ خۆ‌ی‌ راده‌ کێ‌شیت‌. خۆ‌ ئە‌گەر‌ خوای‌ گه‌وره‌ دلی‌ ئە‌م‌ مرۆفه‌ بکاته‌وه‌ و‌ شادمانی‌ و‌ چاو‌کراوه‌یی‌ پێ‌ی‌ به‌خشیت‌ ئە‌وا‌ زۆری‌ پێ‌ی‌ به‌خشیوه‌ و‌ که‌میشی‌ لێ‌ و‌ هر‌گر‌تووه‌ته‌وه‌! له‌ راستی‌ دا‌ ئە‌مه‌ لوتفی‌ خوای‌ گه‌وره‌ ده‌گه‌یه‌نیت‌ به‌و‌ ب‌نده‌یه‌ی‌، هه‌ر‌چه‌نده‌ش‌ له‌ ر‌و‌اله‌ت‌ دا‌ ئە‌و‌ لوتفه‌ ده‌رنا‌که‌ویت‌، وه‌ک‌ ئە‌وه‌ی‌ که‌ "پله‌ی‌ شه‌هیدی‌" به‌ یه‌ کێ‌ک‌ به‌خشیت‌ و‌ بیخاته‌ به‌هه‌شته‌وه‌ و‌ به‌ حوزووری‌ خوای‌ گه‌وره‌ شاد‌ و‌ به‌هره‌مه‌ندی‌ بکات‌. که‌ ئە‌مه‌ش‌ پله‌یه‌ که‌ صیددیقان‌ و‌ پیاو‌چاکان‌ خۆ‌زگه‌ی‌ پێ‌ی‌ ده‌خوازن‌، ته‌نانه‌ت‌ هه‌ر‌ که‌سێ‌ک‌ ده‌بیینیت‌ ده‌لێت‌: خۆ‌زگا‌ ئێمه‌ش‌ وه‌ک‌ ئە‌و‌ به‌ پله‌ی‌ شه‌هیدی‌ شه‌ره‌فمه‌ند‌ ده‌بووین‌. که‌واته‌ ئە‌م‌ مرۆفه‌ی‌ که‌ شه‌هیدی‌ خه‌لات‌ کراوه‌، گه‌ر‌ پارچه‌ پارچه‌ش‌ بکریت‌ هێشتا‌ هه‌ر‌ که‌می‌ به‌خشیوه‌. چونکه‌ ئە‌وه‌ی‌ ده‌ستی‌ که‌وتووه‌ گه‌لنی‌ زیاتره‌ له‌وه‌ی‌ به‌خشیویه‌تی‌!

به‌ ده‌گه‌من‌ روو‌ ده‌دات‌ که‌ هه‌ندئ‌ئ‌ که‌س‌ له‌وانه‌ی‌ هه‌ندئ‌ئ‌ ئە‌ندامی‌ جه‌سته‌یان‌ له‌ده‌ست‌ داوه‌، له‌ رێ‌ی‌ ب‌تازین‌ و‌ هه‌ست‌ به‌ ناته‌واوی‌ بکه‌ن‌ و‌ ره‌خنه‌ و‌ به‌هانه‌ له‌ کاری‌ خوای‌ گه‌وره‌ بگرن‌ و‌ بیزاری‌ و‌ ره‌ش‌بینی‌یان‌ تیندا‌ بیت‌. چونکه‌ زۆر‌به‌ی‌ ئە‌و‌ که‌سانه‌ ناته‌واوی‌ په‌کانیان‌ بۆ‌ بووه‌ به‌ هۆ‌کاری‌ک‌ که‌ روویان‌ پێ‌ بکاته‌ خوای‌ گه‌وره‌. له‌به‌ر‌ ئە‌وه‌، نابێ‌ ئە‌و‌ چه‌ند‌ که‌سه‌ که‌مانه‌ به‌ نمونه‌ به‌یترینه‌وه‌ که‌ وه‌ک‌ می‌رووی‌ زیانبه‌خش‌ وان‌ و‌ هه‌ندئ‌ئ‌ ئە‌ندامی‌ جه‌سته‌یان‌ له‌ده‌ست‌ داوه‌. به‌لکو‌ ده‌بێ‌ بزانیت‌ که‌ بناغه‌ و‌ ئە‌سلی‌ ئە‌م‌ مه‌سه‌له‌یه‌ بریتی‌یه‌ له‌ بیدار‌ کردنه‌وه‌ی‌ گیانی‌ شه‌وق‌ و‌ تاسمه‌ندی‌ بۆ‌ ناخیره‌ت‌ له‌ دل‌ و‌ ده‌روونی‌ خه‌لکی‌ دا، که‌ هه‌ر‌ له‌ بناغه‌دا‌ بۆ‌ ناخیره‌ت‌ به‌دی‌ هینراون‌.

واته‌ ئە‌م‌ چه‌شنه‌ شتانه‌ی‌ که‌ دینه‌ رێ‌ی‌ مرۆف‌، خاوه‌نه‌ که‌یان‌ بۆ‌ لای‌ خواوه‌ند‌ ده‌گێژنه‌وه‌، هه‌ندئ‌ئ‌ که‌سی‌ تریش‌ په‌ندی‌ لێ‌ و‌هرده‌گرن‌ و‌ متمانه‌ و‌ دل‌نیایی‌ پێ‌ په‌یدا

ده گرن و گهشه ده کهن، ئنجا ده کوژینه وه و کوچ ده کهن.. هه مان حال لهو شتانهش دا به دی ده کریت که له بهاردا ده پیتین و له هاوین دا بلاوده بنه وه و زیاتر گهشه ده کهن و پاشان له پایزدا زهرده بن و ده ژاکین. به لام هه موو یه کیک له وانه نه خشه و "قهدهر" ی خوی ههیه، چونکه هه موویان به پینی ئه ورین و نه خشه و پلانه ی که "زانستی رهها" بوی کیشاون و، به ئاراسته کردنی "ویستی رهها" ش دینه و جوود و ده روون، نهک به هه ره مه کی و به پینی هه ز و ئاره زرووی خودی بوونه وه ره که، به لکو به ویستی خوی گه وه ره:

﴿ويعلم ما في البرّ والبحر وما تسقط من ورقة إلا يعلمها ولا حبة في ظلمات الأرض ولا رطب ولا يابس إلا في كتاب مبين﴾ (الأنعام: ۵۹).

جانه گه ر "ژیان" و "مردن" و "گهشه کردن" و "بهروبووم" ی درهخت و گژو گیایا و ناوک و تووه کان تا ئه م رادهیه به جیددی گه رم و گوگری چاودیری بکریت، ئایا ده گونجیت مرؤف پشت گوئی بخریت که کاملترین بوونه وه رانه؟ بئی گومان ئه و خواوه نده خاوه ن مولکه ی که "بیستن" یان "بینین" ی هیچ شتیک رینی بیستن و بینینی شتی تری لسی ناگریت، بایه خ به م مرؤفه ده دات که ناوازه ترین سنعته و نازیزترین به دیهاتووی خویه تی و، هه ر نیعمه تیکی به "جور" و "ره گه ز" ی به دیهاتووانی تر به خشیوه به هه موو "ناک" یکی مرؤفیشی ده به خشییت و، به تایه تی چاودیری مرؤف ده کات که پیرستی جیهانه و، چاکه و فەزل و به خشایشی له ئه ندازه به ده ری خوی پئی ده به خشییت و، به چه شنیکی تایه تی دهیداته بهر تا شه ره فه نندی حوزووری خوی ده کات.

جانه م بانگیشتن و راپنج کردنه خوایی به، هه ندی جار له سه ر جی و، هه ندی جار له مهیدانی جهنگ و، هه ندی جاری تریش به موسیبهت و گرفت و رووداویک ده بییت. ته نانهت هه ندی جار دانه دانه و هه ندی جاری تریش به کۆمه ل ده بییت، چونکه هیچ کام له مانه له گۆشه ی روانینی به دیهینه ره وه بۆ مرؤف هیچ کاریک ناکاته سه ر ئه نجام. خوی گه وه خاوه نی زانست و توانستی ره هایه و، هه ناسه ی هه موو زینده وه ریک و جلهوی هه موو مرؤفیکی به ده سه و، چ کاتیک بیه ویت جلهوی بۆ شل ده کات. که واته کاریکی گه لسی ژیره کی و مه تیقی به که به پینی ئه و قه ده ره ی لای خوی نوو سه راه گیانه کان بکیشتی، چ هی یه کینکی دیاری کراو بییت یان هی کۆمه لیک بییت. پینم وایه پینشتر له مه دواوین و وتمان: وهک ماوه ی ته سریح کردنی تیپینکی سوپایه به فه رمانی سه ر کرده ی گشتی، که پینشتر ئه و ماوه و کاته، لای سه ر کرده، دیاری کراو بووه.

جگه له‌مەش گەلێ مەلاییکەتی زۆر هەن که نەرکی گیان کێشانیان له ئەستۆدایه و، دەتوانن له تەنهایەك کات و لەو شوێنەدا که دەرد و ئافاتیان تێدا بلاو بوو و تەوه، به ئەقدیر و سەرپەرشتی کردنی خواوەنه مەزەنه که‌یان گیانەکان بکێشن. تەنانەت لەوانەیه چەند مەلاییکەتیک هەبن که بتوانن بە‌پێی ئەو کتێبە‌ی که له بەر دەستیاندا‌یه: چاوپێکەوتن له گەل هەموو که‌سیکی مردوودا ساز بکەن و له گەل‌یاندا بدوین.

لەم چەشنه کارەسات و موسیبه‌تانه‌دا گەر به وردی سەرنج بدریت، ئەقدیری پیشتر و پێکەوه هاتنی ئەجەلی هەموو مردووان دە‌بینریت و، لەوانە‌یه پتۆیستمان به چەند بەرگێکی کتێب هە‌بیت تا‌کو هەموو رووداوه سەرسوور‌هین و نائاسایی‌یه‌کانی ئەم بواریان تێدا تۆمار بکەین، جگه له‌وه‌ی که ئەوانە‌ی تا ئیستا تۆمار کراون له چە‌ندین بەرگ تێپەر ده‌کەن. ئەوه‌تا روژنی‌یه‌ له چا‌به‌مەنی‌یه‌کاندا چەند رووداویکی ئاوا نائاساییمان پیش چا‌و نه‌کو‌یت.

بۆ نمونە: ئەو بوومە‌ل‌رزە سامنا‌کانە‌ی که شارە‌کان هە‌ل‌ده‌گیرن‌وه و سەرو‌بنیان ده‌کەن.. سەرباری ئەو هەول و تە‌ق‌لا سەرو‌مرانە‌ی که لەو کاتانه‌دا دە‌دریت، که‌چی هیشتا ناتوانریت چەند هەزار که‌سیک رزگار بک‌رین. دە‌بینیت ئا‌لەم کاتە‌دا سەدان منال لەوانە‌ی که ناتوانن پارێزگاری له‌ خۆ‌شیا‌ن بکەن، له ژێر زه‌وی و دارو‌پەر‌دووی خانوو بە‌ره‌ روو‌خواه‌کاندا به‌ زیندوویی و بێ ئەوه‌ی هیچ زیانیکیان پێ‌گە‌یشتی‌ت، دە‌دۆزێت‌وه! یان عەرە‌بانە‌یه‌کی کرێکاره‌کان هەتا ئا‌و که‌نالی ئا‌ویک تە‌لی‌ر دە‌بێت‌وه و هەموو کرێکاره‌کانی ناوی دە‌مرن، که‌چی به‌ چەند ما‌وه‌یه‌کی دوور له‌ شوێنی رووداوه‌که‌وه منالیک له‌ناو قوما‌ت‌دا و به‌سەر ئا‌وه‌که‌وه دە‌دۆزێت‌وه که هیچ نازاریکی تە‌وش نە‌بووه! به‌ هەمان جۆر له‌ که‌وتنه‌خواره‌وه‌ی فەرۆ‌کش‌دا روو دە‌دات که هەرچی‌یه‌کی تێدا بووه تە‌نانەت فەرۆ‌که‌وانه‌ کارامه‌کانی ناویشی دە‌سووتین، که‌چی له‌ دوور‌یی دوو سە‌ده‌تره‌وه منالیکێ خۆ‌شه‌ویستی خنجیلانه‌ دە‌دۆزێت‌وه که هیچ زیان و نازاریکی پێ‌ نه‌گە‌یشتووه! جا ئە‌م روودا‌وانه‌ و ها‌و‌چە‌شنه‌کانیان دە‌ری‌ده‌خەن و ده‌یچه‌سپین که "زیان" و "مردن" جە‌ل‌ه‌ویان بۆ بە‌رنه‌دراوه‌ و به‌ هەر‌مه‌کی روو ناده‌ن، بە‌ل‌کو کارسازیکێ بی‌سەر و بی‌نەر ده‌یان‌سازینیت و ریکیان ده‌خات!

هەموو بە‌دبە‌هات‌ووان که دینه‌ زیان، چ له‌ شیوه‌ی تا‌ک تا‌ک‌دا و چ له‌ شیوه‌ی کۆمە‌ل‌دا بن، کاتی بە‌پێی هاتنی ئە‌جە‌لی هەر‌یه‌که‌یان ئەو کار و نەر‌کانه‌ ئە‌نجام دە‌ده‌ن که خراوه‌ته‌ ئە‌ستۆیان و له‌ تۆماری بە‌ره‌ت‌یی کرده‌وه‌کانیاندا تۆمار کراون و، دوا‌ی ئە‌نجام‌دانی نەر‌کی فیت‌ره‌ت‌یان و تی‌گە‌یشتن له‌ نه‌ینی و لایه‌نه‌ ورده‌کانی فیت‌ره‌ت و پە‌رده‌لادان له‌سەر نه‌ینی‌یه‌کانی پستی پە‌رده‌ی س‌روش‌ت و، دوا‌ی ئەوه‌ی که بوون به‌ ئا‌ویته‌ی

تیادهر کهوتنی ناوه کانی ئەو خواوەندە ی که هه موومانی رهوانه ی ئیره کردووه و، دوای تهواو بوونی تههه نیان، هه ره موویان چ به تاك تاك و چ به کۆمه ل کۆمه ل له ئه رک ی ژیان ته سه ریح ده کری ن!

"زانین" ی هینانی بوونه وهران و پاشان ده ست بێ هه لگر تیان له کاره کانیان، واته کۆتایی هینان به ئه رک ی سه رشانیان و هینانه پێشه وه ی نه جه لیان له یه ک کات دا، کارنکی گه لێ ئاسانه سه به ره ت به و خوا به ی که خا وه نی زانستی ره هابه به: سه ره تا هه تا کۆتایی هه موو شتیک. ئه مه جگه له وه ی که ده زانین خوا وه ندی زانای ئاشکرا و په نهان ژماره یه ک مه لاتی که ته ی گه لێ زۆری له ده وری مرۆف داناره و ژماره یه ک مه لاتی که ته ی زۆریشی بۆ گیان کیشان ئاماده کردووه.

له وانیه به م شیوه یه ی خواره وه ئیعتیرازیک له م باسه بگیریت:

له م چه شنه موسیبه تانه دا گه لێ که سی بێ تاوان له گه ل ئه وان هه دا تیاده چن که شایسته ی ئه و به لایه ن. ئایا ئه م کاره مان بۆ روون ده که نه وه؟

له پێشه کی دا ده لێین: هه له یه ک له عه قیده و بۆ جوونی ئه و که سه دا هه یه که ئه م پر سه یاره ده کات و، پر سه یاره که شی له و هه له یه وه سه ره چاره ده گری ت! چونکه ئه گه ر "ژیان" هه ره ته نه ا ئه م ژیا نه ی دنیا بوایه و ژیا نی ئه و دنیا و جوو دی نه بوایه، له وانیه ئه م ئیعتیرازه تاراده یه ک جێی خۆی بوایه. که چی له راستی دا ئه م دنیا به ته نه ا بریتی به له کی لگه و، مه یدان ی کار و، هۆلی چاره وروانی. به لام ئه و دنیا خه رمان و شو ئنی درو ئنه ی دا هات و ها ته به ری به رو بووم و گه یشتن به به خته وه ری و رزگار بوونه له و شتانه ی که له م دنیا به دا مرۆف بێزار ده که ن.

له به ره ئه وه، هه ره گیز پێکه وه مردنی "باش" و "خراب" و "بێ تاوان" و "تاوانبار" کارنکی نامۆ نی یه، به لکو پرو دانی ئه م کاره به م جۆره مردنه زیاتر له گه ل مه نتیق و ژبری دا یه ک ده گری ته وه، چونکه هه موو مرۆفیک که له و دنیا دا زیندوو ده بیته وه، به پێی نیه ت و ره قتار و کرداره کانی ئیره ی و جوو دیک ی نو ئی ده دریتی و هه ره به و بێ یه ش مامه له ی له گه ل دا ده کری ت: یان ژیا نی به خته وه ری به کی هه می شه یی... یان به ده به ختی به کی به ره ده وام.

پوخته ی قسه:

"مردن" و "ئه جه ل" بریتین له: کۆتایی ها ته ی ما وه ی مانه وه و کار کردن له م دنیا به دا. جا ئه م چه شته ما وه یه بریتی به له و نه خشه یه ی که پێشتر خوا وه ندی بی سه ری زانا کی شوا یه تی و له تۆماره به ره تی به کان دا تۆمار کراون و، هه ره به فه رمانی خوا وه ند

خویشی له کاتی دیاری کراودا جی به‌جی ده‌کرین و، له پرووی مه‌نتیق و ژیریشه‌وه هیچ جیاوازی به‌ک له‌وه‌دا نی‌یه که ئەم کاره به "دانه‌دانه" یان له شیوه‌ی "کۆمەل" دا جی به‌جی بکړیت.

من له‌و باوه‌ره‌دام که هۆکاری یه‌که‌می له‌رې‌ترازانی مرؤف له‌م مه‌سه‌له‌یه و گه‌لنی مه‌سه‌له‌ی تر‌دا، ده‌گه‌ر‌پته‌وه بۆ: جه‌هل و تی‌نه‌گه‌یشتن له "زانستی ره‌ها" ی‌خوای گه‌وره و "توانستی بې‌سنوور" ی. هه‌روه‌ک هۆکاریکی تر: هه‌له‌کردنی مرؤفه‌ له‌و گۆشه‌ی روانیه‌ی که لی‌یه‌وه ده‌روانیه‌شتان و رووداوه‌کان. چونکه ئە‌گه‌ر نه‌توانین خو‌مان له‌چه‌مکه‌کانی: "سروش‌ت" و "رینکه‌وت" دامالین و له‌ناهماه‌وه به‌سه‌ر "ملنه‌دان" و "ئینکاری کردن" دا زال نه‌یین، ئە‌و ناوه‌وه‌مان له‌چه‌مکه‌هه‌له و ساخته و پووچه‌کان پر ده‌ییت و وه‌ک گۆره‌پانیکی لنی دیت بۆ مملانیی و هه‌سه‌سه‌کانی شه‌یتان له‌ده‌می پروو به‌روو بوونه‌وه‌مان له‌گه‌ل رووداوه‌کان دا. خو جگه‌ له‌لاوازی جیهانی رۆحیمان و خۆراک بې‌نه‌دانی به‌شیوه‌ی پینو‌ست و سه‌رباری ئە‌مه، هه‌موو رۆژنیکیش ئە‌و گو‌مان و دوودلی‌یانه‌ی ده‌رخوارد ده‌دریت که هیچ به‌لگه و پالپشتیکیان نی‌یه. ئە‌مه‌ش گه‌روگرت و موسیبه‌تیک‌ی گه‌لنی سامناکه، چونکه نه‌ک هه‌ر ته‌نها ده‌ییت به‌هۆی له‌رې‌ترازانی وه‌چه‌ی نو‌ی، به‌لکو پارێزگاری کردنی مانه‌وه‌ی به‌ره‌ی ئیستاش له‌سه‌ر راسته‌ش‌قام ده‌کات به‌کاریکی سه‌رسوو‌ره‌ین و دژوار.

له‌وانه‌یه که سی‌ک هه‌ییت پینی واییت که ئە‌م چه‌شنه‌مه‌سه‌له و بابه‌ته‌سه‌له و ساکارانه‌ی که به‌رواله‌ت زۆر گه‌رنگ نین زیاد له‌پینو‌ست له‌سه‌ریان نووسرا‌ییت و به‌لگه‌یان له‌سه‌ر هینرا‌ییت‌هوه. به‌لام ئی‌مه سه‌باره‌ت به "بابه‌ته‌کانی ئیمان" هوه‌هاوه‌شیی کهس نا‌که‌ین له‌م چه‌شنه‌بهر و بۆ‌چوونه‌دا، چونکه بچوو‌کترین مه‌سه‌له و بابه‌ت که په‌یوه‌ندی به‌عه‌قیده‌وه بېت له‌راستی‌دا به‌ئهن‌دازه‌ی هه‌موو جیهان گه‌وره‌یه. هه‌ر له‌بهر ئە‌وه‌شه که هه‌تا زیاتر لی‌ی بدوین و قسه‌ی تیندا بکه‌ین هینشا هه‌ر ئە‌وه ده‌هینیت و شایه‌نیه‌تی. تکامان وایه ئە‌و برایانه‌ی که له‌م گۆشه‌یه‌وه ده‌روانه ئە‌م مه‌سه‌لانه، بیزار نه‌بن و چاوپۆشیمان لنی بکه‌ن.

پرسیاری حدوتەم

ئە‌گه‌ر زوو‌تر کات و چۆنیتی ئە‌جه‌ل ده‌ست‌نیشان کراوه، ئیتر تاوانی بابای "قاتل"

چی‌یه؟

وه‌لام: به‌لنی، کات و چۆنیتی مردن - وه‌ک هی هه‌موو شتیکی تر - پینتر دیاری و ده‌ست‌نیشان کراوه. به‌و واتایه‌ی که ئە‌و شته‌ی سه‌باره‌ت به‌سه‌رجه‌می بوونه‌وه‌رانه‌وه

واریده و پرووده‌دات، سه‌بارت به ژیان و مردنی مرؤفیشه‌وه به هه‌مان جزوره. چونکه ئەو حه‌قیقه‌ته‌ی که له‌م بواره‌دا ناتوانریت پشت گوئی بخریت بریتی‌یه له: هاته‌نه و جوودی هه‌موو بوونه‌وریک به‌چهند رینگایه‌کی تایه‌تی و ئنجا به‌سه‌ر بردنی ژیانیشی به‌پینی چه‌ند بناغه‌یه‌کی دیاری کراو، پاشان دوا‌ی ته‌واو کردنی ماوه‌یه‌کی ده‌ست‌نیشان کراویش، له‌سه‌ر شانۆی ژیان ده‌کشینه‌ دواوه.

به‌لنی، هه‌موو شتیک به‌پینی نه‌خشه و پلانیکی ده‌ست‌نیشان کراو که بۆی کیشراوه و له‌ناوه‌ندی باز‌نه‌یه‌کی گشتی و ته‌واو فراوانی قه‌ده‌ردا: له‌دایک ده‌بیئت و.. گه‌شه ده‌کات و.. ئنجا ده‌مریت. ئەمه‌ یاسا و سیسته‌مینکی گشتی و ئەزه‌لی‌یه‌که هه‌رگیز ئال و گوژی به‌سه‌ردا نایه‌ت.

به‌پینی ده‌ستور و بناغه‌گشتی و ره‌گ‌دا کوتاوه‌کانی زانستی نوئی، که له‌ناخی ئەم گه‌ردوونه‌وه هه‌لقولاون، ئەو گه‌ردوونه‌ی که به‌پینی سیسته‌مینکی به‌کجار ورد و پیکه‌وه‌گو‌نجانیکی ناوازه‌ی سه‌رسوور هین کار ده‌کات.. له‌م ده‌ستور و بناغه‌گشتی یانه‌وه ده‌رده‌که‌ویت که: هه‌موو شتیک، هه‌ر له‌گه‌ردیله‌کانه‌وه تا ده‌گاته‌گه‌له‌ستیره‌کان: پیشتر ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان کردنیکی تایه‌تی هه‌یه‌و، گه‌ر به‌م چه‌شنه ده‌ست‌نیشان کردن و نه‌خشه و پلانه‌پیش‌وه‌خته نه‌بیئت هه‌رگیز ناتوانریت رینسای ناوازه‌ی گه‌ردوون و پیکه‌وه‌گو‌نجانی ره‌نگینسی ناوی روون بکرینه‌وه، ته‌نانه‌ت ناشتوانریت له‌زانسته‌رووته‌کان‌دا هه‌ج پیشکه‌وتنیک به‌ده‌ست به‌یتریت.

هه‌ر ئەو سیسته‌مه‌ ورد و ئەندازیاری‌یه ره‌نگینه‌ی ناو ئەم گه‌ردوونه‌یه - که به‌پینی چه‌ند یاسایه‌کی بیرکاری ورد کار ده‌کات - مرؤفیان هان‌داوه که به‌پینی چه‌ند بناغه‌یه‌کی دیاری کراو له‌ئه‌زموو‌نگه‌کانی فیزیادا باس و لیکۆلینه‌وه‌کانیان ئەنجام بدن و، به‌پینی چه‌ند ده‌ستورینکی تایه‌تیش له‌زانستی توئیژکاری (علم‌التشریح) بکۆلنه‌وه، یان برۆنه‌ناو قوولایی گه‌ردوونه‌وه. چونکه گه‌ردوونیک گه‌ر رینسای تیندا نه‌بیئت و.. جیهانیک گه‌ر نه‌خشه و پلانی بۆ دانه‌ریژاریت و.. کۆمه‌له‌به‌شتیکی سروشت که به‌پینی سیسته‌م و رینسا کار نه‌کات، هه‌رگیز ناتوانریت باه‌ته‌زانستی‌یه‌کانیان تیندا باس بکریت. ته‌نانه‌ت سه‌رجه‌می "زانسته‌کان" له‌حەقیقه‌ت‌دا بریتین له‌چه‌ند کامیرایه‌ک بۆ پیشاندانی هه‌ندی ده‌ستور و یاسای ناو گه‌ردوون و، هه‌ر له‌م‌رێ‌یه‌شه‌وه له‌ژیر ناو‌نیشانی "زانسته‌کان" دا‌رۆشتو‌نه‌ته‌ ناو دوو‌توئی کتینه‌کانه‌وه! بێ‌گومان ئیمه‌ به‌سه‌ستان ئەوه‌نی‌یه‌ له‌گرنگی و شان‌وشکۆی زانسته‌کان و دۆزینه‌وه‌نوێکان که‌م بکه‌ینه‌وه، نه‌خیر.. به‌لکو ده‌مانه‌ویت رێ و شوێنیان یاد

بخه‌ینه‌وه و سه‌رنجی مروڤیش بۆ لای شتیکی له زانسته‌کان گرنگتر رابکیشین که بریتی‌به له‌و سیستم و پینکه‌وه گونجانه‌ناوازه‌یه‌ی که هه‌ر له میژه له گه‌ردوون‌دا هه‌ن، ته‌نانه‌ت پیش ته‌وه‌ش زانسته‌کان بیان‌دۆزنه‌وه و په‌رده‌یان له‌سه‌ر هه‌لبه‌مانن، ته‌و ری‌سایه‌ی که به‌ وینه‌ی دلنکی لیدهر و زیندوو وایه له جه‌سته‌ی ته‌م گه‌ردوونه‌دا.

ته‌و "توانست" ه‌چه‌نده مه‌زنه که به‌پیی نه‌خشه‌یه کی "قه‌دهری" ی پیشتر بایه‌خی به‌م ری‌سا ناوازه‌یه داوه و کردوو‌یه‌تی به‌ بناغه‌یه‌ک بۆ سه‌رتاسه‌ری گه‌ردوون! ته‌نانه‌ت هه‌ندئێ له زانیانی "کۆمه‌لناسی" ده‌یان‌ه‌ویت ته‌م یاسا زال و فه‌رمانه‌وه‌ایانه‌ی ناو جیهان (که له شوینیکی سه‌رووتره‌وه نازل بووه) به‌سه‌ر کۆمه‌لگا‌کانی مروڤیش‌دا پی‌ساده و جی‌به‌جی بکه‌ن! خۆ هه‌ر چه‌نده‌ش بانگه‌شه‌کردن تا ته‌م راده‌یه بۆ "قه‌دهر" یان به‌ ده‌رپرینیکی راست و دروست بۆ: "جه‌برییه‌تی زیاد له پیوست" هه‌میشه ره‌خسه و ئیعتی‌رازی ئاراسته‌ده‌کریت، به‌لام له‌رووی دان‌نان‌دا به‌و ری‌سا فه‌رمانه‌وه‌ایه‌ی ناو جیهان و به‌و نه‌خشه و پلانه‌ته‌زه‌لی‌یه‌پیشینه، جی‌ی بایه‌خه و ناوه‌رۆک و واتایه‌کی قوول‌ی تیدایه!

له‌راستی دا‌هه‌ر "حه‌قیقه‌ت" یک که په‌یوه‌ندی به‌ "عه‌قیده" وه‌بیست، پیوستی به‌ پشت‌گیری و ته‌سدیقی ده‌روه‌ی خۆی نی‌یه. به‌لام وه‌چه و به‌ره‌ی بی‌به‌ختی نیستا، که به‌هۆی گه‌لێ روانین و بۆ‌جوونی بیانی، چاوی گرفتاری نابینایی بووه و دل‌یشی له‌ری‌ی چهند ورینه‌یه‌کی ده‌ره‌کی بیانی‌یه‌وه له‌ری‌ ترازوه، کاتی که پی‌ی ده‌لین: بۆ سه‌ر بیر و ژیری و هۆشی خۆت بگه‌رپر هوه، ده‌بی له‌گه‌ل ته‌م ری‌نمایی‌یه‌دا - ته‌نانه‌ت گه‌ر به‌ ئاماژه بۆ کردنیش بووبیت - ته‌و ناسازی (تناقض)‌یه‌ی بۆ روون بکه‌ینه‌وه که له‌گرفتاری ته‌و که‌سانه‌دا به‌دی‌ده‌کرین که ته‌مانیان - بی‌سوود - له‌ری‌ ترازاندوو! هه‌ر له‌به‌ر ته‌مه‌ش بوو که درێژه‌مان به‌ قسه‌کا‌مان دا و روشتینه‌ ده‌روه‌ی باسه‌که. ده‌نا جم‌و‌جوول‌ی سه‌رتاسه‌ری گه‌ردوون، هه‌ر له‌ گه‌ردیله‌کانه‌وه تا ده‌گاته گه‌له‌ستیره‌کان، به‌پیی ری‌سایه‌کی یه‌که‌جار ورد و پینکه‌وه گونجانیکی کامل و ناوازه و ته‌قدیر و دیاری کردنیکی پیشتر که هه‌موو شتیکی ناو گه‌ردوون پینکه‌وه گری‌ده‌دات، ته‌نجام ده‌درین و، ته‌مانه‌ش هینده‌روون و ناشکران که له‌پیش‌چاوی هه‌موو که‌سین‌کان. خۆ ته‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر فه‌رمانه‌وه‌ایه‌تی‌یه‌کی زال و په‌ها. جا هه‌موو جیهانه‌کانی ناو گه‌ردوون هه‌ر له‌وه‌مه‌وه که خوا‌ی گه‌وره‌به‌دی‌هینان و تا نیستا، ملکه‌چی ته‌م فه‌رمانه‌وه‌ایه‌تی‌یه‌ په‌هه‌یانه‌ن و، له‌هه‌موو جم‌و‌جوول و ئال و گۆرینکیان‌دا به‌ته‌واوته‌ی سه‌ریان بۆ نه‌وی کردوو‌ه.

هر چه ندهش "به‌دیهینانی یه‌که‌م" سه‌بارت به‌سه‌رجه‌می به‌دیهاتو وانه‌وه‌ته‌نانه‌ت مرؤف و نه‌وانه‌ش که وه‌ک مرؤف خواه‌نی ویست و سه‌ر به‌ستین، به‌دیهینانیکه "جه‌بری" بووه به‌ته‌واوه‌تی، که‌چی له‌پاشان‌دا ئه‌م بوونه‌وه‌ره‌خواه‌ن ویست و سه‌ر به‌ستی‌بانه، له‌و شتانه‌دا که سه‌ر به‌ویستی خو‌یانن، له‌به‌دیهاتووانی تر جیا‌ده‌بنه‌وه. هر له‌بهر ئه‌م جیا‌بوونه‌وه‌یه‌شه که "ده‌ست‌نیشان‌کردنی پیشین" ی نه‌وان شی‌وه‌یه‌کی تایه‌تی له‌خو‌گرت.

له‌راستی‌دا پرسیاره‌که له‌په‌ی‌نهربرنه‌وه به‌م لایه‌نه‌جیا‌وازه‌ی مرؤف سه‌ری هه‌لداوه، و، هی نه‌ویه که مرؤفیشی وه‌ک شتانی تر داناوه. بویه ئیمه پیمان وایه که هه‌ست کردن به‌م جیا‌وازی‌یه‌ی نیوان مرؤف و بوونه‌وه‌رانی تر - ته‌نانه‌ت جیا‌وازیی له‌گه‌ل هه‌ندیکیان‌دا - گرتی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌مان بو‌ده‌کاته‌وه. به‌لام پاشاوه‌ی مه‌سه‌له‌که له‌راستی‌دا بریتی‌یه له‌قبوول‌کردنی گشتگیری (إحاطة) ی زانستی نه‌زه‌لیی خواه‌ند سه‌بارت به‌هه‌موو شتیک.

به‌لنی، مرؤف - به‌پنجه‌واوه‌ی به‌دیهاتووانی تر - قایلییه‌ت و توانای سه‌ر به‌ستی و ویست و مه‌یل و ئیختیاری تیدا‌یه و، به‌پیی هه‌موو نه‌مانه‌ش: "خیر و شهر" و "پاداشت و سزا" ی ده‌دریته‌پال.

خو‌هر چه ندهش ویست و مه‌یلی مرؤف له‌بهرده‌م گه‌وره‌یی نه‌نجام وداهاته‌کانی نه‌و ویست و مه‌یله‌دا بجووک بی‌ت، که‌چی خوای گه‌وره وه‌ک مه‌رج و هۆکاریک ویستی مرؤفی قبوول‌کردوه تا‌کو ئه‌م شته‌جوزئی‌یه‌ی که پنی ده‌لین: "ویستی مرؤف" له‌شی‌وه‌ی مه‌یل‌کردنی مرؤف‌دا به‌ره و "خیر" یان "شهر" ده‌ربخات و، ئیتر مرؤفیش له‌نه‌نجامی نه‌مه‌دا و به‌گویره‌ی ئاراسته‌کردنی نه‌و ویسته‌ی خو‌ی به‌ره و کرده‌وه‌ی چاک یان خراب به "تاوانبار" یان "بی‌تاوان" له‌قه‌له‌م ده‌دریت. خو‌نه‌و رووداوه‌ی که نه‌نجامی ئه‌م مه‌یله‌ی مرؤفه، بازوور قورسیش بی‌ت و له‌توانادا نه‌بی‌ت له‌کۆلی مرؤف بنریت، که‌چی هه‌ر له‌ئه‌ستوی مرؤف‌دا‌یه، چونکه خو‌ی داوای کرده‌وه و مه‌یلی به‌لای‌دا بووه و خواستوویه‌تی. بویه تۆله و پاداشت بو مرؤفه که ده‌ست‌نیشان ده‌کرتن و، خوای گه‌وره هه‌رگیز مه‌ستوولیه‌تی نه‌و کارانه‌ی نادریته‌پال که ته‌قدیری کردوون و له‌کاتی دیاری‌کراویش‌دا به‌دی‌هیناون.

باله رووناکیی ئه‌م نمونه‌یه‌ی خوارمه‌دا له‌مه‌تی بگه‌ین:

گه‌ر به‌دیهینه‌ری مه‌زن رووداوانیکی گه‌وره‌ی وه‌ک گوپینی وهرزه‌کانی به‌هه‌ناسه هه‌لکیشان و هه‌ناسه ده‌ردانی ئیمه‌وه به‌ست و، فه‌رمووی: نه‌گه‌ر زیاد له‌م راده‌یه

هه‌ناسه هه‌لبیکێشن و ده‌ری‌بدەن ئەوا باری جوغرافیای شوێنه‌که‌تان بۆ ده‌گۆرم و، ئێمەش به‌پێی ده‌ستووری: "تناسب العلیة" په‌یوه‌ندیمان له‌ نیوان هه‌ناسه‌دانی خۆمان و هه‌رزگۆڕین دا نه‌بینی و، له‌م رێ‌په‌وه‌ له‌ فهرمانی ده‌رچووین و، ئەویش به‌پێی به‌لێنه‌که‌ی خۆی و هه‌رزه‌که‌ی ئێمه‌ی گۆری.. ئەوا "به‌رپرسیاری" ته‌نها له‌ ته‌ستۆی خۆماندا په‌، چونکه‌ خۆمان بووین به‌ هۆکاری ئەو ئال و گۆره‌، با ئەو کاره‌ش گه‌لێ له‌ سه‌رووی وزه‌ی خۆمانه‌وه‌ بێت.

هه‌ر به‌ وێنه‌ی ئەم ئموونه‌یه: هه‌موو مرۆفیک به‌پێی ئیختیار و ویستی جوژیی خۆی و له‌به‌ر ئەوه‌ی هۆکاری هاتنه‌ده‌یی ئەو ئه‌نجامانه‌یه‌ که‌ له‌م ویست و ئیختیاره‌یه‌وه‌ په‌یدا ده‌بن، به‌ "تاوانبار" یان "بێ‌تاوان" داده‌نرێت.

با ئیستاش نه‌ختی له‌سه‌ر که‌رتی دوو هه‌می مه‌سه‌له‌که‌ بدوین، واته‌ چۆنییسی یه‌ که‌ختن له‌ نیوان: "زانستی هه‌مه‌لایه‌نگری خواوه‌ند" و "ویستی مرۆف" دا: هه‌موو شتی که‌ له‌ زانستی خوادا له‌ گه‌ل شتانی پشت و ته‌نیشتی هه‌وه‌ و هاو‌ده‌م له‌ گه‌ل هۆکار و ئه‌نجامه‌کانی دا هه‌موو پێکه‌وه‌ن، به‌ راده‌یه‌که‌ که‌: پێشتر و دواتر، هۆکار و ئه‌نجام، کور و باوک، به‌هار و هاوین، هه‌موویان له‌ یه‌که‌ خال‌دان و، تیکرا دوو پرووی یه‌که‌ شتن و، "پێشتر و دواتر" و "هۆکار و ئه‌نجام" پێکه‌وه‌ ده‌زانن.

که‌واته‌ هه‌ر که‌سێکه‌ مه‌یله‌که‌ی له‌ هه‌ر شیوه‌ و به‌ هه‌ر ئاراسته‌یه‌که‌ دا بێت و ویستی خۆی - که‌ مه‌رجینکی عادی‌یه‌ - به‌ هه‌ر لایه‌که‌ دا به‌ کاربه‌ینی، پێشتر له‌ زانستی خوادا هه‌موو ئه‌مانه‌ زانراون. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌شه‌ که‌ ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان کردنی ئەو ئه‌نجامانه‌ی که‌ له‌م هۆکارانه‌وه‌ په‌یدا ده‌بن، نه‌ ویستی مرۆف ده‌به‌ستنه‌وه‌ و نه‌ زۆریشی لێ ده‌که‌ن بۆ هیچ شتی، چونکه‌ کاتی ئەم ته‌قدیرانه‌ سه‌باره‌ت به‌ مرۆف ته‌قدیر کراون مه‌یلی مرۆفیان تێدا ره‌چاو کراوه‌. که‌واته‌ ویستی مرۆف له‌ مه‌سه‌له‌که‌ دا وه‌رگه‌راوه‌ و گرنگی دراوه‌تی. ئموونه‌ی ئەمه‌ وه‌که‌ ئه‌وه‌ی که‌:

ئه‌گه‌ر که‌سێکی مه‌زن به‌ خزمه‌تکاره‌کانی بلیت: هه‌ر کات کۆکه‌ی خۆتان گرت و نه‌ کۆکین و نه‌ تانه‌پێشت ده‌نگان ده‌ریبت ئەوا دیاریی زۆرتان ده‌ده‌سن، به‌لام گه‌ر کۆکه‌ی ده‌ستکردان له‌ خۆتان هینا، ئەوا له‌و دیاریانه‌ بێ‌به‌ش ده‌بن. که‌واته‌ لی‌ره‌دا ئیراده‌ و ویستی ئەوانی وه‌رگرتوه‌ و ره‌چاوی کردوه‌.

لی‌ره‌ش دا به‌ هه‌مان جو‌ره‌، چونکه‌ گه‌ر خۆی گه‌وره‌ به‌ یه‌کی که‌ له‌ به‌نده‌کانی خۆی بلیت: "گه‌ر مه‌یلت به‌م لایه‌دا ده‌رخه‌یت ئەوا منیش ئەو شته‌ت بۆ به‌دی ده‌هێنم که‌ مه‌یلت لایه‌تی و، هه‌ر له‌ ئیستاشه‌وه‌ ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشانی ده‌که‌م به‌پێی مه‌یله‌که‌ی خۆت". که‌ ئەمه‌ش وا ده‌گه‌یه‌نیت خۆی گه‌وره‌ گرنگی په‌کی به‌ "ویستی مرۆف" داوه‌.

له سهر ئهم بناغیه، ده توانین بئین: ههروهك خوای گهوره له تهقدیر و دهست نیشان کردنی سه ره تادا هیچ که سیکێ نه به ستووه تهوه و پابهندی نه کردوه، به زۆره ملیش شتیکی له کردهوه کانی مروئی به پینچه وانیهی ره زامه ندیی مروفه که بهدی نههیناوه.

پاشان ده بی بزاین که قدهر و دهست نیشان کردنی سه ره تا و پینش وهخت بریتی به له نهخشه و پلانی زانستی خوای گهوره، گهر ئهم تهعبیره دروست بیست. واته خوای گهوره به زانستی هه مه لایه نگیری خۆی پیشتر ده زانیت که چ مروفینک مهیلی به چ ئاراستگه یه که دا ههیه و له دواییش دا ئهو مهیله ی بهو جوژه بو بهدی دههینیت و هه موو ئه مانه شی له نهخشه و پلانیك دا بو داده نیست.

خۆ ئهم "زانین" هی خواوه ندیش - که و جوو دینکی عیلمی به - هیچ شتیك له ده ره وه دا به هیچ شیوه یه که بهدی ناهینیت، به لکو "توانست" و "ویست" ی خواوه ندی به دیهینهر ئهو شته له ده ره وه له سهر شیوه یه که بهدی دههین به پنی ئهو مهیلانه ی که مروف ده ری خستوون. که واته ئهو شتانه ی هاتوون یان دینه و جوو د له بهر ئه وه نه هاتوون که زووتر له لایه ن خواوه نده وه زانراوه بهم جوژه دین، به لکو عیلمی نه زه لی و هه مه لایه نگیری خواوه نده زانیویه تی بهو شیوه و جوړانه دین بۆیه هه ره بهو جوړهش زانراون. که ئه مهش بریتی به لهو تهقدیر و دهست نیشان کردنه به ره تی و پینشینه ی به کهم جار.

زانایانی که لام ئهم چه مکه یان به: "العلم تابع للمعلوم" ده بر پیه وه. واته ئهو شته له دوا یی دا له سهر چ شیوه و چۆنیتی به ک بیست، پیشتر بهو جوژه ده زانیت، نه ک به پینچه وانیه وه، واته نه ک: بۆیه و اهاتووه ته دی چونکه پیشتر و زانراوه! چونکه ههروهك نهخشه و پلانه زانستی به کاتمان ئه وه ناگه یه ن که ته نها به نهخشه دانانه که ئهو شتانه ی ته سه وورمان کردوون، بیته دی.. به هه مان جوړ مه رج نی به دهست نیشان کردنه به ره تی به کان، که به نهخشه و پلانی به دیهینهر یان داده نیین، هیچ شتیك له ده ره وه دا بهیننه و جوو د.

پوخته ی قسه:

خوای گهوره به زانستی فراوان و هه مه لایه نگیری خۆی و ئاگاداریی له شتانی پینش و شتانی دوا یین - به وینه ی زانین و ئاگاداریی له ئه نجامه کان - له هۆکاره کانیش ئاگاداره .. به وینه ی زانین و ئاگاداریشی له هۆکاره کان، زانا و ئاگاداره به ئه نجامه کانیش. چونکه خوای گهوره به زانستی نه زه لی و په های خۆی پیشتر زانیویه تی

که چ کهسیك نییه‌تی باشی هیناوه کرده‌وه‌ی چاک بکات و، کینی تریش ده‌یه‌وینت کرده‌وه‌ی خراپ بکات. ئنجا به‌ینی ئەم نییه‌ت و هه‌ولانه‌ی مرۆفه‌کان ئەو شتانه‌ی له کاتی ئەنجامدانی ئەو کرده‌وانه‌دا و به‌ینی مه‌یل و نیاز و نییه‌تی به‌نده‌که‌ی ئەو شتانه به‌دی ده‌هینیت که ویستی خۆی پیشتر ته‌قدیری کردوون.

له‌به‌ر ئەوه، ده‌ست‌نیشان کردنی سه‌ره‌تا و پیشینی مردنی که‌سیك و چۆنییتی مردنه‌که‌ی و ئەوه‌ش که‌یه‌کینکی تر هۆکار بووینت له‌ رووداوه‌که‌دا، هه‌رگیز "به‌رپرسیاری" له‌سه‌ر هۆکاره‌که‌هه‌لناگریت، چونکه‌ ئەو ته‌قدیره‌ پیشینه‌ ویست و سه‌ربه‌ستیی مرۆفی تیندا ره‌چاو کراوه، بۆیه‌ تاوانه‌که‌ی ده‌دریته‌ پال و موخاسه‌به‌ ده‌کریت له‌سه‌ری.

پیمان وایه‌ سه‌ردانه‌وه‌ له‌ سه‌رچاوه‌ به‌ره‌تی‌یه‌کان بۆ ئەم مه‌سه‌له‌ قووله‌ی "قەدەر" و لیکۆلینه‌وه‌ی یه‌ک له‌ دوای یه‌ک تیبای‌دا، کارینکی پینویست بێت. چونکه‌ ئەوه‌ی که‌ لێره‌دا روونمان کرده‌وه‌ ته‌نها روونکردنه‌وه‌یه‌که‌ بۆ "ناستی عه‌وامه‌کان" له‌ ناوه‌ندی بناغه‌ مه‌حکهم و قائمه‌کانی زانایانی سه‌له‌ف‌دا.

پرسیاری هه‌شتم

"ئیراده‌ی کوللی" و "ئیراده‌ی جوزنی" چین؟

وه‌لام: ئیراده‌ی کوللی ئەو ویسته‌یه‌ که‌ له‌ لایه‌ن عه‌وامه‌وه‌ ده‌دریته‌ پال خوای گه‌وره‌. به‌لام ئەم زاراوه‌یه‌ له‌ سه‌رده‌می هاوه‌ولان و تاییعین و شوینکه‌وتووانی تاییعین‌دا نه‌بووه‌ و، هه‌رگیز ئەوان به‌ ویستی خواوه‌ندیان نه‌وتوووه‌: "ئیراده‌ی کوللی" و به‌هی مرۆفیشیان نه‌وتوووه‌: "ئیراده‌ی جوزنی". له‌گه‌ڵ ئەوه‌ش‌دا وادیاره‌ به‌ رواله‌ت هه‌یچ رینگرینکی ئەوتۆ له‌ دانانی زاراوه‌یه‌کی وه‌ک ئەمه‌دا نه‌بیت، تاکو ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ له‌ عه‌وامه‌کان بگه‌یه‌نریت. ئەوه‌ش هه‌یه‌ که‌ ده‌رگای ئەم قسه‌یه‌م له‌سه‌ر پشته‌ بۆ ئاراسته‌کردنی هه‌ر ره‌خنه‌یه‌ک.

له‌ راستیش‌دا زاراوه‌ی وه‌ک ئەمه‌: ته‌عبیر و هه‌لسه‌نگاندنیک‌ی سروشتی‌یه‌ بۆ ئەنجامی به‌سه‌ره‌ات و رووداوه‌کان و له‌ویوه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوووه‌. له‌به‌ر ئەوه‌، ده‌توانریت به‌ "خالیک‌ی پشت پین‌به‌ستن"‌ی راست و دروست دابنریت. مه‌به‌ست له‌و "ئیراده‌ کوللی"‌یه‌ی که‌ بۆ ویستی خوای گه‌وره‌ به‌ کاره‌ینراوه‌ ئەم و اتایانه‌ی خواره‌وه‌یه‌ که‌ بریتین له‌وه‌ی: (هه‌رچی ویست و ئیراده‌ هه‌یه‌ تاییه‌ته‌ به‌ خوای گه‌وره‌وه‌ و وشه‌ی

گومرا بکات و له ری بیترزینیت و، نه‌میش مه‌یلی ده‌چینت به‌لای‌دا، به‌لام‌خوای گه‌وره‌نایه‌ویت له‌ری بترزینت و گومرا‌یی سه‌بارت به‌و به‌دی‌ناهنیت، له‌به‌ر کرده‌ویه‌کی چاکی نه‌و مرۆفه‌که‌زوتر کردوویه‌تی، یان له‌ئاینده‌دا ده‌بکات و زانستی‌خوای‌گای‌لێ‌یه‌تی. ته‌نانه‌ت هه‌ندی جار خوای‌گه‌وره‌ته‌گه‌ره‌یه‌که‌دروست ده‌کات که‌به‌هۆیه‌وه‌له‌و کرده‌وه‌خراپه‌دووری‌ده‌خاته‌وه. که‌نه‌مه‌ش به‌خششینیکی په‌روه‌دگاری‌یه. ته‌نانه‌ت به‌هه‌شت‌خۆی‌شی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌روویه‌که‌وه‌په‌یوه‌ندیی به‌خسته‌گه‌ری‌ویستی‌مرۆفه‌وه‌هه‌یه، نه‌وا‌خوای‌گه‌وره‌نه‌و شتانه‌ی‌تیندا به‌دی‌ده‌هینیت که‌به‌نیاز و ناوی‌خیره‌وه‌مرۆف‌ویستی‌له‌سه‌ریان‌بووه‌و، هه‌ر هینده‌به‌سه‌که‌مرۆف‌گوناهینیکی‌وا‌گه‌وره‌نه‌نجام‌نهدات که‌هه‌موو‌خیره‌کانی‌بسپریته‌وه‌و له‌شایسته‌یی چا‌که‌و به‌خششی‌خوای‌بێ‌به‌شی‌بکات.

* * *

پرسیاری‌نۆه‌م

تکایه‌یاسای: "به‌خششی‌خوای‌گه‌وره" (عطاء‌الله) مان‌بۆ‌روون‌بکه‌ره‌وه.

وه‌لام: به‌خشش(العطاء) له‌زمان‌دا‌به‌واتای‌لوتف و چا‌که‌و بێ‌به‌خشین‌دیت.

نه‌وه‌ش که‌له‌م‌مه‌سه‌له‌یه‌دا‌په‌یوه‌ندیی‌به‌باسه‌که‌مانه‌وه‌بییت‌نه‌و‌لایه‌نه‌ی "عطاء" ه

که‌په‌یوه‌ندی‌به‌قزا‌و‌قده‌ره‌وه‌هه‌یه..

مرۆف‌گه‌ر‌ویستی‌له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی‌خراپ‌بییت‌خوای‌گه‌وره‌نه‌و کرده‌وه‌خراپه‌ی

بۆ‌ته‌قدیر‌ده‌کات، چونکه‌ته‌قدیراتی‌له‌مه‌ر‌مرۆف "ویستی‌مرۆف" ره‌چاو‌ده‌کات.

بۆ‌نموونه: گه‌ر‌پیش‌نه‌وه‌ی‌ده‌ستم‌به‌رز‌بکه‌مه‌وه، "ده‌ست‌به‌رز‌کردنه‌وه" م‌بۆ‌ته‌قدیر

کراییت‌نه‌وا‌له‌به‌ر‌نه‌وه‌بۆم‌ته‌قدیر‌کراوه‌که‌زانستی‌ره‌ها‌و‌هه‌مه‌لایه‌نگری‌خواوه‌ند

زانویه‌تی‌من‌مه‌یل‌و‌ویستی‌خۆم‌به‌ره‌و‌نه‌و‌کاره‌ده‌خه‌مه‌گه‌ر. چونکه‌سپه‌ته‌ی

"زانستی‌خوای‌گه‌وره" ده‌ورانده‌وری‌هه‌موو‌شتیکی، که‌بووه‌یان‌ده‌بییت، ته‌نانه‌ت

ده‌وارنده‌وری‌زاتی‌مه‌زنی‌خواوه‌ندی‌شی‌داوه. بۆیه‌ده‌زانیت‌من‌چ‌کارێک‌ته‌نجام

ده‌ده‌م، نه‌ویش‌له‌سه‌ر‌نه‌و‌شیوه‌یه‌ته‌قدیری‌ده‌کات‌بۆم: (فلانه‌به‌نده‌م‌مه‌یلی‌ئاراسته‌ی

به‌رز‌کردنه‌وه‌ی‌ده‌ستی‌ده‌کات، منیش‌نه‌و‌به‌رز‌کردنه‌وه‌یه‌ی‌له‌و‌کاته‌دا‌بۆ‌به‌دی

ده‌هینم) یان (نه‌م‌م‌بم‌جۆره‌نوسیه‌وه). که‌نه‌مه‌ش‌بریتی‌یه‌له‌"قده‌ر". واته‌نوسینی

نه‌مه‌بم‌شیوه‌یه‌بریتی‌یه‌له‌"قده‌ر". به‌لام‌کاتی‌که‌ده‌ستم‌به‌رز‌ده‌که‌مه‌وه‌نه‌وه

"قضاء" ه، واته‌هینانه‌دی‌نه‌و‌شته‌یه‌که‌پیشتر‌بۆم‌ته‌قدیر‌کرا‌بوو.

به لآم به خشش (العطاء) ده توانين بهم شیوهیهی خواره وه لئی تی بگهین:

"بهنده" ویست و مهیلی خۆی به ره و کرده وهی خراپه و شهر ده خاته کار، به لآم خوای گه وه به خششیکئی تایه تی بی بۆ ده خاته کار و نایه لئیت گرفتاری نه و خراپه و شهره بییت، نیت چ له بهر بارو دۆخیکئی باشی نه و بهنده یه ییست، یان له بهر نه وه بیست که دلئیکئی خاوینی له خۆدا هه لگر توه، یان له بهر کرده وه یه کی باشی نه و بهنده یه ی، نیت بهم بۆ نه یه وه نه و شته خراپه ی که بۆی ته قدیر کرابوو سه بارت به و ته نفیز و جئ به جئ نا کریت. که واته: "عطاء" کاری له "قدهر" دا کرد و قدهریش کاری له "قضاء" دا کرد. به لآم هه موو نه مانه له تۆماری کوژانه وه و نووسین (لوح المحسود و الإثبات) دا روو ده ده ن و، هه رگیز هه یچ ئال و گوژنیک له زانستی خوادا روو نادات. که واته تۆماری کوژانه وه و نووسین له روو یه که وه بریتی یه له ده فته ری کرده وه ی تایه ت به هه موو مروؤنیک و، ده گوئجئ ئال و گوژری تیدا روو بدات. به لآم هه رگیز ئال و گوژر له "له وحی مه محفوظ" دا نا کریت.

"عطاء" لوتفیکئی خاوی یه و، لوتفیش شایسته یی و نه هلییه ت ره چاو ناکات و به مه رجی نا کریت.

جا نه گه ر له م گۆشه یه وه بروانینه مه سه له که، ده بینین که هه رچی کرده وه ی چاکمان هه یه هه موویان به خششی خوای گه وه ن.

* * *

له ده می بانگی عه سری رۆژی شه مه ی رنکه وتی ۲۵/ ۱۴۱۸/مه زانی/ ۱۹۹۸/ ۱/ ۲۴ از خوای گه وه، به عه تا و به خشش و لوتفی خۆی، وه رگیزانی نه م کتیبه به نرخه ی له سه ر ده ست ئاسان کردین. له خوای گه وه ی لیبوره ی میهره بان ده لائینه وه که به عه تاء و لوتفی خۆی نه م کاره مان به: "سه ده قه ی جاریه" و "زانستی سوود لئ و ره گراو" بۆ بنووسیت و بمانخاته ریزی ئازاد کراوانی مانگی ره مه زانی پیرۆزه وه. تکاشمان له خوینه ری به ریز نه وه یه که له پاش مله دو عای خیر به تایه تی دو عای لینخۆش بوونمان له حوزووری خوای گه وه دا بۆ بکات.

وصلی الله علی سیدنا محمد وآله وصحبه أجمعین والحمد لله رب العالمین.

پوخته يەك لە ژيانى دانەر:
(مامۆستا محمد فتح الله گولەن)

- لە سالى ۱۹۳۸ز دا لە گوندى "كۆرچوك"ى قەزای "پاسینلەر"ى سەر بە پارێزگای "ئەرزروم" لە دایك بوو.
- باوكى ناوى مامۆستا "رامیز" و، ئىمامى مزگەوت بوو.. دایكىشى ناوى رەفیعەخان بوو.
- دووھەم منالى خیزانە كەيەتى كە ھەشت منال بوون، شەشيان كور و دوانيان كچ.
- لە تەمەنىكى بچووكدا ھەموو قورئانى پىرۆزى لەبەر كردوو و، لە لای زانا بەناوبانگە كانى شارى ئەرزروم بە تايبەت لای مامۆستا "عوسمان بە كئاش" وانە كانى خویندوو. ھەروەھا نامادەى وانەى گەورە پیاوانى تەصەووفى ناوچە كەيان بوو.
- چوار سال پيش نوێز و وتاریز بوو لە سنى مزگەوتى "ئەدیرنە" دا.
- دوای ماوہیەك لە "كرك لارەل" بۆ ماوہى سالیك بە "واعیظ" دامەزراو.
- لە سالى ۱۹۶۶دا بە ھەمان ئەركى "واعیظ"ى نەقلی ئیزمیر كراو و، لە مزگەوتى "كەستانە بازارى" نامۆزگارى پيشكەشى خەلكى كردوو و ھاو دەم لە گەل ئەو ھەشدا سەرپەرشتى خولى فیربوونى قورئانى لە "كەستانە بازارى" دا كردوو. لەم ماوہیەدا و ھەتا سالى ۱۹۷۱ وەكو واعیظى گەرۆكى ھەریمە كە، لەسەر وەعظ و نامۆزگارى و وانە و تەوھە لە قەزا و ناحیە كانى ھەرىمى "ئىجە" دا بەردەوام بوو.
- ھەرچەندە لە بریارىكى سالى ۱۹۷۱دا لە كارەكەى دوور خرايوو، بەلام بە كەلك وەرگرتنى لە یاسای لیبوردن گەرايوو بۆ سەر كارەكەى.
- دوابەدوای ئەم بریارە لە قەزای "ئەدرەمیت"ى سەربە شارى بالیکەسىر و لە شارۆچكەى "مانیسا"شدا بەردەوام بوو لە جى بە جى كردنى ئەركى وەعظ و نامۆزگارى، ھەتا گواسترايوو بۆ قەزای "بۆرئوقا"ى سەر بە پارێزگای ئیزمیر، ئىنجا لەویش ھە تا ۱۹۸۰/۹/۱۲ لەم كارەىدا بەردەوام بوو.

□ له دهمی کووده تای سهر بازی و له پاش کووده تاکهش دا نریکه ی شمش سال له کاره که ی داپرا، چونکه بریاری دهستگیر کردنی درابوو. به لام له سالی ۱۹۸۶ له نهنجامی بریاری دادگای ئاسایشی دهولتت گه رایه وه بو ژبانی ئاسایی خوی.

□ له بهر داوایه کی زوری خه لکی، بی بهرام بهر، دهستی کرده وه به وه عـظ و ناموژگاری له "ئیزمیر" و نهسته مبول هه تا سالی ۱۹۹۲.

□ جگه له زمانی تورکی، عه ره بی و فارسیش ده زانیت.

□ له چهنده ها گوزفار و روژنامه دا بابه تی بلاو کردوو هته وه.

□ نه مش ناوی هه ندیکه له بهر هه مه بلاو کراوه کانی:

۱ - بهر وه به هه شتی نادیار.

۲ - چاخ و نه وه.

۳ - پارچه زپره کانی کات.

۴ - ئه و روژانه ی پشوو به بههار دده ن.

۵ - پیوانه، یان پرووناکی به کانی رینگا (چوار بهرگ).

۶ - نووری بی کوتایی (سنی بهرگ).

۷ - له سیبه ری باوه ردا (دوو بهرگ).

۸ - ژبانی دوا ی مردن.

۹ - کهوانه ی رهنگه کان (دوو بهرگ).

۱۰ - له وه رزیکه وه بو وه رزیکه تر.

۱۱ - وه لامی دوودلی به کانی سهردهم (چوار بهرگ).

۱۲ - ته پۆلکه زمبرووتی به کانی دل. (دوو بهرگ).

۱۳ - قدهر له پرووناکی قورئان و سوننهت دا

۱۴ - جهاد، یان ئیعلای "کلمه الله".

۱۵ - دیوانیکی شیعر.

□ وه عـظ و ناموژگاری به کانی به کاسینی ئاسایی و کاسینی قیدیۆ تو مار کراون و،

له لایهن خه لکی یدوه سوودیان لئی وه رده گیریت.

ئا ئیستا دوو کتیب له سهر ژباننامه و به سهرهاته کانی بلاو کراوه هته وه.

پیرستی بابه‌ته کان

بهشی یه کم:

قدهدر و لایه‌نه جیاجی کانی

لاپیره

باس

- ۱۲ و اتا کانی قدهدر له "زمان" و "زاراوه" دا
- ۱۴ ئەو قدهدره "جهبری" یه ی که به‌سەر گهردوون دا زاله
- ۱۹ قدهدر مه‌سه‌له‌یه کی "ویجدانی" یه
- ۲۰ ئەو ده‌ستکه‌وته‌ی که "ئیمان به قدهدر" به مرۆفی ده‌به‌خشیت
- ۲۲ "قدهدر" و "ویستی جوزئی" دژایه‌تی یان له نیوان دا نی یه
- ۲۳ "قدهدر" جزریکه له "زانستی خوابی"
- ۲۶ ئه‌رکی سه‌رشانی "ویستی" مرۆف
- ۳۲ ویستی خوای گه‌وره .. ویستی مرۆف
- ۳۴ قدهدر له رووناکیی ئایه‌ته‌کانی قورئان و فەرمووده پیرۆزه‌کان دا

بهشی دووهم

په‌یوه‌ندیی "قەزا" به "قەدەر" هوه

- ۶۰ قەزا و قەدەر له رووی "زانست" ی خواوه‌نده‌وه
- ۶۶ قەزا و قەدەر له رووه‌وه که خوای گه‌وره هه‌موو شتی‌ک ده‌نووسیت
- ۷۲ قەزا و قەدەر له رووی "ویستی" خواوه‌نده‌وه
- ۹۴ قەزا و قەدەر له رووی به‌دییه‌تانه‌وه

بهشی سێههم

په‌یوه‌ندیی نیوان: قەدەر، ئیراده، هیدایه‌ت

- ۹۹ ئەو هیدایه‌ته‌ی که به‌پێی خواسته‌کانی شه‌ریعه‌تی فیطری له کاردا یه
- ۱۰۵ ئەو هیدایه‌ته‌ی که ویستی مرۆف به‌چاوه‌کات

بهشی چوارهم

چهند پرسیار و وه‌لامیک له باره‌ی "قەدەر" هوه

پرسیاری یه کم:

- ۱۱۰ ۱ - مه‌به‌ست چی یه له: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾؟

پرسیاری دووهم:

۱۱۶ ئایا به لنگهی عهقلی همه له سههر: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾؟

پرسیاری سێهم:

ئهو که سهی گوناوه کات، ئایا له سههر بناغهی ویسته جوزئی به کهی

خۆی دهیکات.. یان ئیرادهی کوللیی خوای گهوره

۱۲۱ پالی پیوه ده نیت بۆ گوناوه کردن؟

پرسیاری چوارههم:

قورئانی پیروز ده فرمویت: ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ

تَجِدَ لَهُ وِلْيًا مُّرْسِدًا﴾ (الکھف: ۱۷). له هه مان کات دا خوای گهوره بیر و

زیری و ویستی به مرؤف داوه و، ههردوو ریڤگا کهی پیشان داوه و سهه به سهه

۱۲۴ له گرته بهری ههه کامیان دا. ئایا چۆن ئهم دوو شته یه که بخهین؟

پرسیاری پێنجهم:

که سانیکی زۆر خوای گهوره سامانی زۆر و شان و شههه فی بهزی

بین بهخشین، که سانیکی تریش گرفتاری ئازار و گیرو گرفت و ههزاری و

نه خۆشی به کان ده بن. ئایا ئه مانه بن که لکن و، ئهوانی تریش خواوه ند

۱۲۶ خۆشی دهون؟!

پرسیاری شهشههم:

بۆچی خوای گهوره بهنده کانی خۆی "به کسان" دروست نه کردوه؟

۱۲۹ ئهوه تا هه ندیکیان کویر و هه ندیکیان شه لن؟

پرسیاری هههتههم:

۷- ئه گه زووتر کات و چۆنیتی ئه جهل ده ست نیشان کراوه، ئیتر تاوانی

۱۳۵ بابای "قاتل" چی به؟

پرسیاری هههشتههم:

۱۴۱ "ئیرادهی کوللی" و "ئیرادهی جوزئی" چین؟

پرسیاری نۆهههم:

۱۴۳ تکایه یاسای: "به خهششی خوای گهوره" (عطاء الله) مان بۆ روون بکه ره وه

(پیرستی نایہ تہ کانی قورنانی پیروز)

کہ ہم کتیہدا ہیتراون

بہیئی سوورہ تہ کانیان

ژمارہی
لاہرہ

سوورہت و نایہت و ژمارہ کھی

سوورہ تی: (الفاتحة)

۹۸

﴿غیر المضروب علیہم ولا الضالین﴾ (الفاتحة: ۷).....

سوورہ تی: (البقرة)

۶۱

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۱۶).....

۷۴

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ (البقرة: ۲۵۳).....

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ

مَسْتَهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
مَتَى نَصَرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿البقرة: ٢١٤﴾.....

۹۳

﴿هُدَىٰ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ﴿البقرة: ٢﴾.....

۱۰۸

﴿أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ ﴿البقرة: ٥٠﴾.....

۱۰۸

﴿اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ
تُخْفَوهُ يُحَاسِبِكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿البقرة: ٢٨٤﴾.....

۸۱

سوره تی: (آل عمران)

﴿إِنْ يَمَسُّنَّكُمْ فَرَحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرَحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ
النَّاسِ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذُ مِنكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ﴾ ﴿آل عمران: ١٤٠﴾.....

۷۶

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ
وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذَلِّلُ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ﴾ ﴿آل عمران: ٢٦﴾.....

۸۰

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ
أنتَ الْوَهَّابُ﴾ ﴿آل عمران: ٨﴾.....

۸۶

سوره تی: (النساء)

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ
نَفْسِكَ﴾ ﴿النساء: ٧٩﴾.....

۵۴، ۲۱

﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ
قَدِيرًا﴾ ﴿النساء: ١٣٣﴾.....

۷۶

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ ﴿النساء: ٣٦﴾.....

۸۸

﴿رُسُلًا مَّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حِجَةٌ بَعْدَ
الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ ﴿النساء: ١٦٥﴾.....

۱۰۶

سوره تی: (المائدة)

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا
عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ
الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً

- وَأَحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَقُوا الْعَصِيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ
 مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهٖ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ (المائدة: ٤٨)..... ٧٩
- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهٖ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ
 يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
 وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ (المائدة: ٥٤)..... ٧٧

سورره‌تی: (الأنعام)

- ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا
 تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا
 يَابَسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾ (الأنعام: ٥٩)..... ١٠٤١٢
- ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهٖ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا
 فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ (الأنعام: ٣٨)..... ٧١
- ﴿وَإِنْ كَانَ كِبْرُ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي
 الْأَرْضِ أَوْ سُلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى
 الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾ (الأنعام: ٣٥)..... ٧٥
- ﴿وَحَاجُّهُ قَوْمُهُ قَالِ اتَّحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ
 بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ (الأنعام: ٨٠)..... ٨٣
- ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ (الأنعام: ١٤١)..... ٨٨
- ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ
 يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأْتَمًا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ
 الرُّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ (الأنعام: ١٢٥)..... ٩٠
- ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي
 ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابَسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾ (الأنعام: ٥٩)..... ١٣٢

سورره‌تی: (الأعراف)

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ
 أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا
 عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿٢٠﴾ (الأعراف: ٢٠)..... ١٣٢

- ١١٧،٤٥ ﴿الاعراف: ١٧٢-١٧٣﴾.
- ٥٠،٤٧،٤٦ ﴿الاعراف: ١٧٢﴾.
- ١١٠،٥١،٤
- ١١٧،١١٦
- ١٢١،١١٩

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
الْغَيْبَ لَاسْتَكْرَمْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

- ٨١ ﴿الاعراف: ١٨٨﴾.
- ٨٧ ﴿الاعراف: ٥٤﴾.
- ٨٨ ﴿الاعراف: ٥٥﴾.
- ٨٩ ﴿الاعراف: ٢٨﴾.

سوره تي: (يونس)

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ، لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا
جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (يونس: ٤٩).

- ١٣ ﴿يونس: ٤٩﴾.
- ٧٥ ﴿يونس: ٩٩﴾.
- ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ﴾ (يونس: ٢٥).
- ١٠٧

سوره تي: (هود)

﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ﴾ (هود: ٣٢).

- ٨٢ ﴿هود: ٣٢﴾.
- ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ
رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (هود: ٣٣-٣٤).
- ٨٠

سوره تي: (يوسف)

﴿أَدْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ﴾ (يوسف: ٩٩).

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلِصِينَ﴾ (يوسف: ٢٤).

- ٧٤ ﴿يوسف: ٩٩﴾.
- ٩٦ ﴿يوسف: ٢٤﴾.

سوره‌تی: (الرعد)

﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿۸﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِمُ ﴿۹﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَن أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ

بِالنَّهَارِ ﴿۱۰﴾ (الرعد: ۸-۱۰)

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الرعد: ۱۱)

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ

الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸)

سوره‌تی: (الحجر)

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ (الحجر: ۲۱)

۱۴

سوره‌تی: (النحل)

﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ (النحل: ۶۸)

۱۰۰

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (النحل: ۱۲۸)

۳۹

سوره‌تی: (الإسراء)

﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ (الإسراء: ۱۳)

۶۶، ۲۵

﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يُرْحَمَكُم أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبِكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ (الإسراء: ۵۴)

۸۱

﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا﴾ (الإسراء: ۱۶)

۸۸

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَبُهْدَىٰ مُهْتَدٍ﴾ (الإسراء: ۹۷)

۹۷

﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (الإسراء: ۱۵)

۱۰۶

سوره‌تی: (الكهف)

﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿۲۳﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا

۷۲

رَشْدًا﴾ (الكهف: ۲۳-۲۴)

- ٨٤ ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (الكهف: ٦٧).
- ٨٤ ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ (الكهف: ٦٩).
- ١٢٤، ٩٧ ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرِيدًا﴾ (الكهف: ١٧).
- ١٢٧ ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الكهف: ٤٦).

سوره تي: (الأنبياء)

- ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾ (الانبياء: ٩٨).
- ٥٦، ٥٥ ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَ الْحَسَنِ أُولَئِكَ عَلَّمْنَا عَنْهَا مَبْعُودُونَ﴾ (الانبياء: ١٠١).
- ٥٦ ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبياء: ١٠٥).
- ٦٧ ﴿الصَّالِحُونَ﴾ (الانبياء: ١٠٥).

سوره تي: (النور)

- ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور: ٥٥).
- ٧٠ ﴿الْفَاسِقُونَ﴾ (النور: ٥٥).

سوره تي: (النمل)

- ﴿وَمَا مِنْ غَابِيَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (النمل: ٧٥).
- ١٣ ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادٍ آتَمَلٍ قَالَتُمَلَّةٌ يَا أَيُّهَا الْأَثَمَلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَخَظِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (النمل: ١٨).
- ١٠٢ ﴿النمل: ١٨﴾.

سوره تي: (القصص)

- ٨٨ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ (القصص: ٧٧).
- ٤٠ ﴿وَإِنَّمَا أُوتِيَنَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ٧٨).

سوره تي: (الروم)

- ٦٩ ﴿لَا تَبْدِيلَ لِحَلْقِ اللَّهِ﴾ (الروم: ٣٠).

سوره تي: (فاطر)

﴿وَأَنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا

- ۱۰۶ نذیر ﴿فاطر: ۲۴﴾.
- سورہ تی: (یس)
- ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ (یس: ۱۲)..... ۷۱، ۱۳
- سورہ تی: (الصفات)
- ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصفات: ۹۶)..... ۹۴، ۳۱، ۲۰
- ۱۲۲
- ﴿يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُرْتَابَةُ اقْبَلِي بِحَسَنَاتٍ لَّيْسَ لَكَ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ إِكْرَاهٌ﴾ (الصفات: ۱۰۲)..... ۸۴
- ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ (الصفات: ۱۰۲)..... ۸۴
- سورہ تی: (الزمر)
- ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ (الزمر: ۷)..... ۸۸
- ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي
إِنْتِقَامٍ﴾ (الزمر: ۳۷)..... ۹۷
- سورہ تی: (فصلت)
- ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةٌ
الْعَذَابِ الْهَوْنِ بَمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (فصلت: ۱۷)..... ۱۰۰
- سورہ تی: (الشوری)
- ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا
الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَأَنتَ لَتَهْدِي
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ (الشوری: ۵۲-۵۳)..... ۱۰۸
- سورہ تی: (ق)
- ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَنَعَلْمُ مَا تُؤْسِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ
حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ۱۶)..... ۸۱
- سورہ تی: (النجم)
- ﴿وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ (النجم: ۳۹)..... ۲۲
- سورہ تی: (الرحمن)
- ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (الرحمن: ۷)..... ۱۰

سورهتی: (الحدید)

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحدید: ۲۲)..... ۳۴

سورهتی: (الملک)

﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۵﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ (الملک: ۲۵-۲۶)..... ۱۳
﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الملک: ۲)..... ۱۳۱

سورهتی: (المدثر)

﴿سَأَرْهَقُهُ صُعُودًا﴾ (المدثر: ۱۷)..... ۴۱
﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكِّرَةٌ ﴿۵۴﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿۵۶﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ (المدثر: ۵۴-۵۶)..... ۵۵
﴿كَانَتْهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿۴۹﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ (المدثر: ۴۹-۵۰)..... ۹۱

سورهتی: (الإنسان)

﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الإنسان: ۳۰)..... ۱۲۳، ۷۳، ۵۴
سورهتی: (الانفطار)

﴿كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿۱۱﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (الانفطار: ۱۱-۱۲)..... ۶۶
﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿۱۳﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ (الانفطار: ۱۳-۱۴)..... ۴۴
سورهتی: (البروج)

﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿۲۱﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾ (البروج: ۲۱-۲۲)..... ۱۳
﴿فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ﴾ (البروج: ۱۶)..... ۱۴۲، ۸۰، ۱۹

سورهتی: (اللیل)

﴿فَأَنَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿۵﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿۱۰﴾ فَسَنِيَرُهُ لِلْيُسْرَى ﴿۱۰﴾ وَأَنَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ﴿۱۰﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿۱۰﴾ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى﴾ (اللیل: ۵-۱۰)..... ۳۹

(پیرستی فہرمودہ پیروزہ کان)

کہ ہم کتیہدا ہاتون

بہ پیتی یہ کہم پیتیان

گہلسی فہرمودہی پیروز لہم کتیہدا ہتیاون و لہ پراویزہ کاندا تہخریجیکی
پوختیان بۆ دانراوہ. ہندتک لہو فہرمودانمش و اتاکہیان بہ کوردی و نہوانی
تریش دہقہ کانیان بہ عدربہی نووسراوہ. جا ہم پیرستہ تہنہا ہم بہشہی دواہی
دہ گرتہوہ. (وہر گنیر)

لا پیرہ کھی

دہقی فہرمودہ کہ

پیتی (أ)

(اعملوا؛ فکلُّ ميسرِّ لِمَا خُلِقَ لَه: أَمَا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيَسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ

۳۸-۳۹

السَّعَادَةِ، وَأَمَا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيَسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ).....

۵۹

(إِزْمِ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي).....

(أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ

۹۶

الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ!).....

(اللَّهُمَّ! أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ

۳۹

الْآخِرَةِ).....

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ

- العظیم، فَإِنَّكَ تَقْدِيرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ
 إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَلَّ
 عَاجِلُ أَمْرِي وَأَجَلُهُ فَاقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ
 أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ عَاجِلُ أَمْرِي وَأَجَلُهُ
 فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ). ۹۵
 (اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ
 الْجَدُّ)..... ۹۷
 (اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ). ۸۶
 (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى صَانِعُ كُلِّ صَانِعٍ وَصَنَعْتَهُ). ۹۴
 (إِنَّ اللَّهَ يَعْطِي الْمَالَ مَنْ يُحِبُّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُؤْتِي الْإِيمَانَ إِلَّا مَنْ أَحَبَّ.
 فَإِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا أَعْطَاهُ الْإِيمَانَ). ۱۲۷

پیتی (ب)

- (بُعِثْتُ مُبَلِّغًا أَنَا وَدَاعِيًا وَلَيْسَ إِلَيَّ مِنَ الْهُدَى شَيْءٌ، وَخَلِقَ إِبْلِيسَ مُزَيَّنًا
 وَمُبِغِيًّا وَلَيْسَ إِلَيْهِ مِنَ الضَّلَالَةِ شَيْءٌ). ۱۰۹

پیتی (ش)

- (الشَّقِيُّ مَنْ شَقِيَ فِي بَطْنِ أُمَّهِ وَالسَّعِيدُ مَنْ سَعِدَ فِي بَطْنِهَا). ۵۱

پیتی (ك)

- (كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ
 سَنَةً. قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ). ۳۵
 (كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، ثُمَّ أَبْوَاهُ يَهُودَانِهِ أَوْ نَصْرَانِيهِ أَوْ مَجْسَانِيهِ). ۴۷
 (كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَكُتِبَ فِي الذِّكْرِ
 كُلِّ شَيْءٍ، وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ). ۷۱
 (كَمْ مِنْ أَشْعَثَ أَغْبَرَ ذِي طَمْرِينٍ - صَاحِبِ ثَوْبَيْنِ - لَا يُؤْتِيهِ لَهُ، لَوْ أَقْسَمَ
 عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ، مِنْهُمْ الْبَرَاءُ بِنُ مَالِكِ)! ۱۲۸

پیتی (م)

- (مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ). ۱۴۲، ۷۴
 (مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ، مَا مِنْ نَفْسٍ مَنُوسَةٍ، إِلَّا وَقَدْ كَتَبَ اللَّهُ مَكَانَهَا مِنَ
 الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، إِلَّا وَقَدْ كُتِبَتْ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيدَةٌ). ۶۱، ۳۸
 (مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ). ۱۱۱، ۴۹

پتی (لا)

(لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير).....

۳۸

پتی (ی)

يا بني! إنك لن تجدَ طعامَ حقيقةَ الإيمانِ حتىَ تعلمَ أنْ ما أصابَكَ لم يكنْ يُحِطِ بِكَ وما أخطأكَ لم يكنْ يُصِيبُكَ. سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقولُ: (إنْ أوَّلَ ما خلقَ اللهُ القَلَمَ، فقالَ اكتبْ. قالَ: رَبِّ وماذا أكتبُ؟ قالَ: اكتبْ مقاديرَ كلِّ شيءٍ حتىَ تقومَ السَّاعةُ). يا بني! إنِّي سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقولُ: (مَنْ ماتَ على غيرِ هذا فليسَ مِنِّي).....
 (يا غلام! إنِّي أعلمُكَ كلمات: احفظِ اللهُ يحفظُكَ، احفظِ اللهُ تجدْهُ تحاهُك، إذا سألتَ فاسألِ اللهُ وإذا استعنتَ فاستعنْ باللهِ. واعلمْ أنْ الأُمَّةَ لو اجتمعتْ على أنْ يضرُّوكَ بشيءٍ لم يضرُّوكَ إلَّا بشيءٍ قد كتَبَهُ اللهُ لك، ولو اجتمعوا على أنْ يضروكَ بشيءٍ لم يضروكَ إلَّا بشيءٍ قد كتَبَهُ اللهُ عليك، رُفِعَتِ الأفْلامُ وحُفَّتِ الصُّحُفُ).....

۳۶

۳۶

تیبینی یدک:

ثم بهر همه می که نیستا له بهر دهستی خونهری بهر یزدا به چه ند ده ستیکی ره نگین به شداربی
 ئیجایی و له بهر چاویان له قوناغه کانی ئاماده کردنی دا کردوه. جا هر چه ند من گوما تم له ودا
 نی به که حز به ناوهینانیان ناکه ن و قبوول بوونی لای خوای گهوره یان سه روزیاده، به لام وهك
 نه مه کداری بهك و ناوی هه ندیکیان ده نووسین و، هیواداریشین لای خوای گهوره پاداشتیکیان
 بدریته وه که شایانی که رهمی خواوه ند بیت:

کاک شازاد: نووسینه وهی ره شنووس و پاکنووسی ثم کتیبه.

کاک هوشیار: تاپپی کومپپوتهر.

کاک شیخ خالید: له گهل ئهو دوو ناوبراوه دا هاو به شیوی ورد و له سه رخوی له بزار کردن و

هه له گیری چاپ و پیدا چوونه وهی دا کردوه.

کاک نه حمده: پوخته ژبانه کهی دانهری له زمانی تور کی به وه کرد به کوردی.

خیره وه مه ندیکیش - که داوای کرد ناوی نه هینم - هر کی چاپی گرته ته ستو.

القدر

في ضوء الكتاب والسنة

ألفه باللغة التركية العالم الفاضل الشيخ:

محمد فتح الله گوكن

نقله من التركية إلى العربية الأستاذ:

إحسان قاسم الصالحي

ترجمه من العربية إلى اللغة الكردية:

فاروق رسول يحيى

* * *

ژماره‌ی سپاردن (١٢٥) سالی (٢٠٠١)

چاپخانه‌ی (نازه / هولیر)

نهم کتیبه

لهو کاتهوه که مرؤف له سهر نهم هه ساره یه دا خوئی بینوه ته وه و بیری له دیارده کانی ده و روبه ری کردوه ته وه، ده یان پرسیری له باره ی "قه ده ر" و "ویست" ی خوای گه وره و "ویست" ی مرؤفه وه له لا گه لاله بوون. نایینی ئیسلامیش له ناوه ندی ئایه ته کانی قورئانی پیروژ و سوننه تی خاوینی پیغه مبه ره وه ﷺ و هلامی نه و پرسیارانه ی مرؤفی داوه ته وه و له سه رسامی به کانی رزگاری کردوه.

نهم کتیبه ش هه ولکی پیشکه و تووه له خسته نپرووی نه و لایه نه ی قورئان و سوونه ت دا بو مرؤفی به و یژدانی هاوچه رخ، به تایهت له وه لامی نه و پرسیارانه ی که زیاتر له م سه رده مه دا ورووژینراون و له بی ناگیی و نه شاره زایی مرؤفه وه له سه روشتی په یوه ندی نیوان بهنده و خواوه ندی پهروه ردگار هوه سه رچاوه یان گرتوه.